

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිරිත ප්‍රධාන කරුණු

සුරාබදු (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1554] :

පළමුවන වර කියවන ලදී.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [හත්වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 1554] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 1749]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

மதுவரி (திருத்தம்) மசோதா [ப. 1554]

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட ஏழாம் நாள்] [ப. 1554]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 1749]

Volume 86
No. 9

Thursday
21st August 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

EXCISE (AMENDMENT) BILL [Col. 1554] :

Read the First time

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Seventh Allotted Day] [Col. 1554] :

Second Reading—Debate adjourned

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 1749]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පූ. හා. 10.2

මෛත්‍රිපාල සේනානායක මයා. (මැද වව්විය)

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மதவாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayake—Meda-wachchiya)

ගරු කථානායකතුමනි, ජාතික රජයේ පස්වන තැනහොත් අවසාන අයවැය ලේඛනය ගැන සාකච්ඡා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ යමක් කියන්නට මත්තෙන්, ඊයේ රාත්‍රී ප්‍රකාශයට පත් වුණු ඉන්දියාවේ ජනාධිපති තරඟයේ ප්‍රතිඵල සම්බන්ධයෙන් අප පක්ෂයේත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කරන්නට මම මේ අවස්ථාව පාවිච්චි කරනවා. එහිදී බහුතර මහජන මතය ජය ග්‍රහණය කිරීම ගැන අප ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා. අද දින “දවස” පත්‍රයේ කතූ වැකියේ කොටස් කිහිපයක් උපුටා දැක්වීමෙන් මේ ජයග්‍රහණය පිළිබඳ අපේ අදහස් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ කතූවැකියේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“ඉන්දියාවේ ඉරණම පිළිබඳ වරමන්ද පුරා විසි එක් වසරක් සුරතේ දරා සිටි ඉන්දියා ජාතික මහා සංගමයේ වෘද්ධතර පක්ෂය ගත් මතය අනුමත නොකොට, පොදු ජනතා මතය හැටියට තමන් ගත් මගෙහිම අහිතව ඉදිරියට ගමන් කළ ඉන්දිරා ශාන්ති මැතිනියගේ මනෝරථය සර්වප්‍රකාරයෙන්ම පරිපූර්ණය විය.

එහෙයින් මේ ජයග්‍රහණය වූකලී ගිරිගේම ජය ග්‍රහණයක් නොවේ: පොදු ජනතාවගේ ජයග්‍රහණයකි: පොදු ජන මතය—බහුජන මතය—ගරු කළ ඉන්දිරාගේ අනුවේදනීය වූ අපරාජිත වූ ජයග්‍රහණයකි.

ඉන්දියාවේ බැංකු ජනසතුටෙන් අනතුරුව උදා වූ දේශපාලන අවදානමේදී නියෝජ්‍ය අගමැති පදවියෙන් විශේෂ වූ ජාතික සංගමයේ දක්ෂිණාංශයේ පැරැන්නකු වූ මොරාජි දේසායි ප්‍රධාන ඒ පක්ෂයේ දේශපාලනඥයන් විසින් ඉන්දියා අග මැතිනිය වෙත එල්ල කරන ලද දෝෂාරෝපණ සියල්ලම අල් බොල් සුළුගේ ගසාගෙන ගිය දහසියා බවට පත්වීම මේ ජයග්‍රහණයෙහි දක්නට ලැබෙන අති විශේෂ සිද්ධියකි.

ඉන්දිරා අනුගමනය කළ මේ ක්‍රියා මාර්ගය නිසා භාරතයේ අනාගතය කොමියුනිස්ට් වාදයට බිළි වෙනැයි ජාතික සංගමයේ උග්‍ර දක්ෂිණාංශය කියා සිටිද්දී, මෙය නියම ජනතා සමාජවාදයට හිස කැමීමක් බව බහුතර පක්ෂය කියා සිටී.

කෙසේ වෙතත්, ඉන්දිරා කෙල්ල කාලයේ, 1930 හේ දී, උපන් දින තැන්හක් හැටියට සිය පිය ජවහර්ලාල් නේරු විසින් සිර මැදිරියේ සිර කපොලු අතරින් ඇය වෙත යවන ලද සුඛ පැතුම මේ මොහොතේ අපට මතක් වෙයි:

‘ඔබ උපන් අවුරුද්ද—1917—ලෝක ඉතිහාසයේ සදහන් වන ඉතා වැදගත් වර්ෂ අතුරින් එකකි. තම රට වාසි දුක්පත් පිළිගත ජනතාව කෙරේ පතල වූ ආදරයකින් අනුකම්පාවකින් යුත් මහා විරයකු තම ජනතාව ලවා කවදාවත් අමතක නොවන සදානුස්මරණීය ඉතිහාසයක පරිවෙණ්දයක් ලිය වූයේ එම අවුරුද්දේදීයි.

ලෙනින් රුසියාවේ හා සයිබීරියාවේ මුහුණුවර වෙතස් කළ මහා විප්ලවය ආරම්භ කළේ ඔබ උපන් අවුරුද්දේ හරියටම ඔබ උපන් මාසයේයි. සාහිත්යෙන් හා දර්ශන පාලනයෙන් පෙළෙන ජනතාව ඒ පිඩාවෙන් මුදා සිය රටට නිදහස ලබා දීම සඳහා ජනතා ආදරයකින් අනුකම්පාවකින් හා ඉමහත් වූ ආත්ම පරිත්‍යාගයකින් ඉදිරිපත් වී ජනතාව ජාතික සටන සඳහා මෙහෙයවන එබදුම විරයෙන් අද අප අතරත් සිටි. ඒ විරය මහත්මා ගාන්ධිසි. ඒ ආලෝකයේ දියණියක් වූ ඔබ නොබා නොසැලී නොඇඟිරි මේ විර සටනේ විර සෙබලෙක් විය යුතුයි.’”

එම ප්‍රාර්ථනය ඊයේ ඇති වුණු ජනාධිපති තරඟයෙන් සාර්ථක වූණය කියා විශේෂයෙන්ම මේ රටේ පොදු ජනතාව වෙනුවෙන් අපට සන්තෝෂ වන්නට පුළුවන් බව මා මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මීට ප්‍රථම කථා කළ මේ පැත්තේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සමග අපේ සංතෝෂය ගරු මුදල් ඇමති තුමාට පුද කරන්න සතුටුයි, නොකඩවාම අවුරුදු පහක් මෙම ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමට එතුමාට පුළුවන් වීම ගැන. එමෙන්ම මෙම අයවැය විවාදය මෙම ආණ්ඩුවේ අවසාන අයවැය විවාදය බව මතක් කරන අතරම, එය මෙම ආණ්ඩුවේ අවසානම අයවැය විවාදය වේවායි අප ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

අවුරුදු නවයක පමණ කාලයක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ සභාග ආණ්ඩු දෙකක් තිබුණා. නමුත් පසුගිය මහා මැති වරණයේදී අප රට ජනතාවගේ අදහස්වල ඇති වුණු යම්කිසි වෙනස් වීමක් නිසා තැනිතම් ඒ ආණ්ඩු පිළිබඳව පැහැදිලි දැනුමක් ඇති නොවීම නිසා, ජයග්‍රහණය නොලැබී ගිය බව, එසේ තැනිතම් මහජනතාව වෙතස් අත්දමට සිය අදහස් ප්‍රකාශ කළ බව අප කවුරුත් දන්නවා. එම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වෙනස් වීම උඩ, මේ රටේ ජනතාවට කොයි අන්දමේ ආණ්ඩුවක්, මහජනතාවට හිත කර ආණ්ඩුවක්, අනාගතයේදී ඇති විය යුතුද යන නිගමනයට බැස ගැනීමට, මෙම අවුරුදු හතරහමාරක පාලනයම ප්‍රයෝජන වත් වී තිබෙනවාය කියා කල්පනා කර අපට එයින් සන්තෝෂ වන්නට පුළුවනි. එම නිසා පරාජය කෙසේ වෙතත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස මෙම වෙනස් වීම ගැන අපට සන්තෝෂ වන්න පුළුවනි. ඒ වෙනස් වීම නිසා මේ රටේ තරුණ පරපුර පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී ලොකු බලාපොරොත්තු වූවකින් යුතුව මේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය දුන්නත් අනාගතයේදී ඇති වන මැතිවරණයේදී ඒ අයගේ සහයෝගය කොයි පැත්තට ලැබේද යන්න ගැන අපේ සිතේ නම් කිසි සැකයක් නැහැ. එදා අප පරාජයට පත් වුණත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කණගාටු වන්නේ නැත කියා ප්‍රකාශ කරන්නේ ඒ නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විවාදයට සහභාගි වූ රජයේ ඇමතිවරුන් අතරෙන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා, එතුමාගේ කථාවේදී කරුණු කීපයක් මේ සභාව ඉදිරිපිට තැබුවා. ඒ කරුණුවලින් වැදගත් එකක් නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයටත්, ආණ්ඩු පක්ෂයටත් එකට එක් වී රටේ දියුණුව සඳහා සාකච්ඡා කිරීමට වැඩිපුර අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැත යන්නයි. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධව විශේෂයෙන් යමක් කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතුමා ඒ ප්‍රකාශයෙන්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අය වශයෙන් අප ආණ්ඩුව කරන සෑම දෙයක්ම අනුමත කළ යුතුය, සෑම දේම ඒ අය කරන පිළිවෙලට කිරීමට ආධාර කළ යුතුය කියා බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවක් නොවන බවත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අපට එවැනි සහයෝගයක් දීමට බැරි බවත් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ. පසුගිය අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත මේ රජයේ යම් යම් අමාත්‍යාංශවල ඇති වී තිබෙන දූෂණ ගැන කල්පනා කරන විට, අපට මේ රජයට යම්කිසි සහයෝගයක් දිය හැකි නම් ඒ සහයෝගය වන්නේ, ඒ අමාත්‍යාංශ වලින් කෙරෙන දූෂණයන් ගැන සොයා බලන්නට පත් කරනු ලබන පාර්ලිමේන්තු කමිටුවකට ඒ කටයුත්ත කිරීමට දෙන සහයෝගය පමණක් බව ප්‍රකාශ කරන්නට

ඕනැ. අමාත්‍යාංශ කීපයක් ගැන අපට ලැබී තිබෙන ආරංචි අනුව, මේ ගරු සභාවට කරුණු කීපයක් දිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. පළමුවෙන්ම මා අදහස් කරන්නේ ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කිරීමටයි.

ගරු කථානායකතුමනි, පළමුවෙන්ම අපි පෙට්රල් සංස්ථාව ගැන බලමු. පෙට්රල් සංස්ථාව මාගියෙන් මේ රටේ ඇති කිරීමට තීරණය කර තිබෙන තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය ගැන ඉතාමත්ම භයානක ආරංචි රාශියක් අපට ලැබී තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් මේ රටේ ඇති කිරීමේදී, ආර්ථික වශයෙන් පමණක් නොව දේශපාලන වශයෙන්ත් යම් යම් අදහස් ඉටු කර ගැනීමට මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා. තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් මේ රටේ ඇති කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පිටරටට ඇදී යන විදේශ විනිමය විශාල ප්‍රමාණයක් මේ රටේ ඉතිරි කර ගන්නා අතරම, දේශ පාලන වශයෙන් පිටරටවලින් ඇති වන බලපෑම්වලට යට නොවී අපේ දේශපාලන නිදහස ආරක්ෂා කර ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සඳහා අත්තිවාරම් දමා ගැනීමටත් ඒ මගින් හැකි වේය කියා මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද?

1965 දී අප ආණ්ඩුව භාර දෙන විට තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවා තිබුණා. අපට එදා උපදෙස් දුන් විශේෂඥයන්ගේ අදහස් අනුව අප බලාපොරොත්තු වුණේ වෙළඳ හුවමාරු අනුව ලෝකයේ ඕනෑම රටකින් අමු තෙල් ලබාගෙන අපේ තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයේ දී ඒ අමු තෙල් පිරිසිදු කිරීමටයි. උපදෙස් ලබා ගැනීම සඳහා අපි එදා යොදා ගෙන ගිටියේ ප්‍රංශ කොම්පැනියක්. ඒ සඳහා ප්‍රංශ කොම්පැනියක් යොදා ගැනීමට එදා අපි තීරණය කළේ ලෝක බලවතුන් දෙගොල්ලක් හැටියට සැලකෙන අමෙරිකාවට හෝ නැගෙනහිර යුරෝපීය රටවලට හෝ පක්ෂ නොවී මධ්‍යස්ථ විය යුතු යයි කල්පනා කිරීම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මෙහිපාල සේනානායක මයා.]

නිසයි. ඒ නිසා මේ කාර්යයේදී අපට අවවාද අනුශාසනා නැත්නම් “කොන් සල්ටන්ට්ස්” වශයෙන් ක්‍රියා කිරීම සඳහා ප්‍රංශ කොමිෂනරියක් තෝරා ගෙන අපි ඒ කටයුත්ත කර ගෙන ගියා. ඒ අනුව ඒ අයගේ උපදෙස් උඩයි එදා ටෙන්ඩර් ප්‍රසිද්ධ කර තිබුණේ. එහෙත් මේ රජය බලයට පත්වීමෙන් පසුව කළ පළමු වැනි කටයුත්ත කුමක්ද? අර විශේෂඥයින් අස් කර දමා නැවත වරක් මේ රටේ ආර්ථික බලයටත් නිදහසටත් පහර වදින්නට පුළුවන් වන අන්දමට, අමෙරිකන් තෙල් කොමිෂනරියකරයින්ගේ උපදෙස් අනුව, ඔවුන්ගේ උපදේශක මණ්ඩලයකටයි මේ විශාල කර්මාන්තය සඳහා අවවාද අනුශාසනා දීමේ කටයුත්ත බාර දුන්නේ. ඒ අයගෙන් ලැබුණු උපදෙස් මොනවාද? කලින් තීරණය කර තිබුණු වැඩ පිළිවෙළට පටහැනිව තෙල් ගැනීම මැද පෙරදිග රට වල් කීපයකින් පමණක් කළ යුතු වන අන්දමේ කර්මාන්ත ශාලාවක් තමයි දැන් අපට ලැබී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා සිදු වන්නේ කුමක්ද? අපේ තේ රබර් පොල් වැනි ද්‍රව්‍යයන් විකුණා අමු තෙල් ලබා ගැනීමට කලින් තිබුණු වෙළඳ ගිවිසුම් වෙළඳ පහසුකම් ආදිය මේ නිසා නැති වී ගොස් තිබෙන බව කියන්නට පුළුවන්. මේ රජය තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නට අදහස් කරන්නේ අන්න එවැනි උපදෙස් අනුවයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ උපදෙස් අනුවම කරගෙන යන මේ තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ නිම කිරීම මාස 6 කින් ප්‍රමාද වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රමාදය ඇති නොවුණා නම් මාසයකට රුපියල් කෝටි 1.8 ක ලාභයක් විදේශ විනිමය වශයෙන් අපට ලබා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබුණා. ඒ නිසා ඒ ප්‍රමාදය හේතු කොටගෙන මාසයකට කෝටි 1.8 ක විදේශ විනිමයක් වියදම් කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. අපට ඒ පාඩුව විදින්නට සිදු වී තිබෙන්නේ මේ උපදේශක මණ්ඩලයේ අවවාද අනුව ක්‍රියා කිරීම නිසයි. එමෙන්ම ලෝක වෙළඳ පොළෙන් අමු තෙල් ගත්තට සකස් කර තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කර ඒ සඳහා රටවල් කීපයකින්

පමණක් ඇතවුම් කැඳවුවා. එදා ටෙන්ඩර් බාර ගත් ඉතාලි කොමිෂනරියට මේ කර්මාන්ත ශාලාව ඉදි කිරීමේ කාර්යය බාර දෙන විට නැත්නම් ටෙන්ඩර් ප්‍රසිද්ධ කර ඇතවුම් කැඳවූ අවස්ථාවේ එහි තිබුණු එක කොන්දේසියක් තමයි කර්මාන්ත ශාලාව හඳුනා කොමිෂනරියම එම කමිනිත ශාලාව පවත්වා ගෙන යෑමට අවශ්‍ය වන ඉංජිනේරුවන් සහ කාර්මිකයින් පුහුණු කිරීමේ කටයුත්තත් කළ යුතුය යන්න. එහෙත් මේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළ අනුව එක කොමිෂනරියක් කර්මාන්ත ශාලාව හඳුනා අතර එය පවත්වා ගෙන යෑමේ කටයුත්ත තවත් කෙනෙකුට පවරනවා. ඒ නිසා සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? කර්මාන්ත ශාලාව ආරම්භ කිරීමේ පළමු වැනි පස් පිඩාල්ලේ සිටම ඒ කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කටයුතු ගැන දැනුමක් ලබා ගැනීමට අපේ කාර්මිකයින්ට තිබුණු අවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී ගොස් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ නැත්නම් මේ රජයේ අනුමැතිය ඇතිව ද මා දන්නේ නැහැ, මේ සංස්ථාව අද නැවත වරක් මේ රටේ තෙල් කොමිෂනරි ජනසතු කිරීමේ පියවරට විරුද්ධවත් මේ රටේ නිදහසට විරුද්ධවත් මේ රටේ ආර්ථික දියුණුවට විරුද්ධවත් ඇතිලී ගැසීමට අවස්ථාවක් ඡෙල් කොමිෂනරිය වැනි ආයතනවලට සලසා දී තිබෙනවාය කියා අපට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අද මේ කර්මාන්ත ශාලාව පාලනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ඡෙල් කොමිෂනරියයි නැවත වරක් සම්පූර්ණ බලය ලබා තිබෙන්නේ.

ඊළඟට මොකක්ද සිදු වුණේ? අමු තෙල් සැපයීම දැන් ඒ කොමිෂනරියට භාර දී තිබෙනවා. වෙන රටවල් නම් තෙල් සම්බන්ධයෙන් හය මාසයක කාලයකට වැඩි කාලයක් සඳහා බල පවත්වන ගිවිසුම් අත්සන් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ඡෙල් කොමිෂනරියත් සමග අවුරුදු පහක් බලපවත්වන ගිවිසුමකට අත්සන් කර තිබෙනවා. ලෝක වෙළෙඳ පොළේ අමු තෙල් මිළ නිතරම ඉහළ පහළ යන තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා අනෙක් රටවල් හය මාසයකට වැඩි කාලයකට තුළ බලපවත්වන ගිවිසුම්වලට එළඹෙන්නේ නැහැ. තේ, රබර්, පොල්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යන ද්‍රව්‍ය විකුණා අපට වුවමනා දේ ලබා ගැනීමට තිබුණු එකම ආයුධය—ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නට තිබුණු එකම ආයුධය—වන වෙළෙඳ හුවමාරුව නැති වී ගොස් තිබෙනවා. රුපියල් කෝටි 50 ක් පමණ වැය කර තෙල් ලබා ගැනීමටයි, අද අපට සිදු වී තිබෙන්නේ. අලුත් වැඩ පිළි වෙළ නිසා අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය එකයි. තෙල් වොන් එකක් සඳහා ඇමෙරිකානු ඩොලර් 1 කුත් ශත 41 ක් ගෙවන්නට අපේ තෙල් සංස්ථාව තිත්දු කරගෙන සිටිනවා. එහෙත් අද ඉන්දියාව පවා තෙල් ගන්නේ ඩොලර් 1 කුත් ශත 28 කට පමණයි. එහෙත් එළඹී ඇති ගිවිසුම අනුව අපට රුපියල් ලක්ෂ 20 ක පාඩුවක් ලබන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

ඔකෙන් කොමිස් එකකුත් ලැබෙනවාද?

මෙත්‍රිපාල සේනානායක මයා.

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(Mr. Maithripala Senanayeke)

රුපියල් කෝටි 50 ක තෙල් ගැනීමේදී කොමිස් වශයෙන් දශම 5 ක් ලැබුණත් විශාල ජාවාරමක් ගෙන යන්නට ඉඩ තිබෙන බව අපට හිතා ගන්නට පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, තෙල් පිරිසිදු කිරීමේදී බත්කර් තෙල්, ලාම්පු තෙල්, පැටල් යනාදිය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්නට එදා තිත්දු කර ගෙන තිබුණා. එහෙත් අද වැඩිපුරම කරන්නේ මොකක්ද? බත්කර් තෙල්—නැත්තම් නැව්වලට වුවමනා කරන තෙල්—එසේ නැත්තම් එන්ජින් ද්‍රවවන්නට වුවමනා කරන තෙල් වැඩිපුර නිෂ්පාදනය කිරීමට ක්‍රියා කිරීමයි. මෙතෙක් කල් ඡෙල් කොම් පැනිය වැනි කොම්පැනි පිටරිත් ගෙනා විත් බත්කර් තෙල් විකුණුවා. දැන් මෙහි නිපදවන බත්කර් තෙල් ශත 8 ක් අඩු වෙන් ඡෙල් කොම්පැනියට දෙන්නට තිත්දු කරගෙන සිටිනවා. ශත 8 ක් අඩු වෙන් ඡෙල් කොම්පැනියට දී ලෝක

වෙළෙඳ පොළේ පවතින මිලට අමු තෙල් ගන්නට අපට සිදු වෙනවා. මෙය සැලකිය යුතු කාරණයක්. මේ රටේ ආර්ථික හා දේශපාලන නිදහසට ලොකුම රුකුලක් වන මෙවැනි කර්මාන්ත ශලාවක් ඇති කර බත්කර් තෙල් විකිණීමේ සම්පූර්ණ අයිතිය සංස්ථාව අත තබා නොගන්නේ මන්දැයි මේ අවස්ථාවේදී අපට ප්‍රශ්න කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මෙයින් අපට රුපියල් කෝටියක පාඩුවක් සිදු වෙනවා. ස්පාඤ්ඤය, ඉතාලිය, බටහිර ජර්මනිය, එංගලන්තය හා ජපානය වැනි රටවල් පවා මෙසේ අමු තෙල් ගැනීමේදී වෙළඳ ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නවා. එපමණක් නොව එවැනි ගිවිසුම් ඇති කර ගැනීමේදී ණයට දීමත් කොන්දේසි යක් වශයෙන් ඇතුළත් කර ගැනීමට ජපානය වැනි රටවල් කටයුතු කර තිබෙනවා.

ඒ කර්මාන්තශාලාවන් සමඟම පෝර කර්මාන්තශාලාවකුත් ඇති කිරීමටයි, අප වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර තිබුණේ. අද වන තුරු ඒ වැඩ පිළිවෙළ අවසාන කර නැහැ. එම නිසා, තෙල් පිරිපහදු කම්හලේ අතුරු නිෂ්පාදනයක් වන “නැෆ්තා” නමැති ද්‍රව්‍ය වැඩිවලට එකතු කොට පිටරට පටවන්නටයි, දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ. අපේ වැඩ පිළිවෙළ මේ වන විටවත් නිම කොට තිබුණා නම් එයින් පෝර නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. මේ “නැෆ්තා” එක්දස් කොට තැබීම සඳහා වැඩි හැදි මට එක්තරා කොම්පැනියකට—මා හිතන හැටියට “බෝනාස්” කොම්පැනියට—කොන්ත්‍රාත් දී තිබුණා. අන්තදාබැලීමක් වශයෙන් ඒ වැඩිවලට වතුර පිරවූ අවස්ථාවේදී වැඩි ඇල වුණාලු. එසේ ඇල වන්නට හේතුව ඒවායේ පදනම ශක්තිමත් නොවීමයි. මෙවැනි අක්‍රමික තාවත් සොයා බලා ඒවාට යෙදිය යුතු ප්‍රතිකර්ම පෙන්නා දීමට නම්, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඉල්ලු පරිදි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සහයෝගය දීමට සෑම අවස්ථාවකදීම අප සූදනමින් සිටින බව මතක් කරන්නට කැමැතියි. බලන්න කථානායකතුමනි, එක දෙයක් සම්බන්ධයෙන් පමණක් කොතෙකුත් චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවාද කියා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මෙහිපිළිසෙ සේනානායක මය.]

බතිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාව විසින් දී ඇති කොන්ත්‍රාත් සම්බන්ධයෙන් ඉතා මත් භයානක, කණගාටුදායක ආරංචි අපට ලැබී තිබෙනවා. මා දන්නා තරම්ත්, සපුරාස්සන්නේදේ තෙල් පිරිපහදු කම්හල දක්වා අමු තෙල් ගෙන යන පයිප්ප දැමීමට රුපියල් 50,00,000 ක කොන්ත්‍රාත් තුවක් දී තිබෙනවා. කලින්, කොන්ත්‍රාත් තුව දී තිබුණේ අගල් 44 ක් විෂ්කම්භය ඇති පයිප්ප දැමීම සඳහා නමුත් එය ප්‍රමාණවත් නැති නිසා අගල් 88 ක් විෂ්කම්භය ඇති පයිප්ප දැමිය යුතු යයි සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂවරයකු නියෝග කර තිබෙනවා. වුවමනාය කී ප්‍රමාණය එසේ දෙගුණ කිරීම නිසා අර කොන්ත්‍රාත්තුව භාර ගත් කොම්පැණියට කලින් පොරොන්දු වූ මුදල මෙන් දෙගුණයක් ගෙවන්නට අන්තිමේදී සිදු වුණා. මේ විධියටයි, ඔය සංස්ථාවේ වැඩ කෙරෙන්නේ.

මා දැන් සඳහන් කරන්නට යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් නම්, එක්තරා විධියකින් බලන විට ඇමතිතුමාට දොස් කියන්නට බැහැ. ඒ ඇමතිතුමා තමාගේ

ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ උදවියට හොඳින් සලකන බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට හොඳහැටි දන්නවා. එතුමා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවීමක්වත් නොකර 55 දෙනකුට රුකිරක්ෂා සපයා දී තිබෙනවා. ජූලි මාසෙ 1 වෙනිදා සිට අගෝස්තු මාසෙ 16 වෙනිදා වන විට අපේ ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශයෙන් නම් 55 ක් අරගෙන තිබෙනවා. ඒ සියලු දෙනාම ජම්පටා විදිය සහ ඒ අසල අය වශයෙනුයි පෙනී සිටින්නේ. ඒකයි පුදු මය. අපි ඇමතිතුමාට ප්‍රසංශා කළ යුතුයි එතුමාගේ කොට්ඨාශයේ රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය නම් දැන් විසඳී තිබීම හැත. කථානායකතුමනි, මෙහි නම් 55 ක් තිබේ නවා. එය සම්පූර්ණයෙන් කියවීමට කාලය ගත වන නිසා එම නම් ලැයිස්තුව හැන්සාඩ් වාර්තාවේ පළ කිරීම පිණිස මා එය සහාමේසය මත තබන අතර ඊට තමුන් නාත්සේගේ අවසරය ලැබෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

සහාමේසය මත තබන ලද ලැයිස්තුව මෙසේයි :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு

The list tabled is as follows :

1. M. Gunasena, 77/38, Jampettah St. Kotahena	..	Asst. Sec. Officer
2. S. A. Navaratne, 89/169, Jampettah St. Kotahena	..	Labourer
3. M. Dharmalingam, 89/42, Jampettah St. Kotahena	..	do.
4. H. Shelton Jayatissa, 19, Jampettah St. Kotahena	..	do.
5. V. Ramachandran, 151/13, Jampettah St. Kotahena	..	do.
6. H. A. M. Premaratne, 43/34, Jampettah St. Kotahena	..	do.
7. W. Newton Perera, 43/17, Jampettah St. Kotahena	..	do.
8. E. Nandasiri, 7/43, Jampettah St. Kotahena	..	do.
9. A Joseph, 217/89, Jampettah St. Kotahena	..	do.
10. R. A. Dharmaratne, 115/121, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
11. M. L. D. A. Prematilaka, 115/210, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
12. J. Ferandopulle, 115/216, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
13. P. A. Karunadasa, 134, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
14. L. Ananda, 115/206, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
15. Anton de Silva, 115/209, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
16. B. G. D. Padmasiri, 115/30, Sri Gunananda Mawata, Kotahena	..	do.
17. H. Shelton Rodrigo, 75/7, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
18. M. K. W. Chandrasiri, 75/1, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
19. M. M. Wijedasa, 11/9, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
20. W. H. Ratnasoma, 75/9, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
21. P. A. C. Jayasekera, 21/2, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
22. K. K. J. Weerasinghe, 75/7, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
23. T. L. G. Wijeratne, 75/8, Galpotta Rd. Kotahena	..	do.
24. A. M. F. Ameer, 218, Modera St. Colombo 15	..	Asst. Sec. Officer
25. M. L. E. Perera, 98/7, Walls Lane, Modera	..	do.
26. W. P. P. A. Perera, 125, St. Andrew Place, Modera	..	Labourer
27. W. M. C. B. Perera, 135, St. Andrew Place, Modera	..	do.
28. W. A. D. Gunasena, 33/5, Kotahena St. Kotahena	..	do.
29. T. H. P. Martinus, 33/3, Kotahena St. Kotahena	..	do.
30. K. D. S. Ariyawansa, 73, 7th Lane, St. Benedict Rd. Kotahena	..	Asst. Sec. Officer
31. M. M. Fernando, 82/1, Rajamalwatte Rd. Colombo 15	..	do.
32. E. J. de Silva, B3-F33, Bloemendhal Flats, Kotahena	..	do.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

33. Miss E. A. C. Perera, 69, 4th Lane, Kotahena	..	Typist
34. E. V. B. Rosiora, 217, Skinners Rd. North, Kotahena	..	Asst. Sec. Officer
35. U. K. M. D. Perera, 42, Nagalagam St. Colombo 14	..	do.
36. M. P. S. Sahabdeen, Sri Kadiresan St. Kotahena	..	do.
37. A. S. Ardihetti, 47, Blomendhal Rd. Kotahena	..	do.
38. C. M. Anthony, 76/3, St. James St. Colombo 15	..	Driver
39. G. M. Dayananda, 28/27, Barber St. Kotahena	..	do.
40. S. S. Wignarajah, 120, St. Joseph St. Colombo 14	..	
41. M. W. Sahul Hameed, 389, Grandpass Rd. Colombo 14	..	Dispenser
42. A. R. Ranasinghe, 440, Grandpass Rd. Colombo 14	..	Fireman
43. B. D. Perera, 1/18, Pickerings Rd. Kotahena	..	Labourer
44. M. J. Junaid, 112, Muthuwela Mawata, Colombo 15	..	Driver
45. M. J. Douglas, 173/11, Wolfendhal St. Colombo 13	..	do.
46. C. Nagaleswarau, 34/5, Moobey Lane, Colombo 15	..	Sales Supervisor
47. K. A. S. Jayasiri, 41/7, Sumithrarama Mawata, Kotahena	..	Labourer
48. K. K. Premadasa, 47/39, Sumithrarama Mawata, Kotahena	..	de.
49. H. D. Dharmadasa, 129/9, Gintupitiya St. Colombo 13	..	Driver
50. W. Wimalasena, 128/46, Gintupitiya St. Colombo 13..	..	Labourer
51. D. N. K. S. Nanayakkara, 217/65, Church Lane, Colombo 15	..	do.
52. D. Douglas Fernando, 33/57, Modera St. Colombo 15	..	do.
53. K. M. A. Clarence Perera, 25, Madampitiya Rd. Colombo 15	..	do.
54. Shelton Orr, 60/6, Ratnam Rd. Colombo 13	..	do.
55. N. P. S. Wickremarachechi, 333, Ferguson Rd. Mattakkuliya	..	do.

මෙත්‍රිපාල සේනානායක මයා.

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(Mr. Maithripala Senanayeke)

මෙම නම් ලැයිස්තුවේ තිබෙන්නේ කිසිම ඉල්ලුම්පත්‍ර කැඳවීමක් නැතුව, මෙම ජූලි මාස 1 වෙනිදා සිට අගෝස්තු මාස 16 වෙනිදා දක්වා අතරතුර කාලයේදී බදවා ගත් අයගේ නාමයි. මෙම සංඝථාවේ වැඩ කෙරෙන්නේ ඔත්ත ඔය විධියටයි. ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවීමක් නැත. ලැයිස්තුව අරිනවා. එවිට ක්‍රියාකාරී අධ්‍යක්ෂක අණ දෙනවා. මා හිතන්නේ ගරු ඇමතිතුමාත් දන්නවා ඇති, එහි “වර්කිං ඩිරෙක්ටර්” කෙනෙක් සිටි බව. මේ “වර්කිං ඩිරෙක්ටර්” අර නම් ලැයිස්තුවේ නම් ලබාගෙන ඒ අය සොයා ගොස් මුදල් කොල්ල කාගන්නවා. එය සී. අයි. ඩී. එකටත් භාර දී දැන් නඩු වක් දැමීමට පවා කටයුතු සලස්වා තිබෙනවා. ඔත්ත ඔය විධියටයි එම සංඝථාවේ කටයුතු කෙරීගෙන ගියේ.

මෙම සංඝථාව සම්බන්ධ කාරණය අවසන් කරන්න කලින් විශේෂයෙන් ඉදිරි පත් කළ යුතු තවත් කරුණක් තිබෙනවා. එනම් මෙවැනි ලොකු කර්මාන්ත ශාලාවක් ඉදි කරන අවස්ථාවේදී මුල සිටම —කර්මාන්තශාලාව ඉදි කිරීමට පළමුවෙනි පස් පීඩුල්ල කපන අවස්ථාවේ සිටම—එම කර්මාන්තශාලාවට අවශ්‍ය ඉංජිනේරු මහත්වරුන් සහ අනෙකුත් කාර්මික මහත්වරුන් පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ප්‍රති

පත්තියක් වශයෙන් එදා තිබුණා. එහෙත් එම වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම අතහැර දමා අද ඡෙල් කොම්පැනියට භාර දී තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි මෙවැනි ප්‍රශ්න ඇති වී තිබෙන්නේ.

කොන්ත්‍රාත්කරුවකු විසින් කර්මාන්ත ශාලාවක් ඉදි කිරීම පමණක් භාරගෙන ඒ කටයුත්ත අවසන් කළාට පසුව එය භාර දී යනවා. ඒ පිළිබඳව ඔහුගේ වගකීම් එතැනින් ඉවරයි. එහෙත් අපි ටෙන්ඩර් කැඳවන කාලයේදී කොන්දේසියක් ඇතුළත් කර තිබුණා, කර්මාන්ත ශාලාවක් සාදා අවුරුදු ගණනක් එය නඩත්තු කර ඊට අවශ්‍ය නිලධාරීන්ද පුහුණු කර දීමට. අපේ කොන්ත්‍රාත්තු දීමේ විශේෂ ලක්ෂණයක් වූයේ ඒකයි. එහෙත්, අද එය සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා බිඳ දමා තිබෙනවා. එක් කෙනෙක් හදනවා; එක් කෙනෙක්, නැත් නම් තවත් කොටසක් පාලනය කරගෙන යනවා. අන්තිමේදී, කවදා නමුත්, ලාංකිකයන් එය භාර ගන්න අවස්ථාව වන විට ඒ කර්මාන්තය කවර තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනු ඇද්දැයි කියන්නට අමාරුයි. අන්න ඒ විධියේ තත්ත්වයකයි අද කර්මාන්තශාලා තිබෙන්නේ. මේ ගැන විශේෂයෙන් සොයා බලා ක්‍රියා කළ යුතුයි. අපට දක්ෂ කාර්මිකයන් ඉන්නවා; දක්ෂ ඉංජිනේරු මහත්වරු ඉන්නවා. ඒ අයට මේවා ඉදිරියට ගෙන යාමද, අවශ්‍ය පුහුණුව ලබන ආකාරයට වැඩ පිළිවෙල වෙනස් කළ යුතු බවයි මා ඡුතක් කරන්නේ.

[මෙම විෂය සේනානායක මයා.]

ඊළඟට, කර්මාන්ත හා සිවර ඇමතිතුමාගේ කටයුතු ගැන යමක් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අද මේ රටේ තිබෙන හැම කර්මාන්තයක්ම ගරු ඇමතිතුමා ඇමති ධුරයේ වැඩ භාර ගත්තාට පස්සේ ඇති වූ ඒවා හැටියටයි හැම තැනම වාගේ ප්‍රචාරය කරගෙන යන්නේ. රත්වැට ගැන අද පත්‍රයේ වාර්තාවක් මට දකින්නට ලැබුණා. එය විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය විසින් හෝ මා විසින් කරන ලද්දක් නොවෙයි. එය රත්වැට කොමිටියෙන්ම කරන ලද ප්‍රකාශයක්. මොකක්ද රත්වැට කොමිටිය කළ ප්‍රකාශය? 1963 දී, රත්වැට සෑදීම සඳහා අවශ්‍ය පින්තල ගෙන්වා ගැනීමේදී තීරු බද්ද අස් කිරීමට කැබිනට් සන්දේශයක් මගින් අපේ ආණ්ඩුව සහභාගි වී තිබෙන බවයි රත්වැට කොමිටිය ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නේ. අපේ ඒ සහභාගිත්වය ගැන අප කළ ප්‍රකාශයක් නොවෙයි, එය. රත්වැට කොමිටියෙනුයි ඒ ප්‍රකාශය කර තිබෙන්නේ. ගරු ඇමතිතුමා අම්පාරේදී කියා තිබෙනවාලු, අපි බොරු කියනවා, කියලා. මීට පිළිතුරක් දෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ගරු අගමැතිතුමාත් සහභාගි වූ උත්සවයේදී රත්වැට කොමිටියෙන්ම ඊට නිසි පිළිතුරු ලැබී තිබෙනවා.

අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු පසුගිය කාලයේ ඥාති සංග්‍රහ සිදු වුණායයි ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අපට විරුද්ධව ලොකුවට එදා වෝදනා කළා. මගේ බැණ කෙනෙකුත් රෙදි සංඝාවේ එදා සිටියාය යනුවෙන් ගරු ඇමතිතුමා ලොකුවට පුරසාරම් දෙඩුවා. එහෙත්, අපේ ගරු ඇමතිතුමා නම් එහෙම වැඩ කරන්නේ නැහැ කියනවා. මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙන දේවලින් කිහිපයක් පමණක් මම සඳහන් කරන්නම්. අද පිහන් කර්මාන්ත සංඝාවේ සභාපතිවරයා කවුරුද? පට්ටිආරච්චි මහත්මයා නොවෙයිද? ඒ කවුරුද? ගරු ඇමතිතුමාගේ සහෝදරයාගේ බැණා නොවෙයිද ඒ? ඔය ඥාති මිත්‍ර සංග්‍රහයක් නොවෙයිද? සම් භාණ්ඩ සංඝාවේ ශාඛා සාප්පුවක් කොල්ලුපිටියේ විවෘත කරනු ලැබුවා. එතැනට පත් කරනු ලැබූ හුන්දරම්පිල්ලේ මහත්මිය ගරු ඇමතිතුමාගේ ලේලිය නොවෙයිද? තුනී ලැලි කර්මාන්ත ශාලාවේ සේවය කරන නිලක් කුලසේකර මහත්මයා කවුද? කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ කර්මාන්ත සංවර්ධන

ධන මණ්ඩලයේ—ඉන්ඩස්ට්‍රියල් ඩෙවෙලොප්මන්ට් බෝඩ් එකේ—පුස්තකාලයායි පතිනිය වශයෙන් අද ඉන්නේ කවුද? මිසිස් ගුණතිලක කියන්නේ කාටද? මගේ කල්පනාවේ හැටියට අද මුළු ලංකාවේම වැඩි පඩියක් ගන්න පුස්තකාලයායි පතිනිය ගුණතිලක මහත්මියයි. මේ තනතුර සඳහා ඉල්ලුම්පත්‍ර කැඳවා තිබෙන්නේ අඩු පඩිය කටයි. අද ඇය රු. 1,550 ක් මාසික වැටුප් වශයෙන් ලබනවාලු. කොහොමද තත්ත්වය?

මහජන එක්සත් පෙරමුණෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබ, පරාජයට පත් වූ අපේක්ෂකයන් ගැන කර තිබෙන්නේ මොනවාද? සුළු කර්මාන්ත සංවර්ධන මණ්ඩලයට ආර්. ඒ. කේ. පෙරේරා මහත්මයා පත් කර සිටිනවා. එම්. එස්. අබුබකර් මහත්මයා තවත් සංයුක්ත මණ්ඩලයක අධ්‍යක්ෂවරයකු හැටියට පත් කර සිටිනවා. එම්. එස්. බක්මි වැව මහත්මයාටත් එවැනි පත්විමක් දී තිබෙනවා. එල්. එස්. පෙරේරා මහත්මයා, වැලිකල මහත්මයා සහ සෝමරත්න මහත්මයා ආදීන්ටත් එවැනි පත්විම් දී තිබෙනවා නේද? ඔවුනි අය අපේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ කර්මාන්ත ආයතනවල විශේෂ තැන් අරන් ඉන්න බව අපටත් කියන්නට පුළුවනි. අවිස්සාවේල්ල ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයේ ඇති කරන්නට යන තුනී ලැලි කර්මාන්ත ශාලාවේ දැන් අලුත් ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කරගෙන යනවා. අවිස්සාවේල්ල ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ හැදෙන තුනී ලැලි කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කටයුතු පිළිබඳ අළුත් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ රටේ අනෙක් කර්මාන්ත ශාලා බිහි කරන අවස්ථාවලදී ඒවායේ සේවය කරන නිලධාරීන්ට වුවමනා කරන ගෙවල් එම සංඝා මගින්ම සාදාගෙන ගියා. එහෙත් එදා මෙම කර්මාන්ත ශාලාව සෑදීමට භොරණින් ලබා ගත් ඉඩම සුදුසු නැතෙයි කියා ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශයටම එය ගෙනාවාට පසු එතුමාගේ ඉඩම් කිට්ටුවම ස්ථානයක අද තට්ටු ගෙවල් සාදන්නේ කවුරුන්ද යන වග රහසක් නොවෙයි. තුල්හිරියේ කර්මාන්ත ශාලාවට ලක්ෂ 10ක් වැය කර එවැනි ගොඩනැගිලි සාදන්නට පුළුවන් ශ්‍රම අවිස්සාවේල්ලේ සාදන තුනී ලැලි කර්මාන්ත ශාලාවේ නිලධාරීන්ගේ පදිංචියට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අවශ්‍ය කරන තවදුරටත් ඒ පිළිවෙලට නොසාදන්නේ මන්දැයි මා අහනවා. ඇමතිතුමාගේ ඉඩම්වල පුද්ගලික අංශය දියුණු කිරීමටද ඒවා දැන් වෙනත් පිළිවෙලකට සාදන්නේ කියා අපට අහන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

පසුගිය රජය මගින් ගෙන ගිය කමිනික පිළිබඳ අභිමතයට උඩයි අද යම් දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන්නේ. අද දවසේ යම්කිසි දියුණුවක් කළායැයි මෙම රජයට කියන්නට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නේ එම තත්ත්වය නිසා බව මෙම ස්ථානයෙහිදී පමණක් නොව සෑම තැනකදීම අප නිර්භයව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. අප ඇරඹූ වැඩ කටයුතුවල එල විපාක නැති නම් ප්‍රතිඵල ලැබී ගෙන එන්නේ අදයි. එද, අප අවසන් කර තිබුණු කර්මාන්ත ශාලා රාශියක් විවෘත කරන්නට අද මෙම රජයට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. අප ඇරඹූ වැඩ කටයුතුවල ප්‍රතිඵලයයි අද මෙම රජය භුක්ති විදින්නේ. මා මෙම අවස්ථාවේදී මීට වඩා විස්තර ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. කරක සහ අවස්ථාවෙහිදී තවදුරටත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා සඳහා වෙන්ව තිබෙන කාලය අවසාන වේ ගෙන යන නිසා ඉඩම් ඇමතිතුමා පිළිබඳව පමණක් වචන දෙකතුනක් ප්‍රකාශ කර මගේ කතාව අවසාන කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමා මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය අනුව කලාවැව වැව් කණ්ඩායම උස්සන්නට මුල් ගලක් තබන අවස්ථාවේදී එම උත්සවයට අප නොගියායැයි මහ ලොකුවට දෝෂාරෝපණය කර තිබුණු බව පත්‍ර වලින් දකින්නට ලැබුණා. අප දෝෂාරෝපණය කළේ මහවැලිගඟ හැරවීමේ යෝජනා ක්‍රමයට නොවෙයි. වියලි කලාපයක් වූ රජ රටට, උතුරු මධ්‍යම පළාතට, උතුරට එම ගංගාව හරවා ඉන් ප්‍රයෝජනයක් ලබා දෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා නම් අප ඊට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. එම ගංගාව කුමන අන්දමකට සකස් කළයුතුද යන්න ගැන පවා මතභේද තිබෙනවා. අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍ය චාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) ගෙන ආ යෝජනාව පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමා කළ

කථාමා මා ඊයේ පෙරේදා කියවීම. මා මෙම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ රංදෙනි ගල ව්‍යාපාරය හොඳද, ඒ ඇල්ලෙන් මේ ඇල්ලට දමන එක හොඳද යන ප්‍රශ්නය ගැන නොවෙයි. අප එම ව්‍යාපාරයට විරුඬ වන්නේ නැහැ. අපි මෙම ව්‍යාපාරයට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා. එහෙත් මේ ඉඩම් ඇමතිතුමා අතින් එම වැඩ පිළිවෙල ඉටු වේදෝ යන සැකයයි අපට තිබෙන්නේ. 1956 දී එතුමාම සිහිනයක් දුටුවාලු, මනම් පිටිය පාලම සම්බන්ධව. එම සිහිනයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එදා 1958 දී අමෙරිකන් ආණ්ඩුවේ යු.එස්.ඩී.එම්. ආයතනයත් සමග ගිවිසුමක් අත්සන් කර තිබෙනවා. 1961 දී එම අයගේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කළායින් පසු නැවත වරක් එක්සත් ජාතීන්ගේ ආයතනයත් සමග වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කොට තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව වාර්තාවක් බෙදාහැර තිබෙනවා. පළමුවන පියවර 1970 සිට 1976 වන තෙක් බව එහි පෙනෙනවා.

එහි මෙසේද සඳහන් වෙනවා :

“Phase I—It is recommended that the 1st phase should consist of construction in two steps :—

STEP I, 1970-76

The Polgolla Unit with one barrel of tunnel, Moragahakanda Unit, the Polgolla-Kala Oya Trans-basin canal and irrigation systems H, D1, D2, and G.”

ඒ කියන්නේ ඔය පළමුවැනි පියවරයි. ඔය පළමුවැනි පියවර 1976 තෙක් අවසාන කරන්න බැරුව තිබියදී ඊයේ පෙරේදා ගොස් කලාවැව උඩ ගලක් තබා රජයට මහජනතාව රවටන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ නිසා අනාගතයේදී කලාවැව ආසනයට ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන අපෙක්ෂක මහත්මයා ඉදිරියේ තබා ගෙන කරන රැස්වීමක් නිසා එම වැඩපිළිවෙල සාර්ථක වැඩපිළිවෙලක් නොවන බව අපට පැහැදිලි වුණ බව මේ අවස්ථාවේදී කෙලින්ම ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසායි අපි මේ තමුත් තාත්සේලා කරන බොරුව මේ විධියට විවේචනය කරන්නේ. ඊට කලින් දවසේදී අප විසින් පවත්වන ලද රැස්වීමකදී මම මෙන්න මේ පත්‍රය ඉදිරිපත් කරමින් මේ විධියට කීව්වා. මෙන්න බලන්න රජයට ආධාර කරන “ලංකාදීප” පත්‍රයේ තිබෙනවා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහා.]

මේ විධියේ ප්‍රචාර්‍යයක්. මේ ප්‍රචාර්‍යයක් බොරු නම් ඇයි ඇමතිතුමාට ඒ බව කියන්න බැරි? 1969 ජුනි මස 5 වෙනි බ්‍රහස්පතින්දා “ලංකාදීප” පත්‍රයේ මේ විධියට තිබෙනවා. “මහවැලි ගඟ උතුරට හැර විම නවති.” ඒ රැස්වීමට මේ පත්‍රය ගෙන ගොස් මා කියෙව්වා. එය අපේ රැස්වීමට විශේෂ ලක්ෂණයක් වුණා. අපේ රැස්වීමට ලේක් හවුස් පත්‍ර නියෝජිත මහත්මයාට එන්න වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ජීප් එකක් දී තිබෙනවා. රජයේ ජීප් එක කිනුයි ඒ වාරිතාකාර මහතා අපේ රැස්වීමට පැමිණියේ. කලාවැව මුල් ගල තැබීමට කලින් දවසෙයි අපි මේ රැස්වීම පැවැත් වූයේ. අපි කියන ලද දේවලට පිළිතුරු ලබා ගැනීමේ අදහසිනුයි අපි සිටියේ. මේ “ලංකාදීප” පත්‍රයේ මෙන් නම් මේ විධියේ ප්‍රචාර්‍යයක් තිබෙනවා. මේ ප්‍රචාර්‍යයක් බොරුවක්ද? එහෙම නම් ඇයි ඇමති තුමාට එය කියන්න බැරි? මෙය බොරු වක්ද ඇත්තක්ද කියා ඇමති තුමා කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි කියන්නේ කවදාවත් ඔය ඇමතිතුමා ඉන්න තෙක් ඔය වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක නොවන බවයි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1956 සිට 1969 අද වන තෙක්ම තවමත් ක්‍රියාත්මක පිය වරවල් ගෙන නැත්තම් අපි කොහොමද බලාපොරොත්තු ඇති කරගන්නේ? රජ රට වාසින් හෝ, උතුරු ප්‍රදේශයේ සිටින ද්‍රවිඩ සහෝදරයින් හෝ කලාවැව ආසනයේ සිටින මහජනතාව හෝ ඔය මුල් ගල් තැබීමෙන් රටටත් ප්‍රචවන්ද කියන ප්‍රශ්නයයි අපි මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්නේ.

අද හුරුචුවා ගැන කොහොමද කියා බලමු. පසුගිය මාස කන්නයේදී වැඩ කිරීමට අවශ්‍ය තරම් ප්‍රමාණයකින් වතුර පිරුණේ කලාවැව පමණයි. නැලන්දා ඔයේ බැම්ම නිසා කලාවැව පිරුණා. අනික් එකම වැවක්වත් ඒ මාස කන්නයේදී වැඩ කිරීමට ප්‍රචවන් වන විධියට වතුරෙන් පිරුණේ නැහැ. ඔවුනි තත්ත්වයක් තිබී යදී කලාවැවට ගොස් මුල් ගලක් තබා නමුත්තාත්සේලා කරන්න හදන්නේ මොකක්ද? නමුත් මා අද ඇමතිතුමා ගෙන් අහන්න කමනි, කලාවැවට ගොස්

මුල් ගල් තබා නොයෙක් අත්දැම්මේ ප්‍රකාශයන් කරන අවස්ථාවේදී හුරුචුවා ගැන කල්පනා වුණේ නැද්ද කියා. හුරුචුවා ප්‍රදේශයේ ජනතාව ඇමතිතුමාට නොයෙක් අවස්ථාවලදී මේ ගැන මතක් කර තිබෙනවා. හුරුචුවා බැත්දාට පසුව එකම එක දවසක් පමණයි එම වැව පිරුණේ. 1957 දී ඒ වැව පිරුණ ගමන්ම වැව කැඩී ගියා. එම ජලාශයට උඩින් වැඩ දෙකක් තිබෙනවා. සිගිරිය ලග එක් වැවක් තිබෙනවා. හබරන ලග තවත් වැවක් තිබෙනවා. ඒ වැඩ දෙකම කැලෑවට යන්න හැර තිබෙනවා. එම වැඩ දෙක සම්පූර්ණ කළොත් හුරුචුවාවේ වතුර ප්‍රශ්නය මගහැරෙනවාය කියා එහි ගම්වැසියන් විසින් සියක් වාරයක් ඇමතිතුමාට කියා ඇති.

මේ මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරයත් ප්‍රෝඩාවක්ය කියා අප කියන්නේ ඇයි? ඇමතිතුමාම නියෝජනය කරන මැදිරිගිරියේ අද බෙන්මකටයි වතුර දෙන්නේ. ඒ කියන්නේ අඹන් ගඟ අද යම් ප්‍රදේශයකට ගලා බසිනවා නම් මුහුදට යන වතුර ටික හැර ඉතිරි වතුර සම්පූර්ණයෙන්ම ගලා යන්නේ පොලොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කවලටයි. වාරිමාර්ග ඇමතිවරයා වශයෙන් දහතුන් අවුරුද්දක් තිස්සේ වැඩ කරන නමුත් තමාගේම ජන්ද කොට්ඨාශය ලඟින් යන ඒ ජල මාගීය තමාගේම කොට්ඨාශයේ තමාගේම ජන්ද දායකයින් වන ඒ ගොවිතැන් කරන මහ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳෙන ආකාරයට ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට මේ ඇමතිවරයා අසමර්ථ වූවා නම් මහවැලි ගඟ හරවා උතුර මැද පළාත—රජ රට—කවදා පෝෂණය කරයිද යන ප්‍රශ්නය මා මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරනවා. ගරු අගමැතිතුමා හමු වන්නට තව කීප දිනකින් නියෝජිත පිරිසක් එනවා. ගරු අගමැතිතුමා ඉතාම කරුණාවෙන් ඒ සඳහා අපට දිනයක් දී තිබෙනවා. දිනය 7 වනදායි. ඔය වූකින් ඊයායේ උදවිය කලින් පදිංචි කරවා සිටියේ පොලොන්නරුවේ මාදුරුඔයෙයි. පොල් වගාවටය කියා අවුරුදු හයක් තිස්සේ ඔය උදවිය මාදුරුඔය පදිංචි කරවා සිටියා. ඒ ව්‍යාපාරය අසාර්ථක වූ නිසා දැන් පදවියේ වූකින් ඊයායට ගෙනවිත් තිබෙනවා. එසේ පදිංචි කරවාත් අවුරුදු හයක් ගත වී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නිබෙනවා. නමුත් තවම වතුර නැහැ. දැන් අවසාන වශයෙන් ගොවි හමුදාව ඇළ කපා ගෙන යනවා. මා එකක් කියන්නට සතුටුයි. යම් ව්‍යාපාරයක් පටන් ගන්නවා නම් යම් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කර ගෙන යනවා නම් ඒ ව්‍යාපාරයේ හෝ වැඩ පිළිවෙලේ සාර්ථකත්වයක් ඇති වන තුරුම, ඒවාට ගෙන ගොස් පදිංචි කරවන ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳෙන තුරුම, ක්‍රියා කිරීම අවශ්‍යයි. එසේ නැතිව අතතින් ටිකක් මෙතැනින් ටිකක් තවත් තැන කින් තවත් ටිකක් කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. එම නිසා ඔය ඇමතිතුමා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙලවල් ගැන අපට නම් කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තබන්නට බැහැ. ඔය ඇමතිතුමා ඔය පදවියේ සිටින තෙක් කඩදාවත් මහවැලි ගඟ උතුරට හැර විමේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් වේවිය කියා අප සිතන්නේ නැහැ.

ගර කථානායකතුමනි, ගම්බද සුළු වැව් අමුණු දියුණු කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. උතුරු මැද පළාතේ දැන් නියඟ යක් තිබෙනවා. ජනවාරි මාසයේ සිට ඒ ප්‍රදේශයට වර්ෂාව ලැබුණේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ වැව් අමුණු කොපමණ විශාල ගණනක් බදින්නට තිබෙනවාද? දිස්ත්‍රික් කෘෂිකම් කමිටුවෙන් අපි ලැයිස්තු අනුමත කර වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට යවනවා. නමුත් ඒවා කඩදාවත් බැඳෙන්නේ නැහැ. අද වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නව වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා. ඉස්සර නම් ටෙන්ඩර් ප්‍රසිද්ධ කර කොන්ත්‍රාත් දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබුණා. අද ඒ වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර තිබෙනවා. අද ඒ වැඩ වෙම්බර් ඔෆ් කොමර්ස් කියන ආයතනයට දෙනවා. ඒ ආයතනය මොකක්ද කරන්නේ? ආයතනයේ කාර්යාලය කොළඹ තිබෙනවා. ලැයිස්තුව ඒ ආයතනයට යවනවා. ඊටපසු ඒ අය සතුටු උදවියට, ඔය වර්ක්ටරි එහෙම තිබෙන උදවියට ඒ වැව් අමුණු බැඳීම පවරනවා. මුදලින් සියයට 11 ක් ඒ ආයතනය තබා ගන්නවා. මේ විධියට කිසිම වැඩක් කෙරෙන්නේ නැහැ. කවුරු හරි ඒ කාර්යාලයට ගිහින් වැඩක් ඉල්ලුවාම වැඩක් හාර දෙනවා. සියයට 11 ක් වාණිජ මණ්ඩලය තබා ගන්නවා. ඊයේ පෙරේදා වණිව ටිකක් ලැබුණා. නමුත් ලැබුණු ප්‍රයෝජනය

කුමක්ද? අපේ කොට්ඨාශවල වැඩ කරන්නට අසතුටු නම් අනික් කොට්ඨාශ වල වැඩවත් කරන්න. අනික් කොට්ඨාශ වල තත්ත්වයත් ඒකයි. උතුරු මැද පළාතේ අද එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේ වැඩ වෙළඳ මණ්ඩලයට පැවරූවාම ඒ අය පොද්ගලික අංශයේ තවත් නොයෙකුත් උදවියට මේ වැඩ හාර දෙනවා. ටෙන්ඩර් ප්‍රසිද්ධ කිරීමක් නැහැ.

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කි. පී. ජී. ජේ. සෙනෙවිරත්න—කාණ්ඩ, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

Mr. C. P. J. Seneviratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power)

කොන්ත්‍රාත්කරුවන් කොහොමටත් කළේ නැහැ.

මෛත්‍රිපාල සේනානායක මයා.

(කි. පී. මාච්ඡිපාල සෙනානායක)

(Mr. Maithripala Senanayake)

කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට දුන් කාලයේ පස් කපා කරන්නට පුළුවන් වැඩ කෙරුණු තත්ත්වයක් තිබුණා. නමුත් අද ඒ ටික වත් කෙරෙන්නේ නැහැ. දිස්ත්‍රික් කෘෂිකර්ම කමිටුවෙන් අනුමත කළ වැව් අමුණු රාශියක් තිබෙනවා. ඒ වැඩ එකක්වත් කෙරෙන්නේ නැහැ. විශාල ලැයිස්තුවක් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට යවා තිබෙනවා. මේවා ගැන ඇසුවාම තව ටික දින කින් වැඩේ කෙරේවිය කියනවා. ඔක්තෝබර් මැද හරියේදී කෙරේවිය කියනවා. ඊළඟට වර්ෂාව පටන් ගත්තාම ඒ වැඩේ කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වන්නට තවත් අවුරුදු ගණනාවක් ගත වෙනවා. අද ඒ වැව් අමුණුවල තත්ත්වය ඕකයි. පදවිය ප්‍රදේශයේ ඉඩම් දීම සම්බන්ධයෙන් අද විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් පවතිනවා. මිනිසුන්ට ඉඩම් ලබා දීම සඳහා එහි විශේෂ ඉඩම් නිලධාරියකු සිටිනවා. ඔහු ජිනදාස මුදලාලි හෙවත් “බොස් ජිනදාස” නමින් හැඳින්වෙනවා. ඔහු ලැයිස්තු හදාගෙන, ඇමතිතුමා හමුවීමට ඇවිත් ඉඩම් ලබා දෙන බව කියමින් මිනිසුන්ගෙන් සල්ලි ගැනීමේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මෙම ප්‍රකාශය සේනානායක මහ.]

වැඩ පිළි වෙළඳක් අද පදවිය ප්‍රදේශයේ පවතිනවා. මේ පිළිබඳ ලියුම් මා ලිඟ තිබෙනවා. යම් කෙනෙකුට ඉඩමක් ලබා ගන්නට වුවමනා නම් බොස් ජනදාස මහත්මයාට මුදලක් දුන්නොත් ඉඩම ලබා ගන්නට පුළුවනි. පදවිය ව්‍යාපාරයේ අද පවතින තත්ත්වය ඒකයි.

මට නියමිත වේලාවෙන් තව මිනිත්තු කීපයක ඉතිරිව තිබෙන්නේ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මෙහි නැතත්, ගරු අගමැති තුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන වීම සඳහා මිලිගට මා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා. පසු ගිය දෙසැම්බර් මාසයේදී පැවැත්වුණු අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගයේ ප්‍රතිඵල සමහර විභාගාපේක්ෂකයන්ට දන්වා නැහැ. විභාගය පැවැත්වුණු අවස්ථාවේදී විභාග ශාලාව අසල පොඩි කලබලයක් ඇති වූ නිසා, විභාගයට පෙනී සිටි ළමයින්ට වැඩ බලන විභාග කොමසාරිස් මෙවැනි ලියුමක් යවා තිබෙනවා.

අධ්‍යාපන පොදු සහතිකපත්‍ර (සාමාන්‍ය) විභාගය
1968 දෙසැම්බර්

1969 මර්තු මස පවත්වන ලද ඉහත සඳහන් විභාගයට ඉදිරිපත් වූ ඔබ විභාග ශාලාව අසල පැවැත්වූ පංතියකට සහභාගි වී විභාගශාලාධිපතිවරු ඔහුගේ සහායකයින්වරු අනෙකුත් විභාගාපේක්ෂකයන්වරු බාධාවක් අවහිරයක් වන පරිද්දෙන් ක්‍රියා කිරීමෙන් විභාග නීති උල්ලංඝනය කොට ඇත.

විභාගාපේක්ෂකයන්ගෙන් මේ ගැන නිදහසට කරුණු අසා තිබෙනවා. ඒ අය නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. “අපෙන් එවැනි දෙයක් සිදු වුණේ නැහැ. ඒ ගැන විභාගයක් කරන්න”යි ඔවුන් කියා තිබෙනවා. එහෙත් ඒ අයට විභාගයේ ප්‍රතිඵල ලැබුණේ නැහැ. විභාග කොමසාරිස්තුමාගෙන් ඒ අයට ලැබී තිබෙන්නේ ඉහත දැක්වුණු අන්දමේ ලියවිල්ලක් පමණයි. ප්‍රශ්නයක් තිබුණා නම්, කලකෝලාහලයක් ඇති වුණා නම් ඒ ගැන නිසි විධියට ක්‍රියා කිරීම ගැන අප මේ අවස්ථාවේදී කොටත් දෝෂාරෝපණය කරන්නේ නැහැ. එහෙත්, අධ්‍යාපනයක් ලැබූ කෙනෙකු ඔහුගේ අනාගත ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා අවසාන විභාගයට පෙනී සිටියාට පසු එහි ප්‍රතිඵල ඔහුට නොදී සහවාගෙන

සිටීම ලොකු වරදක් බවයි මා මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නේ. මේ ගැන විශේෂයෙන් සොයා බලන ලෙස ගරු අග මැතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ළමයින් හතර පස් දෙනාගේ අනාගත දියුණුවට මෙයින් බාධාවක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

කාරක සභා අවස්ථාවේදී මා මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න අදහස් කරන හෙයින් මේ අවස්ථාවේදී මීට වඩා කථා කරන්නේ නැහැ. පසුගිය අවුරුදු හතරහමාර තුළ දී මේ රජය බනපත්තීන්ට පමණක් නොයෙක් සහනයන් ලබා දෙමින් පොදු මහජනතාව රජයෙන් බලාපොරොත්තු වුණු සහනයක් කිසිවක් නොසලකා ක්‍රියා කළ නිසා, ළමදීම මහජනතාවට ලැබෙන අවස්ථාවෙන් ඔවුන් රජයට නිසි පිළිතුරු දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

පූ. භා. 11

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයේ හිටපු ඇමති වරයකුගේ කථාවෙන් පසුව මේ අයවැය විවාදයට සහභාගි වීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වන බව පළමුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. ලංකාවට නිදහස ලැබීමෙන් පසු පළමුවෙනි වරට මේ රජය පස් වෙනි රාජ්‍ය වර්ෂයත් ගත කරමින්, එකම මුදල් ඇමතිවරයකු යටතේ පස්වෙනි වරටත් අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම අප කාටත් ඉතාම සතුටු විය හැකි අවස්ථාවක් බව කිය යුතුයි. මේ විවාදය ආරම්භ කිරීමේදී කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) මේ විධියටම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්නට පටන්ගෙන ඇත්තේදී ඒ ප්‍රශංසාව විහිළු වක් හැටියට හරවමින්, එතුමාගේ කථාව නිම කළේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පස් අවුරුද්දක්ම මේ විධියට අයවැය ඉදිරිපත් කළාය, ඒ ගැන සන්තෝෂ වෙනවාය කියමින් පසුගිය අවුරුදු පහ ඇතුළත සිදු වූ රජයේ යම් යම් අඩුපාඩුකම් ගැන පෙන්වා දෙමින් ඒ අනිත්‍රත් මුදල් ඇමතිතුමා වාච්ඛ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

පිහිටුවා තිබෙනවා යයි ප්‍රකාශ කළා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයවැය විවාදයට සහභාගි වූ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙකුටත් මගේ කථාවේදී හැකි තරම් දුරට පිළිතුරු දීමට මා වියාසී කරනවා.

කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එච්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) මේ විවාදයේදී කථා කළේ 1965 ට පෙර ඉතිහාසය පිළිබඳ අමතක කරලයි. වර්ෂ 1960 සිට වර්ෂ 1964 තෙක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පිහිටුවූ වැදගත් වාණිවක් උන්නාහේලාට අමතක වුණා. අවුරුදු 4½ ක් ඇතුළත මුදල් ඇමතිවරුන් පස් දෙනෙකු ඒ රජයේ හිටියා පමණක් නොවෙයි, එකම මුදල් ඇමතිවරයෙකුටත් වර්ෂයක් නිම කර ගන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ. පළමුවෙන්ම මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හාල් සලාකයෙන් සේරු ½ ක් කපන්නට ගොස් එය ඉටු කර ගන්නට බැරි වී මුදල් ඇමතිකමෙන් අස් වී තණකොළ හිටුවන්නට යනවා යයි කියමින් යන්ට ගියා. පසුගිය සතියේදී මේ විවාදයට සහභාගි වූ එතුමා, මේ රජය හාල් සලාකය සේරුවකින් කපා හැරියේ ලෝකයේ හාල් හිඟයක් ඇති වී හාල් ලබා ගැනීම අපහසු වූ නිසා නොවෙයි, රජය මේ පියවර ගත්තේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම පිණිස ගොවීන්ට ධෛර්‍යය දීම සඳහාය, තමා එදා හාල් සලාකය සේරු ½ කින් අඩු කිරීමට අදහස් කළේත් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ පරමාර්ථය මුල් කරගෙනයයි ප්‍රකාශ කරමින් අවංකව ඒ තත්ත්වය විස්තර නොකරන්නේ මන්දැයි ප්‍රශ්න කළා. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ක්‍රියා දෙක අතර වෙනසක් තිබෙනවා. උන්නාහේ එදා හාල් සේරු හාගයක් කපන්නට තීරණය කළාට ඒ වෙනුවට ජනතාවට කිසිම සහනයක් දීමට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම 1966 දී ලෝකයේ උද්ගත වුණු හාල් හිඟය නිසාත්, හාල් මිළ කලින් පැවති මිළ මෙන් 2½කින් වැඩි වූ නිසාත් මේ රජය හාල් සලාකය සේරුවකින් කපා හැරියා පමණක් නොවෙයි, අනික් පැත්තෙන් ඒ වෙනුවට ජනතාවට යම් යම් පහසුකම් සැලසූ බවත් මතක්

—දෙවන වර කියවීම

කරන්නට ඕනෑ. එනම්, නොමිලයේ හාල් සලාකය බෙදා දීමයි. දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එච්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) එදා එම තීරණය ගත්තේ නැහැ. අන්න ඒ නිසයි, එතුමාට ඇමතිකමෙන් අස් වී තණකොළ සිටුවන්නට යන්න සිදු වුණේ. මේවා, මුත්තාහේලාට මතක නැහැ.

ඇත්ත වශයෙන්ම 1960 සිට 1965 දක්වා කාලය තුළදී ආර්ථික අතින් අපේ රටේ ජනතාව මොන තත්ත්වයක සිටියද, මොන තරම් කරදර වින්දාද, මහජනතාවට එදිනෙදා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය කඩවලින් මිලදී ලබා ගන්නට තිබුණාද කියා අපේ සිත් යොමු කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. අප කාටත් ඊයේ කළ දේ අද අමතක වී නැහැ. එය අපේ ස්වභාවයක්. නමුත් අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නැගිට කථා කළේ 1969-70 අයවැය යෝජනාවත් කිසිම කමකට නැති විධියටයි. එපමණක් නොවෙයි පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ මහජනතාවට කිසිම දෙයක් මේ ආණ්ඩුවෙන් කර නැති විධියටයි. ඒ කෙසේ වෙතත් උන්නාහේලාගේ කෙරුවාවත් ගැනත් අපි පිකක් හිත යොමු කර බලමු.

ගරු කථානායකතුමනි, 1964 වන විට කඩයක කරෝල කාල්ලක් ගන්න තිබුණේ නැහැ. මට මතකයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) වාරිකාවේ යනකොට කඩමණ්ඩුවල උන්නාහේට පෙනෙන්න කරවල කටු එල්ලා තිබුණු බව. රෙදි කාල්ලක් ගන්න කඩවල තිබුණේ නැහැ; ටෝචි බැටරි කාල්ලක් ගන්න තිබුණේ නැහැ. උදළු තලයක් ගන්න තිබුණේ නැහැ. උදළු තලයක් මිලදී ගන්න නම් ග්‍රාම සේවක මහතා ගෙන් සහතිකයක් ලබාගත යුතු තත්ත්වයක් තිබුණා. ඔය තත්ත්වය වෙනස් කරන්න කිසිසේත් බැරි වුණා. එන්ට එන්ටම තත්ත්වය උග්‍ර වී ගමේ ගොඩේ තිබුණු සුළු වෙළෙඳසැල් නැති වී ගියා පමණක් නොවෙයි, ද්‍රව්‍ය මිලදී ගැනීමට නැතිව ජනතාව අප්‍රමාණ දුක් වින්දා. එදා තිබුණු මේ තත්ත්වය ඒ අයට දැන් මතක නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සෙනෙට්‍රන් න මය.]

මෙම තත්ත්වයෙහි වෙනසක් ඇති කර ගැනීමේ අදහසින් තමයි, අවසානයේදී එවකට සිටි ගරු අගමැතිණිය, නුවරඑළියේදී ඇති වුණු සාකච්ඡාවකින් පසුව, මුළු ආසියාවම පිළිගත්තාය කියන, බහු ආර්ථික ආචාර්යතුමාට මුදල් ඇමතිකම භාර දුන්නේ. උන්නාහේ අවුත් මුලින්ම ගත් පියවර මොකක්ද? උන්නාහේ වැදගත් පියවරක් ගත්තා. අවුරුදු තිහක පමණ කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ ජනතාවට සමාජ වාදය ගැන විශාල දේශන පැවැත්වූ මෙම පුද්ගලයා, අප රට ජනතාවට රා වරමක් දී, ජනතාවගේ අදහස් නිදහස් ලෙස ප්‍රකාශ කරන්න නිබෙන පුවත්පත්වලට මුකවාඩම් බැන්දට පස්සෙ රට පාලනය කර ගෙන යන්නට පුළුවන්වේය කියා කල්පනා කළා. ඒ අන්දමට උන්නාහෙ ගහපු කටුව තමයි, එම රජයට වැදුණු අන්තිම පහර. රජයත් පෙරළණා; උන්නාහෙත් කපෝතියි. 1964 දී ආණ්ඩුව පෙරළණාට පසුව උන්නාහේලාගේ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් අපේ හෝජනා ශාලාවේදී මට කී දෙයක් මතකයි. “අනේ මන්ත්‍රීතුමා අපට හරි වැඩෙනෙ වුණේ; කුමාරිහාමි නිවාඩු ගන්න නුවරඑළිය ගිනින් ඇවිත් අපට වේව්ව වැඩේ හැටි; ආණ්ඩුවත් ඉවර වුණා” කියා එදා ඒ මන්ත්‍රී තුමා මට කීවා. එදා ඒ අන්දමට ක්‍රියා කළ මේ උදවිය අප මොන වැඩක් කර තිබෙනවාදැයි අපෙන් දැන් ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, එදා මෙන් නොව අද මේ රටේ පොදු ජනතාව ආර්ථික වශයෙන්ද විශාල දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව, ඉතාම ආඩම්බරයෙන්, එමෙන්ම කිසිම සැකයක් නැතුව අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. කවුරු මොනවා කීවත් අපට ඒක පෙනෙනවා. මධ්‍යම බංකුවේ වාතී බලන්නට අපට වුවමනාවක් නැහැ. වෙන කාගේවත් වාතී බලන්නට අපට වුවමනාවක් නැහැ. ගමට ගියාම ඒක අපට පෙනෙනවා. එදා හිස්ව තිබුණු ගමේ කඩ වල අද ලක්ෂ ගණන් වටිනා බඩු වහළු ළඟට යන තෙක් ගොඩ ගසා තිබෙනවා. ඒවා ගොඩගසා තිබෙන්නේ පෙනුමට නොවෙයි; ඒ බඩු ගන්නට මහජනතාව අතේ මුදල් තිබෙන නිසයි. එදා ඒ කඩ

තිබුණේ හිස්වයි. ආර්ථික අතින් එදත්, අදත් අතර තිබෙන වෙනස ගැන අපි කල්පනා කර බලමු.

ගරු කථානායකතුමනි, දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (එෆ්. ආර්. ඩයස්. බණ්ඩාරත්නායක මයා.) කථාවේදී එතුමා ප්‍රකාශ කළා, ගොවි කම්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා මේ රජය ගොවියාට කිසිම සහනයක් දුන්නේ නැත කියා. මා හිතන හැටියට උන්නාහේ ඒ විධියට ප්‍රකාශ කළේ ඒ විධියට කල්පනා කරන නිසා නොවෙයි. ඒ ප්‍රකාශය පත්‍ර මාර්ගයෙන් ජනතාව අතරට පත් කර යම්කිසි වාසියක් ලබා ගැනීමටයි. මේ කාල සීමා දෙකේ වෙනස පෙන්වා දීමට මේ අවස්ථාවේදී මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1964 වන විට වි බුසලක සහතික මිල රුපියල් 12 යි. ඒ සහතික මිල ඇති කළෙන් 1956 ට පෙර තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි. ඒ කාරණය අප පසෙකින් තබමු. සහතික මිල රු. 12 වුණත් එදා ගොවියාට තමාගේ වී ටික ඒ මිලට විකුණා ගැනීමට පුළුවන් වුණේ නැහැ. හේතුව කුමක්ද? එදා ගොවියාට ලැබුණු ණය සහනය අක්කරයකට රු. 175 යි. සමුපකාර සමිති දුර්වල තත්ත්වයක තිබුණු නිසා ඒ රු. 175 වත් ලබා ගැනීමට ඔහුට අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. ඒ කරණකොටගෙන එදා ගොවියාට, තමාගේ ගොවි කම්මාන්තය සඳහා අහල පහළ මුදලාලිගෙන් ණය ලබා ගැනීමට සිදු වුණා. ඒ ණය ලබා ගත්තේ පොළියටයි. පොළිය කුමක්ද? කුඹුර ගොවි තැන් කර ගැනීමට ණය දුන්නොත් ගොයම් කැපුවාට පසු වී බුසල රු. 7 බැගින් නැත්නම් 8 බැගින් මුදලාලිට විකුණන්නට ඕනෑය කියන කොන්දේසියයි. ඒ අනුව ගොයම් කැපුවා ම වී ටික මුදලාලිට දුන්නා. රජයේ ණය ලබා ගත් ගොවියාට වුණත් ඉක්මණින් මුදල් ලබා ගැනීම සඳහා වී බුසල රු. 8 බැගින් හෝ 9 බැගින් මුදලාලිට විකුණන්නට සිදු වුණා. එසේ සිදු වුණේ සමුපකාර සමිතියට වී දුන් විට මුදල් ලැබුණේ මාස එකහමාරක් හෝ දෙකක් පසු වී නිසයි. ඔය කාරණා දෙක නිසා එදා සහතික මිල රු. 12 වුණත් සාමාන්‍යයෙන් ගොවියාට ලැබුණේ බුසලකට රු. 8 බැගිනුයි. මේක සත්‍යයක්. මේක මෙසේ නොවේය කියා කාටවත් කියන්නට බැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා සියයට අනූ නවයක් ගොවීන් සිටින ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන පුද්ගලයෙක්. ඒ නිසා මා එය හොඳ හැටි දන්නවා. 1966 දී අප මේ ක්‍රමය වෙනස් කළා. වෙනස් කර රටේ ආර්ථික තත්ත්වය අනුව ගොවියාට ණය දීමට—අක්කරයකට රු. 225 බැගින් ණය දීමට—තීරණය කළා. එපමණක් නොවෙයි. ඔහුට අවශ්‍ය පෝර වික දෙන්නට ක්‍රියා කළා. ගොවියාට අවශ්‍ය උප දෙස් දී ඒ ගොවි ජනතාව අතර ලොකු උදෙසාගයක් ඇති කළා. ඒ නිසා ගොවියා පෙරට වඩා විශාල උනන්දුවක් ඇතිව කුඹුරට බැස වැඩ කරන්නට පටන් ගත්තා. එපමණකුත් නොවෙයි. තමන්ගේ වි සමුපකාරයට දුන් විට, බුසලට රු. 12 බැගින් නොව 14 බැගින් ඒ අවස්ථාවේ දීම ගොවියාට දිය යුතුය යන ප්‍රතිපත්තිය අප අනුගමනය කළා. ඒ නිසා අද ගොවියාට තමන්ගේ වි වික සමුපකාරයට දුන් විගසම මුදල් ලබා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එය කලින් තිබුණාට වඩා වැඩි සහනයක්. මේ කරුණු දන්නේ නැද්ද කියා ගරු දොමිපේ මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) මා අහනවා. එතුමා ඔවා දන්නේ නැත්නම් එතුමා මෝඩයෙක්ය කියා ප්‍රකාශ කරන්න මා කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, අපට මෙහි දී දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් වුවමනා නැහැ. අවංකව වටපිට බලමු. ගොවි කර්මාන්තයේ දියුණුවක් ඇති වි තිබෙනවාය කියන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක මන්ත්‍රීවරයෙකුටත් ශක්තියක් තිබුණේ නැහැ. එහෙත් පුළුවන් නම් ගමේ ගොඩේ මහ ජනතාව ඉදිරියට ගොස් වේදිකාවක නැගී ඔය ප්‍රකාශය කරන්නාය කියා මා කියනවා. හැබැයි එහෙම කියන්න නම් ඔය එක් කෙනකුටත් ශක්තියක් නැහැ. එය අපි දන්නවා. එදා සාමාන්‍යයෙන් අක්කරය කින් වි බුසල් 40 ක් ගත් පුද්ගලයා අද අක්කරයකින් වි බුසල් 80 ක් ගන්නවා. කෘෂිකම් නිලධාරීන් අස්වැන්න මනින හැටි ගරු කැස්බෑවේ මන්ත්‍රීතුමා (සෝම විර වන්දසිරි මයා.) කීවේ විහිළුවක ස්ව රූපයෙන්. අඩි 10×10 කොටසකද කොහේදෝ ප්‍රමාණයක් අරගෙන ඇට

—දෙවන වර කියවීම

ගණිතවාය කිව්වා. හොඳයි ඒ ක්‍රමය හොඳ නැත්නම් අස්වැන්න තක්සේරු කරන්නට හොඳ වෙන ක්‍රමයක් කියන්න බැරිද? එහෙත් තක්සේරු කිරීමේ ඔය ක්‍රමයට මේ රටේ ගොවීන් කවුරුවත් විරුද්ධ නැහැ. කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශයක් කළා ගොවි රජෙක් කර, ඔළුවට හිස් වැස්මක් දමා ගොවියා බුරු වෙක් කරනවාය කියා. හැබැයි මහියංගනය පැත්තට ගොස් ධය කථාව කිව්වා නම් උන්නැහේ ආපසු එන්නේ නැහැ. කැස්බෑව දිහාවේ කසිප්පු විකක් ගහලා ඔය විදියට කැගැහැව්වාට මහියංගනයට ගොස් කිව්වා නම් ආපසු එන්නේ නැහැ. එය මේ රටේ ගොවියාට කළ අශෝචයක්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I do not think you should say that.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

He was saying worse things than that, Sir. I was referring to his speech.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You were speaking about his taking pot arrack. I think you should withdraw your remark about pot arrack.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

I withdraw that. Make it arrack at least !

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I would request hon. Members not to attribute motives or make insinuations against any Member.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

I withdraw my remark, Sir.

එහෙත් ගරු කථානායකතුමනි, මා එකක් කියන්නට කැමතියි. එදා ගරු කැස්බෑවේ මන්ත්‍රීතුමා මෙහි දී කථා කරන අවස්ථාවේ තමුන්නාන්සේ සිටියේ නැහැ. ගරු අගමැතිතුමා විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව ගැන කොහේදිදෝ යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කළාය කියා ඒ ගැන පාවිච්චි කළ වචන කියෙව්වොත් ලැජ්ජා හිතෙනවා. එවැනි දෙයක් ඒ අවස්ථාවේදී ගරු අගමැතිතුමා කීවේ නැත කියා වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි සමරවීර මයා.) කියද්දිම එතුමා ඒ වචන පාවිච්චි කළේ. එතුමා පාවිච්චි කළේ මේ ගරු සභාවේ පාවිච්චි කළ යුතු වචන නොවෙයි. හැන්සාඩ් චාර්තාවෙන් ඒවා කියෙව්වොත් ලැජ්ජා හිතෙනවා. ගරු අගමැතිතුමා නින්දිත තුව්ජ කෑන පහත් විධියටයි ඒ කථාව කළේ කියා කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. ගරු අගමැතිතුමා ඒ අවස්ථාවේ මෙහි සිටියේ නැහැ. එහෙත් මා කියන්නට කැමතියි ගරු කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වගේ නින්දිත තුව්ජ කෑන පහත් පුද්ගලයෙක් මේ රටේ ජනතාවගෙන් කොටසකට වැරදිලා මේ ස්ථානයට එවා තිබීම කණගාටුවට කරුණක්ය කියා. කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ අවස්ථාවේ මෙතන නැහැ. එහෙත් එතුමා වැනි අය කල්පනා කරන්නට ඕනෑ වුවමනා නම් අවස්ථානුකූලව උන්නැහේලා දන්නා දේවල් දන්නා තවත් අය ආණ්ඩු පක්ෂය පැත්තෙන් සිටිනවාය කියන එක. මේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමති වරුන් අතර කොහේවත් ඉන්නවාද කියා මා දන්නේ නැහැ, කලා මණ්ඩල මැනුම් ශාලා වැනි ආයතන පිහිටුවා ගෙන ඒවා ගණිකා මඩම්වලට හරවා ගෙන සිටින අය. එවැනි කවුරුවත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ නැහැ. මතුවටත් ඇති නොවේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, 1965 ට පෙර මේ අයගේ චාරිතාව තිබුණේ ඔන්න ඔය පිළිවෙලටයි. ඔය පිළිවෙලේ ආර්ථික පීඩනයකට මේ රට පත් කිරීමට මේ අය

—දෙවන වර කියවීම

එදා කටයුතු කළා නම්, අද මොවුන්ට ඇත්තේ මොන අයිතියක්ද, මේ රජයේ 5 වැනි අයවැය ලේඛනය මේ විධියට විවේචනය කරන්නට? ඒ රජය අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ රට පාලනය කළා. මහජන ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැරි වුණු නිසා මහජනයා විසින් ඒ රජය ප්‍රතික්ෂේප කළා. එහෙත් “අපට බලය දුන්නා නම් විශාල වෙනසක් වෙනවා” යයි ඒ උදවිය දැන් කියනවා.

1964 අවසාන කාලයේදී තිබුණු තත්ත්වය ගැන අප දන්නවා. එදා ගමේ ගොඩේ කඩේක බඩුවක් මුට්ටුවක් ගන්නට තිබුණේ නැහැ. වෙන එකක් තබා පායශාලා ශිෂ්‍යයකුට උල්පත් පැනක් ගන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. එහෙත් අද තත්ත්වය මොකක්ද? බඩු තිබෙනවාද නැද්ද? බඩු මිල පිකක් වැඩි බව නම් ඇත්තයි. බඩු මිල පිකක් වැඩි වුණත් බඩු නොවිකිණෙනවා නම් වෙළඳපොළේ ඒ බඩු ගොඩ ගසාගෙන තබා ගන්නායි සිතන්නට බැහැ. බඩු මිල දී ගැනීම සඳහා තමන්ගේ ඉඩම් කැබෙල්ල විකුණා ඇති අය ගැන අපට දැනගන්නට නැහැ. එසේ සිටිනවා නම් අප ඒ අය ගැන දැනගන්නට කැමතියි. ජීවත් වීමේ අමාරුකම තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. අපටත් ඒ අමාරුව තිබෙනවා. ශිෂ්‍යයන් දියුණු වීගෙන යන රටවල ආර්ථික පදනම වෙනස් වන අවස්ථාවේදී ජීවන වියදම ඉහළ යාම අමුතු දෙයක් නොවෙයි. අද කර්මාන්ත දියුණු වී තිබෙනවා. ඒ කර්මාන්ත සඳහා පිටරටින් ගෙන්වන අමුද්‍රව්‍යවල මිල වැඩියි. ඒ මිල පාලනය කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පිටරට වල කියන මිල ගණන්වලට ඒ බඩු ගන්නට සිදු වෙනවා.

මේ අතර මෙරට සේවක පිරිස්වල පඩි වැඩි කරන්නට සිදු වුණා. වරින් වර සේවක පිරිස්වල පඩි වැඩි කර තිබෙනවා. පසුගිය රජය හිතුවේවත් නැති අන්දමට මේ රජය සේවක පඩි වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ ගැනවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය සතුව පළ කරන්නේ නැහැ. එදා ඉල්ලීම් 21 ඉදිරිපත් කළ නායකයා අවුරුදු 30 දේශපාලන ජීවිතයෙන් පසුව මුදල් ඇමති වශයෙන් පත් වූ විට රජයේ සේවකයන්ට කීවේ පටි තද කර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගන්නට කියලයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය වැටුප් කොමිෂන් සභාවක් මගින් 1956 ට පෙරද රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවා. දැන් නැවත වැටුප් කොමිෂන් සභාවක් මගින් රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කර තිබෙනවා. ඉතින් එක අතකින් පඩි වැඩි වෙනවා. අනෙක් අතින් පිටරටින් ගෙන්වන අමුද්‍රව්‍යවල මිල වැඩියි. මේ තත්ත්වය නිසා ජීවන වියදම් අංකයෙහි වෙනස් වීමක් ඇති වෙනවා. එහෙත් පසුගිය අවුරුදු තුන හතර තුළ ඇති වී තිබෙන ප්‍රගතිය ගැන සලකන විට, ඉදිරියටත් උනන්දු වෙන් වැඩ කරගෙන යාමේදී අපේ රට ස්වයංපෝෂිත වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔය ඉහළ ගිය ජීවන වියදම් අංකය පහළ බසින්නට පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, වගා ව්‍යාපාරය දියුණු වී තිබෙනවා නම් කැපු හාල් සේරුව යළි නොදෙන්නේ මන්දැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාවන් අවශේෂ නායකයන්ගේ ගමේ ගොඩේ රැස්වීම්වලදී ප්‍රශ්න කර තිබෙනවා. 1970 දී මේ රට සියයට 100 කින් ස්වයංපෝෂිත වන බවක් ගරු අගමැතිතුමා කීවේ නැහැ. එතුමා කීවේ 1970 දී සියයට 75 කින් ස්වයංපෝෂිත වන බවයි. එහෙත් 1970 ඉලක්කයට 1969 එන්නට පුළුවන් බව එතුමාට පසුව වැටහී ගියා. කෙසේ වුණත් 1970 දී සියයට 100 කින් ස්වයංපෝෂිත වන්නට පුළුවන් බව කියා නැහැ. එහෙම නම් හාල් සේරු දෙක බැගින් දෙන්නේ කොහොමද? විරුද්ධ පාර්ශ්වය අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ තටම තටමා ඉදිරියට ගිය ගමන ගැන සලකන විට අප මේ අවුරුදු 4 තුළ මේ රටේ සැහෙන දියුණුවක් ඇති කර තිබෙන බව කාටත් පැහැදිළි විය යුතුයි.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වාර්තාවක් පිහිටුවා ඇතැයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) මෙම විවාදයේදී ප්‍රකාශ කළා. 1965 දී රක්ෂා නැත්තවුන් 1,65,000 ක් සිටි බවත්, එහෙත් දැන් ඒ ගණන 2,76,000 කට නැග ඇති බවත් එතුමා කීවා. උන්තැහේ මේ ටික නොකීවේ ඇයිදැයි මා අහනවා. 1956 උන්තැහෙලා රජය භාර ගන්නා විට රැකි

රක්ෂා නැතියවුන් සිටියේ 70,000 ක් පමණයි. එහෙත් 1965 උන්තැහේලා රජය අපට භාර දෙන විට ඒ ගණන 1,65,000 දක්වා ඉහළ නැග තිබුණා. දැන් ඒ ගණන 2,76,000 දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවාලු.

මේ සංඛ්‍යා ගැන අපි හොඳින් කල්පනා කර බලමු. 1956 ජනගහණය වැඩි වුණු ප්‍රමාණයට නොවෙයි, 1965 වන විට ජනගහණය වැඩි වුණේ. 1965 ජනගහණය වැඩි වුණු විධියට නොවෙයි, 1969 ජනගහණය වැඩි වන්නේ. දැන් මේ රටේ දවසකට අළුත් කටවල් 800 ක් ඇති වෙනවා. කලින් කී සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළ අය මේ ගැන සඳහන් කළේ නැහැ. එහෙත් අප යම්කිසි ආර්ථික පදනමක් දමනවා නම් එසේ දිනපතා අළුතින් ඇති වන කටවල් 800 ත් සැලකිල්ලට ගන්න ඕනැ. රැකිරක්ෂා කායාර්ථවල ලියාපදිංචි වුවන්ගේ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් මේ තරම් විශාල ගණනකට රැකියා නැතැයි කීවත්, එසේ ලියාපදිංචි වූ හැම කෙනෙකුම රැකියා නැත්තකු හැටියට පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. රැකිරක්ෂා කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වී ඇති නගර බද අයගෙන් සියයට 25 ක්ම ඒවායේ ලියාපදිංචි වී සිටින්නේ වඩා හොඳ රක්ෂා ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙනුයි. රැකිරක්ෂා කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වී ඇති නගර බද අයගෙන් සියයට 25 ක්ම ඒවායේ ලියාපදිංචි රක්ෂා තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ ඒ කන්තයට ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ගොවි කන්තයට ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ගොවි කර්මාන්තයේ යෙදෙනවා. ඒ අනුව බලන විට 1965 දී අපට රජය භාර දෙන විට තිබුණට වඩා විශාල දියුණුවක් දැන් මේ රටේ තිබෙන බව පිළිගන්නට සිදු වෙනවා. එක අතකින් කර්මාන්තයෙනුත්, තවත් අතකින් ගොවි කර්මාන්තයෙනුත් දැන් සිසු දියුණුවක් අප ලබා නැතැයි කියන්නට කිසිවකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගමක් ගමක් පාසා කර්මාන්ත හා ගොවි කර්මාන්ත අතින් මෙවැනි දියුණුවක් අප ඇති කර තිබෙන්නේ හදෙන් ගෙනා අය ලවාදැයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මම අහනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සෙනෙවිරත්න මයා.]

කර්මාන්ත අතින් රට දියුණු කිරීම සඳහා යම්කිසි තැනක කර්මාන්තශාලා වක් පිහිටුවා සිය දෙනකුට රැකිරක්ෂා ලබා දී තිබෙනවා නම්, එවැනිම තවත් අංශයකින් පිටිසරබදවත් දහස් සංඛ්‍යාත ජනතාවකට රැකියා සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අප ඇති කර තිබෙනවා. අප ඇති කළ වගා දියුණුව, ගොවිතැන පිළිබඳ උනන්දුව නිසා හැම කුඹුරු අක්කර දෙකක පමණ වපසරියකම වැඩ කිරීමේ හැකියාව පිටිසරබද හැම පවුලකම පාහේ හතර පස් දෙනකුට ලැබී තිබෙනවා. එයත් කර්මාන්ත ඒකකයක් වශයෙන් පිළිගත යුතුයි. ඒ අනුව කල්පනා කර බැලුවොත් ගමක් ගමක් පාසා ලක්ෂ ගණනින් කර්මාන්ත වැඩි වී ඇති බව පිළිගන්නට සිදු වෙනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාට දොස් කීවා. මගේ ඇමතිතුමා සමග ඒ අය 1965 ට කලින් එකම කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටි බව අමතක වී තිබෙන හැඩයි. මෙපමණ අවුරුදු ගණනක් ඒ ඇමති ධුරය දැරූ එතුමා කළ වැඩ කොටස ප්‍රමාණවත් තැන යනුවෙන් ඔවුන් චෝදනා නඟනවා නම්, එතුමා සමග එකම කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටි ඒ මන්ත්‍රීතුමන්ලාටත් ඒ පොදු වගකීම පැවරෙනවා. ගොවිතැනින් රට සශ්‍රීක කිරීම සඳහා වාරිමාර්ග දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් 1965 න් පසු එතුමා ගෙන තිබෙන වැඩ පිළිවෙල ගැන, එහි සීඝ්‍ර දියුණුව හා උසස් ප්‍රතිඵල ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා.

1965 ට වඩා දහ දොළොස් ගුණයකින් විදේශ ණය වැඩි වී තිබෙනවාලු. සම්පූර්ණ ඇත්ත. මුත්තාහේලා අපට රජය භාර දෙන විට තිබුණු අළුත්ම වෑක්වරය අවුරුදු 9 ක් පමණ පරණයි. මෙරට බඩු ප්‍රවාහණය සඳහා එවකට තිබුණු හොඳම ලොරියන්, නියම විධියට ගමන් කරවන්නට පුළුවන් එකක් නොවෙයි. කැලෑ පාරක යන්න පුළුවන් ජීප් රථයක් පවා එවකට තිබුණේ නැහැ. අප රජය භාර ගන්නා විට තිබුණු අළුත්ම විරුක්වරයක් අවුරුදු 9 ක් පරණ වුණත්,

පෙරදිග රටවල විරුක්වර් අවුරුදු හතරෙන් ඉවත් කරනවා, අළුත් එකක් ගැනීම වඩා ලාභ නිසා. නමුත් මෙහි තිබුණ අලුත්ම එක අවුරුදු 9 ක් පරණයි. එම නිසා කළානායකතුමනි, විශාල කැට පිලර් යන්ත්‍ර, කෘෂිකාර්මික යන්ත්‍ර සූත්‍ර, බඩු එහා මෙහා ගෙන යාමට තිබුණ අව තිරතා නැති කිරීම පිණිස අවශ්‍ය ලොරි, නො දියුණු ප්‍රදේශවල කැලෑ ඇතුළට යාමට අවශ්‍ය ජීප් රථ ආදිය ගෙන්වීම නිසයි අපට පිටරටවලින් ඔපමණ ණය ප්‍රමාණයක් ගන්න අවශ්‍ය වුණේ. ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ. උත්තාහේලා ගියා වාගේ අපිත් ගියා නම් අපටත් සිදු වන්නේ අමාරුවේ වැටීමටයි. ඒ නිසා අපේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ ඉලක්කය කරා ගොස් එතැන් සිට ණය ගෙවන්නට පටන් ගනිමුය කියන ප්‍රතිපත්තිය අපි අනුගමනය කෙළේ. හැබැයි ඒ ගමනට තමුත්තාන්සේලා විරුද්ධ වෙනවා. නම්, තමුත්තාන්සේලා සිතන වෙනවා නම්, ඒ ගැන අපේ කතාශාවු ප්‍රකාශ කරනවා. ඊට විරුද්ධ වන අය, ඊට සිතන වන අය කවුරු හෝ වේවා ඒ උදවිය ජාතිඥෝ හීන් වශයෙන් සැලකීමටයි අපට සිද්ධ වෙන්නේ.

තමුත්තාන්සේලා ඔය ඉලක්කය වෙත යන ගමන වෙත පාරක් දිගේ යනවා වෙන්න පුළුවන්. අප යන ගමන අපි යන්නේ තවත් පාරකින්. අපි ඒ බව මහා මැතිවරණයේදීත් එළිපිටම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ රටේ දියුණුව සඳහා පෞද්ගලික අංශයත් උපයෝගී කරගන්නා බව අපි ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මෙහි කැගසන දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) බොහෝම තද බඩේ කැක්කුමක් ඇති වී මේ රජයට විරුද්ධව විශ්වාස භංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කලා, මේ ආණ්ඩුව ධනපති පංක්ති යට විශේෂ බදු සහන දී තිබෙනවාය කියා. එහෙත් 1961-62 උත්තාහේලෙ අය වැය යෝජනාවලදී උත්තාහේ ඉදිරිපත් කළ එක යෝජනාවක් තමයි, මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා, ගොවි ජනපද හා ආහාර නිෂ්පාදන අංශවල වැඩ කටයුතු කිරීම. පිණිස මුදල් වියදම් කිරීමට පුළුවන් අයට ඒ සඳහා අවස්ථාව දී ඒ අයට බදු අංශයෙනුත් සහනයක් දීම.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු (වාණිජ හා වෙළඳ ඇමති)

(கௌரவ ஹிசு பெர்னாண்டோ—வர்த்தக, வியாபார அமைச்சர்)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of Commerce and Trade)

සල්ලීන් ණයට දෙනවාය කියා තිබුණා.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

ඔව් ඒ සඳහා ණයට මුදලින් දෙන්න ලැබෙන්නි වුණා. මා උන්නාහේගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි, අදත් ඒ ප්‍රති පත්තියම උන්නාහේලා අනුගමනය කරනවාද, එසේ නැත්නම්, දේශපාලන වාසියක් ගැනීම සඳහා, මේ රජය විවේචන යට භාජන කිරීම සඳහා, දැන් උන්නාහේ ගේ දිව කම්මුල් තබාගෙන කපා කරන වාද කියා.

කපානායකතුමනි, උන්නාහේලා කළ දේවල් අපි කරනවා නොවෙයි. අපේ ප්‍රති පත්ති වෙනස්. එහෙත් උන්නාහේලාගේ ප්‍රතිපත්ති නිසා උන්නාහේලාට ඒවා ක්‍රියා වේ යොදවන්න බැරි වුණා. ඒ මොකද? එදා උන්නාහේලා මෙහි සිටියදී උන්නාහේ ලාගේ පොදු වගකීමක් තිබුණේ නැහැ. ඇයි? එක ඇමතිවරයෙක් නුවරට ගිහින් කියනවා, මම තේ වතු ඔක්කොම ජනසතු කරනවාය කියා. තවත් එක් කෙනෙක් ගාල්ලට ගිහින් කියනවා, මම තේ වතු ජනසතු කරන්න දෙන්නෙ නැත, කුරුදු වතු ඔක්කොම ජනසතු කරනවාය කියා. ඔය විධියට වගකීමෙන් තොරවයි ඒ උද විය යම් යම් කරුණු ප්‍රකාශ කෙළේ. කැබි නට මණ්ඩලයකට ඒ විධියට කටයුතු කිරීමට කටදාවත් පුළුවන්කමක් නැහැ.

අවුරුදු තිස් ගණනකට පසුව, පසු ගිය සතියේදී සමසමාජ පක්ෂයෙන් ප්‍රකාශ යක් කර තිබෙනවා, කොමියුනිස්ට් රටවල සමාජවාදී පාලනයක් නැත කියා. චීන පිළි ඒ ගැන මොනව කියනවද දන්නෙ නැහැ. අවුරුදු තිස් ගණනකට පසුව ඒ ගොල්ල කිව්වත්, අපි හැමදාම කිව්වෙ ඒකයි. අපි දැන් බොහෝම සන්නෝෂෙන් බලාගෙන ඉන්නෙ, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් සම්

බන්ධ කරගෙන ඒ අය සභාග ආණ්ඩු පිහිටුවන හැටියි. එළු හරකයි මි හරකයි වාගේ දෙපැත්තට අදින විට කොහොමද වැඩේ කියා අපට බලන්න පුළුවන් වේවි.

ගරු කපානායකතුමනි, අවංක නායකත් වයක් උඩ, පොදු වගකීමක් ඇතුළුව, ඉතාම මහත්සියෙන් පසු ගිය අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත අපි රටේ පාලනය ගෙන ගිය. අපි ඒ ගැන අපේ නායකත්වයට ප්‍රසංශා කර නවා. කැස්බෑවෙ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (සෝම විර වන්දසිරි මයා.) කියනවා, මෙය මහ ජනයාට කිසිම සෙනක් සැලසෙන අය වැයක් නොවේය කියා. මම පෙන්වා දෙන්නම් මේ අයවැයත් උන්නාහේලාගේ අය වැයත් අතර ඇති වෙනස. උන්නාහේලා 1964-65 ඇස්තමේන්තුවලදී මේ රටේ සංවර්ධන වැඩ කටයුතු සඳහා වෙන් කළ මුදල් ප්‍රමාණය රු. 2,43,73,67,438 යි. මේ ආණ්ඩුවේ අන්තිම අවුරුද්දේ වෙන් කරන ලද මුදල රු. 3,67,42,11,156 යි. උන්නාහේලාගේ කාලයේදී වෙන් කරන ලද මුදලට වඩා රුපියල් කෝටි සියයකටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් අපේ කාලයේදී වෙන් කර තිබෙන බව එයින් පෙනී යනවා ඇති. සෑම රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවක් සම්බන්ධයෙන්ම වාගේ වැඩි කර තිබෙනවා. උඩරට ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රිවරයකු හැටියට, උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ මේ ආණ්ඩුව මගින් කර තිබෙන විශාල වැඩ කොටස ගැන සන්නෝෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ කාලයේදී නොදියුණු ගම් ප්‍රදේශවල දියුණුව සඳහා අවශ්‍ය මාර්ග පහසුකම් සෞඛ්‍ය පහසුකම් සහ අධ්‍යාපන පහසුකම් වැනි දේවල් සැල කිය යුතු ප්‍රමාණයක් කර තිබෙනවා.

ගොවි හමුදාව ගැනත් වචනයක් දෙකක් කපා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගොවි හමුදාවේ හටයකට දවසකට රුපියල් දෙක බැගින් දීලා අතරමං කර තිබෙනවා යයි දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ජයකොඩි මයා.) ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. දෙවියන්ගේ නාමයෙන් මම ප්‍රශ්න යක් අහන්නට කැමතියි. ඇයි දෙවියනේ රටේ ජාතියේ නාමයෙන්, මේ ප්‍රදේශයන් මේ විධියට බොරු ප්‍රචාර කරගෙන යන්නේ ඇයි? කිසිම දවසක රු. 2 ක් නම් ගෙවලා නැහැ. ගොවි හමුදාවට බැඳුණු අවස්ථාවේම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සෙනෙට්‍රන් මයා.]

තරුණයකුට දවසකට රු. 2.50 ක් ගෙවනවා. හය මාසයක් ඉකුත් වුණාට පස්සේ දවසකට පඩිය රුපියල් තුනයි. දවසකට එක් තරුණයකුට කෑම සඳහා පමණක් රු. 1.80 ක් වැය කරනවා. ඊට අමතරව ඇදුම් දෙනවා. එක්කෙනාට ඇදුම් කට්ටල දෙකක් බැගින් දෙනවා. මේස් බැනියම් දෙකක්, සපත්තු කට්ටම් දෙකක්, ආදී වශයෙන් ඊට ඇතුළත් වෙනවා. රජයේ සෑම නිවාඩු දවසක්ම ඒ උදවියට පඩි සමග නිවාඩු ලැබෙන දවසක් හැටියට ලැබෙනවා. මේ පුද්ගලයන් එක්කෝ හරියට කරුණු සොයා බලා දැන ගන්නට ඕනා; එහෙම නැත්නම්, මෙවැනි බොරු නොකියා ඉන්නට ඕනා.

බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් චෝදනා වක් කළා. ගොවි හමුදාවට බඳෙන තරුණයන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ශාඛාවක සාමාජිකයන් වන්නට ඕනැයි නියමයක් තිබෙනවාලු. මෙය අමුලික බොරුවක්, එහෙම නියමයක් නැහැ. මේවා කාරකසභා අවස්ථාවේදී මතු කළ යුතු දේවල් හැටියටයි සැලකෙන්නේ. එහෙත් දෙවැනි වර කියවීමේ විවාදයේ දී මේවා සඳහන් කර තිබෙන නිසා පිළිතුරු නොදී කොහොමද? කාරකසභා අවස්ථාවේදීත් මෙවැනි කරුණු වලට පිළිතුරු දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙය අමුලික බොරුවක් බව කෙලින්ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) මීට මාස හයකට පමණ පෙර පොඩි සෙල්ලමක් කර තිබෙන බව මට ආරංචියි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකයන් වි ගොවි හමුදාවට බඳෙන්නට පළවන්නේද කියලා බලන්නැයි ගම්වල තරුණයන් දෙනුත් දෙනකු එවා තිබුණා. මේ උදවිය කවුරුදැයි අදහන නිසා, “තමුසෙල කවුරුදැයි අපි දන්නවා; කරුණා කර ආපසු යන්න; තමුසෙලා අපේ පක්ෂයේ සාමාජිකයන් හැටියට බඳවා ගන්නට බැහැ” කියලා පිටත් කර යවා තිබෙනවා. ඔය කතාව ඇති වෙලා තියෙන්නේ ඔය ආකාරයට වෙන්නට ඕනා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය ගොවි හමුදාව ගැන කතා කරද්දී “බටගොයි” යන්න කියා තිබෙනවා. කොයි

තරම් පහත් ප්‍රකාශයක්ද ඒ? කොයි තරම් වගකීමෙන් තොර පහත් ප්‍රකාශයක්ද ඒ? මේ රටේ රක්ෂාවල් නැති අයගේ ප්‍රශ්නය ගැන කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) සඳහන් කළා. මේ රටේ රක්ෂාවල් නැති අයගෙන් දහදහස්කට වත් රක්ෂාවල් සොයා දෙන්නට ගොවි හමුදාව මගින් අපට පුළුවන් වුණා නේද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන්නාන්සේලාට අවුරුදු තවයක් තිස්සේ ඔය විධියේ වැඩක්වත් කරන්නට බැරි වුණා. අද ගොවි හමුදාවේ වැඩ කරන තරුණයන් තාවකාලික වශයෙන් හෝ, තවත් රක්ෂාවක් ලැබෙන තුරු හෝ, වැඩ කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අය වැඩ කරන්නේ තාවකාලික වශයෙන් නොවෙයි. අවුරුදු දෙකක් සේවය කර—දවස් 500 ක් නිම කළාට පස්සෙ—අවසානයේ ඒ උදවිය ජනපදවල හිමිකාරයන් වෙතවා. ලබන ඔක්තෝබරයේදී ඒ වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගන්නවා. ඔය තරුණයන් දහදහස් දෙනා ගොවි හමුදාවට බැඳීමෙන් ගමේ රුකිරක්ෂා සම්බන්ධයෙන් තිබුණු තදබදය කොපමණ ලිහිල් වුණාද? රක්ෂාවල් ලබා ගැනීමේ වාසිය ඒ උදවියට ලැබී තිබෙනවා නොවෙයිද?

ඒ අයගෙන් අද ලැබෙන සේවය ගැන හිතා බලන්න. පළමුවැනි මාස 18 තුළදීම මේ තරුණයන්ගෙන් මේ රටේ සාමාන්‍ය ක්‍රමය යටතේ අවුරුදු හතර කිනුත් ලබා ගන්නට බැරි විධියේ වාරි මාර්ග පහසුකම් මේ රටට ලැබී තිබෙනවා. ඒ අය මේ රටේ අක්කර 11,000ක් වගා කළ හැකි තත්ත්වයට ගෙනවිත් තිබෙනවා. වියලි කලාපයේ පිහිටි බිමට වතුර බිඳක් පවා නැති ප්‍රදේශවල අවකුටකෝයි ඔවුන් වැඩ කරන්නේ. කවුද මේ දරුවන්? ඉදිරි අනාගතයේදී මේ රටේ වගකීම උසුලන්නට සිටින දරුවන් පිරිසයි මේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකාව එම තරුණයන්ට “බටගොයි” කියනවා. මා අහනවා එම දරුවන් මගේද කියා. මගේ නොවෙයි. ගරු අගමැතිතුමාගේද? නැහැ. එතුමියගේද? නැහැ. රක්ෂාවක් සොයා ගන්නට බැරුව සිටින මේ රටේ ජාතියේ පොදු ජනතාවගේ දරුවන් තමයි මේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අපි සිතමු, ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට රක්ෂාව දුන්නාය කියා. කණිෂ්ඨ සමතුන්ටත් රක්ෂාව දුන්නායයි සිතමු. 5 වැන්න, 6 වැන්න සහ 7 වැන්න සමත් වන අයට කරන්නේ කුමක්ද? ඒ උදවිය වෙනුවෙන් ගොවි හමුදාව වැනි එකක්වත් තිබෙන්නට වුවමනා නේද? එසේ නම් අපි අමාරුවෙන් කමුත් එය කරගෙන යන නිසා විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තු නායකවරයෙකු කිවයුතු කෙනෙක් නම් ඒ වෙනුවෙන් අපට ස්තූති කරන්නට වටිනවා. හැබැයි මා මෙතැනදී එකක් කියන්නට කැමතියි. අවස්ථාව එන විට—හෙට අනිද්දාට—ඔය තරුණ “බටගොයි” යම් යම් අයගේ පිදෙන තැන්වලට හොටවලින් අනිනවා ඇති. එදාට කාටකාටත් ඇබෙයි. ඔන්න බටගොයි කරනු දේ. [බාබාකිරීමක්] ගරු කථානායකතුමනි, මා මීට වඩා කතා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මෙම අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. තව බොහෝ දේ කතා කරන්නට තිබුණත් කාරක සභා අවස්ථාවේදී ඒවා කතා කරන්නට බලා පොරොන්තු වන හෙයින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙතෙකින් සමාප්ත කරනවා.

ප්‍ර. හා. 11.42

ජේ. පී. ඔබයෙස්කර මිය. (මිරිගම)
(திருமதி ஜே. பி. ஒபயசேக்கர—மீரிக்கம்)
(Mrs. J. P. Obeyesekere—Mirigama)

Mr. Speaker, I am happy I do not have to follow some distinguished Members of this House like the Hon. Minister of State and the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike). I was rather nervous at that stage to add a few words myself on this year's Budget, but now that I have to follow the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power, I think it is not so difficult—because we have all heard a typical election platform speech—for me to make my contribution to this Budget Debate.

Mr. Speaker, I am not a double doctor. Neither am I an economist nor a lawyer nor a veteran politician as some hon. Members claim to be. I consider myself a fresher in this

House. I am a new-comer and I must say that I have enjoyed being in this House and I have gained experience during the last 4 years. I am very thankful to the Hon. Minister of Finance for having given me this opportunity of listening to him, and him alone, on five occasions when he made the five Budget speeches. It is apparently a record, and I think we should all say that the Hon. Minister of Finance as an individual is an extremely nice and genial person. However, what he has produced in these five Budgets is something about which I think I myself alone am not competent to speak. I think many Members of this House have said and will say more about what those Budgets contain.

What is more interesting to read than his Budget speech is the little booklet he has produced on Economic and Social Progress (1965-1969). When one reads this booklet one tends to think that there really seems to be nothing left to be done. He has together with his other Colleagues in this Government tried to express through that booklet the wonderful record—as he claims it to be a wonderful record—of work for this 4½ years. In fact, I wondered why he wanted any more money at all. Everything seems to be completed, the country seems to be prosperous and everybody is having it so good, but really if one stops to examine and go deeply into the progress made, I am sure the Hon. Minister of Finance will realize that all that is said there is not quite correct.

This Government must be congratulated on this wonderful way in which it has been able to put out false information. Their propaganda, shall I say has been effective, not only in the way they have been using the radio but also in the way they have published many folders and leaflets at the expense of the people. I do not know who is responsible for it, but I am sure there is someone with brains behind it who is helping them on. This is something they have done well.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මයිසේකර මිය.]

But they have forgotten that they are playing around with a literate people. The people of this country are not fools. They are people who can read and understand. They can also read between the lines. Therefore it will never do, Mr. Speaker, for this Government to go on plugging this line because, although they may have tremendous resources for doing so, I do not think the people will be fooled for long.

They use the radio from morning till night to tell us how wonderful their agricultural programme is. So much has been said about the agricultural programme. We have in fact just listened to the hon. Parliamentary Secretary telling us over and over again the same things that we have heard on the radio and read in the papers..

You have the press to support you just as much as your Information Department is being made to support you. So you think you can fool the country.

The Hon. Minister of Finance is quite a harmless individual. I really wonder whether he honestly feels that we have reached a prosperous state of affairs and that the country has progressed.

Can you honestly tell us that the roads in this country are in a better state ?

සෙනෙවිරත්න මය.

(තිரு. செனெவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

They are, certainly.

මයිසේකර මිය.

(திருமதி ஓபயசேக்கரா)

(Mrs. Obeyesekere)

I do not think much progress has been made. I do not know how you are travelling.

ජේ. එල්. සිරිසේන මය. (බිංගිරිය)

(திரு. ஜே. எல். சிறிசேன—பிங்கிரிய)

(Mr. J. L. Sirisena—Bingiriya)

You are travelling in the air !

මයිසේකර මිය.

(திருமதி ஓபயசேக்கரா)

(Mrs. Obeyesekere)

I travelled the other day on a trunk road. Nothing had been done on that road. Under the previous Government the policy was not only to improve trunk roads but to improve second class roads as well because they serve the rural population. But pretty little has been done to improve the road system of this country. I know for a fact that in my electorate it was only this year that I was able to get a small allocation for improving the roads, and that too after I interviewed the Minister. For four and a half years I was not able to get this done.

Would the Hon. Minister tell us that the transport system is any better today ? For a matter of that, can any Member of this House say that there is a definite improvement in the working of the C. T. B. today ? I do not want to elaborate on this, but if one had listened to the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) during the Throne Speech Debate, one would have heard for oneself what the state of the C. T. B. is today. People without the required qualifications are being employed. There is over-employment in the C. T. B. today as a result of people who are not competent to do a job being put in. What are they there for ?

Look at the accident rate. There are two accidents per day. We only read of what is published in the newspapers, but there are hundreds of accidents happening as a result of this type of employment in the C. T. B. You have taken in more people than are needed. You are therefore responsible for this high accident rate.

Take the health of the people of this country. Has it improved in any way ? Look at the increase in malaria ; there is an increase in filaria, tuberculosis, cancer, poliomyelitis, malnutrition, blindness due to malnutrition. This is what I would like to ask the Hon. Minister of Health. Could you honestly say that we have improved ? There are more

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

patients than ever before in the hospitals ; there are more patients queueing up now than ever before. If the money that has been allocated had been spent properly, then why is it that we have not done better than in the past years ?

With regard to industries and corporations, there is no need for me to speak very much because the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maitripala Senanayake) has dealt with them fairly comprehensively. How many new corporations and industries have you set up within the period you have been in office ? You always keep saying that the previous Government did nothing. But look at the number of people who were found employment as a result of the industries set up by the previous Government. That alone has helped this Government. It has been possible for you to expand some of those industries, even if you were not able to add one or two industries more.

I see the Hon. Minister of Commerce and Trade here. I am not an expert either in trade or commerce, but look at what has happened in the country today. I would like to express my disappointment with the Hon. Minister over what I read in one of your newspapers a few weeks ago. He had invited the private sector to discussions with a view to opening shops abroad to sell non-traditional goods like handicrafts. I was disappointed that the Hon. Minister thought it necessary not only to permit the private sector to open shops but also to go to the extent of subsidizing their expenses by requesting them to open Laksala shops abroad. Mr. Speaker, I say this because I feel that if handicraft shops are to be set up abroad, they should not be given to the private sector. They should be handled through the Laksalas and the Department of Rural Development and Small Industries.

ලැක්සලා ප්‍රකාශන

(කෙළරාච්ඡන්ද්‍ර බණ්ඩාර)

(The Hon. Hugh Fernando)

Laksala does not come under me.

මෛයෙසෙකර මිය.

(ශ්‍රීමති ඔබයෙසෙකර)

(Mrs. Obeyesekere)

That is what should be done. This requires co-ordination. This is the result of bad planning. Government departments should be used for this purpose. That is the only way in which you can maintain the quality and standard of goods sent abroad. In fact, the recent exhibition which was held with the participation of both the Laksala and the Department of Rural Development and Small Industries has resulted in larger orders being placed for products of craftsmen of this country.

In your exhibition, which the Chamber of Commerce is handling, you are permitting firms like Richard Peiris to exhibit their cheap, shoddy rubber toys and other rubber products. What we must ensure, whenever we participate in an exhibition, whether we have to spend for it or another country has to spend for us, is that we send out quality goods, bearing in mind that the good name of Ceylon must be preserved. That is my appeal to the Hon. Minister of Commerce and Trade. Please give thought to my suggestion and do not allow just any people to participate in exhibitions, do not allow people to go and enjoy trips abroad and sell products which are shoddy and of poor quality. In fact, it is better not to sell such products and spoil the market that we command.

Mr. Speaker, take the question of the cost of living. Many hon. Members have spoken on it. This Government said, when it took office, that the cost of living was high. Is it any lower now ? This is a question that they themselves can answer.

I agree with the remarks made by the hon. Member for Kesbewa (Mr. Chandrasiri) in regard to the Siyawa Exhibition. He said that we

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මහසේකර මිය.]

are trying to celebrate a hundred years of education when in fact we have had a thousand years of education in this country. It is an utter waste of money. Poor children are brought in the pouring rain and they have to stand in long queues. They are made to come and see this exhibition, which has really not been put up by them but by the teachers.

Mr. Speaker, with all this education one would imagine that it would be possible to provide reasonable employment for educated persons, and this is something upon which I would like to elaborate.

I have been in politics for the past four and a half years. I have also been very closely associated with the previous Government although I was not a Member of Parliament when the previous Government was in office. The question that I would like to pose to this Government is, if, as you say, this side did wrong during its time, why do you want to perpetuate those wrongs? I do not hold a brief for this side or for that side. But if our party during its time did wrong why do you during your time want to perpetuate it? Your attitude appears to be; you did this during your time, we are doing likewise.

Take the case of unemployment and the filling of vacancies. What is the position today? Jobs are gazetted or advertised, but even before that is done they are fixed. Persons who are not at all suitable or who do not possess the requisite qualifications are appointed to posts. I can give numerous examples, but I shall specifically mention one instance.

Coming under the purview of the Ministry of Home Affairs, there were 100 vacancies for needlework demonstrators. The posts were gazetted and thousands of girls applied for the posts. But even before the applications were acknowledged and even before the applicants were called for interview, the vacancies

were filled. It so happened that one of these persons was appointed to my electorate, and when I went to see this good lady she herself came out with the fact that she merely had the S.S.C. qualification. She had no needlework qualifications whatsoever. She had been helped by a member of the Government party to get that job, and the Member of Parliament concerned himself told me, when we met at a function some time later, that he had helped this person to get that job.

I do not blame Members of Parliament. We all know how Members of Parliament are pressed by various people to find employment for them. But Members must act courageously. If posts are advertised and applications are called for, then the best people, the most suitable people, must be appointed.

I know that in the case of the posts of needlework demonstrators many women who had diplomas and various other qualifications in needlework—certainly persons who were more and better qualified than this person to whom I have already referred—applied for the posts, but they had no chance. They were not even called for an interview. Then subsequently the matter was raised in this House and the applicants were called for an interview, just to cover up what had happened. Not a single one of those who were called for an interview was recruited.

There will always be a certain amount of unemployment but it must be frustrating for them to know that it is not the most suitable person who is appointed to a job, it is not the qualified person who is appointed to a job, that jobs are fixed and that strings have to be pulled. I do not say that this has happened on one side only. But if it is wrong it is wrong whichever side does it.

Mr. Speaker, talking about education, much has been said about students studying abroad. Much

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

was said about Mrs. Bandaranaike's children. So also in the case of Mr. Iriyagolle's daughter. Yet there are hundreds of other students studying abroad, but it so happened that just because it was either Mrs. Bandaranaike's daughter or Mr. Iriyagolle's daughter, the press used it to fill their pages with news and spotlight it in large headlines. All I am saying is, whether it be Mrs. Bandaranaike's daughter or Mr. Iriyagolle's daughter, if students can secure a place in any university abroad and if their taxes and all dues in this country have been paid, there is no need for us to penalize them. Why should we not permit them to go? They must go because our universities can take in only a limited number of students. We cannot absorb all who pass. So, if a few students go abroad, at least they are giving a place in our universities to someone who is really deserving. I say that all this criticism shows a narrow way of thinking, it really shows a narrow outlook.

I know that the education abroad of Mrs. Bandaranaike's daughter did not involve any foreign exchange but even then both Mrs. Bandaranaike and her daughter were not spared. I have heard so many times Members of Parliament getting up here and making reference to that.

Even in the case of Mr. Iriyagolle's daughter, when preparations were being made for her to leave home, he as a father should have stepped in and put matters right, if he knew there was something wrong, instead of allowing the child to proceed to India and then making a martyr of her by going to India and bringing her back. Surely, the Hon. Minister was not blind to the fact, when this child was making preparations to leave home, that there was something wrong which he could have corrected.

I do not know whether others will disapprove of what I am saying. But this is my personal opinion. The world is a school, and travelling

to the younger set is a part of education and to the elder set a part of experience. When we see so many elders travelling to and fro all over the world, I say we should permit the younger generation to travel and see for themselves the world and benefit by that experience. They could by that means see for themselves what their counterparts in other parts of the world do, decide what we should have in this country and make at least an effort to serve our country.

Throughout these four-and-a half years I have heard Member after Member talking about the Tamil problem. How long are the Tamil people going to bear these grievances? Is it not time that we put matters right? This problem has started in the schools. In schools the Sinhalese children study together, the Tamil children study together and so do the Muslim children. The result is that a Sinhalese child does not have a Tamil friend, a Tamil child does not have a Sinhalese friend and a Muslim child does not have a Tamil or a Sinhalese friend. It is in the school that the communal problem starts, and that is one place where it should be corrected. I say that the Tamils have a right to live in this country as much as the Sinhalese, the Muslims, the Burghers or what is left of the Europeans. It is not wise to go on making a political issue of it. It is time that everybody got together at a round-table discussed matters and redressed whatever grievances the Tamils had. All people in this country have a right to live. The Sinhalese, the Tamils, the Muslims have all a right to live. For how long are we going to make an issue of it? I honestly feel that it there is less said and more done, we can all live in peace in this country.

I will now come to the hon. Member for Beruwela (Mr. Bakeer Markar). He is an educated gentleman. I was surprised at the way he spoke here. He spoke on the 17th of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මතයසේකර මිය.]

August. He asked, "What did the previous Government do?" I will give you his exact words. He said:

"Having come to power in that way, what was the policy her Government followed? I might tell you, Sir, that they had no policies at all to put forward. They had no plans or schemes formulated for the progress of the country. Their whole idea was to take revenge, to punish their opponents and crush those had had opposed them. It is with that one purpose in mind that they acted during their entire regime."—[OFFICIAL REPORT, 17th August 1969; Vol. 86, col. 1236.]

Is that all what the previous Government did? If they were revengeful, then I say you have been ten times worse. I say this with the little I know of what has happened in my own electorate. Just because the previous Government had done wrong why do you perpetuate such wrong and why do you commit wrongs that are ten times worse, and that, too, in a more subtle and disgusting way?

The hon. Member referred to the nationalization of the bus services and said it was a good measure but questioned the motive of the previous Government in nationalizing them. He said the motive was to punish the bus owners. One would expect an hon. Gentleman like him—he may not be a veteran politician—to at least read and understand the subject and realize that buses were not nationalized to take revenge on the bus-owners but to provide a better transport service to the people of this country. That is what has been done. Whatever is the state of the bus services today, it is a fact that amongst the developing countries, Ceylon has one of the best transport systems serving even the remotest rural areas.

He went on to say, "When you came into power you knew the part certain bus companies played in the politics of this country. Your aim was to take revenge on those who worked against you when you formed the Government." Surely, one does not expect companies to take part in

politics! Perhaps, that is one of the things he should have been ashamed to speak about.

Though the hon. Member spoke in that way about the C. T. B. he must be thankful to the S. L. F. P. Government for having given this Government the opportunity to give employment to so many people.

When the National Government took over there were so many things the previous Government had started which they could not stop. They had to continue them and, maybe, improve and expand them. Hon. Members keep on getting up and saying, "We did this, we did that". Surely some of that work had been started by the previous Government! You did not start everything when you came into power! You do not have the courage to get up and say what is right; you will always find fault with the previous Government.

It was said that the previous Government spent millions in putting up the Hotel School. The Hon. Minister of State—he is, perhaps, one of the few persons worth listening to in the House, apart from the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) and the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)—is now making use of the Hotel School to develop tourism. In fact, he invited hon. Members of the Opposition to serve on a Parliamentary Committee on Tourism and even that Committee's sessions were held in that very same building "Samudra".

You talk too fast without thinking, and ultimately you find that the good work done by the previous Government benefits you too!

Mr. Speaker, the hon. Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando) said that we would be self-sufficient in textiles. He said, "We may be self-sufficient in textiles when the Tulhiriya and Ambalangoda mills come into production." He did not however, mention the numerous other mills that have been approved in the private sector. That is what I would like to tell the House. I would ask the Government why approval has

been given to start other large mills in the private sector before the mills in Tulhiriya and Ambalangoda have come into production.

I have said over and over again Mr. Speaker, that there is no plan as far as textile production in this country is concerned. However much textiles may be produced in this country prices will never get lower than those of imported textiles because we still have to import the yarn. The first concern must be to see that we grow our own cotton and make our own yarn. It is only thereafter that we shall be able to produce textiles and sell them cheaper than the imported textiles.

I would like to ask this question at this stage as the Hon. Minister of Industries is also present: while permitting the large textile mills to come up, has he given any thought, any consideration to the fact that there are thousands of handlooms working in this country and that they will cease to exist the moment these large powerlooms come into operation?

Thousands of people are employed in the handloom industry. Already, several handloom centres are not working because there is no plan in regard to production of handloom textiles and no incentives have been given in that no special lines of textiles have been reserved specially for handlooms. Everything has been given to the private sector.

One is tired—I think the people are tired; we are all tired—of hearing the type of foolish talk we hear in this place. In Debate after Debate many Members of Parliament and Hon. Ministers get up, pull out old issues of HANSARD, quote from them and say “You said this in such and such a year and you said that in such and such a year.” That is all we hear in this House. Repetition after repetition of the same old story. They say “You did this; so we must do it.” If there is something correct and right and to the benefit of the people

that somebody has done, they never acknowledge the fact; if it is something wrong, then they go further and continue that wrong.

I think the people of this country are tired of us politicians. I think that is why the people are sick and tired of politics. People are tired even of seeing politicians. What we need in this House are people who can give useful suggestions, people who can make worthwhile criticisms. What we want are people who can do some forward thinking.

The Hon. Prime Minister, when he unveiled the portrait of Mr. Bandaranaike in this House, said that Mr. Bandaranaike had ushered in a new era of socialism. He admitted it. There is no going back. We have to go forward. It is for that purpose that we need people who can think forward, new people, new faces, people with a new outlook. I think the people are tired of seeing the same old people in the same old places. What we want is new leadership in these places.

People should learn to retire gracefully at the correct time. The Hon. Prime Minister has said that he would do so in five years. I wonder why more people do not take a cue from him and give way to new thinking, new people, people who have the ability to work, people who can get down to a job of work and do it?

Today Members of Parliament and Ministers are concerned only with power. They use their power in a wrong way, not paying heed to public opinion. Public opinion, to my mind is not what the newspapers say. Certainly, it is not what the newspapers of this country say.

Public servants are frustrated. They find it difficult to work because of continuous political interference by hon. Members.

What we must give the people of this country is a chance. Politics is, surely, a form of social service. I myself have been shocked at the language and the behaviour of some of those in the Front Benches of the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ඔබගේ ස්වකීර්තිය.]

House. They have not been in keeping with the dignity of the House. You, Mr. Speaker, had to ask one hon. Parliamentary Secretary to withdraw certain words. This is a type of thing that happens daily in this House. And that is not becoming of the office they hold.

കഥാകൃദനായെ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Both sides of the House.

ඔබගේ ස්වකීර්තිය.

(திருமதி ஓபயசேக்கர்)

(Mrs. Obeyesekere)

May be both sides. But look at the country across the sea. Look at Mrs. Indira Gandhi. Not one of the seventeen or eighteen of you on the Front Bench on that side would have the courage to do what one woman has done there to take the step that she has taken. And she has won.

ଗରୁ ଖିସ୍ତ ପ୍ରକାଶ୍ ଦି

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

To do what?

ଭିନ୍ନଭେଦେଶ୍ୱର ବିଷୟ.

(திருமதி ஒபயசேக்கர)

(Mrs. Obeyesekere)

To sack a Minister. Before I conclude, I would like to quote from her broadcast to the nation when she became the Prime Minister of India :

“No matter what our religion, language or State, we are one nation and one people. Let us all, farmers and workers, teachers and students, scientists and technologists, businessmen, politicians and public servants, put forth our best effort. Let us be strong, tolerant and disciplined, for tolerance and discipline are the very foundations of democracy. The dynamic and progressive society, the just social order which we wish to create, can be achieved only with unity of purpose and through hard work and cooperation.”

I am sure all women not only in India but in many countries would admire the courageous step that Mrs. Indira Gandhi took.

Party politics, to my mind, has divided this country in more ways than one. We must stop to consider whether our present system of government is suitable for us or not, whether this Constitution that we have should not be completely changed—not just revised as the Government wants. If we in this House address our minds to changing this Constitution, I am sure we would have done a great service to our country, and I am sure that the problems that are increasing daily could be coped with and handled in a more sensible, more practical and more progressive way.

අ. ආ. 12.18

ගරු සී. පී. ආර්. ලංකවර්ධන (කර්මාන්ත
හා බෙවර ඇමති)

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

Mr. Speaker, it is somewhat disappointing to speak to empty benches. I wish hon. Members of this House, on both sides, at least during the last two or three days before the conclusion of the Budget Debate, make use of the seats that are made available to them in the Chamber rather than spend their time elsewhere.

Let me in the first place congratulate the Hon. Minister of Finance for introducing the fifth Budget of the National Government. I think he has performed a very difficult task ; and during the last four and a half years his budget proposals have helped this country to expand its economy. I do not propose to go into figures because figures have been supplied by various documents and by the Hon. Minister of Finance as well as the other speakers.

Last week I visited Mahiyangana after four and a half years. I spent a number of hours visiting the new agricultural schemes. I came back with the definite conclusion that there has been a tremendous expansion in agricultural production. The enthusiasm, particularly of the younger generation of farmers, is something that I had not seen earlier. I was myself a Minister of Agriculture for three and a half years, and during that time I myself tried my best to improve agriculture from every point of view. Today, wherever I go, not only in Mahiyangana but in other places too, the position is the same.

This National Government has, without any doubt, made a breakthrough in the field of agriculture. So far as our food production is concerned, in a few years not only are we likely to be self-sufficient but we would be in a position to export at least a few tons of rice. It is the same in other fields too.

Before dealing with the general proposals in the Budget I would like to answer some of the points raised by the hon. Members of the Opposition.

I am sorry that the hon. Member for Kolonnawa (Mr. T. B. Ilangaratne) is not here because I propose briefly to deal with some of the points that he has raised. On the tenth of this month the hon. Member for Kolonnawa opened the Debate for the Opposition and took a very long time, and in the course of his speech he said, "The increase in industrial production has been mainly due to an increase in the production of items such as cosmetics, fans, electrical goods, synthetic textiles, *et cetera*. Some of these are of no consequence to the ordinary people." You find this in Column 171 of the HANSARD of 10th August 1969.

Now, this is factually untrue. The Ministry and Central Bank industrial survey provides a completely different picture. Furthermore, the people have benefited not only from the increase in the volume of goods but also from the increase in the level of employment in the factories. This is not the only incorrect statement the hon. Member for Kolonnawa made in his speech. He also asked, "What are the national ventures started by this Government? Is there a single corporation started by you on a national basis?" Besides new state ventures several other new production units have been established by the existing government ventures. Furthermore, existing ventures have expanded their productive capacities and re-organized themselves on a more efficient basis. A national venture does not mean only a project undertaken with public funds. Every sound venture, whether private or public, established in Ceylon should be described as a national venture.

I could give facts and figures to show that so far as industries are concerned there has been a tremendous expansion. I propose to do that in the afternoon when we meet after 2 o'clock. But now I propose to spend the few minutes left to me before we adjourn for lunch to answer some of these points.

Then he says, "There were three blade manufacturing units: that has now been made four. Why has another unit been set up?" This is absolutely untrue. We have not established a fourth blade manufacturing unit. We have only helped to strengthen one of the existing units by granting approval for foreign technical collaboration to improve the quality of the blade. So many people complain that locally made blade cannot be used after one or two shaves as it begins to cut not your beard but your face. We have taken steps to improve one of the existing units. I thought the hon. Member for Kolonnawa was a responsible Member of this House. He has been

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ඉන්වෙර්ඩන්]

a Minister. We have not given approval for a fourth unit at all. We are trying to help one of the units to improve the product that it makes at present.

"The full requirements of barbed wire can be met by the Steel Corporation", he says, "but three private sector units have been permitted to manufacture barbed wire." What is the position? The private sector units for the manufacture of barbed wire were licensed prior to 1965 before this National Government took office. We did not ask them to close down those units. They still continue. But they were approved by the previous Government of Mrs. Bandaranaike.

Then there is another allegation. He says, "One Mr. Sirisoma Ranasinghe took away Rs. 4 lakhs for a project survey to establish a glass manufacturing unit and has smuggled in a Benz car. When he left for the Federal Republic of Germany, the Hon. Minister's wife was at the airport to see him off. What I hear is that about Rs. 20 million worth of machinery has been brought but it is second-hand machinery." This is at Column 172.

Now, what is the position? It would be foolish to contend that foreign exchange released for industrial requirements, machinery, project survey reports, etc., could provide a special scope for abuses of this nature when foreign exchange is freely released for goods importable under Open General Licence. The question of smuggling or the unlawful import of any car is a matter which would be dealt with by the Minister of Finance and I am sure he will deal with it. In this case the foreign firm will invest about Rs. 1½ million in the glass project. The machinery to be imported for this purpose will be supported by a certificate by an international survey firm to the effect that the machinery

is new and the price is fair and reasonable. No licence has so far been issued for the machinery required for the project and the allegation that second-hand machinery has been brought into this country is not true. Practically every question he raised, every statement he made, was untrue. I do not know whether the Ministers' wife was at the airport. I do not know whether she had gone to see someone who was leaving by one of the air flights. I do not know. I will inquire into that.

Then he says at Column 173, "I came to know from a certain person that Rs. 1 lakh had been spent to get Rs. 2½ million worth of exchange for a biscuit industry." Now what is the position? This possibly refers to the additional production capacity sanctioned for Williams Biscuit Manufactory on the recommendation of the Ministry of Education. The additional requirements of CARE flour biscuits for schools was to be met by increased production capacity of the two existing major biscuit producers, both of whom were given permission to expand their existing undertakings. Practically every statement he made, every allegation he made, was absolutely false. There are no facts to base any of the statements made by the hon. Member for Kolonnawa.

Then he says, "If it is possible to please somebody in the Ministry it is possible for a person to obtain a licence and commence an industry. There has been no declaration of a clear-cut policy. As a result of this the industrial sector is in complete darkness." Now, it was in darkness when this National Government was formed and there is at least a certain amount of light today. You know where you are. This statement is not only a wild allegation but displays complete ignorance of the Ministry's policy and procedures and the departmental arrangements introduced since 1965. Not only have these innovations been introduced and policy defined but they have also been

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

widely publicized through the Government Gazette and press notifications.

It would be true to say that we were groping in the dark prior to 1965 since the public were unaware of the licences issued to industrialists. The names of individuals and business concerns for the first time were made known in 1965. Every new selection or approval is notified to the public through the Government Gazette. We have, furthermore, made known to the public about 125 selected fields of industry in which we would welcome investment. It is not a dark secret; everybody has access to the information. I do not know whether the hon. Member for Kolonnawa reads the Gazette even occasionally. If he does, I do not think he would make wild allegations of this type.

Then he says, "The Hon. Minister of Industries has formulated a policy to the effect that foreign investment is necessary for large-scale industry. The Government has permitted the setting up of a pharmaceutical industry on this basis, but what has happened is that only bottling and tableting is being done." This is not correct. Pharmaceutical units did exist prior to 1965 with foreign capital collaboration. Foreign capital collaboration is certainly encouraged, particularly in this field where foreign know-how and experience are considered to be essential and desirable for the production of quality products conforming to the prescribed health standards.

Then he says, "During our time we earned a certain amount of foreign exchange by exporting industrial products. We were able to do this through trade pacts. Now these earnings have dropped." As a matter of fact, during the last few years, particularly during the last year, exports of industrial products have been going up and the position is fairly satisfactory. The foreign exchange now earned through exports of industrial products has in-

creased appreciably. We have also made a successful export survey of the Middle East and East African markets.

කථනයකට

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

දැන් මේ අනුකූලව නවකලීයව අත් සිටුවන ලදීන් අ. ස. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணி வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M., and then resumed.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Before I deal with the points raised by the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath), I should like to deal with a question raised by the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne).

In columns 179 to 181 of HANSARD of the 10th of August 1969, he has stated that "There is supposed to be a library in the Ministry of Industries. But there is not even an ancient volume of the Minister in this library. However, there is a lady librarian. According to my information her monthly salary is Rs. 1,750. Here I am referring to the librarian of the Industrial Development Board. She is a relation of the Minister of Industries."

Presumably, Sir, he is referring to Mrs. Goonetilleke. She was the documentation officer of the Rubber Research Institute, and she has joined the Industrial Development Board now. I must say she is a very efficient person. She is indirectly related to me, but she is, I think, closely related to the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) and his wife Vivienne Goonewardene. She is married.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

My relationship is a very distant one and I have to trace it through Mrs. Leslie Goonewardene.

The statement about her salary is also incorrect. The hon. Member for Kolonnawa stated that, "According to my information, her monthly salary is Rs. 1,750." That is not so. Her salary is about Rs. 500 less than the figure stated by the hon. Member for Kolonnawa. Incidentally, this officer was responsible for the publication of the five-hundred-page volume on industries. That is the position.

Sir, as a matter of fact, I would not mind if the Members of the Opposition, responsible Members of the Opposition examine the record of our work and the work we do and make statements which have some relevance, some relation to facts and figures. But when they make wild allegations of this nature it does not help anybody. I do not think it helps even the younger generation in whom hon. Members of the Opposition seem to be doubly interested.

Even the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) who is normally a very responsible Member, an intelligent Member, a Member who has served in a fairly disciplined service, for whom I have a very great regard, has made certain irresponsible statements. When I was Minister of Agriculture and Food he worked as the Acting Commissioner of Co-operative Development and I had nothing but praise for the work he did as Acting Commissioner of Co-operative Development. But, Sir, people change when they sit on the Opposition Benches.

The hon. Member for Devinuwara said that no industries have been established in the South, that there are no industries in Matara, nor in Hambantota. He asked why Hambantota and Matara have been given this step-motherly treatment.

Our published list of industrial establishments shows that this position is not correct. Matara and Hambantota have produced enterprising entrepreneurs. As a matter of fact, I visited a large number of industrial establishments in the Matara District. They even produce engineering articles of a very high order. They make machinery for tea factories. There is an establishment there manufacturing these things. They even export to other countries highly advanced machinery for the tea industry.

Then you find the Harischandra Mills engaged in a number of industries such as rice milling, milling of all types of grain, milling of oil of various type and soap-making which has developed on the basis of the oil industry.

I do not think the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) is fair by the people of the South. There are industrialists and industries there. As a matter of fact, we had a seminar on the question of the management of these industries some time ago. I myself visited the place. There was an exhibition of industrial products in which a very large number of State corporations and private industrialists participated. It was to encourage industrial development that the National Government spent so much money on publicity work of this nature. It was to encourage people to take an interest in industries and to find out what potential industries could be developed in those areas. So I do not think the hon. Member is correct when he says that there are no industries in the South, particularly in the Matara District.

Then, Sir, there is the question of the handloom industry on which the hon. Member for Rattota (Mr. Yalgama) spoke. I shall come to that a little later. Let me first deal with certain strange remarks that have been made. The hon. Member for Minipe, who was so vociferous about certain things that we were doing or not doing, is not here. "One of the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Minister's sons recently went to Holland," he said. Yes, there is a son of mine studying in an institute of higher learning in Holland. He is studying Business Administration and Management, and the reports that I have received are that he is a good student and that they are very happy to have him in that institute. I shall come to that question a little later.

Then he asked, "Has the Minister's son obtained permission to go there?" Of course, he had a passport. Otherwise he could not have travelled. He was admitted to this institute. He has spent one year on his academic studies there, and now he is entering the second year.

"There is a relative of Mrs. Kusuma Gunawardena in the Industries Ministry," said the hon. Member. I think she has more than one relative. Talented people cannot be kept out even from the Industries Department.

Then he says, "The Minister's son was sent to Holland. On that occasion he was ceremoniously received by the Philips Organization." Sir, in April 1966 I visited a number of European countries including the Soviet Union. I visited the U.S.S.R., Poland, Czechoslovakia, Rumania, Yugoslavia, Switzerland, Geneva—I attended a conference there—France, England, and the Scandinavian countries—Norway, Denmark and Sweden. Then I spent a day in the Netherlands. I visited the Philips factory at Eindhoven, one of the finest in the electronic industry, manufacturing a variety of products. In fact the Minister of Finance, the Hon. Wanninayake also visited the place and he was highly impressed with the work that they were doing.

As a matter of fact the question of the radio industry came up in this House in 1967. We have always looked upon the electronics industry in Ceylon as a strategic area of industrial development with far-reaching implications for the future. With this objective in mind we examined the

feasibility of setting up an Electronics Training Centre which will provide academic training as well as practical training in the maintenance and repairs of radio and electronic products as well as assistance in the manufacture of high quality radio components. In this context a government-sponsored electronics industry would have been most advantageous to the country. Our interest in establishing the training centre is not of recent date. In point of fact, our Ambassador in Germany was actively pursuing this idea in consultation with this Ministry as early as 1965.

This aspect of the problem was emphasized on the Floor of this House when on 25th August 1967 I said:

"I do not wish to say anything more on that subject except that we are definitely interested in seeing that we have in this country a unit capable of training people in the manufacture of radios. For that purpose we consider that technical collaboration with a competent manufacturing concern with experience which will train our people in their own plant is absolutely necessary. This is why the Ministry is at present considering this question and asking the people interested to provide the necessary facilities."—[OFFICIAL REPORT, 25th August 1967; Vol. 74, c. 1431].

The correspondence which our Ambassador in Bonn has had with the Ministry of Defence and External Affairs sets out this position clearly.

On 6th December 1966, the Ambassador says:

"I have on various occasions written to you, Dr. Gamini Corea and Mr. Walpita (S/I & F) in regard to the very keen desire on the part of M/s. Philips, Eindhoven, to invest capital in Ceylon on the establishment of an electronics industry. I have also stated in the course of this correspondence that there is a very real possibility of the Netherlands Government also associating themselves in some shape or form with possible investment by M/s. Philips."

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රී. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

Then, again on 6th December 1966, the Ambassador says :

"Over the last twelve months, various officials from M/s. Philips have visited Ceylon to discuss this matter at that end. Our Ministers for Finance and for Industries have both visited M/s. Philips at Eindhoven and they both told me that they were impressed by these visits."

Then, on 10th April 1969 :

"M/s. Philips had also agreed to put up a Technical Training School in Ceylon for general electrical/technical practical training and they are now in the process of drawing up preliminary plans for this School."

Then, again on 10th April, 1969 :

"You will see from the correspondence I have had on this subject that this matter has been under discussion with Ceylon since November 1965. I have explained in previous correspondence on this subject that the Netherlands Government may also associate themselves with possible investment by M/s. Philips. May I suggest that this matter be given urgent consideration and that a final reply be sent to M/s. Philips with the least possible delay."

A copy of this communication may be sent to me so that I could pursue matters at this end. In the alternative, the decisions of the Government may be conveyed to me preferably by telegram for transmission to M/s Philips, Eindhoven."

Now, that was the position. But there is a firm in this country called Roche who are the agents for the Philip products in this country. I must say that that collaboration has not been a very happy one. As a matter of fact, we had to cancel the approval we had given to that firm because they did not comply with the conditions we wanted them to comply with. The other thing is recently they tried to get over the policy of the Ministry by violating one of the most important principles that we have laid down when there is collaboration between private firms in this country and abroad. That is, the capital of the local firm must be at least 51 per cent.

For various reasons we had to cancel two approvals: one was in respect of Kundanmalls who were collaborating with some other concern

and the other was in respect of Roche. This person, Mr. Roche, whose approval was cancelled, spends a good deal of his time not in Ceylon but abroad. After examining very closely the entire question, we thought that the electronics industry cannot be the plaything of fools or amateurs. It is a very important industry from the point of view of the development of industrial electronics. Therefore, we thought that we must have a responsible concern and a very good concern. My own impression, after visiting the factory, is that the Philips concern produce all varieties of electronics products. Wherever they have put up factories or collaborated with others, you will find that their products are good. They have a very fine school for engineers. And we thought that it would be in the interest of this country to see that a training centre was opened here under proper technical guidance and supervision. My son is not studying there; he is studying in a higher institute in the Netherlands, in a place called Brukleim nearby.

Again, it is a very strange thing—let us examine what my hon. Friend, the Member for Minipe, says. He said :

"The Hon. Minister also proceeded to Holland in 1966. On that occasion he was ceremonially received by the Philips Organization. What has happened now is, according to the "Daily News," the Government is thinking of entering into an agreement with the Philips Organization to set up a radio industry."

That was a matter pursued by our Ambassador in Bonn from 1965 and we were not interested in entering into a purely manufacturing arrangement with Philips. We were more interested in the setting up of a training school. As a matter of fact, when they visited this country recently that was the only subject on which discussions took place in the Ministry. We wanted a training school, and they said they will examine the matter and report to their firm and the Government and let us

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

know what the result was. That is what happened as far as we are concerned.

Another thing I want to say is, although the Dutch have ruled us at one stage, I am inclined to believe that Holland is a country where very fine people live. Some of our ancient documents and other things are also there. It is a small country. It is much better to come to terms with a small country, particularly for technical collaboration, than with a big country. That is my view. And we are quite safe in coming to an agreement for opening a training centre here. They have, perhaps, some of the finest technical men so far as the electronic, radio and television industries are concerned.

We have had considerable difficulty here in finding people for training in the higher branches of electronics even for our fertilizer factory. The Fertilizer Factory will require a very large number of highly trained technicians and technologists in the field of electronics, and it is necessary that we train them here and send out only a few abroad. The lower and middle level technicians in electronics or any other industry should be trained here and only a very few should be sent abroad. That is one way of saving foreign exchange, because if we have to send abroad for training every electrical engineer and every person needed for the running of the Fertilizer Factory when it comes up, I am afraid the country will have to spend a very large amount of foreign exchange. So, that is the reason why these discussions are taking place with Philips, helped by the Government of the Netherlands, I understand.

I listened very carefully to the remarks of the hon. Fair Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) when she spoke of the difficulties that students have when they want to go abroad for studies. Our universities are crowded; they take in only a limited number of students, and if

scholarships for studies in higher institutes of learning abroad are made available to our talented students, there is no reason why we should not take advantage of them. As a matter of fact, I am surprised at the number of scholarships turned down by the Education Department. Scholarships offered by the German Democratic Republic have not been used. A number of scholarships offered by Czechoslovakia, Poland, and even by Yugoslavia have not been used.

I never criticized Mrs. Bandaranaike's daughter studying at Oxford or any other place. So far as I am concerned, let anybody who can go abroad go and study. What I would like to say is, let even those who cannot afford be given opportunities of going abroad for studies, remove some of the restrictions that prevent talented students from making use of some of the scholarships that are offered to them. I think we have to look at this problem from a new point of view.

I want to say this about my son who is studying in the Netherlands. He left Royal College. I hope, Mr. Speaker, you will excuse me for submitting to this House some details. All of a sudden, after sitting for his S. S. C. Examination, he left school without telling anybody. He did not tell me; he did not tell his mother; he came and told us a few days later that he had left school and had joined Aquinas University College. After a few months he said he felt a little frustrated and wanted to go abroad. Then his brother who was in the German Democratic Republic sent him an invitation and some Friendship Association there took care of him. He visited the G.D.R., Czechoslovakia, Denmark, England, France and Switzerland; then he went to Yugoslavia and came back.

After he came back I asked him why he did not stay in one of those places and prosecute his studies. He told me that he wanted to get back

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රී. ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ට්ටන්]

and discuss with us everything before he makes up his mind to prosecute his studies further.

One day he told me that he had made arrangements to go and study Business Administration in the Netherlands. I asked him whether arrangements had been made. He told me that everything was ready and that he proposed to go on a particular day. He said, "Please see that I get my passport." That is all I did as far as this matter is concerned.

I intended to send him to America where I studied, but before I could persuade him to accept that decision, he said he would study in the Netherlands. And he has been studying there for one year. The reports I have got from the principal of the place and the teachers are that the boy is very good and that he is applying himself to studies. And in a letter I have received from him he says : "Thaththa, this is the first time I have taken my studies seriously. When I was in Ceylon I did not take my studies seriously. Now I am taking my studies seriously and devoting all my time to completing my studies within the two years."

Now, why does the hon. Member for Minipe (Mr. H. M. Navaratna) drag this poor boy's name into discussions inside this Chamber? Does it help anybody? Does he think that he can throw mud at me by saying that some arrangement has been made? No, Sir. I have made enough sacrifices for my country, and I am going to see that if my children are capable of utilizing the opportunities afforded by universities in other countries, I do not stand in their way.

In regard to Mrs. Bandaranaike's children, let them go and study and benefit from the universities they are attending. I wish them luck. But let not people like the hon. Member for Minipe who know nothing about the welfare of the country or higher studies, speak in this fashion.

I do not want to say anything more than that on this subject. I came out with what I have said because this matter was raised in this House. So far as I am concerned, during the 68 years I have lived I must have helped hundreds and hundreds of students to get scholarships in various parts of the world. I continue to do that today also, and they are not all my relatives.

I have four sons and one daughter. I must have given opportunities of getting scholarships to at least a hundred students during the last few years in order to help them; these people probably would never have had a chance if I did not intervene. Is it fair to make these allegations?

And where is the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) a former Minister of Industries? He waxed eloquent this morning and disappeared even before I got up to speak. He made a number of false statements here. He said that buildings are not being put up at the Kosgama Plywood Factory for staff officers and others, but that certain other buildings are being put up at the expense of the plywood factory.

I still have 13 acres left of my ancestral land not far from this Plywood Factory, and I thought that, in the evening of my life, I might put up two or three buildings for my four sons and daughter. When I disappear from this world they will be able to make use of those buildings. Those buildings are put up for me at my expense and they are not for the Plywood Corporation, Bungalows for the Plywood Corporation are coming up.

Then the hon. Member said that I criticized him when a relative of his was appointed to the Steel Corporation. I did not criticize him. That person was a good officer. He wanted to leave the place. As a matter of fact I tried my best to prevent him

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

from leaving the place and to see that another person left the place. But he has gone somewhere and I cannot help it.

Yes, there is a nephew of mine who is the Personnel Officer of the Ceylon Plywood Corporation. The chairman, the staff officers and others thought that from every point of view he was fully qualified to be the Personnel Officer. It was only after a number of interviews that he was chosen. I cannot help these things. His training in the field of labour relations, his training abroad, and so on make him quite suitable for that post.

The hon. Member also criticized Mr. R. A. K. Perera, the Chairman of the Small Industries Corporation. It is true that he was defeated at the elections, but he is a graduate of the University of Ceylon, an Advocate of the Supreme Court and quite a good person. From what I could see he is one of the finest men to be in charge of a corporation of that type. His integrity is very high. I wish I could say the same of some of the others.

We are very unfortunate in the selection of directors and chairmen. It is very difficult and that is why I want the electronics industry to be developed as fast as possible so that we can find out what goes on inside the brain of a man as well as what goes on inside the heart of a man. Sometimes we make blunders in the selection of personnel, and once we realize that we have committed a blunder we see to it that the person concerned is either asked to resign or removed from office. We have done that several times. So far as corporations are concerned we have very good chairmen, competent chairmen who take an interest in the work. Some of the staff officers have been trained after they joined these corporations and indeed they are now getting to know the technical, managerial and various other aspects of their work. Special courses are held

for them by the Management-Productivity Division. The Industrial Development Board also helps them.

I am not generally used to addressing a House with empty benches. I do not think the presence of the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) is sufficient to represent the Opposition.

With regard to the question of radios I think I have digressed a little, but still these remarks are quite relevant because the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) and the hon. Member for Minipe (Mr. H. M. Nawaratna) had no right whatever to drag those issues here.

A very unfortunate remark has been made by the hon. Member for Minipe (Mr. H. M. Nawaratna). He has said that the Director of Development, Mr. C. Mylvaganam, went to Vienna, from there he proceeded to Holland, from Holland he went to France, and from France he returned to Ceylon on a U. T. A. flight as a first-class passenger. And he asked: "who paid for this first-class ticket?" and said that according to his information the difference was paid by the Philips Organization in Ceylon.

Absolutely false! I have the relevant ticket and the other documents with me, and I table them. The ticket was bought for him by the United Nations. He went to Vienna, and from there the other arrangements had been made by the United Nations. Before he went he had obtained permission to visit all those countries, from the External Affairs Department and the Ministry. This is a foolish attempt to fabricate a libellous but frivolous statement in the House. The counterfoil of the economy-class ticket purchased in Ceylon with U. N. and Government funds and used on the trip authorized by Government is with me and I table it. As a matter of fact, the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene), I think, travelled in the same plane.

விசேஷ பதன் கெடுபித, 1969-70

—உதவன வர் கியலி

லேஸ்டி ஒகுவேர்டென மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

From Athens to Colombo.

சுரு. டி. பி. ஈர். ஒகுவேர்டென

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

And he travelled economy class.

லேஸ்டி ஒகுவேர்டென மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I travelled economy class.

சுரு. டி. பி. ஈர். ஒகுவேர்டென

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

And Mr. Mylvaganam also travelled economy class.

லேஸ்டி ஒகுவேர்டென மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

No, first class. The difference may have been paid by the U. N.

சுரு. டி. பி. ஈர். ஒகுவேர்டென

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It was not paid by Philips. That is the statement I want to make.

We have cancelled the approval granted to two radio manufacturers, Maurice Roche Limited with Philips, and D. K. Electronics with National, for the reason that they were not able to set up industrial units on the basis of the terms and conditions of approval. As a matter of fact, the hon. Member for Minipe has said that he uses a radio produced by the other firm, Unic.—[Interruption]. I do not know whether it is secondhand or not, but it is a Unic. You know, there is a controversy going on between Unic and the others. So far as we are concerned, if we give an approval and

the people responsible for running the industry do not observe the terms on which the approval was given, we consider that we have the right to see that the approval is withdrawn, and the privileges that the industry gets as a result of approval are withdrawn. That is the position of the Ministry. I do not want to say anything more on that subject, except to read this letter I received from the Director of Development on the day after the hon. Member for Minipe made his speech in this House. Mr. Mylvaganam, Director of Development, says:

“I have read with interest an utterly false allegation by the M. P. for Minipe during yesterday's proceedings in Parliament that M/s. Philips of Holland had financed a First Class travel ticket to Ceylon for me.

My travel to Europe was in fact financed by the United Nations (and by the Ceylon Government for an additional £5.16 sh.)

I annex hereto the counterfoils of the UTA ticket No. N 7512405.

If the M. P. for Minipe would still honestly argue that I could have travelled First Class with a Tourist Class ticket, he may be referred to my fellow travellers—two Members of Parliament Mr. Leslie Gunawardana and Mr. Ariyadasa.

The motive for this false allegation would seem obvious. This Ministry has cancelled the radio manufacturer's approval granted to M/s. Philips in collaboration with M/s. Maurice Roche of Colombo, and also M/s. Kundanmalls in collaboration with National of Japan.”

I do not want to say anything—

லேஸ்டி ஒகுவேர்டென மஃ.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

He travelled first class; he may have got the Ceylon Government to pay the excess. He did not travel economy class.

சுரு. டி. பி. ஈர். ஒகுவேர்டென

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

This is a statement—

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(*திரு. லெஸ்லி குணவர்தன*)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That does not matter. I mention this because the hon. Member for Haputale (Mr. Ariyadasa) and I have been referred to. Both of us travelled on that plane from Athens—at least I travelled from Athens—and certainly both of us travelled economy class while this gentleman in question travelled first class. I see nothing wrong in it. I am not making a complaint. I am only mentioning that as a matter of fact.—[*Interruption*].

ගුරු ඩී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන

(*கொரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன*)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

This Budget Debate has been different from other Budget Debates. For one thing, hon. Members are not present here. It seems to me that every Member of the Opposition is interested in throwing mud at the Government because elections are very near. So far as I am concerned I wanted to give an account of industrial development, but there is no purpose served.

Food production in this country has expanded by leaps and bounds and we are nearing self-sufficiency. Industrial development, so far as I am concerned, has been very successful during the last three to four years. I know what the position was when we took over. The National Government was formed in 1965, and what is the position today? State corporations which were not paying are now working very efficiently. The private sector has been put on a definite and systematic basis; they know where they stand.

In terms of sales earnings, all corporations exceeded their previous performance excepting the Steel Corporation where, due to free imports under O. G. L. of certain items that were being manufactured for the first time by the Corporation, sales fell below the previous year's figures by approximately Rs. 1.2 million. The net foreign exchange savings and earnings by corporations

during 1968-69 were Rs. 66.6 million as compared with Rs. 39.5 million in the previous year—an increase of approximately 65 per cent. We had begun to use more and more local raw material. From the point of view of capacity utilization, several corporations were able to function with a high level of operating efficiency during 1968-69. The Negombo Ceramics Factory, the Provender Plant at Seeduwa, the National Small Industries Corporation, the tile factories, and drug manufacture performed over 100 per cent of the installed capacity during the year. I do not want to go over the figures.

The charge was made by the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) that this Government is trying to hand over to private interests the State corporations. That is not true. So far as the National Government is concerned, we have developed and run efficiently the existing State corporations and they are earning profits. They are expanding, and new plants are being put up.

It is true this Government believes in a mixed economy. What did they believe in or what was their performance? The Mahajana Eksath Peramuna Government of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike was also moving towards that same policy and Mrs. Bandaranaike's was not very different. This Government has continued it. So far as I am concerned, I am interested in the public sector and I want the private sector also to come in and develop industries in this country. There has been no change.

It is absolutely false to say that we have hindered the work of the Steel Corporation. That is not so. The first stage has been completed and it is functioning efficiently. For the second stage we have asked a Soviet Union technical team to send us a report. Whether we propose to go on the basis of the report or not is a matter for the Government to decide and the Government will decide

it.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

The public sector industries have come to stay—that is my view and nobody can change it—because there are certain advantages in the public sector industries and no Government is going to be so foolish as to hand them over to private industries.

Sometimes it is difficult to be completely oblivious to what is going on in other parts of the world. The hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) was very eloquent about what happened last night on that huge sub-continent, India. Speaking for myself, I am also very glad that the policy of the Prime Minister of the Government of India succeeded. We are a non-aligned country. We do not have any relations with any armed groups of countries and I am myself very happy, personally so, and I think it is in the interest of this country that what happened did happen in the way it did. I have always had a soft corner for the Nehrus. I have known three generations of Nehrus. I knew personally Pandit Motilal Nehru; I knew Pandit Jawaharlal Nehru, the late Prime Minister; I know the present Prime Minister, and I am glad that the policy of the Government of India has succeeded. I am also a person who sometimes appeases his conscience rather than listen to the dictates of a few people, and from that point of view I am glad.

So far as I am concerned, I think I was the first to raise in this country the question of setting up a bank in the public sector to serve the rural population at large—the Co-operative Development Bank. You know what happened when the draft Bill was ready. I was unable to get it through, but the next Government succeeded in getting it through with very minor changes.

I think what the people of India are facing today is more or less the same problem—rural credit—to relieve the heavy burden of debt and interest payments that the peasantry of India have to undergo. I think

certain steps were taken by the administration. We took this step in the early sixties and the results are visible today. The operation of the Paddy Lands Act and the credit facilities provided by the two State banks, particularly the People's Bank, succeeded in giving sufficient credit to the peasant, and the large expansion of agriculture, I say, is due to a very large extent to credit facilities provided by the People's Bank through its rural branches. So, we cannot be completely oblivious. We cannot close our eyes to what is going on in the neighbouring countries.

Anyway, I am glad that an old man like me was elected the President of India. I know Mr. Giri personally. Perhaps the younger man, at least his young rival—I do not want to say anything about him—was purely the nominee of the Congress. If democracy is to work we must get away from the tyranny of the caucuses of parties, and I think in India they have succeeded in doing that and by that method preserved democracy.

Democracy is a very strange thing. Sir, I remember reading some years ago that "in every form of society wealth is worshipped but in a democracy wealth is the only thing worshipped." So when some people try to give that interpretation, well, people who have a conscience resist it. And this time we had the Prime Minister of India appealing to her followers. Those who knew the trends in the development of India, to fight the incubus of monopolists, those who have been following closely the various reports that have come up from various organizations in the Government of India and the questions that have been raised in the Lok Sabha in the last few years about the activities of various business groups, of financial groups, must feel a bit relieved that the result of the election is what it has turned out to be. I do not want to say anything more than that.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—මෙවන වර කියවීම

Of the countries in this region in South-East Asia, India has during the first three or four years been going through very difficult times, particularly the rural areas, for lack of credit for the peasantry. There was an enormous aggregation of capital in the hands of people who used that money for speculative purposes and not for development. There have been complaints that in the rural areas the peasantry were not getting a fair deal and perhaps that is one of the reasons why the Prime Minister of India was compelled to take the step she did.

There are people in this country who perhaps want to say that it is their turn next. But I must say this : Indira Gandhi does not come from a feudal family of land-owners. Her grandfather was not a landowner of that type, her father was not a landowner of that type. Is it because the so-called socialists of this country could not choose as their head a person who is a non-landowning intellectual, that they had to go to find their leader among the most politically illiterate element of the landowning population of this country ? A combination of the landowning families of the Mahawalattennas and of the Ratwattes, combined with the low-country landowning families of the Bandaranaiques, I am afraid, will not give socialism to this country.

And if you think that at the next elections you will be able to rally under this feudal flag the people of this country, I am inclined to believe you are going to be sadly mistaken.

If you want socialism, by all means have socialism, but not under the leadership of a bankrupt landowning class of the up-country or of the low-country. The Mahawalattennas and the Ratwattes are the up-country landowning aristocrats, the Bandaranaiques are the low-country landowning aristocrats. A combination

of the two cannot possibly give socialism, cannot possibly lead you in the direction of socialism. And besides, their record in the history of this country is a bit forgotten, the part they played in the 1818 rebellion as betrayers.

As I have said earlier, I find it extremely difficult to speak to a House with empty Benches. I have tried my best to give you an idea of the work we did in the Ministry of Industries and the enormous work that has been done by the Agriculture and Land Development Departments in trying to get this country nearer self-sufficiency at least.

I realize there are shortcomings. I realize we have not been able to do everything. In the development of fisheries we have had difficulties. I went to Gintota the other day. I found that there were no roads leading to the sea-beach. There was plenty of fish. It is difficult to transport the fish without the roads. During the last two years we have been trying to meet this problem to some extent, and to bring the standard of living of those engaged in the fishing industry at least to a level with the agricultural population, by building houses for them ; by building roads for them ; by giving them a pure water supply ; by giving them mechanized craft ; by building harbours and anchorages for them to use. By these methods we have helped them. We made available to these people mechanized boats financed by a governmental scheme.

Sir, the hon. Fair Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) spoke on the question of textiles. According to our present plans the schemes that have been approved in the public and private sectors will produce 213 million yards of textiles by 1973. In the synthetic textile industry at present we have schemes to produce about 38 million yards. So when these schemes are completed we should be self-sufficient in textiles by about 1973-74. The question of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රී. ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ට්ටන්]

importing yarn will not arise because most of these are integrated factories. Spinning will take place here along with weaving and finishing. So, if there is a demand for the handloom industry to produce specialized articles, I think it can do so. Yarn—locally-produced yarn—will be available. If we cannot produce the raw material for cotton textiles, we will continue to import raw cotton from other countries till we come to a point where we could produce our own raw cotton. I am inclined to believe that there will be the same market for the handloom industry, but of course it has to be reorganized. You have to go into the various technical aspects of it and reorganize it.

In the furnishing industry, for the furnishing of hotels and so on our handloom industry can help. So the hon. Fair Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) need have no fear about the future of our handloom industry. As a matter of fact the opening of hotels, restaurants and other places where people go and dine has not put a stop to domestic cooking. There are certain types of articles which you can always produce in your handlooms, and there will be a market, an internal market as well as a specialized market, sometimes abroad. As ours is a mixed economy we are permitting spinning, weaving and finishing in the private sector. That is why we have approved a number of projects which were operating in the private sector so far as the textile industry is concerned.

Well, Sir, during the past four and a half years the National Government has succeeded in expanding our economy considerably in all fields. I do not want to tire you by reading figures from the economic surveys of various teams, the Central Bank Report and so on.

So far as agriculture is concerned, we are importing increasingly less and less quantities of rice. The production of rice in this country has increased. In spite of inclement

weather—a drought or a flood can affect the crops—the general trend has been one of increasing yields, and we have to get all our irrigation schemes going and sufficient water supplied for two crops. And the steps taken by the Government for finding a market for locally produced rice has stimulated the production of rice and subsidiary crops like potatoes, chillies, onions and so on.

The position that obtained in this country ten years ago has changed. Our peasantry are more literate and more receptive to new technical improvements; they are ready to accept new methods, methods which have succeeded in increasing their yields. So far as rice is concerned, I think the final break-through has taken place.

The peasant is confident that if he uses good seed paddy, that if he controls his crop by getting rid of disease by the use of various weedicides and pesticides, that if he applies regular doses of fertilizer at the correct intervals, that if he supplies the water to his fields at the correct times, he will get a good crop.

As a matter of fact, during the last one and a half years the internal market has expanded. That is why even for industrial products there is an internal market. The agricultural situation has improved and there is money in the hands of the peasants.

I do not want to take more time. I think the National Government has done a good job during the last four and a half years. The picture was very gloomy in 1965. It was not much better in 1966. But in 1967 and 1968 the changes that have come about and the readiness of people to buckle down to work—even the Opposition Members have not succeeded in preventing them from working—in the industrial as well as in the agricultural field are noteworthy. That is our experience.

So far as I am concerned, I took an active part in defeating the last Government. When this new Government was formed I thought that it was my duty to join it in order to see that there was stability and confidence. The expansion of the economy had to take place and I think the performance of this Government during the last four and a half years definitely indicates that that trend is working.

The Members of the Federal Party who were with us left the Government, but I do not think the departure of a few Federal Party Members will change the picture very much. What this country needed after going through the difficult period of that cultural change was amity among the various communities and, I think, under the leadership of the Hon. Prime Minister we have succeeded in achieving that. Simply because a few Federal Party Members have left the Government, it does not mean that there is no amity between the Tamil-speaking and the Sinhalese-speaking people.

As a matter of fact, all over the Island people are beginning to think in new terms. Now, a small country such as ours cannot develop its economy and raise the standard of living without complete amity among the different communities. Whether you are a Tamil, a Sinhalese, a Muslim or a Burgher, you have to work together. We went through a period of language change. English which was the language in which everything was administered, which was the State language, had to be moved from that place. That period was over by 1958. There is a time for division as well as for unity. I think that time for division ended in 1958. But the Sirimavo Bandaranaike Government did not understand this. That is why it was defeated. The National Government, under the Prime Ministership of Mr. Dudley Senanayake, has succeeded in uniting these communities. A single Tamil party may have left us but that does not mean the Tamil people have left this Government. I think there is more unity today than we ever had during the last so many

years between the Tamils and the Sinhalese, the Muslims and the Sinhalese, the Burghers and the Sinhalese, and there is also unity among the different religious communities. Before 1965, the situation was different. So, that achievement has given the basis for the expansion of the economy and its stability, and it is my humble opinion that that trend will continue in spite of the efforts of various groups to disrupt that unity.

So far as our relations with other countries are concerned, the Hon. Prime Minister has emphasized the fact that our policy is one of non-alignment; that is, we refuse to be a party to any armed group, which is essentially for purposes of war, not for keeping peace. I think, during the last four and a half years this Government has consistently pursued this policy. Our relations with the socialist countries have been good. Our relations with the capitalist countries have been good. We have succeeded in keeping those good relations. Even though there are differences between the Soviet Union and the People's Republic of China, our relations with both those countries are good.

So far as aid, technical assistance and other matters are concerned, we are getting them from the socialist countries as well as from the capitalist countries. A good many of our projects have been completed because of the assistance we received—technical assistance as well as the lines of credit extended to us—from the socialist countries and we are getting aid in various forms from the capitalist countries too. So, a mixed economy has to depend on them.

Our position in the Indian Ocean is a very important one. Our trade relations with the East African region, the Persian Gulf region and the other Eastern regions have developed. Recent missions which have visited these countries in order to find prospects for trade and economic relations, have come back with very promising reports. That is the record of four and a half years of a stable Government: amity between communities and economic expansion.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වැදි කියවීම

[ගරු ඩී. ඩී. ආර්. බණ්ඩාරත්න]

Even in the cultural field, I think, in spite of various difficulties we have had with students, university authorities and others, Ceylon has made better progress than even more advanced countries. Even in those countries there is student unrest. Our country, which is a developing country, finds it difficult to procure the necessary resources sometimes to meet immediately some of the problems that crop up.

So, the problems in the field of education including university education, the question of the unemployed graduates, of the educated unemployed—all these are problems that need solutions. And I think that the National Government will find solutions for them.

I do not propose to say anything more except that the Budget proposals of the Hon. Minister of Finance are trying in a difficult situation to solve the problems of a developing country. During the last four and a half years we have succeeded in expanding our economy, and it is only by increased production and by expanding the economy that all these problems that crop up can be solved.

අ. හා. 3.21

එස්. ඩී. බණ්ඩාරත්නායක මහා. (ගම්පහ)
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹ)
(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ පස්වෙනි අවුරුද්දේ අයවැයයි. විශේෂයෙන්ම බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් අවවා නිබෙන මේ ධනේශ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුව රටටත් ජනතාවටත් හෙණ ගැහිල ගියත් පාර්ලිමේන්තුව තුළින් බලය අල්ලා ගැනීම ඔවුන්ගේ පරමාර්ථයයි. [බාධා කිරීමක්] ලබන අවුරුද්දේ මැතිවරණයක් ඇති බවක් කියාගෙන ඔවුන් මේ සුදානම් වීමේ අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන අතර, ඇමෙරිකන් හා බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදී කොමියුනිකාරයනුත් ඉන්දියාවේ බීජිලා වැනි කොමියුනිකාරයින් තුන් මේ රටට ගෙන්වාගෙන දිරාපත් වී යන මේ

ධනේශ්වර ක්‍රමයට මොන ආකාරයේ හෝ මුක්කුවක් ගැසීමටයි ඔවුන් අදහස් කරන්නේ. වෙනෙකක් තබා එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන මේ අවධියේ දී එක පැත්තකට අධිරාජ්‍යවාදීන් සහ ඔවුන්ට ගැතිකම් කරන මේ රටේ ප්‍රතිගාමී ධනපති-පන්තියත්, අනික් පැත්තට මේ රටේ බහුතර ජනතාවත් බෙදෙන ආකාරයට පැහැදිලි ඉරක් ඇදීමට ඔවුන් අදහස් කරනවා. මේ රටේ කුඩා කර්මාන්ත හිමියන්, සුළු වෙළෙඳුන් වැනි උදවිය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර විශාල විදේශීය කර්මාන්ත හිමියන් ඒ වෙනුවට යොදා මේ රටේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ග්‍රහණයේ පවතින ආර්ථික බැම් තව තවත් තද කර ශක්තිමත් කර, ඔවුන් අදහස් කරන්නේ ලබන 1970 මැතිවරණයේදී ඔවුන්ට පාලන බලය දිනා ගන්නට බැරි වුණොත්, නැවත වරක් මේ සම්ප්‍රදාය අනුව මේ පාර්ලිමේන්තු සෙල්ලම අනුව, ඊළඟ අවුරුදු 5 දිවත් බලය අල්ලා ගැනීමටයි. ඔවුන් දැන් නියාම පියවර ගන්නේ එවැනි කටයුත්තකට බව අපි මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමා 1956 දී මෙන්ම ලබන මැතිවරණයට පසුවත් දේශ පාලන බිමෙන් අයින් වෙන්න ලැහැස්ති වෙනවාය කියන දූෂමාන ආරංචියක් තිබෙනවා. කෙසේ වුණත් මේ අවුරුදු 21 ක ඊනියා නිදහසකට පසු, මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන අපි විකක් කල්පනා කර බලමු. එය, මීට අවුරුදු 128 කට පෙර, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදී මංකොල්ලකාරයින් විසින් 1841 අංක 9 දරන මුඩුබිම් ආඥාපනත අනුව අක්කරය ගත 25 ට, 50 ට මංකොල්ල කා ගත් මේ රටේ දුප්පත් ගොවීන්ගේ ඉඩම් තවමත් තිබෙන්නේ ඒ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් අතේයි. ඔවුන් මේ රටේ තේ වතුවලින් දිනපතා තේ රාත්තල් දස ලක්ෂයක් ත්‍රිකුණාමලය වරායෙන් පිට කරනවා. මේ රටේ ජනතාවගෙන් ඔවුන් තේ රාත්තලක් මිල දී ගන්නේ රු. 2.40 කට කිව්වු මිලකටයි. රාත්තලක් රු. 2.40 කට කිව්වු මිලකට ලබා ගන්න මොවුන් ඒවා එංගලන්තයට පටවා එංගලන්තයේදී ඊට අප්‍රිකාවේ, ඉන්දියාවේ සහ මැද පෙරදිග

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රටවල බාල තේ සමග මිශ්‍ර කර, ඒ මිශ්‍ර තේ ලංකා තේ හැටියට රාත්තල රු. 32 ට, 33 ට යුරෝපා රටවල විකුණනවා. මේ ආකාරයේ මංකොල්ලයක් ඔවුන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ගෙන ගොස් තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු 21 තුළ පැවති කිසිම ආණ්ඩුවකට මේ සම්ප්‍රදාය අනුව බැරි වී තිබෙනවා, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ග්‍රහණයේ තිබෙන මේ සුරාකෑමෙන් මේ රට බේරා ගන්න.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආරම්භයේදී, එනම් 1951 දී, විදේශීය වතු ගැන එම පක්ෂ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් වී තිබුණේ මේ ආකාරයටයි. “විශාල වැවිලි කර්මාන්ත ඇතුළුව සියලුම අත්‍යාවශ්‍යක කාර්මික ව්‍යාපාර ගමනාගමනය හා බඩු එහා මෙහා ගෙනයාමේ ව්‍යාපාර යන මේවා ජාතික වස්තූන් බවට පමුණුවා රජයේ ව්‍යාපාර මෙන් ගෙන යා යුතුයි” [(එ) කොටස 12 වන පිටුව. 1951 ශ්‍රී. ල. නි. ප. ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රකාශනය හා ව්‍යවස්ථා.] ඒ වාගේම 1956 මාර්තු 10 වනදා නිකුත් කළ, දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් යුත් මහජන එක්සත් පෙරමුණේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා. “විදේශිකයන් සත්තකට පවත්නා වතු ජාතික සත්තක කරනු ලැබේ.” [5 වන පිටුව, 19 වැනි ප්‍රකාශනය, මහජන එක්සත් පෙරමුණ]

ගරු කථානායකතුමනි, දිවංගත බණ්ඩාර නායක මැතිතුමාට ප්‍රථමත් වුණා, 1956 මහා මැතිවරණයේදී, එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආසන අටට බස්සන්න. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ප්‍රථමත් වුණේ නැහැ, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බැම්ම අහෝසි කරන්න, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුව. එම නිසාම නැවත වරක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මේ රටේ බලයට එන්නට ප්‍රථමත් වුණාය කියා මතක් කරන්න සතුටුයි. නිදහස ලැබී අවුරුදු විස්සකට වැඩි කාලයක් ගත වී ඇතත් විදේශිකයන් සතුව තිබුණු බැංකු තවමත් විදේශික කොම්පැණි අතේමයි. ගිය මාසයේදී මෙම විදේශික කොම්පැණිකාරයන්ට මෙම ආණ්ඩුව දතනමස්කාර කළා. ඒ කියන්නේ, ගිය අවුරුද්දේදී විදේශික කොම්පැණිකාරයන් ඉපයූ ලාභ රන් පවුම් කෝටි පහළොවක ප්‍රමාණයක්, විදේශ

හිමිකම් සහතික පත්‍ර ක්‍රමයට යටත් කරන්නේ නැතුව, ගෙන යන්න ඉඩ දී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ ගසා කෑම නිසා අපේ මූලික අපනයන කෘෂිකාර්මික ද්‍රව්‍යයන් වන තේ, රබර් සහ පොල් මිල ලෝක වෙළඳ පොළේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහත වැටී ගෙන යනවා. ඒ වාගේම පිටරටින් ගෙන්වන පාරිභෝගික භාණ්ඩවල මිල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙගෙන යනවා. 1967 දී මෙරටින් ගෙන්වනු ලැබූ හා මෙරටින් පිටරට යවනු ලැබූ භාණ්ඩවල වෙළඳ පරතරය එසේ නැතිනම් හිඟය රුපියල් කෝටි විසි අට හමාරක් වන බව සඳහන් වනවා. එම වෙළඳ පරතරය පියවා ගත්තේ පිටරටින් ගෙන්වන භාණ්ඩවලට සියයට දහයක නිරු බද්දක් පැනවීමෙන්. ඒ බරත් දුප්පත් ජනතාව පිට පැටෙව්වා. මෙම ආර්ථික ක්‍රමය පවතින තුරු මොන ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණත්, මෙම සම්ප්‍රදාය අනුව පොල් කට්ට අරගෙන අධිරාජ්‍යවාදී රට වලට හිඟමනේ යන්නටයි සිදු වන්නේ.

නමුත් නත්තේලා විදේශ ආධාර ගැන කථා කරනවා. නමුත් පසුගිය අවුරුදු විසි එක තිස්සේ මේ ආකාරයට විදේශවලින් ණය ලබාගෙන අපේ රට උකස් කර තිබෙනවා, රුපියල් කෝටි 640 කට. කෝටි 32 ක් පමණ පොලී වශයෙන් අවුරුද්දකට ගෙවනවා. වෙන එකක් තබා අලුතෙන් ණය මුදල් ලබා ගෙන එම මුදලින් පොලී ගෙවීමේ ක්‍රමයකුයි සකස් කර ගෙන තිබෙන්නේ. ගරු කථානායක තුමනි, භාණ්ඩාගාරයෙන් ලඟදී විශ්‍රාම ගිය ලේකම් මහත්මයෙක්, දේශප්‍රේමී මහත්මයෙක් ප්‍රකාශ කළ පරිදි, මේ ආකාරයට තව අවුරුදු දහයක් පවත්වා ගෙන ගිය හොත් රට උකස් කර තිබෙන මුදල් ගෙවීම සඳහා රජයේ සේවකයන්ගේ, වැඩ කරන ජනතාවගේ ආදායමෙන් සියයට අනුවක් මාස්පතා කපන්න සිද්ධ වේවි. එම නිසා, පසුගිය අවුරුදු විසි එකක පමණ කාලය තුළදී, මෙම ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව, මේ රටත්, ජනතාවත් සම්පූර්ණයෙන්ම උකස් කර තිබෙනවා. වෙන එකක් තබා මෙම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.]

එදිනෙදා වුවමනාවන්ට අවශ්‍ය පිරි, කර වල, මිලිස් ආදී පාරිභෝගික භාණ්ඩ පවා ලබා ගන්නේ ණයට, පසුගිය කාලය තුළ දී රුපියල් පක්ෂ හතලිස් හතරක කරවල ඒ ඉන්දමට ලබා ගෙන තිබෙනවා. මේ ආකාරයට භාණ්ඩ මිලදී ගැනීම සඳහා ගත් ණය ගෙවා අවසන් වන්නේ 2018 දිසි.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කමින්න හා සිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති. ශ්‍ර. ඩ. සෙල්වරත්න ඉයාසිංහ—කෙත්තොත්ත, සුද්ධර්මයාගේ අමාත්‍යාංශයේ පාරාමාර්ග මන්ත්‍රී කාර්යාලය)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

විකාර කළා කරනවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති. ශ්‍ර. ඩ. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ ආණ්ඩුව අද ජනතාවට කැමට දෙන අභ්‍යාවලව අනාගත පරම්පරාවට වන්දි ගෙවන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඔන්න තමන් තාන්සේලා කරන දේවල්. මේ ආණ්ඩු ක්‍රමය යටතේ මේ ධනේශ්වර පාර්ලිමේන්තු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් යටතේ මෙවැනි හිඟ තත්ත්වයකට රටේ ජනතාවට මුහුණ දීමට සිදු වන්නේ. මේ ආණ්ඩු සම්ප්‍රදාය අනුව නොයෙක් නොයෙක් ආණ්ඩු බලයට එනවා. තමන් තාන්සේලාට වුවමනා කරන්නේ රටට ජාතියට හොඳ ගැහිල ගියත් කමක් නැහැ, කාගේ හෝ බෙල්ල කපා රටේ බලය අල්ලා ගැනීමයි. මේවා ගැන කියන විට තමන් තාන්සේලා ටිකක් කලබල වෙනවා. මේවා ගැන කතා කරනවාට කැමති නැහැ.

ගරු කළානායකතුමනි, මේ ඊතියා නිදහස අපට ලැබී දැන් අවුරුදු 20 කටත් වැඩියි. ඔය කාලය ඇතුළතදී අතරමං වුණ කරුණකින් 20 ලක්ෂයක් පමණ සිටි තවා. ඔවුන්ට රක්ෂාවල් නැහැ. රක්ෂාවල් නැතිව අතරමං වුණ උපාධිධාරීන් 15,000 පමණ සිටිනවා. පාඨශාලා ශිෂ්‍යයින් ලක්ෂ 32ක් පමණ සිටිනවා. මේ

ආණ්ඩු ක්‍රම සම්ප්‍රදාය යටතේ ඒ ශිෂ්‍යයින්ට අනාගතයක් නැහැ. දුප්පත් ගොවීන් 50 ලක්ෂයක් පමණ සිටිනවා. ඔවුන්ට ගොවිතැන් කිරීමට බිම් අහලක් වත් නැහැ. ඔවුන් සතු ඉඩ කඩම් සියල්ල ධනේශ්වර පාක්තියට විකුණා තත්ත්වය උකස් කර අවසානයයි. මේ වැඩි වී තිබෙන ජීවන වියදම නිසා ඒවා සියල්ල විකිණී අවසානයයි. සම්පූර්ණයෙන්ම අතරමං වුණ අද ගොවීන් 92,000ක් පමණ ඉන්නවා. ඒ වගේම අහස උඩට නැග තිබෙන ජීවන වියදම නිසා වැඩ කරන ජනතාව හතර අතට ණය වී සිටිනවා. රජයේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව ලමා රෝහල්වල ලමයින් 3 දෙනෙකුගෙන් දෙන්නෙක්ම මන්ද පෝෂණයෙන් මිය යන බව සඳහන් වෙනවා. ඒ නිසා ගරු කළානායකතුමනි, මොන හවුලක් බලයේ සිටියත් මේ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ දුප්පතා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තවත් දුප්පත් වෙනවා. පොහොසතා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තවත් පොහොසත් වෙනවා.

එදා රුපියලක් ගෙන ගොස් මිලදී ගත් බඩු ටික ගන්න අද රුපියල් 7 ක් 8 ක් පමණ ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. දුප්පත් ජනතාවට අද එවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අද රුපියලේ වටිනාකම ශත 20ක් පමණයි. මා දන්නවා ගම් පහ ප්‍රදේශයේ සිට දිනපතා වැඩට එන ජනතාව 15,000 ක් පමණ සිටිනවා. පොද්ගලික අංශයේ හෝ රජයේ අංශයේ හෝ වැඩ කරන මේ උදවිය මාසයකට වරක් වැටුපක් ලබා ගන්නත් පළමුවැනි සතිය අවසාන වන විට ඒ මුදල් සියල්ල අවසාන වෙනවා. ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබෙන නිසා දෙවැනි සමානයේ සිට ඔවුන්ට ජීවත් වෙන්න ක්‍රමයක් නැහැ. අවුරුදු 20ක තිස්සේ මේ අය වැඩ කරනවා. [බාධාකිරීම්] ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට හිතා වෙන්න පුළුවනි. තමන් තාන්සේලා දැන් මේවාට හිතා වෙනවා. ලබන අවුරුද්ද වන විට මේවාට පිළිතුරු දෙන්නත් සිදු වේවි. මේ අවුරුදු 20 තිස්සේ මේ උදවිය වැඩ කළා. [බාධාකිරීම්]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Interruptions must be intelligent and effective; mere shouting will not do. There is a time to interrupt and only intelligent interruptions will be allowed.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායේ ලක්ෂණයක් තමයි. එය ප්‍රද්‍රමයක් නොවෙයි.

මේ ආකාරයට මේ කම්කරුවන් අවුරුදු 20ක් තිස්සේ වැඩ කරනවා. නමුත් ඔවුන්ට මෙනෙක් සහෙන ගෙයක් දොරක් සෑදා ගැනීමට ප්‍රථමත්කමක් ඇති වී නැහැ. ගමක සිටින ඕනෑම දුප්පත් ගොවියෙක් අර ගෙන බලන්න. සමහර විට ඔහුට කුඩා පොල් ඉඩම් කැබලිලක් තිබෙන්න පුළුවනි. එහෙම තැන්නම් කුඩා කුරුදු ඉඩම් කැබලිලක් තිබෙන්න පුළුවනි. එහෙමත් තැනිතම් ගොවිතැන් කරන්න පුළුවන් කුඹුරු ලියද්දක් දෙකක් තිබෙන්න පුළුවනි. ඊට වඩා දෙයක් නැහැ. ඒ වගේම ධීවර කාර්මිකයන්, වඩු වැඩ කරන අය මේසන් වැඩ කරන අය යකඩ වැඩ කරන අය රන්රන් බඩු සෑදීමේ යෙදී සිටින අය සිටිනවා. ඔය හැම කෙනෙක්ම අවුරුදු 20 ගණනක් තිස්සේ ඔය ආකාරයට වැඩ කළත් ඔවුන්ට ගෙයක් දොරක් සෑදා ගැනීමට වත් හැකියාවක් ඇති වී නැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා යටතේ—පර සුද්දන් ඇති කළ ධනේශ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය යටතේ—අද වැඩ කරන ජනතාවට එවැනි තත්ත්වයකුයි ලැබී තිබෙන්නේ. ඒ වගේම අද ඇතැම් ගම්වල තිබෙන පොල් ගසකට අයිතිකරු වන් දෙතුන් දෙනෙක්ම සිටිනවා. මේ ආණ්ඩු ක්‍රමය යටතේ—මේ ධනේශ්වර පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය යටතේ—මේ රටේ සිටින ජනතාවගෙන් සියයට 95ක්ම අද මෙවැනි තත්ත්වයකට පත්ව සිටින්නේ. ඉතින් ඒ අග නිශ්ශබ්දව ඉදගෙන කල්පනා කරනවා, මොකක්ද අපේ ඉරණම, මොකක්ද අපට සිදු වී තිබෙන කරුමය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය

කරුමයක් නොවෙයි. ධනේශ්වර ක්‍රමයේ—හැටි තමයි මේ. මේ කරුමය තමයි, 1917 දී ශ්‍රේෂ්ඨ ලෙනින් විසින් ආයුධ සන්නද්ධ විප්ලවයකින් රුසියාවෙන් විනාශ කර දැමුවේ. මේ කරුමය තමයි, ශ්‍රේෂ්ඨ සභාපති මාඕස්සේතුං විසින් 1949 ආයුධ සන්නද්ධ විප්ලවයක් අනුව චීන යෙන් අහෝසි කර දැමුවේ. අද චීනයේ දුප්පත් ගොවි ජනතාවට මහපොළොවේ නියම අයිතිකරුවන් වන්නට හැකි වී තිබෙනවා. අද එම රටේ කම්කරු පන්තියේ උද්ඝෝෂය පැක්ටරිවල හිමිකරුවන් වී සිටිනවා. එමෙන්ම බාල පරම්පරාවට රටේ අනාගතය හිමිවී තිබෙනවා. ඒ ආකාරයටම මාක්ස් ලෙනින් වාදය හා මාඕ චින්තනය අනුව ප්‍රශ්න විසඳා තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, අද මේ රටේ හැම ගෙයක් දොරක් පාසාම තරුණයන් තුන් හතර දෙනෙක් කන්නට අදින්නට නැතුව අතරම වී සිටින බවයි පෙනෙන්නේ. ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් ඔවුන්ට අධ්‍යාපනය ලබාදී තිබෙන්නේ තමන්ට අයත් ඉඩකඩම් කණකර පවා විකුණලායි; උකස් තියලායි. ඒ අන්දමට අධ්‍යාපනය ලබා ගත් තායිත් පසුව ඔවුන්ට අතරම වන්නට සිදු වී තිබෙනවා. දිනෙන් දින වැඩි වී තිබෙන ජීවන වියදම හේතුකොටගෙන ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට ප්‍රථමත්කමක් ඇත්තේ නැහැ. අද මේ තරුණයන්ට වුවමනා කරන අන්දමට ආහාර පානාදිය හෝ ඇඳුම් පැළඳුම් හෝ සපයන්නට. අද රටේ ජනතාව ජීවත්වන්නේ ඔවැනි තත්ත්වයකිනි. මෙම පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායට අනුව ඔවුන් අද මෙවැනි තත්ත්වයකට ඇදවැටී සිටිනවා.

තමුත්තාත්සේලා පුරසාරම් දෙඩනවා වගා ව්‍යාපාරය පිළිබඳව. ඒක සම්පූර්ණ ප්‍රෝඩාවක් බවයි කියන්නට තිබෙන්නේ. අද දුප්පත් ගොවියාට සිදු වී තිබෙන්නේ තමන්ට අයත් ඉඩම් කැබලිල සම්පූර්ණ යෙන්ම ධනේශ්වර පන්තියට උකස් තියා, එසේ තැනිතම් විකුණා දමා, තමන්ට අයත්ව තිබුණු එම ඉඩම්වල ධනේශ්වර පන්තිය යටතේ ඉතා සුළු දවස් පඩියකට කුලීකරුවන් වශයෙන් වැඩ කරන්නටයි. [බාඩා කිරීමක්] මේ අන්දමටම ගරු කථානායකතුමනි, අද වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ. රජයේ වාර්තාවලට අනුව, විශාල කොළනිවල ජීවත්වන දුප්පත් ගොවි

විසර්ජන පත්‍ර කෙටුම්පත, 1969-70

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.]

ජනතාවගෙන් තුනෙන් දෙකක්ම ජීවත් වන බව පෙනෙන්නේ හිඟන්නන් වශයෙනුයි. ඊයේ පෙරේදා පිට කරන ලද වාර්තාවලට අනුව එසේ කියන්නට පුළුවනි. තමුන්නාන්සේලා ගොවි රජවරුන් පත් කරනවා. කවදවත් කුඹුරකට බැස නැති කවදවත් උදල්ලක් නාල්ලපු අයයි ගොවි රජවරුන් වශයෙන් පත් කරන බව පෙනෙන්නේ.

තමුන්නාන්සේලා අක්කර දහස් ගණනින් කැළව වශාල කොම්පැනිකාරයන්ට නැතිනම් ධනේශ්වර පන්නියට බෙදා දන්නායින් පසු ඔවුන් ඒවාට කරන්නේ කුමක්ද? අවුරුද්දකට ලක්ෂ 10ක ශුද්ධ ලාභයක් කොම්පැනිකාරයකුට තිබෙනවා නම් ඔහු මොකද කරන්නේ? තමුන්නාන්සේලාගෙන් අක්කර 1,000ක කැළව ලබා ගෙන ලක්ෂ 10 ම ඒ සඳහා වැය කරනවා යැයි පෙන්වනවා. එහෙත් ඇත්තවශයෙන් ම ඔහු වියදම් කරන්නේ 50,000 යි. ඉතිරි ලක්ෂ නවය හමාරම ඔහු තමන්ගේ සාක්කුවට දමා ගන්නවා. ආහාර වගා ව්‍යාපාරය මුලාවෙන් කොම්පැනිකාරයන් නැතිනම් ධනේශ්වර පන්නියේ උදවිය ගෙන යන්නේ ඔවුන් ප්‍රෝඩාවකුයි. අද ආහාර වගාව සම්බන්ධයෙන් ගෙයයන්නේ ඔය අන්දමේ ක්‍රියා මාර්ගයි.

අද මේ ආණ්ඩුව යටතේ කඳුකර ප්‍රදේශ වල අල වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම අඩ පණ වෙලා. රෝග සහිත බීජ අර්තාපල් ගෙන්වා බෙදා හරිනවා. එම නිසා අර්තාපල් වගාව අඩ පණ වී තිබෙනවා.

පසු ගිය කාල සීමාව තුළ යක්වල ලෝහ භාණ්ඩ සංස්ථාවේ උදඵ රුපියල් ලක්ෂ 55 ක පමණම එකතු වී තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ධනේශ්වර පන්නියට නැතිනම් කොම්පැනිකාරයන්ට පිටරටින් උදඵ ගෙන්වන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. උදඵ විකුණන්නට බැරි නිසා ඊයේ පෙරේදා කම්කරුවන් 400 කට පමණ රක්ෂාව දෙන්නට බැරුව ඔවුන් අස් කර දමා තිබෙනවා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කීව්වා, ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බලන්නට කොමිෂියක් පත් කරන්නට ලැස්ති බව. පරීක්ෂණ පවත්වන්නට කොමිෂියක් පත් කර වැඩක් නැහැ. පිටරටින් උදඵ ගෙන්වනවා නම් එම බලය කොමි

—දෙවන වර කියවීම

පැනිකාරයන්ට නොදී ලෝහ භාණ්ඩ සංස්ථාවට දෙන්න. පුද්ගලික කොම්පැනිකාරයන්ට පවරා තිබෙන බලතල ලෝහ භාණ්ඩ සංස්ථාවට පවරන්න. කොමිෂි පත් කර වැඩක් නැහැ. කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවට යෙදෙන්නේ ඔය ආකාරයටයි.

දේශීය ධනපති පන්නියට නොදෙන ආධාර විදේශීය කොම්පැනිකාරයන්ට—ඉන්දියාවේ බිර්ලලා—දෙන්න ලැස්තියි. බිර්ලලා ගැන කතා කරන විට කිය යුත්තක් තිබෙනවා. කඳුකර ප්‍රදේශයෙහි සිටින ඉන්දියානු කම්කරු සහෝදරයන්ට මේ රටේ ඇතැම් ප්‍රතිගාමී ධනපතියන් දෙස් කියනවා. ඒ ගැන කතා කරන විට මේ රටේ නැති ඩී. එම්. කේ. එකක් ගැන මතක් කර පුරසාරම් දෙවනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම බිර්ලලා ගැන ඒ උදවියට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් මේ රටට ගෙන්වීමෙන් ඇති වන්නේ කොයි තරම් හයානක තත්ත්වයක්ද?

මේ ලගදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙන්—FEECs නොහොත් ඩී.වී. හී.සී. මිල වැඩි කිරීමේ ක්‍රමයට අනුව—රුපියලේ වටිනාකම තුන්වන වරටත් පහත දමා තිබෙනවා. මේ ආර්ථික පරිභාණියේ බර තමුන්නාන්සේලා ජනගහනයෙන් සියයට 95ක් වන දුප්පතාගේ කර පිට පැටෙව්වා. රජයේ සේවකයින්ට රුපියල් දහයක පහළොවක සහනයක් දෙන්නට දැන් තමුන්නාන්සේලා ලැස්ති වෙනවා. අඩු වශයෙන් නුපුරුණු කම්කරු වකුගේ දිනක වැටුප රුපියල් 6.50 ක් කරන ලෙසත් පුරුණු කම්කරුවකුගේ දිනක වැටුප රුපියල් 9.60ක් කරන ලෙසත් ලංකා කම්කරු සමිති සම්මේලනය ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා; යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මා ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවාගේම සමස්ත ලංකා ගොවි සම්මේලනය වී බුසලකට ගෙවන සහතික මිල වැඩි කරන්නාය කියා ඉල්ලීමකුත් කර තිබෙනවා. මා ඒ යෝජනාවත් ඉදිරිපත් කරනවා. අවුරුදු විස්සකට ඉහත දී අපට ඊතියා නිදහසක් ලැබුණා. අවුරුදු පහෙන් පහට පාර්ලිමේන්තුවට නියෝජිතයන් පත් වෙනවා; අළුත් ආණ්ඩු ඇති වෙනවා. නමුත් එන්ට එන්ටම රට ප්‍රපාතයටයි වැටෙන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

1947 පෙබරවාරි 4 වැනිදා, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් මේ රටට ඊනියා නිදහස අවවාද ප්‍රවේශයක් ලෙසින් දීමට එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. මේ රටේ ජනතාවට ආර්ථික නිදහස ලැබෙන තුරු මේ දේශපාලන නිදහසින් වැඩක් නැත යන ප්‍රකාශය එතුමා කළා. ඒ අනුව එතුමා 1951 සැප්තැම්බර් මාසයේ 29 වන දින එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් අස් වී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පිහිටුවා ගත්තා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ ජනතාව ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍ය විරෝධී සටන බව අප පිළිගත යුතුයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව ප්‍රෝඩ්වක්; මිරිගුවක්; සම්පූර්ණයෙන්ම කළා සාප්පුවක්; නාභගම් මඩුවක්. මේ ඇමතිවරු හරියට රුකඩ වගෙයි.

කළානායකතුමා

(ආරාධනායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

I have told you more than once that you must not speak disrespectfully of Parliament. Please withdraw those remarks and go on with your speech. This is the Budget Debate.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

අප කියන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුව මිරිගුවක් බවයි; ප්‍රෝඩ්වක් බවයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් අවවාද තිබෙන ප්‍රෝඩ්වක් [බාධා කිරීම] මේ ඇමතිවරුන් පිටුපසින් සිට ගෙන නූල් අදින්නේ කොහෙන්ද? නිව් යෝර්ක් නගරයෙන්; ලන්ඩන් නගරයෙන්. එසේ නැත්නම් නව දිල්ලියෙන්. ඇමතිවරුන්ට ස්ථිර වශයෙන් කිසිම බලයක් නැහැ. ඒකයි අප පැහැදිලි කරන්නේ.

කළානායකතුමා

(ආරාධනායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

Those remarks are not relevant to this discussion. If you are not going to obey me I will have to ask you to sit down.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඊළඟට මා වෙනත් ප්‍රශ්නයක් ගැන කළා කරනවා. ඉන්දියාවේ මැනදි ඇති වූ සිද්ධීන් ගැන මා විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඉන්දිරා ගාන්ධි අගමැතිවරිය බංකු ජනසතු කරන්නට පනතක් ඉදිරිපත් කළා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ඊට විරුද්ධව පියවරක් ගත්තා. බෙන්ගලයේ සංශෝධනවාදීන්ගේ වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ ආණ්ඩුවක් තිබුණා. පාර්ලිමේන්තු සැසි වාරයකදී පොලීසියෙන් තුන් දහසක් ජෝති බාපු කියන නායකයකුටත් මන්ත්‍රී වරුන්ටත්, ඇමතිවරුන්ටත් පහර දී පාර්ලිමේන්තුවේ පුටු මේස සම්පූර්ණයෙන්ම පොඩි පට්ටම් කර තිබෙනවා.

කළානායකතුමා

(ආරාධනායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

You can be sure that that will not happen in Ceylon.

ගරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(ගෙලාගලා ප්‍ර. පී. වන්නිනායක—නීති අමාත්‍ය)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

Mr. Speaker, can the hon. Member make those remarks? Is he in Order?

කළානායකතුමා

(ආරාධනායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

Hon. Member for Gampaha, please respect Parliament. I have told you before too that if you come here and insult Parliament I cannot preside over this Assembly.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

අප කියන්නේ මේක මිරිගුවක් බවයි.

කළානායකතුමා

(ආරාධනායකර් අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

You can say that outside.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ රටේ ජනතාවට අපි ඒක අවබෝධ කරවා දෙන්නට ඕන.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

තමුත්තාත්සෙගෙ කාලයත් ඉවරයි නොවූ මේ අවුරුද්දේ. අප සියළු දෙනා ගේම කාලය අවසාන වෙනවා. ජනතාව ටෙතැනට ඇවිත් මොන මොන දේවල් කරයිද කියා අපට කියන්නට බැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Can we hear some thing about the Budget ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ලෝකයේ ජීවතුන් අතර සිටින ශ්‍රේෂ්ඨ තම මාර්ක්ස්-ලෙනින් වාදියා වන මාවෝ සේතුං සහෝදරයා මතක් කර දී තිබෙන්නේ මෙසේය. “කාගෙ අතේද තුවක්කුව තිබෙන්නේ ඔහුගෙ අතේයි බලය තිබෙන්නේත් !” තවදුරටත් එතුමා “දේශපාලන බලය වැඩෙන්නේ තුවක්කුවේ කඳ තුළිනි” යන සත්‍ය පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මේක හොඳ පාඩමක්. [බාධා කිරීමක්] ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඔවුන්ගේ දේශපාලන ඉතිහාසයේ අද එක්තරා වැදගත් මංසන්ධි යකට පැමිණ සිටිනවා. ජනතාවගේ දුක් බිත තත්ත්වයට මුහුණ දී පැහැදිලි වැදගත් පියවරක් ගැනීමට ඔවුනට සිදු වී තිබෙනවා.

වික්‍රමසිංහ-කෙනමත් සංශෝධනවාදී කල්ලියත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිසංස්කරණ වාදී කල්ලියත්, 1956 දී පැවැති බණ්ඩාරනායක රජය අධිරාජ්‍ය විරෝධී ආණ්ඩුවක් බව පිළිගත්තේ නැහැ. එම නිසා ඔවුන් එදා ඒ රජයට සම්පූර්ණයෙන්ම සහයෝගය දුන්නේ නැහැ. අද මොකද සිදුවී තිබෙන්නේ? විලියම් සිංඤ්ඤා, ආරියවංශ, වික්‍රම, ආදිපොල, පැන්ටිස් ආදී වූ දහස් ගණනකගේ වැඩ තහනම් වී රක්ෂා නැතිව සිටිනවා. නැවත වරක් ඒ අයට රක්ෂා දීමට 1970 වනතුරු ඉන්තයයි සංශෝධනවාදීන් සහ ප්‍රතිසංස්කරණවාදීන් කියන්නේ. ඒ අය වැඩ වර්ජනය කෙළේ නැවත වරක් රක්ෂා ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව

—දෙවන වැද්ද කියවීම

නොවෙයි. මේ රටේ විමුක්ති සටන උදෙසා ඔවුන් සටන් කළා. විප්ලව කාරියයි කියා ගන්නා ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් දෙදෙනකු 1964 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සහයෝගය දී සිරිමා බණ්ඩාරනායක රජය පරාජයට පත් කළා. අද සංශෝධන වාදීන් ප්‍රතිසංස්කරණ වාදීන් පාර්ලිමේන්තු මාවත පිළිගෙන තිබෙනවා. මාක්ස් ලෙනින්වාදය සහ විප්ලවය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කොට සෝවියට් සංශෝධනවාදී සාමකාමී සහජීවන යයි කියා ගන්නා ප්‍රතිපත්තිය අද ඔවුන් පිළිගෙන තිබෙනවා.

1960 මාර්තු මාසයේදී පිලිප් ගුණවර්ධන මහත්මයාට මොකද වුණේ? ආසන සිය ගණනකට අපේක්ෂකයන් ඉදිරිපත් කළත් පණස් ගණනකගේ ඇපත් නැති වුණා. පණස් ගණනක් පරාජය වුණා, දෙන්නෙක් තුන්දෙනෙක් පාර්ලිමේන්තුවට ආවා. අන්තිමට ඔහු පවා පාර්ලිමේන්තු සෙල්ලම තුළින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තුරුළු වීමෙන් කෙළවර වුණා. [බාධා කිරීම්] වියවිතාමයේ විමුක්තිකාමී ජනතාව විප්ලවයෙන් ජය ගත්තා. යුද්ධයේදී ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් පරාජය කළා. එහෙත් ජන්දයේදී විප්ලවකාරී කොටස් පරාජයට පත් වී ප්‍රතිගාමීන් ජය ගත්තා. එම නිසා මේ බංකොලොත් පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ගැන ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ කිසිම විශ්වාසයක් නැහැ. අප කියන්නේ තව අවුරුදු 100 ක් තිස්සේ ජනතාව මේ විධියට කතිර ගසුවත් මොන හවුලක් බලයට ආවත් පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ රටේ ජනතාවගේ විමුක්තිය ලබාගන්නට බැරි බවයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් නිර්ධන පංති ආඥාදායකත්වයක් ඇති වන්නේ නැහැ. මොන හවුලක් ආවත් මේ තුළින් ඇති වන්නේ ධනපති ආඥාදායකත්වයක්. ලෝක ඉතිහාසයේ කිසිම රටක් පාර්ලිමේන්තුව ඔස්සේ සමාජවාදය කරා ගිහිනි නැ. පර සුද්දන් අපට ගෙනත් දුන් මේ ක්‍රමය ගැන අපගේ කිසිම විශ්වාසයක් නැහැ. එම නිසා පාර්ලිමේන්තුව නමැති වොලිබෝල් ක්‍රීඩා පිටියේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කවදවත් අපේ සහයෝගය දෙන්නේ නැහැ. එදා රුසියා ලේ සාර් පාලන කාලයේදී, ලෙනින් සහෝදරයාගේ කාලයේදී, පාර්ලිමේන්තුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තුළ කොමිෂන්ස්ට් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු එක් කෙනෙකු දෙන්නෙකු සිටියේ පාර්ලිමේන්තුව හොර ගුහාවක් බව රට වැසියාට පෙන්නුම් කිරීම සදහායි. විප්ලව කාරී ක්‍රියා මාර්ගය දියත් කිරීමට පාර්ලිමේන්තුව වේදිකාවක් කර ගැනීම සදහායි. ලංකා කොමිෂන්ස්ට් පක්ෂයේ නියෝජිතයා වශයෙන් මම මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ ගෙන යන්නේ ඒ ක්‍රියා මාර්ගයයි.

එම නිසා අවසාන වශයෙන් මා කියා සිටින්නේ, මේ රටේ සිංහල හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, ද්‍රවිඩ හෝ වේවා, දුප් පත් ගොවි කම්කරුවන් හෝ වේවා. තරුණයන් ශිෂ්‍යයන් හෝ වේවා උගතුන් බුද්ධිමතුන් හෝ වේවා, අධිරාජ්‍ය විරෝධී, යු. එන්. පී. විරෝධී, පෙබරල් විරෝධී, රදළ විරෝධී සියලුම ජනතා කොටස් එක් වී, එදා වාරියපොල හිමි, කුඩහපොල හිමි, කැප්පෙට්පොල, පුරංගප්පු, ගොංගාලේ ගොඩ බංඩා වැනි අය පෙන්නුම් කල මාවතේ ගොස් තුවක්කු රැගෙන අධිරාජ්‍ය වාදීන් මේ රටින් පන්නා දමා මාක්ස් ලෙනින් වාදය මාඕ වින්තනය අනුව කොමිෂන්ස්ට් ආණ්ඩුවක් මේ රටේ පිහිටුවන තුරු ජනතාවට විමුක්තිය ලබා ගන්නට බැරි බවයි.

අ. හා. 3.51

පී. බී. ඒ. විරකෝන්මයා. (වත්තේගම)
(திரு. பி. பி. ஏ. வீரக்கோன்—வத்தேகம)
(Mr. P. B. A. Weerakoon—Wattegama)

ගරු කථානායකතුමනි, ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.) දුප්පතාගේ නිදහස ගැන, ගොවි ජනතාවගේ නිදහස ගැන හුඟක් කථා කළා. එහෙත් එතුමා කීවා, එතුමා බලයට එන්නට අදහස් කරන්නේ විප්ලවයකින් බව; දුප්පතාගේ ලේ වගුරා, දුප්පතා මරා බව. ජන්ද බලය නැති කර තුවක්කුවේ බලයෙන් ආණ්ඩු බලය ලබා ගන්නා බව කියමින් එතුමා කැගැසුවා. ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය බව එතුමා කියනවා. ආණ්ඩු ක්‍රමය මේ රටට ගැළපෙන විධියට වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය බව අපත් කියනවා. ඒ සදහා මේ රජයෙන් කොමිටියක් පත් කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සහයෝගය නොලැබෙන නිසයි, ඒ කටයුත්ත කල් යන්නේ. මේ

ආණ්ඩු ක්‍රමය මේ රටට සුදුසු නැත කියමින් කැගසන අයගේ සහයෝගය කෝ? ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා වගේම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අනික් අයත් මේ ගරු සභාවේදීත්, එලෙසම මේ ගරු සභාවෙන් පිට සැම වේදිකාවකදීත් කැගසා කියන්නේ තමන් දුප්පතාගේ මිත්‍රයන් බවයි; දුප්පතාගේ යහපත සදහා වැඩ කරන්නට එන අය බවයි. එහෙත් බලයේ සිටින කාලයේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වය දුප්පතා වෙනුවෙන් කළ එක වැඩක්වත් තිබෙනවා නම් එය පෙන්නුම් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටින්නට කමතියි. මොන ගෙවි ජනපදයද ඒ අය ඇති කළේ? එක ගොවි ජනපදයක් වත් ඇති කළා නම් ඒක තියෙන්නේ කොහේද කියා මා අහන්නට කමතියි. ඒ අය එක පාරක්වත් හැදුවද? එක පාලමක් වත් හැදුවද? කෘෂිකර්මය දියුණු කළාද? නිදහස් අධ්‍යාපනය දුන්නද? නිදහස් බෙහෙත් ශාලා ඇති කළාද? මධ්‍යම විද්‍යාල ඇති කළාද? ඔය එකක්වත් ඒ අය කළේ නැහැ. එසේ කරන්නෙ නැතිව කැගහනවා, අපි තමයි, කෙරුම් කරයෝ; අපි තමයි දුප්පතාට වැඩ කරන මිනිස්සු කියා. ඒ අය පිං පඩි දෙන්නටවත් මාගීය යෙදුවද? මේ පක්ෂයේ නායකයන් බලයට පත් වුණාට පසුවයි, ඒ කටයුත්තත් කළේ.

තමන් බලයට පත් වුණොත් මේ රට ආණ්ඩු කරන්නේ තුවක්කුවේ බලයෙන් බව ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් ප්‍රකාශ කළා. එසේනම් නිදහස කෝ කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටයි. තුවක්කුවේ බලයෙන් ආණ්ඩු කරනවා නම් මහජනයාගේ නිදහස කෝ? ඒකට උත්තරයක් නැහැ. උත්තරයක් දෙන්න බැහැ. නායකයන් කීප දෙනෙකු අතේ පමණක් බලය තබා ගෙන අනික් අය සදාකාලිකවම වහලුන් වශයෙන් තබා ගැනීමේ ක්‍රමයයි, එතුමාට වුවමනා කර තිබෙන්නේ. [බාබාකිරිමක්] ඒකාධිපති රටවල මොකද වෙන්නේ? මා ඕ සේතුං මොකද කරන්නේ? වෙකොස් ලෝවෙකියාවේ මොකද කළේ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඒක වික්‍රමසිංහ කල්ලියෙන් අහන්න.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

විරකෝන් මයා.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

අපි අහන්නේ දෙපක්ෂයෙන්ම. තමන්ගේ රටේ ජනතාවට පමණක් නොව අල්ලු රටේ ජනතාවටත් නිදහසේ ජීවත් වන්නට හෝ නිදහසේ කල්පනා කරන්නට හෝ නිදහසේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට හෝ ඉඩ දෙන්නේ නැති පක්ෂයක් ගැනයි, ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ආඩම්බරයෙන් කථා කරන්නේ.

ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ගුණ කීවා. එහෙත් බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේදී ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා එතුමාට පසින් ගහලා අනික් පැත්තට ගියා. අන්තිමේදී, කණගාටුයි කියන්නට, 1960 මැතිවරණයේදී ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මටත් පොඩි බොරුවක් කියන්නට සිදු වුණා. ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ පක්ෂයෙන් අස්වුණේ බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ සතුරන් අස් කරන්නට ගොස් ඒ වැඩය කර ගන්නට බැරි වුණු නිසා බව මා කියා සිටියා. ඒවා ගැන වැඩිපුර විස්තර කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. දැන් මා කථා කරන්නට යන්නේ අපේ රජයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කී යම් යම් දේවල් සම්බන්ධවයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රජයේ වගා ව්‍යාපාරය නිෂ්පල වුණාය, එයින් කිසිවක් සිදු වුණේ නැත කියා කියන්නට යෙදුණා. එහෙත් වගා ව්‍යාපාරය නිෂ්පල වුණාය කියන එක බොරුවක් බව මට කලින් කථා කළ කාර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමාත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හුඟදෙනෙකුත් ඔප්පු කළා. ඇස් ඇති, යන්තම්වත් පෙනෙන ඕනෑම කෙනෙක් රටේ තොටේ ඇවිද්දොත් මේ රජයෙන් කර තිබෙන වැඩ මොනවාද යන්න බලාගන්නට පුළුවන්. මේ රටේ කෘෂිකර්මය සම්බන්ධව දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව ඕනෑම කෙනෙකුට පෙනී යනවා ඇති. ඒ නිසා ඒ ගැන වැඩිපුර යමක් කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 p.m. On resumption the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නැවතැලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 4.30ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] in the Chair.

විරකෝන් මයා.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා කථා කරමින් සිටියේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන්ගේ විවේචන සම්බන්ධවයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව, නැත්නම් දැනට තිබෙන ආණ්ඩුව, වැඩ කරන්නේ ධනපති පන්තියටය කියලයි. එය වේදිකාවෙන් කියන දෙයක්. මේ ගරු සභා වේදීන් තම තමන්ගේ කථාවලින් හඟවන්නට තැත් කළේ මේ ආණ්ඩුව දුප්පතාගේ හතුරා වශයෙනුයි. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී මා සඳහන් කරන්නට ඕනෑ කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. හාල් සේරුව නිකම් දෙන්නෙත් මේ ආණ්ඩුවයි. රජයේ සේවකයින්ට වැඩි පඩි දෙන්නෙත් මේ ආණ්ඩුවයි. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී—ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් සම සමාජ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂත් එක් වූ අවස්ථාවේදී—වෘත්තීය සමිති මාර්ගයෙන් රජයේ සේවකයින් විසින් ඉල්ලීම් 21 ක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී එවකට මුදල් ඇමති වශයෙන් සිටි යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කියා හිටියා. “රට සංවර්ධනය වුණාම ඉල්ලීම් දෙන්නට පුළුවන්; එතෙක් පටි තද කරගෙන වැඩ කරන්න” කියා. එහෙනම් මේ ආණ්ඩුවට රජයේ

විසර්ජන පත්‍ර කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සේවකයින්ට වැඩි පඩි දෙන්නට පුළුවන් වුණේ කොහොමද? රටේ සංවර්ධනයක් ඇති වුණේ නැත්නම් දෙන්නේ කොහොමද? එමෙන්ම මේ රජය පොරොන්දු ඉටු කරන රජයක් බව මා කියන්නට ඕනෑ. මේ රජය මහජනයා මුද්‍රා කර වචනවලින් ඔවුන් සතුටු කර හිස් අතින් පිමත් කරන ආණ්ඩුවක් නොවෙයි. මේ ආණ්ඩුව මහජනතාව වෙනුවෙන් කරන්නට තිබෙන වැඩ කටයුතු යුක්තිසහගත අන්දමින් ඉටු කරන ආණ්ඩුවක්.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කියා සිටි තවත් කරුණක් තමයි මේ රජය බන පතින්ට ඉඩම් දෙනවාය කියන එක. මැද වච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමුහුදු සේනානායක මයා.) මෙයට සනියකට පමණ කලින් අනුරාධපුරය ප්‍රදේශයේ විශාල සෝපාවක් කර තිබුණා බනපතින්ට ඉඩම් දුන්නාය කියා. එමෙන්ම අදත් එතුමාගේ කථාවේදී කියා හිටියා බන පතින්ට අක්කර විශාල සංඛ්‍යාවක් දී තිබෙනවාය කියා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, හදිසි අවස්ථාවකදී මේ රජයට ඔය වැඩේ කරන්නට සිදු වුණා. රටේ ආහාර හිඟයකුත් ආර්ථික පරිහානියකුත් ඇති වූ අවස්ථාවක එයින් රට බේරා ගැනීම සඳහා බනවත් අයගේ මුදල් ඒ සඳහා යොදවන්නට සිදු වුණා. දුප්පත් කෙනෙකුට අක්කර දෙකක් දුන්නට වෙළඳ පොළට එවන්නට තරම් නිෂ්පාදනයක් කරන්නට ඒ අයට අමාරුයි. විශාල වශයෙන් ගොවිතැන් කරන්නට නම් මුදල් තිබෙන්නට ඕනෑ. වි වගාවට හෝ එලවලු වගාවට හෝ වෙනත් ධාන්‍ය වගාවකට හෝ සතුන් ඇති කිරීමට හෝ විශාල මුදලක් යොදවන්නට ඕනෑ. එය කරන්නට පුළුවන් බනවත් අයටයි. එමෙන්ම එය කරන්නේ රටේ ප්‍රයෝජනය පිණිසයි. අනික් අතට ඒ ඉඩම් ඒ අයට දී තිබෙන්නේ බද්දකටයි. කාලයක් ගිය විට ඒ ඉඩම් මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනයට ලබා ගත හැකි වන අන්දමටයි ඒවා දී තිබෙන්නේ. වගාවක් සාර්ථක අන්දමින් කරන්නට කෘෂිකර්මය ගැන දැනුමක් ඇති විශේෂඥයින් හා පාලනය ගැන දන්නා අයත්, අවශ්‍ය උපකරණ ආදියත් ලබා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ බනපති පක්ෂයටයි. එවැනිනක් සාර්ථක අන්දමින් කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ ඒ අයට නිසා එය දැනට වෙන

වෙන් කළ හොඳ වැඩක් බව මා කියන්නට කැමතියි.

එසේ දුන් හුඟක් ඉඩම් වටා නැත කියා අද “සන්” පත්තරයේ තිබුණා. මට පෙනෙන හැටියට එසේ වටා නැත්තේ මධ්‍යම පන්තියේ අය බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ අයට අවශ්‍ය තරම් මුදල් නැහැ. ඒ නිසා උපකරණ ආදිය ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අන්න ඒ නිසයි, ඒ ඉඩම් වටන්නේ නැතිව අත්හැරදමා තිබෙන්නේ. මුදල් තියෙන අය ඒ ඉඩම් වගා කිරීමෙන් රටටත් මහජනයාටත් ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමින් ක්‍රියා කොට තිබෙනවා. ඒ නිසා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියන කථාවේ ඇත්තක් නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මහජනයා රැවටීම සඳහා වේදිකා මත නැඟී, “බනපතියන්ට මේ මේ තරම් පහසුකම් සලසා තිබෙනවා; මේ මේ තරම් ඉඩම් දී තිබෙනවා” යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. ඒවා මහජනයා මුද්‍රා කිරීම සඳහා කරන විවේචන පමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මිලිගම මන්ත්‍රීවරිය (ඔබේසේකර මිය.) හොඳ කථාවක් කරන ගමන් මේ රජය පාරවල් ගැන සැලකිල්ලක් දක්වා නැතැයිද ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් එහි ඇත්තක් නැහැ. මේ ආණ්ඩුව රට කරවීම භාර ගන්න විට පාරවල් සෑදීම සඳහා අවශ්‍ය “රෝලර්” තිබුණේ නැහැ; තාර තිබුණේ නැහැ; උපකරණ තිබුණේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම පසුගිය අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළත එක් ආසනයකට රුපියල් ලක්ෂ 10ක් තරම් වූ මුදලක් මේ රජය වැය කර තිබෙනවා. ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව හා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව කළ වැඩවලට අමතරව උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන අංශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 34 කට වැඩියෙන් උඩරට ප්‍රදේශයේ පාරවල් වැඩියෙන් සෑදීම කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජ්‍ය කරන කොට්ඨාශවල වැඩ කර නැතැයි චෝදනාවක් තිබෙනවා. ඒ චෝදනාවේද සත්‍යයක් නැහැ. වත්තේගම කොට්ඨාශයේ පාරවල් සෑදීම සඳහා උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන අංශයෙන් වියදම් කර තිබෙන මුදලට වැඩි මුදලක් මිනිපේ කොට්ඨාශයට වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම වත්තේගම කොට්ඨාශය සඳහා වියදම් කරන ලද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර සියවීම

[විරකෝන් මයා.]

මුදලට වැඩි මුදලක් තෙල් දෙණිය කොට්ඨාශයට වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා විරුඩ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඒ කරන්නේ අසත්‍ය ප්‍රකාශ බව මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැනට සෙනෙට් සභාපතිවරයා වශයෙන් සිටින ඒ. රත්නායක මහත්මයා පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී වත්තේගම කොට්ඨාශය නියෝජනය කළා. ඒ වාගේම ඒ කාලයේ එතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයෙක්. ඉතින් සිදු වුණේ මොකක්ද? ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව එකම ශතයක්වත් ඒ කාලයේදී ඒ කොට්ඨාශය සඳහා වියදම් කර නැහැ. මා ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට ගිය අවස්ථාවේදී, කොතැනින් පටන් ගත යුතු දැයි තේරුම් ගැනීම සඳහා පෙත්පත් බලුවා. එවිට ඒ කාලය වෙනුවෙන් එක ශතයක්වත් වියදම් කර තිබුණු බවක් මට පෙනුණේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කළ කොට්ඨාශවලට එදා සැලකුවේ ඒ විධියටයි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව පක්ෂ හේදයෙන් තොරව සාධාරණ අන්දමට ඒ කටයුතු කරනවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණයින් පසු ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙනුත්, ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවෙනුත්, උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන අංශයෙනුත් වත්තේගම කොට්ඨාශය සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 15 ක පමණ මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. තවද, පළාත් පාලන අංශයෙන්ද නොයෙකුත් ආධාර ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩු කාලයේදී ඒ ඒ කොට්ඨාශවල පරවල් දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියා කර නැතැයි කියතොත් එය බොරුවක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ තත්ත්වය ගැන තමුන්නාන්සේ දන්නවා. මෙම ආණ්ඩුව බලයට පැමිණියායින් පසු අලුත් දුම්රිය එන්ජින් ගෙන්වා වැඩ කරගෙන යන්නට පටන් ගත්තා. පසුගිය කාලයේ සිටි ඇමති වරුන්ගේ අදක්ෂතාව නිසයි, අද මේ ආණ්ඩුවට මේ තරම් මහත්සි වන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ඒ කාලයේදී මොළයක් ඇතිව දක්ෂ ලෙස වැඩ කරගෙන ගියා නම්, මේ වන විට රට හුඟක් දියුණු

වන්නට තිබුණා. ඇත්තෙන්ම පසුගිය ආණ්ඩුව පවතිද්දී මේ රටේ පාරවල තත්ත්වය ඉතාමත්ම අසතුටුදායකව පැවතුණා. මෝටර් රථයක් ධාවනය කර වන්නට පවා අපහසු තත්ත්වයකටයි මහා මාර්ග පත්ව තිබුණේ. ඇත්තෙන්ම එදා තිබුණු තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන විට අද මහා මාර්ගවල තත්ත්වය සියයට සියයක්ම හොඳ බව කියන්නට පුළුවනි. ප්‍රසිද්ධ වැඩ පිළිබඳ ඇමතිතුමා පාරවල් සම්බන්ධ සැහෙන දියුණුවක් ඇති කර තිබෙනවා.

ඊළඟට අධ්‍යාපනය ගැනත් යමක් කියන්නට කැමතියි. අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන ආකාරය නුසුදුසුයයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා. අනාගතයේදී අපේ දරුවන් පාඨශාලා හැර යන විට ඔවුන්ට රක්ෂා ලැබෙන ආකාරයට අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් කළ යුතුයයිද, ඊටට ගැළපෙන ආකාරයට සංවර්ධනයට සුදුසු වන ආකාරයට අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් කළ යුතුයයිද අප කියා සිටියා. එහෙම කෙරෙන්නේ නත්තේ ඇයිදැයි අපෙන් අහනවා. අප එය දැනටමත් කරගෙන යන බව තමුන්නාන්සේල ම දන්නවා. අධ්‍යාපන ක්‍රමය එක දවසින් වෙනස් කරන්නට බැහැ. යම්කිසි ක්‍රමයක් අනුව මෙතෙක් අධ්‍යාපනය ලබාගෙන ආ අය ඒ විධියටම යන්නට ඕනෑ. රටේ වුවමනාවන්ට ගැළපෙන ලෙස අප විසින් සකස් කර ඇති අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නට අවුරුදු 10 ක් 15 ක් ගත වෙනවා. තමුන් නාස්සේලා අධ්‍යාපනය නිසි මඟට යොමු නොකිරීම නිසා තමයි, උපාධිධරයන් අනාථ වී සිටින්නේ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(ති.රු. பேர்ளி விக்கிரமசிங்ஹ—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

ඒ කාලයේ තමුන්නාන්සේත් ගුරුවරයෙක්.

විරකෝන් මයා.

(ති.රු. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

මා ගුරු වෘත්තියෙන් ඉවත් වී දැනටමත් අවුරුදු 15 ක් පමණ වෙනවා.

විසර්ජන පත්‍ර කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(*திரு. பேர்ணி விக்ரமசிங்கம்*)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඒ කාලයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්?

විරකෝන් මයා.

(*திரு. வீரக்கோன்*)

(Mr. Weerakoon)

ඔව්. ඒ කාලයේ තමයි එවකට අධ්‍යාපන ඇමති ධුරය දැරූ දහනායක මහතාගේ විශේෂ උනන්දුව නිසා විද්‍යා අධ්‍යාපනය දීම සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගියේ. තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ අධ්‍යාපනයේ දියුණුවට කිසිම දෙයක් වුණේ නැතැයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විප්ලවයක් ඇති වුණේ මේ කාලයේදීයි. කවුරු කළත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය එක වරම වෙනස් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එය වෙනස් කළ යුත්තේ ක්‍රමානුකූලව විකේන් විකයි. ඒ අනුව දැන් වෙනස් කරගෙන යනවා. මෙරට සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය කාර්මික ශිල්ප ඥානය ලබා දීම සඳහා රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කොට දැනටමත් කටුබැද්දේ කාර්මික විද්‍යාලයක් පවත්වාගෙන යන අතර, තවත් එවැනි කාර්මික විද්‍යාලයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. රජයට ගත් පල්ලෙකැලේ වත්තෙනුත් අක්කර 100 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. “Comprehensive Trade School” නමැති ආයතනයක් පිහිටුවා ඒ ඒ රැකියාවන් සඳහා තරුණයන්ට පුහුණුවක් ලබා දීමට. එසේම වැඩ කිරීමේ වටිනාකම පිළිබඳ අවබෝධයකුත් රජය මගින් ලබාදීමට ලබා දෙනවා.

රටක සංවර්ධනය සඳහා, සමාජයක පැවැත්ම සඳහා විනය අත්‍යවශ්‍ය බව අප හැමෝම පිළිගන්නවා. විනය පිරිහීම නිසා තමයි, අද අපරාධ වැඩි වී තිබෙන්නේ. එම නිසා අපරාධ අඩු කිරීමේ පියවරක් වශයෙන් විනය පවත්වාගෙන යාමට සෑම දේශපාලන පක්ෂයක්ම උනන්දු වෙන්න ඕනෑ. විනය ගරුක පරපුරක් ඇති කිරීමත්, අධ්‍යාපනයේ එක පරමාර්ථයක්. මෙරට අධ්‍යාපනය නිසි පරිදි හැඩගැස්වීම එක දේශපාලන පක්ෂයකට පමණක් අයිති කටයුත්තක් නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම දේශපාලනඥයන් අධ්‍යාපනයට ඇඟිලි ගසීම නුවණට හුරු දෙයක් නොවන බව මා මතුවෙන්නේ.

කියා තිබෙනවා. අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්ගේ ගුරුහරුකම්, අවවාද අනුශාසනා අනුවයි, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් කළ යුත්තේ. මේ රජය වැඩ කරගෙන යන්නේ ඒ අනුවයි. මා කලින්ත් සඳහන් කළා වාගේ, එහි ප්‍රතිඵල අවුරුද්දකින් දෙකකින් ලබන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

අප රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා නැති බවටත් චෝදනා නැගුණා. ඒ උග්‍ර ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහාත් අප නිසි පියවරගෙන තිබෙනවා, නිසි මාර්ග සලසා තිබෙනවා. පසුගිය රජය ස.නො.ස. සේවකයන් අස් කොට ඒ වෙනුවට වෙනත් අය පත් කළ පරිදි ක්‍රියා කිරීමෙන් ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් එයින් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපි අලුත් මාගී යොදන්න ඕනෑ. මොනවාද ඒ අලුත් මාගී? එකක් කෘෂිකර්මයයි. කෘෂිකර්මය ගැන අපි පුළුල්ව කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ රටට ධනය ලබාගන්නට පුළුවන් වන්නේ මහ පොළොවෙනුයි. එසේ නම් වී ගොවිතැන, පලතුරු වැවීම, ධාන්‍ය, බෝග ආදිය වගා කිරීම ආදියෙන් මහපොළොවෙන් ගත යුතු ප්‍රයෝජනය අපි ලබාගන්න ඕනෑ. අපට සතුන් ඇති කරන්න පුළුවන්. මේ රටේ ඒ සඳහා බොහෝම ඉඩකඩ තිබෙනවා. බලන්න, අද මේ රටට පිටරටින් මස් සඳහා සතුන් ගෙත්වන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මස් රාත්තලක් අද කියක් වෙනවද? ජීවන වියදම ඉහළ නගිනවලු. එය නැවැත්වීම සඳහා අප විසින් කළ යුත්තේ මේ රටේම නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමයි. මේ රටේ නිෂ්පාදනය වැඩි නොකර එය කරන්නට බැරි බව තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාම පිළිගන්නවා ඇති. යම් කිසි රටක බඩු නිපැදවීම අඩුනම් ඒවායේ මිල ඉහළයි. බඩු වැඩිය තිබෙනවා නම් මිල අඩුයි. ඒ අනුව අපේ කිරි පිටි මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න ඕනෑ. අපට වුවමනා කරන මස් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න ඕනෑ. අපට ඕනෑ කරන බිත්තර පික මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න ඕනෑ. පලතුරු, වී, ආදී අනිකුත් දේවලුත් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න ඕනෑ. එතකොට අපේ ධනය මේ රටේම නවතිනවා. අනික් අතින් මේ රටේ ජනතාවගේ රැකියාවන් විසඳෙනවා.

[විරකෝන් මයා.]
අලුත් කමිණිත්ත ව්‍යාපාර ගැන අපේ ගරු කමිණිත්ත ඇමතිතුමා කියා සිටියා. එතුමාගේ වැඩපිළිවෙළ අනුව බොහෝ දෙනෙකුට රැකී රක්ෂා ලබාගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. අද අපේ ලමයින් බොහෝ දෙනෙකුට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ නිකම් එස්. එස්. සී. පාස් කර වෘත්තියක් පිළිබඳව කිසිම පුහුණුවක් නැතුව සිටීමයි. ඒ නිසා ඒ ලමයින් වෘත්තීන්වලට පුහුණු කරන මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්න ඕනැ. ඇති කර ඔවුන්ට නිසි පුහුණුවක් ලබා දිය යුතුයි. ඒ පක්ෂය ආණ්ඩු කළත්, මේ පක්ෂය ආණ්ඩු කළත්, එසේ පුහුණුවක් දුන්නොත් තමයි මේ රටටත් තමන්ටත් තම ජාතියටත් ප්‍රයෝජනවත් සේවයක් සලස්වාගන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ අනුවයි අපේ කටයුතු සකස් විය යුත්තේ. කල්පනා රහිතව වැඩ කර තිබෙන වාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ පක්ෂයට වැඩ කරන්න දුන්නේ නැත්තේ ඔය සාරි පොටේ එල්ලී සිටින මාක්ස්වාදීන් බව මා කියන්න කැමතියි. මාක්ස්වාදීන් කවදාවත් රටක බලය ඡන්දයෙන් අල්ලා ගෙන නැහැ. රුසියාවේ හෝ වෙන මොනම රටකවත් බලය මහජන ඡන්දයෙන් අල්ලා ගෙන නැහැ. එසේ නම් බලය අල්ලාගෙන ඇත්තේ කොහොමද? යම් කිසි දුර්වල ආණ්ඩුවකට මුක්කු ගසා ඊට පසු ඒ ආණ්ඩු පක්ෂය නැති කර දමීමෙනුයි. ඒ නිසා කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) මම කියන්න කැමතියි විකක් ප්‍රවේසම් වෙන්නය කියා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කැලණිය)
(ශ්‍රී. ආර්. ආර්. පෙරේරා—කලානි)
(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)
ඔව්, ඔව්, මම පරිස්සම් වෙන්නම්.

විරකෝන් මයා.
(ශ්‍රී. ආර්. ආර්. කොන්)
(Mr. Weerakoon)

ඒ අය වැඩ කරන්නේ මහජන යහපතට නොවෙයි. මුක්කු ගසා බලය අල්ලා ගන්නට පස්සෙ, “අපි බලය අල්ලා ගන්නට යන්නේ ඔයගොල්ලන්ට බලය දෙන්න නොවෙයි. අපටම බලය ලබා ගන්න” යි කියා දැනුත් රහසෙ කියනවාලු. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මා බැහැපත්ව කියන්න කැමතියි, මේ රාජ අපරාධය මේ රටට සිද්ධ වෙන්න ඉඩ නොදීමට වග බලාගන්නය කියා

කැලවේලා ඉක්මගොස් තිබෙන නිසා මා තවදුරටත් ඔබතුමාගේ කාලය ගන්නට බලා පොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මා අවසාන වශයෙන් ඇමති මණ්ඩලයට තවත් වැදගත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. අපේ ප්‍රදේශය වන කඳුකර ප්‍රදේශයේ—උඩ රට කීව්වොත් සමහර අය අකැමති නිසා කඳුකර ප්‍රදේශයේ—රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට තමුත්තාත්සේලා නොයෙක් නොයෙක් අංශ ඇති කරගෙන යනවා. එහෙත් අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා, යම් යම් ස්ථානවල අයුතු ලෙස වැඩ කටයුතු සිද්ධ වන බව. ඒ මොනවාද? ඒ ප්‍රදේශයේ අයට රක්ෂා දෙනවා වෙනුවට, එතැන වැඩ කරන නිලධාරී මහත් වරුන්ගේ සේවකයන් කැටුව විත්, ඒ අයට ඒ සියලුම රැකිරක්ෂා ලබා දෙන බව. කඳුකර ප්‍රදේශයේ අයට කොළඹ ප්‍රදේශයට පැමිණ රැකිරක්ෂා ලබාගන්නට බැහැ. ඒ අය ආරක්ෂා වන පරිදින්, රැකිරක්ෂා නැති ප්‍රශ්නය විසඳෙන පරිදින්, යම් යම් ආයතන ඇති කර, සියල්ලක්ම යුක්තිසහගතව කිරීමට රැකිරක්ෂා කාර්යාල මගින් ගන්නායි ඇමති මණ්ඩලයෙන් මා ඉල්ලනවා. ආසන ගැන බලන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයය, එක්සත් ජාතික පක්ෂයය යනාදී වශයෙන් කල්පනා නොකර ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින් ඒ ඒ ප්‍රදේශ තුළ තිබෙන ආයතනවලට පුද්ගලයන් බඳවා ගත යුතු යයි කියන්නට කැමතියි. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? කඳුකර ප්‍රදේශයේ උදවියට මෙහාට ඇවිත් නම් රක්ෂාවල් ලබා ගැනීම අමාරුයි.

උපාධිධාරීන් ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනැ. කඳුකර ප්‍රදේශයේ අයට රැකී රක්ෂා ලබා ගැනීම අමාරුයි. උසස් තැන්වල ඉන්න අය වැඩි දෙනා මෙහේ උදවියයි. කඳුකරයේ උදවියට මේ අය සමග දැන ඇඳුනුම්කම් නැහැ. වෙනත් අයගේ “වයර් පුලිං” තැත්නම් බලපෑම් තිබෙන නිසා ඒ අයට රක්ෂා නොලැබී යනවා. මෙපමණ කාලයක් දුක් විඳපු, පීඩාවලට ගොදුරු වූ, එදා බලයේ සිටි බ්‍රිතාන්‍යයන්ට විරුද්ධව සටන් බිමට වැද දිවි පිදූ, අය ගැනත් ඇමති මණ්ඩලය විකක් කල්පනා කළොත් හොඳ බව කියන්නට කැමතියි. කඳුකර ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන අපට හොඳ දැනුමක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නිබෙනවා. ඒ අයගේ වතු ගියා; ඉඩම් ගියා. මුඩුබිම් පනත වැනි පනත් නිසා වෙනත් අයිතිවාසිකම් පවා නැතිව ගියා. අධිකාරි පහසුකමක් නැති කර දැමීම. ඒ නිසා කඳුකර ජනතාව අද දුක්බිත තත්ත්වයකට පත්වී සිටිනවා. මධ්‍ය මහා විද්‍යාලවලට ගොස් ඉගෙනීම ලබන දරුවන්ගේ යහපත උදෙසා ඒ උදවියගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකුටවත් ආණ්ඩුවේ නිලතල දීම යුතු කමක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. තමන්ට කිසිම බල ප්‍රච්ඡන්තාරකමක් නැති නිසා ආණ්ඩුවේ නිලයක් ලබා ගන්නට බැරිය යන හැඟීමක් අද ඒ අය තුළ පවතිනවා. ඒ අයගේ පවුල්වලින් ආ ස්ත්‍රී ලේකම්වරුන් නැහැ; ලොකු දොස්තර මහතුන් නැහැ. කුරුදුවත්තේ ඉන්න අය වාගේ බලකාරයන්ට නම් මේවා ලබා ගන්නට මාර්ග ඇති වෙනවා. එවැනි හැඟීමක් කඳුකර උදවිය තුළ ඇති නොවන ආකාරයට ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන මෙන් කැරුණුවෙන් සහ ආදරයෙන් ඇමති මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව ඉවර කරනවා.

අ. හා. 4.53

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිල. ඥා. ග්‍රා. පෙරෙරා)

(Mr. R. S. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික ආණ්ඩුවේ අවසාන අයවැය ලේඛනය වන පස්වන අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් සැහෙන විමසිල්ලක් මට ලැබෙන කාලය තුළ කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඊට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. මේ අවස්ථාවේ මගේ ප්‍රීතිය පළ කිරීමට විශේෂ කාරණයක් තිබෙනවා. ඒ ගැන සඳහන් කරන්නට හැකි විම ගැන මා වඩාත් සන්තෝෂ වෙනවා. ආසියාවේ නව පිටුවක් පුරමින් ඉන්දියාවේ ඊයේ ඇති වූ සිද්ධිය—ඉන්දියා මහා රාජ්‍යයේ ධනපති කල්ලිය, සිතඞ්කෙටි කාර ප්‍රතිගාමී කල්ලිය සමග ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිනිය ගෙන ගිය සටනේ ජය ග්‍රහණය—සමාජවාදී සටනක් ගෙන යන අපට බලවත් සන්තෝෂයට කැරුණක් බව මගේ කථාවේ මුලින්ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

අරයා මෙහෙම කිව්වාය, මෙයා මෙහෙම කිව්වාය, ඒ නිසා ඊට පිළිතුරු වශයෙන් මා මෙසේ කියනවාය යනාදි වශයෙන් මට ලැබෙන සුළු කාලය තුළදී කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මගේ කථාවේදී එවැනි කියමන් හැකි පමණින් අඩු කරන්නටයි මා කල්පනා කරන්නේ.

මේ ආණ්ඩුව දැනට ගෙන යන මූලික ව්‍යාපාරය මහජනයා මුද්‍රාකිරීම පිණිස ගෙන යන වගාව පිළිබඳ ප්‍රචාරයයි. වගාව සම්බන්ධව ගහන බෙරය ඇත්තද නැත්තද යන්න පිළිබඳ විසර්ජනයක් කරන්නටයි මා විශේෂයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒ විසඳීම කිරීමෙන් පසු මා බලාපොරොත්තු වන්නේ තවත් වැදගත් දෙයක් කරන්නටයි. මා හිතන හැටියටවත්, මේ රටේ මහජනයා හිතන හැටියටවත්, කියන හැටියටවත් නොව මේ රජයට විස්තර වාර්තා ආදිය සපයන දෙපාර්තමේන්තුවල, විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු වාර්තාවල ඒ ඒ පිටුවල පෙන්වන පරස්පර විරෝධී ප්‍රකාශයන් ගැන පෙන්වා දෙන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒවා බලන විට පැහැදිලිවම පෙනී යන්නේ අපට මේ ආණ්ඩුව කියන තත්ත්වය මේ රටේ නැති බවයි. ඒ බව නිලධාරීන්ගේ ප්‍රකාශ අනුව හොඳ හැටි පෙනී යනවා. ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවේ ප්‍රකාශ කියවා බලමු. 1968 ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවේ 14 වන පිටුවේ 4 වන ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“.....උසස් ගණයේ කෘෂිකාර්මික යෙදවුම් මිල පිළිබඳ දිගු ගැන්වීම් සහ ආයතනික ණයවල ස්වරූපයෙන් ගොවියා බෙයෝමත් කිරීමෙන් නිමැයුමෙහි කැපී පෙනෙන වැඩිවීමක් ඇති වී තිබේ.....”

ඒ කියන්නේ ගොවියාට ආධාර කිරීම උඩ කෘෂිකාර්මයේ දියුණුවක් ඇති වුණාය යන්නයි. එහි 15 වන පිටුවේ තවත් තැනෙක මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“.....ග්‍රාමීය පෙදෙස්වල වෙළෙඳ බැංකු ශාඛාවන්හි ඉතිරි කිරීම් තැන්පතුද රුපි. දශ ලක්ෂ 13.1 කින් වැඩි වී ඇත. සහල් නිෂ්පාදනයෙහි සහ අතිරේක බෝගයන්හි ස්වයංපෝෂිතතාවයක් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට ගොවියාට ආධාර කිරීම සඳහා ග්‍රාමීය අංශය වෙත සැපයෙන ණය ප්‍රමාණය වැඩි කළ යුතුය...”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

එම ප්‍රතිපත්තිය බොහොම හොඳයි. ඒ අනුව තමන් නාත්තේ ක්‍රියා කර නැති බව මෙම වාර්තාවේ අනිකුත් තැන්වලින් මා ඔප්පු කරන්නට කැමතියි. කෘෂිකම් ඇමති තුමාත් මුදල් ඇමතිතුමාත් අගමැතිතුමාත් නිතරම කියනවා, තම රජයේ ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් සැහෙන දුරට කලින් රජයට වඩා ගොවියාට ආධාර උපකාර ලබා දුන් හෙයින් වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක වුණු බව. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවේ 145 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

1968 යල කන්නයෙහි වී වගා ණය

1968 වර්ෂයෙහි යල කන්නයෙහි අනුමත කළ හා ප්‍රයෝජනයට ගත් ණය ප්‍රමාණය 67/68 වර්ෂයෙහි මහ කන්නයට වඩා සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් අඩු විය. 1968 යල කන්නයෙහි වගා කරන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය, 1967/68 මහ කන්නයෙහි දී වගා කරන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් අඩකට මදකින් වැඩි වුවත් අනුමත කළ සහ ප්‍රයෝජනයට ගන්නා ලද ණය මුදල් ප්‍රමාණය 1967/68 මහ කන්නයේදී යොදා ගත් ප්‍රමාණයෙන් 1/5 ට වඩා අඩු විය.

අවුරුද්දක් ගාතේ වැඩියෙන් ණය දී තිබෙන බව පෙනෙන්නේ කොහෙන්ද? 1967-68 වර්ෂයෙහි යම් ප්‍රමාණයක් අනුමත කර තිබුණා නම් ඒ ප්‍රමාණයට අඩු ප්‍රමාණයක්ල, 1968 දී ණයට ගෙන තිබෙන්නේ. එයින්ම පෙනෙනවා ගොවියාට කරනවාය කියන ආධාර උපකාර පිළිබඳ තත්ත්වය.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවෙහි 1968 වර්ෂය සඳහා නිකුත් කර තිබෙන වාර්තාවෙනුයි, මා කියවන්නේ. මේවා මට වුවමනා හැටියට කියවනවා නොවෙයි. එහි 148 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“..... 68/69 මහ කන්නයේදී අක්කරයකට දුන් ණය මුදලෙහි වැඩිවීමක් ඇති වුවද, එම කන්නයේදී නිකුත් කළ මුළු ණය මුදල 67/68 මහ කන්නයේදීට වඩා අඩු වී තිබේ.”

එයින්ම පෙනෙනවා, 1968-69 මහ කන්නයේදී ගොවියාට දුන් ණය ප්‍රමාණය 1967/68 මහ කන්නයේදී දුන් ණය ප්‍රමාණයට වඩා අඩු බව. එහි තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“..... 1968 දෙසැම්බර් අගදී අනුමත කළ රුපියල් දශ ලක්ෂ 51.4 ක් රුපියල් දශ ලක්ෂ 36.3 ක් ප්‍රයෝජනයට ගන්නා ලදී. මින් පෙනී යනුයේ, මෙවර මහ කන්නයේදී ණය සේවා ලැබූ වර්ග ප්‍රමාණය 67/68 මහ කන්නයේ ප්‍රමාණයෙන් සියයට 70 ක් පමණ වන බවය.”

—දෙවන වර කියවීම

දැන් උණු උණුවේම වාගේ වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වීරකෝන් මයා.) කීවා ගොවි ව්‍යාපාර විශාල වශයෙන් දියුණු වී තිබෙන බව. ඒවාගේම එතුමා ඒ පිළිබඳව යම් යම් තර්ක පවා ගෙනහැර පැවා. මා සන්තොෂ වෙනවා ඒ ගැන. එහෙත් මෙම වාර්තාවෙන්ම පෙනීයනවා, 1967, 1968, 1969 යන වර්ෂවලදී ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩුවෙන් ණය දී තිබෙන බව.

සිරිසේන මයා.

(ශ්‍රී ල. සි. ක්‍රි. සේන)

(Mr. Sirisena)

දියුණු වෙන්න දියුණු වෙන්න ණය ගන්නවා අඩුයි.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී ල. ආර්. සේ. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

අගමැතිතුමාගේ කතාවකින්ම දියුණුව කෙසේදැයි මා පෙන්වන්නම්. වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වීරකෝන් මයා.) දැන් කීවා, ඕනෑම භාණ්ඩයක නිෂ්පාදනය වැඩි වෙන විට මිල අඩුවෙන් න ඕනෑය කියා. තමන් නාත්තේලාගේ වාර්තාවලින්ම කියනවා, වී නිෂ්පාදනය සියයට 41කින් වැඩි වුණාය කියා. එහෙම නම් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ තර්කය අනුව වී නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවාත් සමගම හාල්වල මිල බහින්න ඕනෑ. මා ඒ තර්කය පිළිගන්නවා.

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා. (බණ්ඩාරගම)

(ශ්‍රී ල. ජොර්ජ් කොත්තලාවල—பண்டாரகம)
(Mr. George Kotelawala—Bandaragama)

දැන් බැහැල.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී ල. ආර්. සේ. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

ඔලුව බීම තබාගෙන කකුල් දෙක උඩ තබා ගෙන බැලුවොත් පෙනේවි, මිල බැහැලයි කියා. දැන් දවස් දෙක තුනකට කලින් මා පත්‍රයක දුටුවා, ගලිගමුව මන්ත්‍රීතුමා කියා තිබෙනවා—එතුමා ඒ වකවානුවේ කොහේ ජීවත් වුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ—අපේ ආණ්ඩු කාලයේ හාල් සේරු වසා මිල රුපියල් 1.60 ය, දැන් හාල් සේරු මිල රු. 1.20 ය කියා. පසුගිය ආණ්ඩු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කාලයේ හාල් සේරුවක මිල ගත 75 ට 80 ට වඩා ඉහළ නොගිය බව එතුමා දැන ගන්න ඕනෑ. හාල් සේරුවේ මිල රු. 1.25 සිට 1.60 දක්වා ඉහළ නැග තිබෙන්නේ දැනුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වත්තේ ගම ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ තර්කය අනුව මා ප්‍රශ්න කරන්නේ හාල් මිල අඩු වුණේ තාත්තේ ඇයිද කියායි. මේ දක්වා හාල් මිල අඩු වී නැහැ. හේතුව කුමක්ද? හාල් නිෂ්පාදනය වැඩි වුණා නම්, වෙළඳ පොලට එන හාල් ප්‍රමාණය වැඩි වුණා නම්, හාල් වල මිල අඩුවෙන්න ඕනෑ. නමුත් මෙතෙක් අඩුවීමක් වෙලා නැහැ.

රුපියලේ මිල අඩු කළා. ඒ ගැන විරුද්ධ පක්ෂය තර්ක කරන අවස්ථාවේදී මොකක් ද තමුත්තාත්තේලා කීව්වේ? හාල් සේරු දෙකෙන් එකක් කපා ඇති අවස්ථාවේදී රුපියලේ මිල සියයට 20 කින් අඩු කළ විට හාල් සේරුවේ මිල තවත් ඉහළ යන බව විරුද්ධ පක්ෂය කීව්වා. එවිට තමුත්තාත්තේලා කීව්වේ මොකක්ද? ටික දවස කින් එය නැවතත් අඩු වේවිය; මිල පහළ යාවිය කීව්වා. මිල පහළ බැස්සද? අල බහින්නවා වගේ මිලත් බැස්සද? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපට මේවායින් පෙනී යන්නේ මොකක් ද? වී නිෂ්පාදනය මේ තරම් ප්‍රමාණයකින් වැඩි වී තිබේ නැතැයි කියා රටට පෙන්වුවත් ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි දෙයක් වී නැති බවයි. එහෙම දෙයක් සිදු වී තිබෙනවා නම්, හාල් මිල බහින්න ඕනෑ. නමුත් මිල අඩු වීමක් ඇති වී නැහැ.

ඒ වගේම තවත් තර්කයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. සමහර ගරු මන්ත්‍රිවරුන්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ කපිකයින්, වේදිකාවල දීත් මේ තර්කය සනාථ කරන්න උත්සාහ කර තිබෙනවා. එනම් මහජනයා අතරේ මුදල් වැඩිලූ. ඒ නිසයිලූ හාල්වල මිල වැඩි වී තිබෙන්නේ. අවශ්‍යකම වැඩි වී තිබෙනවාලු. මහජනයාට ඒවා ගන්න මුදල් තිබේ නවාලු. ඒ මිලට මහජනයාට ඒවා ගන්න අමාරුවක් නැතිලු. එය බොහොම ලක්ෂණ තර්කයක් තමයි. මේ බැංකු වාර්තාවේම මෙන්න මේ විධියට තිබෙනවා:

“සහල් කෙරෙහි වූ ඉල්ලුම, සාධකයන් දෙකක් විසින් යටපත් කරන ලදී.” Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ඒ කියන්නේ සහල් ඕනෑකම—හොඳ සිංහලෙන් කියනවා නම් බත් ඕනෑකම—සාධකයන් දෙකක් විසින් යටපත් කර තිබෙනවාලු.

“සලාකය කැපීම නිසා තොම්ලයේ ලබා ගැනීමට හැකි වූයේ සීමාසහිත ප්‍රමාණයක් පමණක් වීම එකකි. අනෙක වූයේ මිල ඉහළ යාම හේතු කොට ගෙන පහළ ආදායම් ලබන පාරිභෝගික පංතිවල සහල් පාරිභෝජනය අඩු වීමය.”

මේ සභාවේ පිටුපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රිවරුන් වෙවා කියවා බලනවා නම් හොඳයි. මේ තරම් හිත කකියවන විධියේ දේවල් මේ නිලධාරී මහත්වරුන් විසින් ලියා තිබෙනවා.

“...මිල ඉහළ යාම හේතු කොටගෙන පහළ ආදායම් ලබන පාරිභෝගික පංතිවල සහල් පාරිභෝජනය අඩු වීමය.”

තමුත්තාත්තේලා කියනවා, මේ රට ස්වයංපෝෂිත වෙලාලු. සුඛිත මුදිත වෙලාලු. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා එක්තරා තැනකදී කියා තිබෙනවා, විජය රජුගෙන් පසු මේ රට මේ තරම් සුඛිත මුදිත වුණ කාලයක් තවත් නැත කියා. මේ පැරකුම් යුගය තරම් රට සුඛිත මුදිත වුණ කාලයක් තවත් නැතිලු. නමුත් මේ යුගයේම සිටින නිලධාරීන් කියන්නේ කොහොමද? මිල ඉහළ යාම හේතු කොට ගෙන අඩු ආදායම් ලබන දුප්පත් මහජනතාවගේ හාල් පාරිභෝජනය අඩු වුණාලු. ඒ කියන්නේ බත් කෑම අඩු වුණාලු. තමුත්තාත්තාත්තේලා කියනවා, මේ රටට ලොකු සේවයක් කළාය, රට දියුණු කළාය කියා. තමුත්තාත්තේලා කියනවා, දළ නිෂ්පාදනය වැඩිය කියා. දළ නිෂ්පාදනය වැඩි වෙත ඕනෑම රටක ජීවන තත්ත්වය ඉහළ යන්නට ඕනෑ. දළ නිෂ්පාදනය වැඩි වෙත විට මිනිසුන්ගේ ඵදිනෙදා ජීවන තත්ත්වය උසස් වෙන්න ඕනෑ; අමාරුකම්වලින් මිදෙන්න ඕනෑ. දළ ජාතික නිෂ්පාදනය වැඩි වූවා නම්, තමුත්තාත්තේලා කියන විධියට අනෙකුත් වුවමනා කරන ද්‍රව්‍යවල නිෂ්පාදනය වැඩි වූවා නම්, ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි වූවා නම් එහි ප්‍රතිඵල පෙනෙන්නට ඕනෑ. එහි ප්‍රතිඵල වෙළඳ පොළෙන් පාරිභෝගිකයාට දැනෙන්නට ඕනෑ. සහනයක් ලැබෙන්නට ඕනෑ. මිල අඩු වෙන්නට ඕනෑ. වී නිෂ්පාදනය වැඩි

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

වී තිබෙනවා නම් ඇයි මිල අඩුවෙන්නේ නැත්තේ? ප්‍රථමයෙන් නම් ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න. එමනිසා මේක ඇත්ත වශයෙන්ම වී නිෂ්පාදනයක් නොවෙයි. බොරු නිෂ්පාදනයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ සමහර උදවිය ගුවන් විදුලියෙන් වී නිෂ්පාදනය කරන්නට උත්සාහ දරනවා. සමහර උදවිය ශාරීරික ආබාධයක් නැත්නම් මානසික ආබාධයක් නිසාදෝ පැළෑටි ගලවත්තටය කියා කොට ගවුම් ඇදී තරුණියන් කුඹුරුවලට බස්වා පිටුපසින් ගොස් ඡායාරූප ගන්නවා. ඕවායින් වී නිෂ්පාදනය වැඩි වන්නේ නැහැ. ඕවායින් වී නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට ප්‍රථමයෙන්ම කමක් නැහැ. මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය තනිකරම තමුන්නාන්සේලා පමණක් කළ දෙයක් හැටියට පෙන්වන්නට තමුන්නාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. මේ වාර්තාවෙන් මා තවත් කාරණයක් පෙන්වා දෙන්නට සතුටුයි :

“සලාක ක්‍රමය යටතේ දෙනු ලැබූ දේශීය සහල් ප්‍රමාණය වෙන් 2,38,159 සිට 1968 වන විට 2,10,000 දක්වා එනම් සියයට 12 කින් අඩු වී ගියේය.”

1967 වර්ෂයේදී වෙන් 2,38,159ක් සලාක ක්‍රමය යටතේ මේ රටේ පාරිභෝගිකයන්ට බෙදාදීම සඳහා රජය විසින් මිලදී ගත්තා නම් 1968 වර්ෂයේදී ඊට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ගන්නට ඕනෑ. වී නිෂ්පාදනය වැඩි කළාය කියා තමුන්නාන්සේලා විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියේ 1968 වර්ෂයේදී යි, නමුත් 1968 වර්ෂයේදී සලාක ක්‍රමයට බෙදාදීම සඳහා තමුන්නාන්සේලා අරන් තිබෙන්නේ වෙන් 2,10,000යි. ඒ කියන්නේ 1968 වර්ෂයේදී ඊට එපිට වර්ෂයට වඩා සිංහල භාල් වෙන් 28,159ක් අඩුව ගෙන තිබෙන බවයි. ඒ සඳහා එම අවුරුද්දේ වියදම් කර තිබෙන්නේ රුපියල් තුන් කෝටියක් පමණ අඩුවෙනුයි. එහෙම නම් කෝ නිෂ්පාදනය ?

පිටරටින් භාල් ගෙන්වීම අඩු කරන්නටත්, විදේශය විනිමය ඉතිරි කර ගැනීමටත් වී නිෂ්පාදනය වැඩි කරනවාය කියා තමුන්නාන්සේලාත් තමුන්නාන්සේලාගේ නායකතුමාත් කිව්වා. ප්‍රතිපත්තිය

ඒක නම් බොහොම හොඳයි. එහෙම නම් 1967 ට වඩා 1968 දී වගාව දියුණු වූවා නම් රජය විසින් කළයුතුව තිබුණේ සලාක ක්‍රමයට බෙදා දීම සඳහා සහල් ප්‍රථමයෙන් තරම් වැඩි ප්‍රමාණයක් මිල දී ගැනීමයි. නමුත් 1968 දී වෙන් 28,159ක් අඩුවෙන් අරන් තිබෙනවා. ඒ මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. තමුන්නාන්සේලා කරන්නේ බොරුවක් බව ඒකෙන් පැහැදිලි වෙනවා.

පරාක්‍රමබාහු රජතුමා දිවංගත වූවාට පසු මේ රටේ වී වගාව නතර වුණාය, 1965 තමුන්නාන්සේලා බලයට පත් වූවාට පසු යළිත් වී වගාව ආරම්භ කළාය කියා පෙන්වන්නට තමුන්නාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. 1965 මැතිවරණයෙන් පසු නැවත වරක් පරාක්‍රමබාහු කෙනෙක් ඉපදී නැවත වරක් කුඹුරු ගොවිතැන පටන් ගෙන තිබෙනවාය යන හැඟීමක් දෙන්නට තමුන්නාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. පරාක්‍රමබාහු රජුජුවන් ගෙයි මගෙයි වෙනස මොකක්ද කියා අග මැතිතුමා අහනවාලු. නමුත් මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය ඇත්ත වශයෙන්ම ක්‍රමයෙන් දියුණු වූ හැටි මා මහ බැංකුවේ වාර්තාවෙන් පෙන්වා දෙන්නම්.

තමුන්නාන්සේලා කියන හැටියට මේ රටේ වෙන කවුරුවත් වැපිරුවේ නැහැ. වගාව දියුණු කළේ නැහැ. වගාව දියුණු වූයේ කෙසේද යන්න මහා බැංකුවේ වාර්තාවෙන් මා පෙන්වා දෙන්නම්. 29 වන පිට බලන්න. 1960 සිට 1968 දක්වා නිෂ්පාදිත වී බ්‍රසල් දස ලක්ෂවලින් මෙහි දක්වා තිබෙනවා. 1960 දී නිෂ්පාදිත වී බ්‍රසල් ප්‍රමාණය දස ලක්ෂ 43.1 යි. 1961 දී දස ලක්ෂ 43.2 යි. 1962 දී දස ලක්ෂ 48.1 යි. 1963 දී දස ලක්ෂ 49.2 යි. 1964 දී දස ලක්ෂ 50.5 යි. මේ තත්ත්වයට වී නිෂ්පාදනය වැඩි කළාට අපි නම් කැමැත්තක් නැහැ. එහෙත්, ඒ කාලයේදී අප්ප්‍රහමිලා වූක්වර් දහස් ගණන් ගෙන්නුවේ නැහැ. බතපතින්ට අක්කර දහස් ගණන් දුන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා වගේ ලෝකේ හෙල්ලුවේ නැහැ. දස ලක්ෂ 43 සිට 50 දක්වා වී වගාව දියුණු කර තිබෙනවා. එහෙත් තමුන්නාන්සේලා රටට පෙන්වන්න උත්සාහ දරන්නේ, මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රජය හැර වෙන කිසිම රජයක් කවදාවත් මේ රටේ වී වගාව දියුණු කර නැති බවයි. තමුත්තාන්සේලා වෙනත් විධියකට ගණන් හදා දස ලක්ෂ 19 කින් වැඩි වුණු බව පෙන්වන තමුත් වැඩි වී තිබෙන්නේ දස ලක්ෂ 14 යි. වී වගාවේ දියුණුව අද ඊයේ ඇති වූ එකක් නොව 1960 දී පමණ සිටම පැවතුණු එකක් බව සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් පැහැදිලිව පෙනී යනවා. තමුත්තාන්සේලා කියන තරමට මේ රජය යටතේ වී වගාව දියුණු වී නැති බව පෙන් වීමට මම ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු වාර්තාවෙන් නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්. වාර්තාවේ 247 වන පිටුවෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“රුපියල් මිලෙහි මෙම වැඩිවීමට බොහෝ සෙයින්ම හේතු වූයේ ලංකා රුපියල අවප්‍රමාණ කිරීමය. සමාලෝචනයට භාජනව ඇති වර්ෂය තුළ දී ආනයනය කළ පිරි පරිමාව පහත වැටීමට හේතු වූයේ ඉකුත් වසරේදී රැස්කර ගත් විශාල තොග පැවතීම නිසාය. තවද 1967 දී ආනයනය කළ පරිමාව විශේෂ වශයෙන්ම වැඩි වීමය.”

මේ රටට ගෙන්වන පිරි ප්‍රමාණය අඩු කිරීමෙන් සැහෙන මුදලක් ඉතිරි කර ගත් නට පුළුවන් වන බව ගරු මුදල් ඇමති තුමා පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එහෙත්, ලංකා ඉතිහාසයේ කිසිම දවසක මේ රටට නොගෙන්වූ තරම් පිරි ප්‍රමාණයක් 1967 දී ගෙන්වා තිබෙන බව මේ වාර්තාවෙන් පැහැදිලි වෙනවා. 1968 දී ගෙන්වූ පිරි ප්‍රමාණය ස්වල්පයක් අඩු වී තිබෙන්නේ රටට පිරි අවශ්‍ය නොවුණු නිසා නොව ඊට ඉහත වර්ෂයේදී ගෙන්වන ලද පිරි තොගයක් මෙහි තිබුණු නිසායි.

1967 නොවැම්බර් මාසයේ සිට පිරි සහ සිතිවල විකුණුම් මිල ගත 5 කින් වැඩි කර තිබීම මේ ලාභයන් ඉහළ යාමේ ප්‍රධාන හේතුව විය.

සහල්වලින් රට ස්වයංපෝෂිත වෙන්න ඔන්න මෙන්න කියා තිබෙනවාය යන අදහසක් ජනතාවට දෙන තමුත්තාන්සේලාගේ රජය යටතේ තත්ත්වය මේකයි.

“එමෙන්ම ටොන් 37,709 කින් හෙවත් සියයට 9.6 කින් පිරි පරිභෝජනය වැඩි විය.”

මේ කාගේ රාජ්‍යය යටතේද? නවීන පරාක්‍රමබාහුගේ රාජ්‍ය යටතේ. සලාක ක්‍රමය අනුව හාල් සේරු දෙකක් දුන් කාලයේදීත් පිරි මේ රටට ගෙනවුත් සාධාරණ මිලකට විකුණනු ලැබුවා. ඒ කාලයේදී පිරි විකිණීමෙන් ලැබූ සම්පූර්ණ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 5 යි. 1967-68 දී පමණක් තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව යටතේ මේ රටේ මිනිසුන් කොයි තරම් පිරිවලින් පමණක් ජීවත් වුණද කියතොත් ට කාලය තුළ පිරි විකිණීමෙන් ලැබූ ලාභය රුපියල් 5 කෝටි 74 ලක්ෂයයි. අපේ ඉතිහාසයෙහි නම සඳහන් පරාක්‍රමබාහු රජතුමා නම් තම රටේ ජනතාවට හොඳ සිංහල කුරුටු හාලේ බත් දෙවේල නොව තුන් වේලම වපුරන නොවපුරන කාටත් දුන් විරයෙක්. එහෙත් මේ නවීන පරාක්‍රමබාහු නිකම්ම පාත් පිරි පරාක්‍රමබාහු කෙනකු බව මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පැහැදිලි වෙනවා නේද? මේ රටේ ජනතාව අද ජීවත් වන්නේ තමුත්තාන්සේලා බොරුවට මවා පාන වී වගාවෙන් නොවන බව පිරි වෙළෙඳාමෙන් ලැබූ ලක්ෂ 5 ලාභය ලක්ෂ 574 දක්වා වැඩි වී තිබීමෙන්ම පෙනෙනවා නේද?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජීවන වියදම නැඟීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරමින් ආණ්ඩු පක්ෂය නිතරම කියන්නේ “අපි පඩි වැඩි කළා” කියායි. කොච්චර පඩි වැඩි කළාද, ඒ ප්‍රමාණය ඇද්ද? ඒ එක ප්‍රශ්නයක්. අනික් ප්‍රශ්නය, මේ රටේ මුළු ජාතියම පඩි ලබන උදවියද? රජයේ සේවකයන් සිටින්නේ ලක්ෂ කීයද? පෞද්ගලික අංශයේ සේවකයන් කී ලක්ෂයද? පඩි ලබන සේවකයන්ගේ සංඛ්‍යාව මුළු ජනගහනයෙන් සියයට 10 කට වඩා නැහැ. ජනගහනයෙන් සියයට 90 ක් පඩි නොලබන උදවියයි. මේ මුළු ජාතියම තමුත්තාන්සේලා යටතේ සේවය කර පඩි ලබන උදවියද? පඩි නොලබන ගැමි ජනතාවට ජීවන වියදම් බරෙන් නිදහස්වීම සඳහා තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවෙන් දුන් සහනයන් මොනවාද? මොකවත් නැහැ. “පඩි වැඩි කිරීම” කියන වචන වලින් පමණක් ජාතියට සේවයක් කළාය කියා ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පඩි වැඩි කළ යුතු බව මා පිළිගත්තවා. එහෙත් ජීවන වියදම වැඩි වූ ප්‍රමාණයට සරිලන අත්දමින් තමුත්තාන්සේලා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

පඩි වැඩි කළාද කියා කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. 1966 සිට 1969 දක්වා ජීවන වියදම් වැඩි වුණු හැටි පසුව පෙන්වා දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තවත් බොහොම උද්යෝගයෙන් තමන් නාත්සේලා ඉදිරිපත් කරන වැදගත් තර්කයක් තිබේ, 1968 දළ ජාතික නිෂ්පාදනය 8.3 කින් වැඩි වුණා කියන කාරණය. එහෙත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් ඉතා හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා, 1969 ඉදිරි කාලපරිච්ඡේදය අදුරු යුගයක් වන බව. 1969 අගෝස්තු 2 වන සෙනසුරාදා ගරා මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය කථාවේ මේ විධියට සඳහන් වෙනවා :

**“ECONOMIC PROSPECTS FOR 1969
NATIONAL PRODUCT**

Mr. Speaker, the emerging trends for 1969 seem to indicate a growth in national product in real terms in the region of 6 per cent. While the production of export crops is likely to show a somewhat better performance, production of domestic crops is expected to rise at a somewhat lower rate.”

අපනයන කරන වැවිලි නිෂ්පාදනවල තත්ත්වය තරමක් දුරට දියුණුවන අතර “domestic crops” මේ රටේ පාවිච්චියට ගන්නා ආහාර වැනි නිපදවීම්වල දියුණුව—සිදුවෙන්නේ “somewhat lower rate” තරමක් අඩුවෙන්ය කියා මුදල් ඇමති තුමාම ඉඟියක් කරනවා.

තව දුරටත් මෙහෙම කියනවා :

“The higher rate of growth in manufacturing and construction in 1968 was brought about by a greater utilization of existing capacities.”

1968 වර්ෂයේදී කර්මාන්තවල නිෂ්පාදනය ඉතාම උසස් අංශ සම්පූර්ණත්වයට ගෙනා බව කියා, තව දුරටත් මෙහෙම කියනවා :

“In view of the high rate of utilization of capacity in 1968, it would seem likely that an equally high rate of increase can be sustained in a second year.”—[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1969 ; Vol. 86, c. 47.]

අන්න එතැනින් හොරේ පෙනෙනවා. 1968 වර්ෂයේදී මේ රට කර්මාන්ත නිෂ්පාදනය අතින් අංශ සම්පූර්ණත්වයට පත්

කළාය, තමුන් 1969 න් ඉදිරියට ඒ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්නට බැරිය, කියා මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම්, තමුන් නාත්සේලා මවා පාන දිප්තිමත් කාල පරිච්ඡේදය කවදා ඇති වෙයිද ? බැරි වන හේතු අපි කියන්නම්, කර්මාන්තකරුවකු හැටියට ඔටින් තරමක දැනුමක් තිබෙනවා. 1968 වර්ෂයේ කර්මික සංවර්ධනය අතින් රට සම්පූර්ණත්වයට පත් වුණාය, තමුන් 1969 දී එය ආරක්ෂා කරගෙන තවත් ඉදිරියට යන්න බැරිකමක් තිබෙනවාය කියා මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම්, ඊට හේතු මම කියන්නම්. ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතුව හැටියට දක්වන්නට පුළුවන් විවිහිස ක්‍රමයයි. සියයට 44 කින් පටන් ගත් විවිහිස ක්‍රමය සියයට 55 දක්වා වැඩි කළා. සියයට 3 ක්ව තිබුණු නිෂ්පාදන බද්ද සියයට 5 දක්වාත්, ඊට පසු සියයට 10 දක්වාත් වැඩි කළ අතර, තවත් සමහර අංශවල සියයට 20 සිට සියයට 25 දක්වාත් වැඩි කළා. එසේ කරන අතර, බැංකු ණය පහසුකම් නොලැබී යන තැනටත් පියවර ගත්තා. මේ රටේ කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කිරීමට රජයට අවශ්‍ය නම් කර්මාන්තකරුවන්ට බැංකු ණය පහසුකම් සලසන්නට ඕනෑ. එසේ ණය ලැබෙනවා වෙනුවට, විවිහිස ක්‍රමය යටතේ බඩු ගෙන්වීමේ නිදහසක මුටාවෙන් අතික් පැත්තෙන් බැංකුවලට “ක්‍රෙඩිට් ස්ක්විස්” එකක් දැමීමා. වෙනදා වාගේ ණය දෙන්න එපා, ණය හිර කර ගන්නටය කිවා. එපමණක් නොවෙයි, තමුන් නාත්සේලා මොනවා කිවත්, මේ රටේ අපනයන නොකෙරෙන ආහාර ද්‍රව්‍යවල දියුණුව වැඩි වන්නේ නැති බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන්ම පෙනී යනවා. ඒ වාගේම දේශීය කර්මාන්ත නිෂ්පාදනයෙහි දියුණුවක් ඇති වන්නේ නැති බව කියනවා. ඒ අන්දමට කියන විට කොහොමද බලාපොරොත්තුවක් ඇති කර ගන්නේ ?

රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන විට නොයෙකුත් විධියේ පොරොන්දු දෙනවා මේ ආණ්ඩුව ලැයිස්තු හඳුනවා. අතුරු මැති වරණයක් ඇති වන විට, පළාත් පාලන මැතිවරණයක් ඇති වන විට මහජනතාව මූලාකිරීමට පුරුද්දක් වශයෙන් එවැනි දේවල් කරනවා. 1969 පෙබරවාරි මාසය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වන විට 1968 වාගේ කර්මාන්ත දියුණුවක් ඉදිරියට ඇති වන්නේ නැති බව ඇමති තුමාගේ කථාවෙන් පෙන්වා දී තිබෙනවා නම්, අපනයන නොකරන ද්‍රව්‍යවල එතරම් දියුණුවක් ඇති වන්නේ නැතැයි කියනවා නම් මෙරට රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය කොයි පිළිවෙලකටද විසඳන්නේ කියා ප්‍රශ්න කරන්න කමතියි. ගරු කථානායකතුමනි, දළ ජාතික නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා යයි උදම් අනන්‍යවා. එසේ වැඩි වී තිබෙනවා නම්, ජීවන වියදම අඩුවන්න ඕනෑ. රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඕනෑ. මහජන තාව එදිනෙදා මුහුණ පාන අමාරුකම්වලින් මිදෙන්න ඕනෑ. නමුත් එයින් එකක්වත් සිදු වී නැහැ. මා කලින් සඳහන් කළ පරිදි, ලියා පදිංචි වී ඇති රැකී රක්ෂා නොමැති අයගේ සංඛ්‍යාව 2 ලක්ෂ 84 දහස ඉක්මවා ගොස් තිබෙනවා. විශේෂඥයන් කියන අන්දමට රක්ෂා නොමැති තරුණ තරුණියන් හත් අට ලක්ෂයක් සිටිනවා. අනාගත දියුණුවේ ලක්ෂණ ඔය විධියෙයි මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම්, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කවදාද?

මට පෙර කථා කළ වන්නේ ගම මන්ත්‍රිතුමා (වීරකෝන් මයා.) උපාධිධාරීන් ගැන බොහොම ලැදියාවකින් කථා කළා. 1968 දී දෙස්තරවරුන් 368 දෙනෙකු සමත් වී පිට වී තිබෙනවා. දන්න වෛද්‍යවරු වශයෙන් 17 දෙනෙකු සමත් වී තිබෙනවා. ඉංජිනේරුවන් වශයෙන්—බී. එස්. සී. උපාධිය—101 දෙනෙකු සමත් වී පිට වී තිබෙනවා. විද්‍යා අංශයෙන්—සාමාන්‍ය බී. එස්. සී. උපාධිය—135 දෙනෙකු පිට වී ඇති අතර විශේෂ බී. එස්. සී. උපාධි ලබා 54 දෙනෙකු පිට වී ගොස් තිබෙනවා. පශු වෛද්‍යවරුන් වශයෙන් 13 දෙනෙකු සමත් වී පිටව ගොස් තිබෙන අතර කෘෂිකාර්මික අංශයෙන් 22 සමත් වී තිබෙනවා. කලා අංශයෙන් බී. එස්. සාමාන්‍ය උපාධිය, 3,553 දෙනෙකු ලබා ඇති අතර, විශේෂ උපාධිය 208 දෙනෙකු ලබා පිට වී ගොස් තිබෙනවා. ඒ අතරම වෙළඳ අංශයෙන් 22 දෙනෙකුද, නීති අංශයෙන් 14 දෙනෙකුද, අවශේෂ වශයෙන් 44 දෙනෙකුද සමත් වී පිටව ගොස් තිබෙනවා. ඒ 1968 අවුරුද්දේදීයි. ඔය කණ්ඩායමත් අර දහ හතර දහක් වන උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාවට එකතු වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමා

වෛද්‍ය සංගමයේදී පසුගියදා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, දොස්තරවරුන් වශයෙන් සමත් වී පිටවන අයට රක්ෂා දෙන්න බැරිකම ගැන. එවැනි තත්ත්වයකුත් තිබෙනවා නම්, රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීම ගැන ජනයන් තිබෙනවායයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාම කියනවා නම්, ඒ බවට ඉඟියක් කරනවා නම් රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීම ගැන ජනතාව බලාපොරොත්තුවක් තබන්නේ කොහොමදැයි ප්‍රශ්න කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, වගාව පුද්ගලිකව ලෙස දියුණු වනවායයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් කියන අතර 1972 වත් නට පෙර සහල් අතින් සවයංපෝෂණය වනවායයි කියනවා. ඒ අතරම කමාන්ත ඇමතිතුමා උදය වරුවේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, වැඩි කල් යන්නට පෙර සහල් විකක් වත් පිටරට පටවන්න පුළුවන් වෙනවාය කියා. එතුමාට මතක් කරන්න කමතියි, වෙල්වැට්තුරෙන් දැනටත් සහල් ඉන්දියාවට පටවන බව. සහල් නිපදවීම ගැන එතුමා එහෙම කියන අතර දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) 1969 අප්‍රේල් මස 26 වනදා ඒ සම්බන්ධයෙන් බොහොම ලස්සන කථාවක් කියා තිබෙනවා. “තමුත්තාන්සේලා වචනවාය කියනවා. අප නොවෙද වචන ප්‍රදේශවලින් එන මන්ත්‍රීවරුන්? එහෙම නම් වැවිලි දකින්න ඕනෑ අප නේද, ගොවියන් ඒවායින් ප්‍රයෝජන ලබන බව පෙනෙන්න ඕනෑ අපට නොවෙද? ඒ උදවිය සමග නොවෙද අප ජීවත්වන්නේ. අපේ සීගිරිය වටේ ඇති කෝරළේ 1964 දී දවසකට විකුණුනේ පාන් රාත්තල් 20 යි, නැත්නම් 22 යි, එහෙත් අද පාන් රාත්තල් 1,200 ක් නැතිව ඒ කෝරළේ අයට ජීවත් වන්නට බැහැ” කියා එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එයට අපේ ගරු අගමැතිතුමා ඉංග්‍රීසියෙන් දී ඇති පිළිතුර පුද්ගලිකාරයි. මෙන්න එතුමා දී ඇති පිළිතුර.

ගරු අගමැතිතුමා මෙහෙම කියනවා :

“The hon. Member for Dambulla commented on the availability of goods. As an example, he said that where only twenty-two loaves of bread had been bought, now a thousand loaves are being bought. Did he not give the show away by that remark? I would invite him to make that speech all over the country.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

As a matter of fact, I would like to ask him, Where did the money come from to buy the thousand loaves instead of the twenty-two? He will realize, if he looks a little further, that there is a tremendous transfer of income to the rural areas. It is true that prices are higher, but the people are buying. That is the main point. The people have the money to buy."—[OFFICIAL REPORT, 27th April 1969; Vol. 84, c. 999.]

අරුම පුදුම ප්‍රකාශයක්. පළමු වැනි වතාවට මේ රටේ අගමැතිකම ලැබූ කෙනෙකු මේ විධියට ප්‍රකාශයක් කළා නම් අපට මේක තෝරාම ගන්නට පුළුවන්. කෘෂිකර්මය ගැන අවබෝධයක් ඇති, මිට කලින් ආණ්ඩුවල කෘෂිකර්ම ඇමති හැටියට සිටි එතුමා ගොවි ජනතාව ජීවත් වන ආකාරය පිළිබඳව දැනීමක් ඇති කෙනෙකු හැටියට මේ විධියේ ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන මා කණගාටු වෙතවා. එතුමා ගොවිතැන පිළිබඳව පමණක් නොව ගොවියා ජීවත් වන සැටි පිළිබඳවත් හරියට දැන ගන්නට ඕනෑ. දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) කීවේ අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව මිනිසුන්ට බත් කන්න නැත, ඔවුන් කන්නේ පාන්ය, ඒ කාලයේ බත් තිබුණු නිසා පාන් කෑවේ නැත, ඒ කාලයේ ඒ ප්‍රදේශයේ දවසකට විකුණුනේ පාන් රාත්තල් 20 ය, 22 ය; අද පාන් රාත්තල් 1,200 ක් පමණ විකිණෙනවාය කියයි. මාත් කීව්වේ ඒක තමයි කියා අගමැතිතුමා කියනවා. තමුත්තාත්තේ මේක මේ සභාව ඇතුළේ කියන්නා වාගේම එළියෙන් කියන්නාය කියා අගමැතිතුමා ඒ මන්ත්‍රීතුමාට කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අගමැතිතුමාගේ තර්කය මේකයි. ගොවීන්ට දැන් සල්ලි තියෙනවා. සල්ලි තියෙන්නේ ආදායම වැඩි වූ නිසයි. ආදායම වැඩි වන්නට නම් අස්වැන්න වැඩි වන්නට ඕනෑ.—කරල පැහෙන්නට ඕනෑ. කරල පැහුණාම අටු කොටු විවලින් පිරෙනවා. අගමැතිතුමා කියන විධියට ගෙදර වි පිරුනම ඒ ගොවීන් කන්නේ පාන්. කුඹුරට වතුර නැතිව ඉඹෝරයට අහු වෙලා පුරන් වුණාම—වී නැති වුනාම—ඔවුන් කන්නේ බත්. පුදුම තර්කයක්. හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයෙක් මේ විධියට කියන්නේ. මේ රටේ ප්‍රධාන පුර වැසියා හැටියට ජීවත්වන අගමැතිතුමා මෙහෙම කියනවා නම්—මේ රට සරු සාර

කිරීමට මුළු ශක්තියම යොදවනවාය කියන අගමැතිතුමා මෙහෙම කියනවා නම්, සල්ලි වැඩි නිසා මේ මිනිසුන් කන්නේ පාන්ය කියනවා නම්—ඒ කීම ඉතිහාසයේ ලියවෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ගොවියාට විහොදට තියෙනවා නම් ඔහු සිංහල ක්‍රමයට දෙවේල නොවෙයි, තුන් වේලම කන්නේ බත්. සිංහල රටේ සිරිත ඒකයි. අගමැතිතුමා කියන විධියට නම් ගෙදර වි පිරුනම මිනිහා බේකරියට යනවා. කුඹුර වේලිලා. මිනිහා බත් කනවා. කවරු කොහෙන් දෙන බත්ද දන්නේ නැහැ. අපේ තර්කවලට ජන නායකයන් උත්තර දෙන්නේ මේ විධියටයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජීවන අංකය ගැනත් මා වචනයක් කියන්නට කැමතියි. ඒ ප්‍රශ්නය ගැන මේ ආණ්ඩුව හැම අවස්ථාවකදීම කියන්නේ පඩි වැඩි කළා, පඩි වැඩි කළා කියන එකයි. ඒ ගැන මා සැහෙන විස්තරයක් කළා. මේ අය මැති වරණයට කලින් ජීවන අංකය ගැන කී දේවල් මේ ගරු සභාවේ මිට පෙර කථා කළ මන්ත්‍රීවරුන් මතක් කරන්නට ඇති. මැතිවරණයට පෙර ජීවන අංකය 112.2 ට තියෙන විට තිබුනේ මහා යුද්ධයක්. මැතිවරණයේදී මේ අය පාවිච්චි කළ ලොකුම ආයුධය තමයි, ජීවන වියදම අහස උසට නැගලාය, මේ රටේ මහජනයාට ජීවත් වන්නට පුළුවන්කමක් නැත කියන ප්‍රකාශය. ඒ නිසා අපට ජන්දය දෙන්නය, මේ තත්ත්වයෙන් අප මහජනයා බේරා ගන්නවාය කියන අදහසයි, ඒ අය ඉදිරිපත් කළේ.

කාල පරිච්ඡේද 3 ක් ගැන අපි බලමු. 1956 දී ජීවන අංකය 100.2 යි. 1960 වන විට ජීවන අංකය 103.5 ට නැග්නා. ඊ ලග පරිච්ඡේදය 1960 සිට 1964 දක්වා. 1960 දී 103.5 ට තිබුණු ජීවන අංකය 1964 වන විට 112.2 ට නැග්නා. එතැනදී තමයි කීව්වේ, ජීවන වියදම අහස උසට නැගලා තියෙනවාය, මේක බස්සන්නට අපට බලය දෙන්නය, උදුපියලි තත්ත්වයට බස්සනවාය කියා. මහජනයා මේ කථාව විශ්වාස කර තමුත්තාත්තේලා බලයට පත් කළා. තමුත්තාත්තේලා එදා කී වචන අදත් ආහෙනවා, ඇහෙනවා වගේ ඇති මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට. එවකට තිබුණු ආණ්ඩුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පෙරලීම පිණිස ජීවන අංකය ප්‍රධාන ආයුධය කර ගෙනයි සටන් කළේ. ජීවන අංකය අහස උසට නැගලාය කියා රොකට් ඇදලා පෙන්නවා. එහෙත් 1964 න් පසුව ජීවන අංකය ඉහළ ගියේ කොහොමද? 1964 දී 112.2 ට තිබුණු ජීවන අංකය 1965 දී 112.5 යි; 1966 දී 112.3 යි; 1967 දී 114.8 යි; 1968 දී 121.5 යි; 1968 අගෝස්තුවල 115.2 යි ඔය අ.දී වශයෙන් ගොස් 1969 මාර්තු වන විට 127.8 යි. එහෙත් ගිය මාසයට කලින් මාසයේ 130.4 යි. ගිය මාසයේ 129.4 යි. ඔයින් පැහැදිලිව පෙනෙනවා නේද මහජනයාට දුන් පොරොන්දු ඉටු වී තිබෙනවාද කියන එක. තමුන්තාන්සේලා දුන් පොරොන්දු අනුව ක්‍රියා කර තිබෙනවාද කියා තමුන්තාන්සේලාම හිතට එකඟව කල්පනා කර බලන්න. තමන්ම හිතන්නට ඕනෑ.

වඩා තිබෙනවා; බඩු මුට්ටු ආදිය තිබෙනවා; මහජනයා සුඛිත මුදිතව ජීවත් වෙනවා කියා කටින් කීවාට මහජනයා අතර ජීවත්වන අපට එහි සත්‍යය පෙනෙනවා. තමුන්තාන්සේලාටත් එය පෙනෙනවා. ඒ නිසා හිතට විරුද්ධව කථා කරන්නට එපාය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා ආයාචනයක් කරනවා. අද ජීවන අංකය ගණන් ගැනීමත් සම්පූර්ණයෙන්ම බොරුවක්ය කියා මා කියනවා. හාල් සේරුවක් නිකම් දෙන වාය කියා හාල් සඳහා අමතරව යන වියදම ජීවන අංකයට ගණන් ගන්නේ නැහැ. රටේ මහජනතාව එය දන්නේ නැහැ. එහෙත් මහජනතාවට ඔප්පු කරන්නට හදන්නේ ජීවන අංකය හදන්නේ ඒවාත් ගණන් අරගෙන හැටියටයි.

අමතර හාල් සඳහා පාරිභෝගිකයාට යන වියදම ගණන් ගන්නේ නැතිවයි ජීවන අංකය හදන්නේ. එයත් ඇතිව හැදූ වොත් 130.4 නොවෙයි, ජීවන අංකය 140 ටත් නගින්නට පුළුවන්. එදා සත 80 ට තිබුණු හාල් සේරුව දැන් 1.25 ත් 1.50ත් අතර ගණනකට නැග තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි. මා සංඛ්‍යා ලේඛන වශයක් ඉදිරිපත් කරනවා. තමුන්තාන්සේලාගේ රජය යටතේ මේ රටේ පාරිභෝගිකයාට වූ අසහනයත්, අද ඇති වී තිබෙන අමාරුකමක් කියන්නට කෙනෙක් නැතිව, කරන්නට දෙයක් නැතිව, විදින දුක ගැන තමුන්තාන්සේලා සිංහලයන් හැටියට පැහැදිලිව කල්පනා කර බලන්න. 1964 දෙසැම්බර් එක ඡේදයකුත් 1969 ජූලි අනික් ඡේදයක් වශයෙන් ඡේද දෙකක් අනුව සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමටයි මා අදහස් කරන්නේ. 1964 දෙසැම්බර්වල පාන් රාත්තලක් ශත 23යි; 1969 ජූලි වල සත 35 යි. වැඩි වූ ප්‍රමාණය සියයට 40 යි. 1964 දෙසැම්බර්වල හාල් සේරුවක් සත 80 යි; 1969 ජූලිවල 1.25 යි. වැඩි වූ ප්‍රමාණය සියයට 56 යි. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන මා හැදූ ඒවා නොවෙයි. මේවා තමුන්තාන්සේලාගේ රජය යටතේ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව සකස් කළ ඒවා බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. සාමාන්‍ය වෙළඳ පොළේ මිල නම් මිට වඩා වැඩියි. වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බඩු අරගෙන ජීවත් වන අය සිටින්නේ ඉතාම ටික දෙනයි. සියයට 97 ක්ම විවෘත වෙළඳ පොළෙන් බඩු අරගෙන ජීවත් වන අයයි. එය පැත්තකින් තිබුණාවේ. මෙන්න ආණ්ඩුවේ මිල ගණන් අනුව වැඩිවීම:

1964 දෙසැම්බර්වල මිල 1969 ජූලිවල මිල වැඩිවීම සියයට

	රු. ශ.	රු. ශ.	
හාල්මැස්සෝ	0 90	2 10	122
තෝර කරවල	1 55	2 00	29
කටට කරවල	1 25	1 60	28
බල කරවල	0 90	1 60	77
අගුළුවා කරවල	1 10	1 40	27
ඉස්සෝ	0 90	2 00	122

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

එපමණක් නොවෙයි. අර්තාපල් රාත්තලක් එදා සත 23 යි; අද විවෘත වෙළඳ පොළේ 1.20 යි; වෙළඳ දෙපාර්ත මේන්තුවේ සත 80 යි; වැඩිවිම සියයට 247 යි. එදා වියළි මිරිස් රාත්තලක් 2.34 යි; විවෘත වෙළඳ පොළේ රුපියල් 3 යි; වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුවේ 2.70 යි; වැඩි විම සියයට 101 යි. එදා කොත්තමල්ලි රාත්තලක් සත 48 යි; අද 84 යි; වැඩිවිම සියයට 75 යි. එදා සියඹලා රාත්තල සත 48 යි; අද සාමාන්‍ය විවෘත වෙළඳ පොළේ 2.40 යි; වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුවේ 2.15 යි; වැඩිවිම සියයට 139 යි. එදා කහ රාත්තල සත 92 යි; අද විවෘත වෙළඳ පොළේ 3.25 යි. අමු හිංගලෙන් කියනවා නම් අපේ අම්ම මුත්ත කාලයේවත් ඔය ගණන් අහලා තිබෙනවාද? කහ රාත්තල 3.25 යි; වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුවේ 2.40 යි; වැඩිවිම සියයට 160 යි. එදා මුං ඇට සත 44 යි; අද 58 යි; වැඩිවිම සියයට 31 යි. එදා බාර්ලි සත 36 යි; අද 50; වැඩි විම සියයට 38 යි. එදා සිනි රාත්තලක් ශත 60 යි; අද ශත 72 යි. වැඩිවිම සියයට 7.4 යි. එදා පිටි රාත්තලක් ශත 23 යි; අද ශත 33 යි. වැඩිවිම සියයට 43 යි. එදා කොහොඹ සබන් කැල්ලක් ශත 45 යි; අද ශත 75 යි. වැඩිවිම සියයට 66 යි. එදා සුළුන්දා සබන් කැල්ලක් ශත 55 යි; අද ශත 75 යි. වැඩිවිම සියයට 36 යි. එදා කිරි ටින් එකක් ශත 85 යි; අද පැරකුම් යුගයේ පැරකුම් කිරි ටින් එකක් රු. 1.25 යි. වැඩිවිම සියයට 47 යි. එදා නෙස්ටෝ මෝල්ටි ටින් එකක් රු. 2.60 යි. අද රු. 5.10 යි. වැඩිවිම සියයට 105 යි. එදා ලයිෆ්බෝයි සබන් කැල්ලක් ශත 38 යි; අද ශත 55 යි. වැඩිවිම සියයට 44 යි. එදා සන්ලයිට් කැල්ලක් ශත 32 යි; අද ශත 44 යි. වැඩිවිම සියයට 37 යි. එදා රෙක්සෝනා කැල්ලක් ශත 45 යි; අද ශත 66 යි. වැඩි විම සියයට 45 යි. එදා මාමයිට් අවුන්ස 4 ටේ බෝතලයක් රු. 2.10 යි; අද රු. 3.75 යි. වැඩිවිම සියයට 78 යි. එදා ලක්ෂපාන බැටරි කැල්ලක් ශත 36 යි; ගොවියාට වැඩ කරනවා යයි කියන මේ ආණ්ඩුව ගොවි යාගේ මිත්‍රයා වූ බැටරි කැල්ලක මිල ශත 60 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. වැඩිවිම සියයට 66 යි. එදා තෝර පරිප්පු රාත් තලක් ශත 52 යි. අද ශත 62 යි. වැඩිවිම

සියයට 19 යි. එදා කඩල රාත්තලක් ශත 40 යි; අද ශත 61 යි. වැඩිවිම සියයට 52 යි. එදා ගම්මිරිස් රාත්තලක් රු. 1.40 යි. අද රු. 2.20 යි. වැඩිවිම සියයට 57 යි. එදා සව් රාත්තලක් ශත 28 යි; අද ආණ්ඩුවේ මිල ශත 50 යි. සාමාන්‍ය වෙළඳපොළේ මිල ශත 78 යි. වැඩිවිම සියයට 78 යි. ඔන්න සව් භාග්‍යය! සව් බාග්‍යක් දී “කැද බිපියව්” යනුවෙන් කියන්නට බැරි නැ. එදා උළුභාල් ශත 45 යි; අද රුපියලයි. වැඩිවිම සියයට 122 යි. එදා එක්සර්සයිස් පොතක් ශත 29 යි; අද ශත 40 යි. වැඩි විම සියයට 37 යි. එදා පෙට්‍රොමැක්ස් එකක් රු. 85 යි; අද රු. 127 යි. වැඩිවිම සියයට 50 යි. එදා බයිසිකලයක් රු. 260 යි. අද රු. 395 යි. වැඩිවිම සියයට 47 යි. ඔන්න මේ ආණ්ඩුව මහජනයාට මෙතෙක් කල් දී තිබෙන සහන!

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අද බොහොම ලොකු විශ්වාසයක් ඇතිව කථා කළා. එතුමා හිටපු වාමාංශිකයෙක්. හාල් පිටරට පටවන්නට තරම් පුළුවන් වන දීප්තිමත් කාලයක් අනාගතයේදී උදා වන බව එතුමා ප්‍රකාශ කළා. මේ අතර fපිලිප්ස් රේඩියෝ සෙට් එකක් ගැනත් එතුමා කිවා. ඔව්, fපිලිප්ස් රේඩියෝ සෙට් එක ගැනත්, fපිලිප්ස් දේශපාලන සෙට් එක ගැනත් මේ රටේ මහජනතාව හොඳ හැටි දන්නවා. එතුමා හිතට එකඟව කථා නොකිරීම ගැන තමයි, අපේ හිතට අමාරුව.

කළු එන සිද්ධීන් දෙකක් මම ඉදිරි පත් කරන්නම්. මා පසුගියදා අපේ හිටපු ඇමතිවරුන් කිප දෙනෙකුත් සමඟ එක්තරා ප්‍රදේශයකට ගියා. නිදා ගැනීම සඳහා එදා එක්තරා තැනකට ගිය අවසාන වේදී එක් තරුණයකු කළු එ පෙරමින් හිටපු ඇමතිවරයකුට කථා කළා. ඔහු කළු එ පෙරමින් කථා කරන්නට පටන් ගත් නිසා මා ඒ කථාවට සහභාගි වුණේ නැහැ. සිද්ධිය මොකක්දැයි පසුව මා ඒ හිටපු ඇමතිතුමාගෙන් ඇසුවා. මේන්න කථාව: ඔහු එතුමාගේ නැයෙක් නොවෙයි. කොට්ඨාශයේ කෙනෙක්. තාත්තා නැහැ. ඉන්නේ අම්මයි, සහෝදරියනුයි, ඔහුයි පමණයි. පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගෙන දේශපාලන විද්‍යාව, ආර්ථික විද්‍යාව යන විෂයයන්ගෙන් උසස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අනුමත සමථ වී සිටින කෙනෙක්. ඔහුට සුදුසු රක්ෂාවක් සොයා ගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. මේ සුඛිත මුද්‍රිත රාජ්‍යයේ, පැරකුම් යුගයක් උදා වී ඇති රාජ්‍යයේ, මේ උගත් තරුණයා එක්තරා රජයේ නිලධරයෙකුගේ බංගලාවේ කුසිසියෝ වැඩ කරනවා. “ඔබ අසවල් තත්ත්වයේ කෙනකු බව මේ නිලධරයා දන්නවාද?” යනුවෙන් හිටපු ඇමතිතුමා ප්‍රශ්න කළ විට “නැ, මගේ තත්ත්වය කිව්වොත් මට වලං හෝදලා වත් ජීවත් වන්නට ලැබෙන්නේ නැ” යනුවෙන් ඒ තරුණයා කියා තිබෙනවා. පසුගිය මහා මැතිවරණ කාලයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය මහජනයා මුළු කර මේ රටේ පාලනය භාර ගත්තේ මෙවැනි තත්ත්වයක් බිහි කරන්නද?

කුරුණෑගලට කිට්ටු මාවතගම ප්‍රදේශයේ කළාවක් පැවැත්වීම සඳහා මා ගිය අවසාවලිදීත් කණගාටුදයක ප්‍රවෘත්තියක් අසන්නට ලැබුණා. කිලිටි සරෝමි බැනියම් ඇදගත්, රැවුල වඩාගත් තරුණයෙක් පැමිණ ඒ රැස්වීමේදී හරබර කළාවක් කළා. ඒ කළාව නිසාම ඔහුගේ තොරතුරු දැනගන්නට මට වුවමනා වුණා. ඒ තරුණයාගෙන් තොරතුරු අහද්දී ඔහු කීවා, ඒවා කියන්න ගියොත් අප දෙන්නාටම ඇබෙන්න පුළුවන් කියා. ඇබුවත් නැතත් ඒ කළාව දැන ගන්න ඕනෑ යයි මා කීවා. ඔහුගේ පවුලේ සහෝදරයන් 10 දෙනයි. ඔහු විතරයි එකම සහෝදරයා. තාත්තා අද ගොවියෙක්. දුප්පත් නමුත් දක්ෂකම නිසා ඔහු විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සමත් වුණා. තාත්තා ගොවිතැනට පාවිච්චි කරන මි හරක් බානත්, සහෝදරයන්ගේ —රන් අබරණ නැහැ—කණකර පිදි අබරණත් විකුණා, හරිහැටි බඩට නොකා, ගෙදර උදවියගේ කණගාටුදයක තත්ත්වය දන්නා නිසාම අනෙක් ශිෂ්‍යයන්ගෙන් වෙන්වී හුදකලාව බොහොම අරපරෙස්සමෙනුයි, ඔහු අධ්‍යාපන කටයුතු පවා කරගෙන ගියේ. ඔහු උපාධි පරීක්ෂණයෙන් සමත් වී ගෙදර ආවා. ඒ කාලයේ පැවතුණ සිරිමා බණ්ඩාරනායක රජයෙන් හැම උපාධිධරයකුටම රක්ෂා ලැබුණු නිසා, උපාධිය ලැබුණාට පසු පවුලේ දුක් කරදර කම්කටොළු නැති කරගෙන හොඳින් ජීවත් වන්නට පුළුවන්කම ලැබේ යයි ඔහු තුළ ලොකු බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා.

එහෙත් ඔහු විශ්ව විද්‍යාලයෙන් එළියට එන විට පැරකුම් රජය බිහි වෙලා. ඒ නිසාම අද දක්වාත් ඔහුට රක්ෂාවක් නැහැ. පවුලේ උදවියගේ දුක්බර මුහුණ බල බලා නිකම් ඉන්නට බැරි නිසා මාවතගම ටවුමේ බුලත් විටි විකුණායි, ඔහු යම්තමින් පණ නළ රැක ගත්තේ.

අද රට වැටී ඇති කණගාටුදයක තත්ත්වය පිළිබිඹු කරන නිදර්ශනයක් තමයි, ඒ. යමෙක් ඒ ඇත්ත තත්ත්වයට පිටුපා කපා කරනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහු ජනතා ද්‍රෝහියෙක්. මෙසේ රැකිරිකෑ නැතිව තැවෙන උගත් තරුණ තරුණියන් තුළ ඇති අසහනය අසීමිතයි. සමාජයේ අද කෙරෙන දූෂණකම්, මං පැහැරීම්, කසිප්පු පෙරීම් වැනි දේවලට හුඟාක් දුරට මේ අසහනය බල පානවා. තරුණ තරුණියන්ගේ ඒ අසහනය මහ හැරීම සඳහා නිසි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළා නම් අද රට මේ තත්ත්වයට වැටෙන්නේ නැහැ. වර්තමාන රජය එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නේ නැහැ. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමට ඔවුන්ට ශක්තියක් ඇත්තේත් නැහැ.

වමීයක් පාසා “ණය වැය” ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් ණයට ගෙන කෑම ඒ තරම් දක්ෂකමකැයි හිතන්න එපා. මේ රජය පසුගිය අවුරුදු 4½ තුළ පිටරටවලට ණය වී තිබෙන මුදල 2052 වන තුරුම ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. 2052 වන තුරු අගමැතිතුමා ජීවත් වන්නේත් නැහැ; සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ජීවත් වන්නේත් නැහැ. මේ ණය මුදල ගෙවා නිම කරන්නට තව අවුරුදු 83 ක් යන නිසා, මෙහි සිටින කිසිම මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ ණය මුදල ගෙවා නිම වන තුරු ජීවත් වන්නේත් නැහැ. අපේ අනාගත පරම්පරාව පිට පටවා ඇති ණය බර ඉතා අධිකයි. අපේ දරුවන්ගේ දරුවන්ට පමණක් නොව සමහර විට ඔවුන්ගේ දරුවන්ටත් මේ ණය ගෙවන්නට සිදු වේවි. එයත් දක්ෂකමක්ද? ද්‍රව්‍යාධාර යනු වෙත් වියළි මිරිස් පිකක්, කරවල පිකක්, රෙදි පිළි පිකක් ණයට අරගෙන අනාගත පරපුර උකසට තබා මේ රටට හානියක් කරන්නේ ඇයිදැයි මා අහනවා. රට සුඛිත මුද්‍රිත කරනවාය කියන්නේ මේකටද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

මෝඩ තකතිරු ආණ්ඩුවක අදුරදර්ශී ක්‍රියා කලාපය නිසා, අනුන්ගේ පව් ගෙවන්නට ඉදිරි පරපුරකට සිදු වෙනවා ඇති. මේ අය වැය ලේඛනයෙහිත් කෝටි අටක නවයක පමණ හිඟයක් තිබෙනවාලු. තත්ත්වය හැමෝම දන්නා නිසා ඒ ගණන් හොයන්නටවත් කියන්නටවත් මා වෙහෙසෙන්නේ නැහැ. කෝටි ගණනින් තවදුරටත් පිටරට වලට ණය වෙන්නයි, මේ රජය උත්සාහ කරන්නේ. ප්‍රශ්න විසඳන්නේ මෙහෙමද ?

අරක මෙව්වරයි, මේක මෙව්වරයි කියනවා නොවෙයි. මේ රට සුබ්‍ය මුද්‍රිත කරන බවට පොරොන්දු දෙමින් අද මේ රට හෙළා ඇති ප්‍රජාතය ගැන කල්පනා කර බලන්න. අද බඩු මිල ගෙන විග්‍රහ කර බලන්න. 1960, 1961, 1962 යන අවුරුදුවල—අපේ කාලයේ—“නෙස්ටෝමෝල්ට්” ටින් එකක් රුපියල් 2.15 කට ගන්නට පුළුවන් කම තිබුණා. ගැමි ජනතාවගේ අද තත්ත්වය මොකක්ද ? ගැමි ජනතාව ලඟින් ඇසුරු කරන අපට ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනවා. සාමාන්‍ය කම්කරුවකුට දවසකට ලැබෙන්නේ රුපියල් 5.00 ක පමණ පඩියක්. ඔහුත්, හාරියාවත් ඇරුණාම තවත් හපා කන කටවල් තුනකුත්, කිරි බොන කටකුත් තිබෙනවා යයි හිතමු. අපේ කාලයේ නම් “නෙස්ටෝමෝල්ට්” ටින් එකක් රුපියල් 2.15 කට ගන්නාම, ඉතිරි වන රුපියල් 2.85 න් අනෙක් අයට එදාට වුව මනා කරන දේවල් ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. එහෙත් අද තත්ත්වය ඊට හාත් පසින් වෙනස්. අද හැම දේකම මිල බොහොම ඉහළ නැගලා. කාගේ හෝ වත් තක අගල් කැපීමට, ගස් කප්පාදු කිරීමට හෝ වෙනත් කුලී වැඩක් කිරීමට ආයුධ ටිකත් අරගෙන ගෙයින් දොටට බහින සැමියාට, “අද සවස දෙකෙන් පස්සේ බබාට

දෙන්න පිටි නැහැ ; සිවස එන විට පිටි ටින් එකකුත් අරගෙන එන්න” කියා හාරියාවක් කීවොත් ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද ? බබාට “නෙස්ටෝමෝල්ට්” ටින් එකක් ගන්නත් ඕනෑ. දරු දුක ඇති පියා උදේ සිට සවස වන තුරු කුලී වැඩ කොට රුපියල් පහක් හම්බ කරගෙන කඩ මණ්ඩියට ගියාම ඔහු මුහුණ පාන්නේ ඉතාමත් බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයකටයි. කිරි පිටි ටින් එකක් ගන්නවාද, ගෙදරට කන්න ගන්නවාද ? කිරි ගන්නොත් ගෙදර කන්න නැහැ ; මහ දෙන්නත් දරුවන් තුන් දෙනත් යන පස් දෙනකුට කන්න නැහැ. කන්න ගන්නොත් කිරි ගන්න විධියක් නැහැ. අද තත්ත්වය ඕකයි. ඒ ගැන නොවේද ඔය තමුන්නාත්සේලා වර්ණනා කරන්නේ ? එදා කිරි පිටි ටින් එකක් 2.15 ට ගන්නා නම් අනික් ආහාර ගැනීම පිණිස තව 2.85 ක් ඉතුරුයි. හාල් සේරු වක් ශත 80 යි. රුපියලක් වැය කළ විට හුණ්ඩු 5 ක් ගන්න පුළුවනි. එතකොට හාල්වලට රුපියලකුත් අනිකුත් කුළුබඩු එලවලු සදහා ශත 80 කුත් වියදම් කළ පසු දරුවන් කිරි බී අනික් 5 දෙනාත් රාත්‍රි ආහාරය අරගෙන පසුවද උදේ වේල සදහාත් තව කියක්වත් ඉතුරු වෙනවා. එහෙත් අද ? පසුගිය මාසෙ වන තුරු 4.90 යි. කඩේ මුදලාලිට දොස් කියන්න බැහැ. මේ කළු කඩ මිල නොවෙයි. ආණ්ඩුවේ නියම මිලයි. ඉතින් 4.90 ට නෙස්ටෝමෝල්ට් ටින් එකක් ගන්නට පස්සෙ පසු ගිය මාසය වන තුරු නම් ඉතුරු වුණේ ශත 10 යි. එතකොට අනික් අය මොනවද කන්නේ ? මේවා වැඩි කළ මිනිසුන්ගේ ඇට කන්න ඕනෑ. වෙන කන්න දෙයක් නැහැ. මා මේ වේගයෙන් කියා සිටින්නේ අද මහජනතාවට සිදු වී තිබෙන දුක ගැනයි. අද යන්න නෙස්ටෝමෝල්ට් ටින් එකක් ගන්න. අද එහි මිල රුපියල් 5.15 යි. ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා කරුණා කර ටිකක් හිතා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බලන්න අද නොස්ටොමෝල්ට්ට් ටින් එකක් ගැනීම පිණිස තව ගත 15 ක් ණයට ගන්න ඕනෑ නොවේද කියා. ඕකයි අද මේ රටට සිදු වී තිබෙන දේ.

තමුත්තාන්සේලා කියනවා, රටට සේවය කළාය කියා. විජය කාලෙට පස්සෙ මේ රටේ කන්න අදින්න සුලභ රාජ්‍යයක් බිහි වී තිබෙනවාලු. මට නම් තේරෙන්නෙ නැහැ, ඒ කොහොම බිහි වූ රාජ්‍යයක්ද කියා. අමුඩ ගසාගෙන ආ සමහර උදවියත් ඉන්නවා. එදා අමුඩෙ ගහන්නත් රෙදි යාර 6 ක් තිබුණා. අද රෙදි යාර දෙකයි. 6 ක් මදිය කියා අමුඩ ගැසූ ඇමතිවරුන් අද දෙන්නෙ දෙකයි. උඩ වහගන්නොත් යට එළියෙ. යට වහගන්නොත් උඩ එළියෙ. එදා අපි යාර හයක් දුන්නා. අද දෙන්නෙ යාර දෙකයි. රෙදිපිලි සුලභලු.

ඊළඟට තමුත්තාන්සේලා වේදිකාවලදී මැතිණියට කිව්වා, මේ මෝඩ ගැණිට රට ආණ්ඩු කරන්න බැහැ කියා. මේ තමුත්තාන්සේලා කී වචනවලින්මයි මා කියන්නෙ. මහජනයා ඩඩ්ලි සේනානායක මැති තුමා කෙරෙහි විශ්වාසය තැබුවා. අපි ඒ ගැන මහජනයාට දොස් කියන්නෙ නැහැ. වැදගත් මහත්මයෙක්කිය කියා වැදගත් දේශපාලන පක්ෂයක්කිය කියා මහජනයා විශ්වාසය තිබ්බා. ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ලක්ෂණයක් එහෙත් ඒ විශ්වාසයට පයින් ගසා ක්‍රියා කිරීම ගැන මේ වර මහජනයා උත්තර දේවියයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ ජයග්‍රහණය ගැන අපි කියනවා නොවෙයි. මහජනයා විශ්වාසය තබා තිබෙන හැටි පෙනී යාවි.

හොඳයි අපි බලමු, රට ආණ්ඩු කරන්න බැරිය කී ඒ මෝඩ ගැණිගෙ—මම ඒ වචන මයි පාවිච්චි කරන්නෙ—ආණ්ඩු කාලෙ තත්ත්වය ගැන. 1964 වර්ෂයේදී ලංගමයේ ශුද්ධ ලාභය රුපියල් එක් කෝටි තිස් ලක්ෂයයි. මේ පණ්ඩිතයෝ ආවාට පස්සෙ

ශුද්ධ පාඩුව 56 ලක්ෂයයි. හරියට අර මොන වෙද මහත්තයද දීප්‍ර නිපල් කසාය වාගේයි. ලෙඩා මළා, බඩ සුද්ධ වුණා. පාඩු වත් සුද්ධ කරලයි කියන්නෙ. සුද්ධ පාඩුව 56 ලක්ෂයයි. 1964 දී එක් කෝටි තිස් ලක්ෂයක් ලාභයි. පණ්ඩිතයෝ ගත්තා, මෝඩ මැතිණිට බැහැ කියලා. මම කතාගාටු වෙනවා ඒ වචන අනුකරණය කරන්න සිදු වීම ගැන.

ඊළඟට වරාය ගැන බලමු. එය මගේ යාළුව හිටිය තැන. එහි සුද්ධ පාඩුව එක් කෝටි හතළිස් පන් ලක්ෂයයි. නැව් කියක් හිලලද මම දන්නෙ නැහැ. ඛනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවෙ නොහොත් පැට්රෝල් සංස්ථාවෙ 1964 වර්ෂයේදී ලාභය තුන් කෝටි දොළොස් ලක්ෂයයි. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන තමුත්තාන්සේලා බලන්න. හිතට එකඟව කල්පනා කර මේ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බලන්න. මෝඩ මැතිණිගෙ කාලෙ ලක්ෂ 312 ක සුද්ධ ලාභයක් තිබෙනවා. මේ පණ්ඩිතයෝ ආවාට පස්සෙ ඒක ලක්ෂ 46 කට බැස්සා. 1968 වර්ෂයේදී සුද්ධ ලාභය ලක්ෂ 46 යි. මම අහනවා මේ පාඩුව ඇති වුණේ කොහොමද කියා. මේ ආණ්ඩුව ඇති වුණට පසු රථ වාහන දහස් ගණනක් මේ රටට ගෙන්වා තිබෙනවා. කාර් ගෙන්වීම තහනම් කර තිබෙනවාය කියනවා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව පටන් ගන්න විට මේ රටේ තිබුණේ 4 ශ්‍රී හයදාස් ගණනක් පමණයි; දැන් ඒ ගණන 5 ශ්‍රී පන්දාස් ගණනක් වෙලා තිබෙනවා. මේවා කොහෙන්ද ආවේ? අලුතින් ගෙන්වන ලද රථ වාහන ගණන දහදාහකට කිව්වු වෙනවා. කලින් තිබුණු ගණනට අමතරව කියක් ගෙන්වා තිබෙනවාදැයි කල්පනා කර බලන්න. පෙට්රෝලියම් සංයුක්ත මණ්ඩලයට දැන් නිධානයක් ලැබුණා වගේ නේද? ඒ කොයි හැටි වෙතත් ඇති වී තිබෙන නියම තත්ත්වය කුමක්ද? ඒ කාලේ ලැබුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

ලාභය රුපියල් තුන්කෝටි දොළොස් ලක්ෂයයි. රථ වාහන ගණන දසදහස් ගණන කින් වැඩි වී තිබියදීත් පසුගිය අවුරුද්දේ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ හතළිස් හයකට බැස්සා. ඔන්ත තත්ත්වය. මේ ආණ්ඩුව මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති විටට හේතුව පැහැදිලි කර දෙන්නට ඕනෑ. මේවා පුදුම දේවල්. තවත් පුදුම දේවල් තිබෙනවා.

මේ ආණ්ඩුව බලයට එන්නට ඉස්සර මේ රටට දුන් පොරොන්දු මොනවාද? ඒ පොරොන්දු භරියාකාර ඉෂ්ට කර තිබෙනවාද? ඒවා කියන්නට මට වෙලාවක් තිබෙනවාදැයි දන්නේ නැහැ. තවත් ස්වල්පයක් නමුත් සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කර මින් පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑ.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுழங்கனின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
තවත් මිනිත්තු පහක් දෙන්නම්.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)
(Mr. R. S. Perera)

බොහොම ස්තූතියි. ඒ මිනිත්තු පහේදී පුළුවන් තරම් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ ආණ්ඩුව වගා කළාය කියනවා. හුඟක් වී වගා කළාය කියනවා. අපේ කාලයේ වී වගාවට යට වූ අක්කර ප්‍රමාණයට වඩා අඩු ප්‍රමාණයක් මේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී වී වගාවට යට වී තිබෙන බව මම ඔප්පු කරන්නම්.

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.

(திரு. ஜோஜ் கொத்தலாவல)
(Mr. George Kotelawala)
අපි වගාව වැඩි කළා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)
(Mr. R. S. Perera)

නැහැ. පගාව වැඩි කළා. [බාධා කිරීම]
මම කියනවා ඒක සොයා බලන්නෙයි කියලා.

මේ ආණ්ඩුව පැවති කාලය තුළ වගා කරන ලද වී අක්කර ගණන අඩු වුණා. එතකොට, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයටත්,

වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවටත් අයිත් කරන ලද සල්ලිවලට මොනවා වුණාදැයි ප්‍රශ්න කරන්නට වටිනවා. වගා කරන ලද අක්කර ගණන අඩු වුණා නම්, ඒ සඳහා වෙන් කරන ලද මුදලට මොනවා වුණාදැයි සොයා බලන්නට ඕනෑ. ඉඩම් හා වාරි මාර්ග අංශයට 1966-67 වර්ෂයේදී රු. 17,30,00,000 ක් අයිත් කර තිබුණා. 1967-68 වර්ෂයේදී රු. 24,50,00,000 ක් අයිත් කර තිබුණා. 1968-69 වර්ෂයේදී රු. 25,21,00,000 ක් අයිත් කළා. කෘෂිකර්මය සඳහා 1966-67 වර්ෂයේදී රු. 7,38,00,000 ක් අයිත් කර තිබුණා. 1967-68 වර්ෂයේ දී රු. 8,73,00,000 ක් වෙන් කර තිබුණා. 1968-69 වර්ෂයේදී රු. 10,28,00,000 ක් වෙන් කළා. එහෙත් කරන ලද වගාව එහෙමයි. මේ කාලයේදී හාල් මිල බැස්සේ නැහැ. නිෂ්පාදන වැඩි වෙලා තියෙනවාය කියනවා. මොනවද දන්නේ නැහැ වැඩි වෙලා තියෙන නිෂ්පාදන. වගා වැඩි වුණා නම්, නිෂ්පාදන වැඩි වුණා නම්, මිල අඩු වෙන්නට ඕනෑ. එම නිසා හොඳින් කල්පනා කරනවා නම්, ගත වූ අවුරුදු හතරහමාර තුළ තරම් අසහනයකින් මේ රටේ මහජනයා ජීවත් වූ කාලයක් මේ රටේ මෙනෙක් ඇති වුණේ නැහැ කියන්නට පුළුවනි. හිතට එකඟව කථා කරනවා නම් ඒ ආකාරයට කථා කරනවා ඇති.

ගොවීන්ට වැඩ කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩු කාලයේ තරම් අන්තිමට බැහැලා ජනතාව දුක් විදින කාලයක් මෙනෙක් ඇති වුණේ නැහැ. ගොවියා ජාතික ආණ්ඩුවත්, රටත් බේරා ගන්නාය යනුවෙන් ගරු අගමැතිතුමා කියනවා. එහෙම නම් ඇයි ගොවියාට දෙන ණය මුදල සඳහා අද මේ තරම් පොළියක් ගන්නේ? එදා ගන්නේ අවුරුද්දකට සියයට හයක පොළියක් පමණයි; අද එය සියයට නවයක් වෙලා තියෙනවා. වෙලාවට ණය මුදල ආපසු නුදුන්නොත් පොළිය සියයට දෙළහක් වෙනවා. එදා කටු කම්බි හොණ්ඩරයක් රු. 52.00 ක්ව තිබුණා. අද රු. 85.00 යි. නිකවැරටිය අතුරු මැතිවරණයේදී නීතින්තට හැදුවා. කිඹුලා උදෑල්ලක් එදා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රු. 7.50 ක් වුණාම ඒ ගණන බොහොම වැඩියි කියලා ලොකුවට කැගැහැව්වා. ගිය මාසයට එහා මාසයේදී පදවියේදී මට දැන ගන්නට ලැබුණු හැටියට අද ඒ ප්‍රදේශයේ උදැල්ලක් රු. 35 යි. ගොවියාට සහනයක් කළායයි මේ ආණ්ඩුව කියනවා.

ගොවියාට විශේෂ සහනයක් දුන් පිරිසක් හැටියට කියාපාන මේ ආණ්ඩුව වි බුසලක් රු. 14 බැගින් ගොවියාගෙන් ගත් නවාය කියනවා. රු. 14 බැගින් වි බුසලකට ගෙවන්නේ අර කප්පාදු කළ රුපියල් වලින් නොවෙයිද? ඔය කප්පාදු කළ රුපියලේ නියම අගය කොතෙක්ද? එදා තිබුණු රුපියලේ හැටියට නම් රුපියල් දහහතර ඇත්තෙන්ම රු. 11.60 ක් පමණයි. මේ උදවිය මොන විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙන ගත් උදවියදැයි මා දන්නේ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාම අරුතභාෂා ඉංග්‍රීසි)

(An hon. Member)

එහෙනම් පහව ගන්නාය කියන්නේ.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිල. ඡුර්. ආර්. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

එක කොයි කවුරුත් වැඩි කර ගත්තාය කියනවා. සමහර විට අවස්ථාව එන විට ඒවා එළියට ඒවි.

තමුත්තාන්සේලා ගොවියාට දුන් සහනය කුමක්ද? කුඹුර පාළු වුණොත් එහෙම අරුම පුදුම තත්ත්වයකටයි ගොවියාට මුහුණ දෙන්නට සිදු වන්නේ. කුඹුර පාළු වුණොත් ණය ගෙවන්න බැහැ. ණය නොගෙව්වොත් ගෙදර කන්න නැහැ. ඩිඩ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමා පොත් වික ගෙන ගිහිල්ලා. ඔන්න ඔකයි අද තිබෙන තත්ත්වය. මෙන්න මෙම තත්ත්වය පැහැදිලිවත් සිතට එකගවත් තේරුම් ගන්නවා නම් අද මේ රටේ මහජනතාව විදින්නාවූ අසහනදායක තත්ත්වය පිළිබඳව අප ඉදිරිපත් කරන මෙම කරුණු කුමන දේශපාලන පක්ෂයකට අයිති කුමන පාර්තක සිටින කෙනෙක් වුවත් පිළිගන්නවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අවුරුදු හතර හමාරක් තිස්සේම මහජනයා පත් වුණේ දකිත් දුකටයි. වන්නේගම ගරු

මන්ත්‍රීතුමා ඇසුවා තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ ස්කෝලයක් හැදුවාද, මහා විද්‍යාලයක් හැදුවාද, පාරක් හැදුවාද, කියා. පාරවල් පිළිබඳව මා කියන්නම්. මා එතුමාට කියනවා ඒ ඒ වම්වල ඇස්ත් මේන්තු කියවා බලන ලෙස. මොන ආණ්ඩුවක් ආවත් පාරවල නඩත්තුව පිණිස ඒ ඒ පාරේ වර්ගය අනුව මුදල් වෙන් කර වැඩ කරන බව බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තුවරයකු වශයෙන් පවා කටයුතු කළ එතුමා නොදන්නා එක ගැන මා කතාහදු වෙනවා. සැම වැය ගිණියකින්ම රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වර්ග කළ අන්දමට පාරවල නඩත්තුව සඳහා සැතපුම් ගණනට මුදල් අයින් කරනවා. එහෙත් අපි කෙරුවේ නැතැයි කියනවා. ස්කෝල ගැන කියන්නට කැමතියි. අපේ යුගයේ පමණ ස්කෝල සෑදූ යුගයක් තිබුණේ නැහැ. තමුත්තාන්සේත් කොහේ ඉගෙන ගත්තදැයි කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. මේ අන්දමට මහජනයාට දුක් විදින්නට සිදු වී තිබෙන කාලයක්, මුළු පරාක්‍රමබාහු යුගයටම තිගුහ ගෙන දෙන කාලයක්, කවදාවත් උදා වුණේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊයේ ඉන්දියාවේ ප්‍රතිගාමී සින්ඩිකේට් කාරයන් අයින් කළා වාගේ ලංකාවේ ප්‍රතිගාමී සින්ඩිකේට් කාරයන්වත් අයින් කිරීමේ කාලය තුදුරු අනාගතයේදී උදා වේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.57

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(සුප්‍රසන්නගේ උප අතිරේකායෝජ්‍ය)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Mr. Deputy Speaker will now take the chair.

අනතුරුව කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිත්ථම්පරාම මයා.] මූලාසනාදායී විය.

අනතුරුව කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිත්ථම්පරාම මයා.] මූලාසනාදායී විය.

Whereupon Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා. (වාරියපොල) (திரு. டி. எம். டி. பண்டார—வாரியப்பொல)
(Mr. D. M. T. Bandara—Wariyapola)

කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආර්.

එස්. පෙරේරා මයා.) කතාවෙන් ගොවි කර්මාන්තය පිළිබඳව විශාල විවේචනයක් කෙරුණා. එතුමා කර්මාන්ත ව්‍යාපාරික යකු බව අප දන්නවා. ගම්බද ගොවි ජනතාව පිළිබඳව හරියාකාර කරුණු නොදන්නයි එතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කළේ. වි නිෂ්පාදනය පිළිබඳ දියුණුවක් තිබෙනවා නම් සහල් මිල අඩු නොවන්නේ මන්දැයි එතුමා අහනවා. පාන් අලෙවිය වැඩි වීම ගැනත් කිව්වා. දඬුල්ලේ පාන් රාත්තල් 2,000 ක් විකුණුණායයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. [බාධාකිරීමක්] එතුමා යන්න යනවා. මා මෙම අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි, ගම්බද ගොවි ජනතාවගේ පරිසරය හා ජීවන තත්ත්වය ගැන නගරබද මන්ත්‍රීවරුන් එතරම් කරුණු නොදන්නා බව. අපේ ප්‍රදේශවල ගොවි ජනතාව ඉස්සර වාගේ නොවෙයි, ඉතා උනන්දුවෙන් අද ගොවිතැන් කරනවා. සහල් මිල පහළ යන කාලයක් මේ රටේ තිබෙන බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොදන්නවා වන්නට ඇති. මහ කන්නයේ අස් වනු කපා ගන්නායින් පසු ජනවාරි, පෙබරවාරි, මාර්තු, අප්‍රේල් වන විට වී වල මිල අඩු වෙනවා. නැවතත් යල් කන්නයේදී ගොවිතැන් කරන්නේ ස්වල්ප වශයෙනුයි. එම නිසා ඒ කාලයේදී සාමාන්‍ය මිල වැඩිවීමක් ඇති වුවත් යළිත් මහ කන්නයේ ගොවිතැන් සාර්ථක වන විට මිල අඩු වෙනවා. නිෂ්පාදනය ඇති වන විට—විශේෂයෙන් මහ කන්නයේදී—වී මිල පහළ බසින බවයි මෙයින් පෙනෙන්නේ. එහෙත් ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, ජීවන වියදම ඉහළ යන බව. ගොවියා අමුඛය ගසාගෙන මහන්සි වෙලා තමන්ගේ ගොවිතැන් සශ්‍රීක කර අස්වනු කපා ගත්

තායින් පසු තුවිටුවට දෙකට වී විකුණන්නට ලැස්ති නැහැ. ගොවියා නිතරම උනන්දු වන්නේ වැඩිම මිලකට තමන්ගේ වී පික විකුණා ගන්නටයි.

පාන් මිල පිළිබඳව යමක් කියන්නට මා කැමතියි. තමන්ගේ වී නිෂ්පාදනය අවුරේ තබාගෙන ගොවියා පාන් කන බව එතුමා කිව්වා. වී, තිබෙනවා. නමුත් අපේ ජනතාව තුන් වේලටම බත් කන්නේ නැහැ. මුදල් වැඩියෙන් ලබා ගන්නට වුවමනා නිසා තුන් වේලටම බත් කන්නේ නැහැ. වී බුසලකට රජයෙන් දෙන්නේ රුපියල් 14ක් වුණත් අපේ ප්‍රදේශවල වී බුසල රුපියල් 18 කට පමණ විකුණන්න පුළුවනි. ගොවියන් අද රජයට වැඩියෙන් වී දෙන්නේ නැහැ. වගා ණය ගෙවීමට පමණක්, පොහොර ණය ගෙවීමට පමණක් වී දෙනවා. ඉතිරි වී ඒ අය ලග තබා ගන්නවා. මාස් කන්නය ඉවර වී මාස ගණනක්ම තමන් ලග වී තබා ගන්නවා. රටේ වී නිෂ්පාදනය අඩු වන තෙක් වී තමන් ලග තබා ගන්නවා. යල් කන්නය පටන් ගන්න කිට්ටු වෙන විට වී මිල ඉහළ යන බව ඒ අය දන්නවා. අද රජයත් සමග පුද්ගලික මෝල් හිමියන් තරඟයක යෙදී සිටිනවා. රජය වී බුසලක් රුපියල් 14 කට ගන්න සූදනම් වන විට පෞද්ගලික මෝල් හිමියන් වී බුසලකට රුපියල් 16ක්, 17ක්, 18ක් ගෙවන්න සූදනම්. සම්බ වී බුසලක මිල රුපියල් 24 දක්වා ඉහළ යනවා.

කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වී නිෂ්පාදනය ගැන කිසිවක් දන්නේ නැහැ. එතුමා දන්නේ කර්මාන්ත ගැන පමණයි. එතුමා කර්මාන්ත ගැන ලොකු විග්‍රහයක් කළා. වී නිෂ්පාදනයේදී අක්කරයට වුවමනා ජල අක්කර ප්‍රමාණයවත් දන්නේ නැතිවයි එතුමා කතා කරන්නේ. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්ත

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තුටෙන්, කෘෂිකාර්ම දෙපාර්තමේන්තු වෙන් වශාම සඳහා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කර තිබෙනවාලු, නමුත් වගා කර තිබෙන අක්කර ප්‍රමාණය වැඩි වී නැතිලු. වගාව සඳහා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කර තිබෙන බව ඇත්ත. මා කියන්න කැමතියි, 1965 ට කලින් සුළු වැඩි එකක් වත් ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබුණේ නැති බව. ගම්බද ගොවි ජනතාවගේ දියුණුව සඳහා පසුගිය ආණ්ඩුව කටයුතු කළේ නැහැ. නගරබද අයගේ, කම්කරුවන්ගේ වර්ජන ව්‍යාපාර ගෙන යන අයගේ පඩි වැඩි කිරීමට නැත්නම්, නගරබද අයගේ දියුණුව සඳහා පසුගිය ආණ්ඩුව කටයුතු කළේ. පසුගිය රජය ක්‍රියා කළේ ඒ ආකාරයටයි. ඒ වගේම මේ රටේ ආර්ථික දියුණුව සඳහා ඒ රජයෙන් කිසිම දෙයක් කළේ නැහැ. එදා ගොවියා ණයෙන් මිරිකිලා සිටියා. තමන්ගේ කුඹුරුවලට වතුර ලබා ගත නොහැකිව, වාරිමාර්ග ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණය නොකිරීම නිසා, තමන්ගේ කුඹුරු පාලුවට යවමින් ගොවිතැන් කිරීමට ක්‍රමයක් නැතිව ණය ගැනිවි සිටියා. ගම්බද ජනතාව හැම විටම ණය ගැනිකමිනුයි ජීවත් වුණේ. ඒ වගේම ඔවුන් වෙනත් වෙනත් දූෂණ කටයුතුවල යෙදුනා. හරක් හොරකම් කළා. කසිප්පු පෙරිම්, වයිත් වර්ග බිම් යනාදී නොයෙකුත් දේවලට ඒ අය පෙළඹී සිටිය නමුත් අද වගා කරන ගොවියාට වැඩියෙන් මුදල් ලැබෙනවා. අද මිලිස් රාත්තලක මිල රු. 3.80 යි කියා කියන්න යෙදුනා. ගොවියා අමුඩ ගසා ගෙන උදේ සිට සවස් වන තෙක් වැඩ කරනවා. උදේට සවසට වතුර දමමිනුයි තමන්ගේ ගොවිතැන් කටයුතු දියුණු කරගන්නේ. ඒ විධියට මහන් සියෙන් වගා කරන ලංකාවේම මිරිසුයි අද වෙළද පොලේ තිබෙන්නේ. හාල් පොත් වලට දෙන මිලිස් අවුන්ස ගණන පමණයි පිටරටින් ගෙන්වන මිලිස්වලට තිබෙන්නේ. ඒ මිලිස් නම් රාත්තලක් රු. 1.30ක් පමණ වෙනවා. අනික් සෑම මිලිස් තොගයක්ම ලංකාවේ නිපදවන මිලිසුයි. ඒවා තමයි රාත්තල රුපියල් 3.80 බැගින් විකුණන්නේ. ඉතා මහන්සියෙන් වගා කරන මිලිස් රාත්තලක් ගත 50කට නැත්නම් 25කට දෙන්නද තමුන්නාන්සේලා කියන්නේ? නිකම් ඉදා ගෙන තුට්ටු දෙකට මේවා කන්නද බලා ගෙන ඉන්

තේ? ලංකාවේ මිලිස් රාත්තල රු. 15 තෙක් ඉහළ යන්න ඕනෑ. වි බ්‍රසලක් රුපියල් 30 තෙක් ඉහළ යන්න ඕනෑ. මේ රටේ වගා කරන මිනිසාට දියුණු විය හැකි වන්නේ එවිටයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ගම්බද ජනතාව ඉතාමත් දුක්ඛිත ජීවිතයකුයි එදා ගත කළේ. අද මම අභියෝග කරනවා, අපේ පළාතට හොස් බලන්න, අපේ ගම්වැසියන් වගා කරන හැටි කොහොමද කියා. මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණ විට ජන්ද ලබා ගැනීමේ අදහසින් මන්ත්‍රීවරුන් මෙතැන කතා කරනවා. ඊළඟට තවත් කියන්න යෙදුනා, එක් උපාධිධාරියෙකු රක්ෂාවක් නැතිව වලං හෝදනවාය කියා. තවත් උපාධිධාරියෙක් මාවතගම කඩ මණ්ඩියේ බුලත්විට විකුණනවාලු. මමත් කුරුණෑගල, වාරිය පොලයි ඉන්නේ. මා නම් දැක්කේ නැහැ, උපාධිධාරියෙකු බුලත් විට විකුණනවා. මා ආරාධනා කරනවා, ඒ දෙන්නා මා ලඟට එවන්නය කියා, ඒ අය මා ගොවි හමුදාවට බදවා ගෙන ගොවි හටයින් වශයෙන් කටයුතු කරන්න අවස්ථාව ලබා දෙන්නම්. වලං හෝදන්න වුවමනා නැහැ. මහජන තවා මුලා කරන්න, ඒ අයගේ ආදරය අනුකම්පාව ලබා ගැනීම සඳහා මේ ගරු සභාව වේදිකාවක් වශයෙන් සලකා ගෙන කතා කරනවා.

ඒ වගේම ඒ මන්ත්‍රීතුමා පෙනිනා දුන්නා, මහ කන්නයට වඩා යල් කන්නයේ ගත් ණය ප්‍රමාණය අඩුය කියා. මහ බැංකුවේ වාර්තාව අනුව ගොවි ජනතාව යල් කන්නයේදී ගත් ණය ප්‍රමාණය අඩුලු. යල් කන්නයේ ණය වශයෙන් ලබා ගෙන තිබෙන්නේ මහ කන්නයේ ලබා ගත් ණය ප්‍රමාණයෙන් පහෙන් එකක් පමණලු. ගොවිතැන් කරන්නට දන්න මන්ත්‍රීවරයෙක් ඕනෑ මේවා ගැන කතා කරන්න. යල් කන්නයේ ගොවිතැන් කරන කුඹුරු ප්‍රමාණය අඩුයි. මගේ ආසනයේ සියයට 20 කට 25 කට වඩා යල් කන්නයේදී වැඩ කරන්නේ නැහැ. යල් කන්නයේදී ගොවිතැන් අසාර්ථකයි. නියම විධියට වර්ෂාව ලැබෙන්නේ නැහැ. වුව මනා ප්‍රමාණයට වතුර ලැබෙන්නේ නැහැ. නියම කාලයට වැහි ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ බව ගරු මන්ත්‍රීවරයා නොදැනයි කතා කළේ. ඇත්ත වශයෙන් යල් කන්නයේදී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා.]

ණය ගන්නේ බොහොම ස්වල්පයයි. යල් කන්නයට වැඩ කරන්නේ බොහොම ස්වල්ප දෙනයි. ඒ නිසා ගොවිතැන ගැන කිසිම දෙයක් නොදැන, කොයි විධියටද වැඩ කරන්නේ කියාවත් නොදැන මේ විධියට කතා කරන්නේ මහජනතාවගේ නැත් නම් ගොවි ජනතාවගේ ජන්දය ලබා ගැනීමේ අදහසිනුයි. එදා වාගේ අද ගම්බද ජනතාව මුළු කරන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ.

ඊළඟට බඩු මිල ගැන සංඛ්‍යා ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළා. 1956 සිට තිබුණ මිල ගණන් එතුමා ඉදිරිපත් නොකළේ ඇයි? සංසන්දනය කරනවා නම් 1956 සිට 1965 දක්වාත් 1965 සිට අද දක්වාත් තිබෙන මිල ගණන් සංසන්දනය කරන්නට ඕනෑ. එදා 1956 කාලයේදී බයිසිකල යක් රුපියල් 110 යි, 115 යි. අද බයිසිකල යක් රුපියල් 280ක් පමණ වෙනවා. මේ සමහර උදවිය කථා කරන්නේ ආණ්ඩුව කියන ඔනෑම මිලකට පිටරටින් බඩු බාහිරාදිය එවනවාය යන හැඟීමක් ඇති වන විධියටයි. මේ රටට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන් වන විටත් වෙනත් අවශ්‍ය බඩු බාහිරාදිය ගෙන්වන විටත් ඒ රටවල් ඉල්ලන මිල ගණන් අප ගෙවන්නට ඕනෑ. කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඒ කාරණය අමතක වී තිබෙනවා. එංගලන්තයෙන්, ඇමෙරිකාවෙන් නැත්නම් ඉන්දියාවෙන් අප රුපියල් විසි පහකට බයිසිකලයක් ඉල්ලා වාය කියමු. එවයිද ඒ ගණනට බයිසිකලයක්? නැහැ. එම නිසා මේවායින් මහජනතාව මුළු කරන්නට බැහැ. එතුමන්ලා 1956 සිට 1965 දක්වා මේ රටේ දියුණුවට මොනවාද කළේ? ණය ගැනත් කථා කළා. හිඟ අයවැය ලේඛන ගැනත් කථා කළා. මේ රටේ හිඟ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළේ 1956 න් පසුවයි. එතුමන්ලාත් 1965 දක්වා පිටරටවලින් ණය ලබා ගත්තා. ඒ ණය ලබා ගෙන එතුමන්ලා මේ රටේ දියුණුවට කුමක් කළාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ ණයවලින් 1965 දක්වා මේ රටේ දියුණුවට කිසිම දෙයක් කර නැහැ. ඒ ණය එදිනෙදා ආහාරයට සහ වෙනත් අවශ්‍යතාවන්ට වියදම් කළාය, රටේ සංවර්ධනයට වියදම් නොකළාය කියා මහා බැංකුවේ වාර්තාවල සඳහන් වෙනවා. නමුත් මේ රජය සංවර්ධන යෝජනා කුම

විශාල සංඛ්‍යාවක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒවා සම්පූර්ණ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැදුරු ඔය වම් ඉවුර එක යෝජනා ක්‍රමයක්. ඒකට රුපියල් එක් කෝටි අසූ ලක්ෂයක් වැය වෙනවා. එම යෝජනා ක්‍රමය මගින් වාරියපොල, නිකවැරටිය, බිංගිරිය දක්වා ජල සම්පාදනය කරන්නට පුළුවනි. ඒවාගේම මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය තවත් එකක්. ණය වී හෝ මෙවැනි විශාල සංවර්ධන ව්‍යාපාරවලින් රට දියුණු කිරීම අපේ බලාපොරොත්තුවයි. 1965 වන තෙක් තමුත්තාන්සේලාන් පිටරටවලින් ණය ආධාර ලබා ගත්තා. නමුත් රටේ සංවර්ධනය සඳහා ඒවායින් කිසිවක් කර නැහැ. මගේ කොටසායයේ එක වැටක්වත් බැද තිබුණෙ නැහැ. ගොවියා සම්පූර්ණයෙන්ම අත්බිකාරයේ ගෙන ගොස් තිබුණා. නමුත් දැන් මේ රටේ යම්කිසි සංවර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවා.

කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සහල් මිල ගැනත් කථා කළා. සහල්වලින් රට ස්වයං පෝෂිත වී පිටරටින් එක හාල් ඇටයක් වත් නොගෙන්වූදට තමයි හාල් මිල බගින්නේ. වී විකුණා ගන්නට බැරිව ගොවීන් අතර තරඟයක් ඇති වූ දාට හාල් මිල බසිවි. මිරිස් විකුණා ගන්නට බැරිව ගොවීන් අතර තරඟයක් ඇතිවූ දාට මිරිස් මිල බසිවි. එතෙක් මිල අඩු වන්නේ නැහැ. මේ අවස්ථාවේදී යම් විධියකින් මිළ අඩු වුණොත් ගොවියාගේ උනන්දුවත් අඩු වෙනවා. මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ධාන්‍ය වර්ග, සහල් පිටරටින් ගෙන්වා අඩු මිලකට දුන්නොත් මේ රටේ ගොවියා පිරිහෙනවා. ඔහුගේ උනන්දුව හීන වෙනවා. ගොවිතැන අසාර්ථක වෙනවා. ගොවියා දිළින්දකු වෙනවා. හරියාකාරව කරුණු නොදැන එතුමා තවත් බොහෝ දේවල් ප්‍රකාශ කළා.

ජීවන අංකය බොහොම ඉහළ ගොස් තිබෙන බවත් එතුමා සඳහන් කළා. ජීවන තත්ත්වය දියුණු වන විට ජීවන අංකය ඉහළ යෑම පුද්ගලයට කාරණයක් නොවෙයි. අප දන්නා හැටියට ආසියාවේ කාර්මික අතින් සහ කෘෂිකර්මය අතින් දියුණුම රට ජපානයයි. යුද්ධයෙන් පසු ජපානය කොයි තරම් දියුණු වුවාද යන්න කවුරුත් දන්නා කාරණයක්. ජපානයේ ලංකා තානාපති කාර්යාලයේ මගේ මිත්‍රයකු සිටිනවා. රුපි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යල් 25ක් නැතිව එහෙ එක වෙලක් කන්
තට බැරි බව මට දැනගන්නට ලැබී තිබේ
නවා. ඒවාගේම ජීවන අංකය පහත
හෙලීම රජයට කරන්නට පුළුවන් දෙයක්
නොවෙයි. ජීවන අංකය පහත හෙළිය
හැක්කේ මහජනතාවටයි. අපටත් අවුරුදු
නිස් පහක, හතළිහක, හතළිස් දෙකක
අත්දැකීම් තිබෙනවා. හැමකෙනෙකුම පාහේ
දෙවෙලක් කන්න පටන් ගත්තේ හාල්
සේරු දෙකක් දෙන්න වුණාට පසුයි.
අපේ ගම්වල අය ඉස්සර උදේට කන්නේ
බතල, මඤ්ඤොක්කා වැනි අල වර්ගයක්.
බොහෝ දෙනෙකු දවල්ටත් රැටත් දෙකටම
සම වෙන්න සවසට ආහාර වෙලක් ගත්
නවා. තගරවල ජීවත් වන ධනපතින් ඒවා
දන්නෙ නැහැ. ගම්බද බොහෝ දෙනෙකු
පුළුවන්කමක් තිබුණත් පාවහන් පළඳිත්
තේ නැහැ. ලමයින් ඉස්කෝලේට යන්
තෙ පයින්. ශත 15 ක් අතට ලැබුණත්
එය වියදම් නොකර හැතැප්ම පයින්ම
ඉස්කෝලේට යනවා. ඒ වාගේම අප ඉස්
සර ඉස්කෝලය ඇරි ගෙදර ආවාට පසු
ගොවිතැන් කටයුතුවල හෝ ඉදල් මුසුන්
බැඳීම වැනි හස්ත කර්මාන්තවල හෝ
යෙදෙනවා. අප එක කම්සයක් මාසයක්
පමණ කල් අදිනවා. අප වියදම් කෙළේ
බොහෝම අඩුවෙන්. ඒ නිසා ඒ කාලයේදී
ජීවන වියදම ඉතාම පහළයි. එහෙත් දැන්
කොයි ලමයද ඉස්කෝලේට පයින් යන්
තේ? හැම මහා විද්‍යාලයකටම බස් එකක්
බිනා. අද කවුද ලෙඩෙකු රෝහලකට ගෙන
යන්න කරන්නයක් ගන්නේ? හැම
දෙනාම කාරෙකක් ඒ සඳහා ගන්නවා. අද
කවුද පයින් ගමන් බිමන් යන්නේ? නිද
හස ලැබෙන්නට පෙරත් නිදහස ලැබුණාට
ටික කලක් යන තුරුත් අප බොහෝම අර
පරෙස්සමින් ජීවත් වුණා. පිටරට භාණ්ඩ
පාවිච්චි වුණේ බොහෝම අඩුවෙන්. එදා
කිසිම කෙනෙකු භූමිතෙල් උදුන් පාවිච්චි
කෙළේ නැහැ. ඒ නිසා ජීවන වියදම අඩුයි.
රටක ජීවන වියදම අඩු කරන්න පුළුවන්
කම තිබෙන්නේ රජයට නොව මහජනතා
වටයි. ජනතාව වැඩි වැඩියෙන් භාණ්ඩ පරි
හරණය කරන්නට කරන්නට ජීවන වියදම
ඉහළ යනවා. හිටි හැටියේම එය අඩු
කරන්න පුළුවන්කමක් මුදල් ඇමතිතුමාට
නැහැ. එතුමා ගෝගියා පාෂා කෙනෙක්
නොවෙයි.

මේ රටට නිදහස ලැබීමෙන් පසු පැවති
කිසිම රජයකට අයවැය කථා 3ක් වත්
පවත්වන්නට බැරි වූ නමුත් හත්කෝර
ලයේ වන්නියෙන් පැමිණි ගරු මුදල්
ඇමතිතුමා 5 වන අයවැය කථාවත්
පැවත්වීම ගැන අප එතුමාට ප්‍රශංසා කර
නවා. ගම්බද ජනතාව දැන් ඉස්සරට වඩා
දියුණු තත්ත්වයකින් ජීවත් වන බව මා
මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කළ
යුතුයි. යල මහ දෙක වැඩ කර ගැනීම
සඳහා ගම්බද ගොවි ජනතාවට නියම වෙලා
වට ජලය ලැබෙනවා නම් වි අස්වැන්න
දෙගුණ තෙගුණ කරන්නට පුළුවන්කම
තිබෙනවා. විශාල වශයෙන් කැලා කපා
හෙළිපෙහෙළි කිරීම නිසා කලට වෙලාවට
වර්ෂාව ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ
රජය යටතේ ක්‍රියාත්මක වෙගන යන
විශාල වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම සම්පූර්ණ
වුනායින් පසු මේ රටේ ගොවි ජනතාවට
විශාල සෙතක් සිදු වෙනවා ඇති. එපම
ණක් නොව, ඒ වන විට මේ රටේ රැකී
රක්ෂා ප්‍රශ්නයත් හුඟක් දුරට විස
දෙනවා ඇති. අද සමහරුත් රැකිරක්ෂා
ප්‍රශ්නය විසඳීමට අදහස් කරන්නේ
සියලු දෙනාට ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් හා උපාධි
ධාරී ගුරු පත්වීම් දීමෙනුයි. මේ ප්‍රශ්නය
කවදාවත් ඒ විධියට විසඳන්නට බැහැ.
මේ අවුරුද්දේ උපාධිධාරීන් 14,000 කට
ගුරු පත්වීම් දුන්නත් ලබන අවුරුද්දේ
උපාධි ලබා පිට වන 16,000 කට මොකද
කරන්නේ? අද රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර
වි තිබීම මේ රජයේ වරදක් නොවෙයි.
1956 සිට 1965 දක්වා වැඩි වුණු ජනගහන
යට සැසඳෙන අන්දමේ රැකිරක්ෂා සැප
යීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති නොකිරීමත්
ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳීමට නියම විධියේ
සැලැස්මක් ඇති නොකිරීමත් නිසා මේ
ප්‍රශ්න ක්‍රමයෙන් උග්‍ර වුණා. එය මේ
රජයේ වරදක් නොවෙයි. 1965 ට පෙර
අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ එකතු වුණු පිරිසත්
සමගයි අද රැකිරක්ෂා නැති දෙලක්ෂ ගණ
නක් දෙනා සිටින්නේ. මා මුලින් කිව්ව
වගේ දැදුරු ඔය සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය
මහවැලි ගඟ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය
වැනි ව්‍යාපාරවල වැඩ කටයුතු සම්පූර්ණ
වුණායින් පසු මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා.]

විසඳෙනවා ඇති. කිහිප දෙනෙකු තෝරා ඔවුන්ට ශිෂ්‍ය ගුරු පත්විම් දීමෙන්වත්, උපාධිධරයන් කිහිප දෙනෙකුට ගුරු පත් විම් දීමෙන්වත් තවත් කිහිප දෙනෙකුට කොන්දොස්තර තනතුරු දීමෙන්වත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැහැ. ඒ සියලු දෙනාටම ගුරුකම, ලිපිකාරකම, කොන්දොස්තරකම වැනි රැකිරිකම් සපයන්නට නම් ගෙයක් පාසා ඉස්කෝල හා කවිවේරි පිහිටුවන අතර ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට අඩු වශයෙන් තවත් ඛස් දෙතුන් ලක්ෂයකුත් ගන්නට ඕනැ. පසුගිය ආණ්ඩුව රැකිරිකම් ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බලාපොරොත්තුවුවේ ඒ විධියටයි. අපේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නියම විධියට කෘෂිකාර්මික යෝජනා ක්‍රම ඇති කර ඒ මගින් රැකිරිකම් ප්‍රශ්නය විසඳන්නටයි.

අවසාන වශයෙන් මට වචන සවලයක් කපා කිරීමට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තූති කරමින්, පස්වෙනි අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන ගුරු මුදල් ඇමතිතුමාට දිරිසායු ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන සවලය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 6.17

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(කි.ල. බෙංගාලි ඉංග්‍රීසි)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගුරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වාරිය පොල ගුරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා.) කථාවට සවන් දෙන විට මට කල්පනාවක් පහළ වුණා, අපේ අගමැතිතුමාට ස්තූති කරන්නට ඕනැ කියා මොකක් ගැනද? වාරියපොල ගුරු මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවට යාපහුවේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමතිතුමා වශයෙන් පත් කිරීම ගැනයි. මිලිස් රාත්තල රු. 3 දක්වා වැඩි කිරීම ගැන අපි මුදල් ඇමතිතුමාට දොස් කියනවා. එහෙත් වාරියපොල ගුරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමතිතුමා වුනා නම් එතුමා කියන හැටියට රු. 15 දක්වා මිලිස් මිල වැඩි වෙනවා.

ඩී. එම්. ටී. බණ්ඩාර මයා.

(කි.ල. ඩී. ඒම්. ටී. පණ්ඩාරා)

(Mr. D. M. T. Bandara)

මම කිව්වේ වැඩි කළා නම් ගොවියාට හොඳ බවයි.

—දෙවන වර කියවීම

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(කි.ල. බෙංගාලි ඉංග්‍රීසි)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඒ නිසා වාරියපොල ගුරු මන්ත්‍රීතුමාට ඒ පදවිය පිරිනොනමා යාපහුවේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමාට ඒ පදවිය පිරිනැමීම ගැන ගුරු අගමැතිතුමාට මා කෘතඥ වෙනවා.

දැන් දින ගණනකට පෙර මේ විවාදයට සහභාගි වුණු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියා සිටියා, ඒ දක්වා කෙරුණු කථාවලින් නෑනා දේවල් පිළිබඳව සඳහන් වුනේ නමුත් අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව යමක් සඳහන් වුණේ නැහැ කියා. ඒ අන්දමට කලින් කථා කළ කපිකයන් සම්බන්ධයෙන් ඒ ඇමතිවරයා එක්තරා චෝදනා වක් කළා. අද කෙරුණු කථාවලට සවන් දුන් මට පෙනී ගියා, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු අයවැය ලේඛනය ගැන කථා නොකර වෙනත් දේවල් ගැන කථා කළ බව.

අපේ ගුරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ කථාවේ කෙළවරේදී එතුමා මේ පැත්තේ සිටින සමාජවාදීන්ට යම්කිසි උපදෙස් වශයක් දෙන්නට තැත් කළා. ඒ අයවැය ලේඛනය ගැන නොවෙයි. මේ පැත්තේ සිටින සමාජවාදීන් රඳල පවුලකින් පැමිණ සිටින රඳල නායිකාවක් වටා රොක් වි සිටියත්, කවදාවත් එතුමිය සමාජවාදය කරා අපව රැගෙන යන්නෙ නැහැ කියා එතුමා අනාවැකියක් පළ කළා. සමාජවාදීන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාවගෙන් ඇත් කිරීමට එයින් එතුමා තැත් කළ බවයි අපට හැඟී යන්නේ. ඇත් කිරීමට හිතා ගෙන අපට උපදෙස් දුන්නා. අපට කර්මාන්ත ඇමතිවරයා ඒ විධියේ උපදෙසක් දෙනවත් සහෙම ඊට පසු ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් කථා කළ චන්තෝගම ගුරු මන්ත්‍රීතුමා (විරකෝන් මයා.) ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගුරු මන්ත්‍රීවරුන්ට උපදෙස් දෙන්නට පටන් ගත්තා. මාක්ස්වාදීන් වන අප වගේ මිනිසුන් සමඟ එකතු නොවන ලෙස. මෙය කලින් කල්පනා කර අප අතර අසමගියක් ඇති කිරීමට දුන්න උපදෙස් කිහිපයක් බව මට කල්පනා වෙනවා. ගුරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මගේ කථාවේදී හැකි තරම් දුරට අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් කරුණු ගැන කථා කරන්නට මා උත්සාහ කරන අතර,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යම් යම් අවස්ථාවල නොයෙක් දේවල් කිහිපයක් ගැනත් සඳහන් කරන්නට සිදු වන බව මා කලින්ම මතක් කරනවා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කවුරුන්වත් නැහැ නෙ!

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

අප අයවැය ලේඛනය ගැන සාකච්ඡා කරන නිසා වෙනත් කවුරුත් නොසිටියත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිටීම ප්‍රමාණවත් යයි මා කල්පනා කරනවා. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා කථාකරනවිට විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මා පමණක් සිටීම ප්‍රමාණවත් නැතැයි එතුමා දොස් කීවත් මා එසේ දෙස් නගන්නේ නැහැ. මෙම අයවැය විවාදයේ දී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මගේ කථාවට සවන් දෙනවා නම් මට එයින් තෘප්තියට පැමිණිය හැකි බව සඳහන් කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රී වරුන් බොහෝ දෙනෙකු ගරු මුදල් ඇමති තුමාට ප්‍රශංසා කරන්න යෙදුණා පස්වන වරටත් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. එය එසේ නම් අපට පැහැදිලියි, එතුමාම අයවැය ලේඛන හතරක් මින් පෙර ගරු සභාව ඉදිරියේ තබා ඇති බව. එහෙත්ම කලින් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛන හතර ගැනත් යමක් සඳහන් නොකර මෙම අයවැය ලේඛනය ගැන පමණක් අපට කථා කරන්න බැහැ. ඒ වාගේම පසුගිය අවුරුදු හතර හමාරක කාල පරිච්ඡේදය තුළදී වර්තමාන ඊනියා ජාතික ආණ්ඩුව කර ඇති වැඩ කටයුතු ගැනත් සඳහන් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා පළමු වන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන ගමන් කීවා, ඉන් පෙර තිබුණු ආණ්ඩුවල වැරදි ක්‍රියා නිසා අපට ආර්ථික අර්බුදයකට මුහුණ පාන්න සිදු වුණාය කියා. වුවමනා නැති අන්දමට මුදල් වියදම් කර, මුදල් කාබාසිනියා කර දමා තිබෙනවාය, එම නිසා ආර්ථික අර්බුදයකට රට මුහුණ පාන්න වුණායයි තවදුරටත් එතුමාගේ කථාවේදී

සඳහන් කළා. එසේ වුණත් අපේ වෙළඳ ගිණුම්—terms of trade—අපට අවාසි වන අන්දමට සකස් වී තිබීමෙන් එබඳු ආර්ථික අර්බුදයක් ඇති වී තිබුණාය කියා ඒ අවදියේදී අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට පෙනී නොයාම ගැන එක් අතකින් මා පුදුමයට පත් වන්නේ නැහැ. මා එසේ පුදුමයට පත් නොවන්නේ පසුගිය මැතිවරණ අවස්ථාවේදී එවකට පැවති සභාග ආණ්ඩුවට විරුද්ධව එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොයෙකුත් විධියේ ප්‍රචාරයන් ගෙන ගිය නිසයි. එවකට තිබුණු ආණ්ඩුව මුදල් නාස්ති කරනවාය, රට බංකොලොත් කරනවාය, බඩු මිල පහත හෙළන්න ක්‍රියා කරන්නේ නැත ඔන්න ඔය විධියේ චෝදනා ඉදිරිපත් කර තමයි මහජනතාව ගෙන් බලය ලබා ගත්තේ. බලයට පත් වුණට පසුවද, ඇත්ත තත්ත්වය සොයා බැලීමට උත්සාහ නොකර, කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවලට මැතිවරණ කාලයේදී දොස් නැගූ පිළිවෙළටම, දොස් නැගීමයි කළේ. එම නිසා ඇති වී තිබෙන මුදල් අර්බුදයට ගරු ඇමතිතුමා මුහුණ දෙන විට ඊට නියම හේතුව කුමක්ද කියා සොයා බලන්නවත් එතුමාට කල්පනා වුණේ නැහැ. ඒ වෙනුවට මුදල් නැත, දවස් හතරකට සැහෙන පමණ සහල් ගන්නවත් මුදල් තිබුණේ නැත, මුදල් නාස්ති කර දැමීම නිසා එබඳු අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. කොටින්ම එයට වඩා දුර කල්පනා කිරීමත් අනවශ්‍යයයි කියා වර්තමාන ආණ්ඩුව කල්පනා කළා. මන්ද? එබඳු සෑම ප්‍රශ්න යක්ම විසඳීමට තමන් අතේ තුරුම්පුවක් තිබෙනවායයි කල්පනා කළා. ඒ තුරුම්පුව, බටහිර අධිරාජ්‍යවාදී රටවලින් ලැබෙන්න යන ආධාරයි.

ඇත්ත වශයෙන් අපේ සියලුම ප්‍රශ්න බටහිර අධිරාජ්‍යවාදී රටවලින් ලැබෙන ආධාරවලින් විසඳන්න පුළුවන් වෙනවා යයි ලොකු බලාපොරොත්තුවක් මුදල් ඇමතිතුමා තුළ තිබුණා. එම විශ්වාසය සනාථ කිරීම සඳහා, අයවැය විවාදයටත් පෙර පෙට්රල් සමාගම්වලට අසාධාරණ වන්දියක් ගෙව්වා. එසේ කිරීමෙන් ඇමෙරිකානුවන් තෘප්තියට පමුණුවන්න, නවතා දමා තිබූ ඇමෙරිකානු ආධාර ලබා ගන්න, ඒ මාර්ගයෙන් අපේ සියළුම ප්‍රශ්න විසඳා ගන්න පුළුවන් වෙනවායයි කල්පනා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

කළා. එම නිසාම තමයි, පළමුවන අයවැය කථාවේදී, අපේ රට මුහුණ පා ඇති ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය වන වෙළඳ ගිණුම් අවාසි අතට හැරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක්වත් සඳහන් නොකර ඒ වෙනුවට, මුදල් අර්බුදයට හේතුව ඉන් පෙර තිබුණු ආණ්ඩුව කළ වැරදි නිසා යයි සඳහන් කරන්න යෙදුණේ. 1965-66 අය වැය ලේඛනය ඉවරයි. මුදල් අර්බුදයට එකම හේතුව පෙර පැවති ආණ්ඩු කළ වැරදි. දැන් 1966-67 අය වැය ලේඛනය ආවා. ඒ අය වැය ලේඛන කථාවේදීත් කියනවා, අර කථාවම. මින් පෙර පැවති ආණ්ඩු කළ වැරදි නිසා මුදල් අර්බුදයක් ඇති වී තියෙනවාය කියනවා. එහෙත් ඒ වාරයේදී ප්‍රථම වරට සැබෑ ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කරන්නට සිදු වුණා; ඇති වී තිබෙන ලොකු අමාරුව කුමක්ද යන්න සඳහන් කරන්නට සිදු වුණා. අපේ අපනයන භාණ්ඩවල මිල බැස ගෙන බැසගෙන යනවාය, ආනයන භාණ්ඩ වල මිල වැඩි වේගන වැඩි වේගන යනවාය, ඒ නිසා විදේශ ගනුදෙනු පියවීමේදී අපට ලොකු අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවාය කියා ප්‍රථම වරට පිළිගන්නට සිදු වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවමත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බලා පොරොත්තු වන්නේ වටහිර අධිරාජ්‍යවාදී රටවලින් විශාල වශයෙන් ආධාර ලබාගැනීමෙනුයි. මුදල් අමාරුකම් තිබෙනවාය කිව්වත්, ඒ තරම් අමාරුවක් තියෙනවාය කියන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව ආරම්භයේ දී සිටම බලාපොරොත්තු වුණේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ආධාර ලබාගෙන මුදල් අර්බුදය විසඳීමටයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ කාලයේදීම ලෝක බැංකුවේ ඉල්ලීම් කීපයක් ඉටු කිරීමට සූදානම් වූ බව ඒ අය වැය ලේඛන කථාවේදී පෙනුනා. අප නම් ඒ කාලයේදීම, මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලෝක බැංකුවට ලියූ ලියවිල්ලකුත් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා. ඒ ලියවිල්ලේ කියා තිබුණේ හාල් සේරුව ගත 25 ට දීම සඳහා ආණ්ඩුව දෙන ආධාර මුදල දිගටම දෙන්නට බැරිය යනුවෙන් ලෝක බැංකුව දෙන උපදේශය අප පිළිගන්නවාය, එහෙත් දේශපාලන හේතූන් නිසා එක එක පාරටම නවත්වන්නට බැරිය, අනාගතයේදී මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට

යන්නයි. එහෙත් එදා පටන්ම එක දෙයක් කරන්නට ඒ ලියමනෙන් ලෝක බැංකුවට පොරොන්දු වුණා. අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය වැනි සමාජ සේවා අංශයන්ට කරන වියදම වැඩි නොකර ඒවා සීමා කළ යුතුය කියන ප්‍රතිපත්තිය අප පිළිගන්නවාය කියා එහි සඳහන් කර තිබුණා. ඒ නිසා මුල් කාලයේ සිටම මේ ආණ්ඩුව තුළ, විදේශ රටවලින් විශාල වශයෙන් ලැබෙන මුදල් ආධාර මාර්ගයෙන් ප්‍රශ්න විසඳීමෙන්, ලෝක බැංකුවේ උපදෙස් උඩ ක්‍රියා කිරීමෙන් බලාපොරොත්තුවක් තිබුණු බව පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. ඒ අනුව තමයි, කලින් කී විධියට අසාධාරණ වන්දි මුදලක් විදේශීය තෙල් කොම්පැණි වලට ගෙවීමේ. මෙහි තැන්පත් කරන මුදල් පිළිබඳව සහතික දීමේ ගිවිසුමක් ප්‍රථමයෙන්ම ඇමෙරිකාවත් සමග අත්සන් කරන්නට යෙදුණා. පසුව බටහිර ජර්මනිය සමගත් එවැනි ගිවිසුමක් අත්සන් කළා.

සභාග ආණ්ඩු කාලයේදී ලාභ මුදල් පිට රට යැවීම නවත්වා තිබුනා. එහෙත් මේ රජය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එයට ඉඩ දී දැන් ලාභ මුදල් සම්පූර්ණයෙන්ම පිටරට යැවීමට ඉඩ සලසා දී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේක තමයි 1966-67 අයවැය ලේඛන කාලයේ තිබුණු තත්ත්වය. ඒ අනුව 1966 දෙසැම්බර් 15 වන විට මේ රටේ මහජනතාවට පළමු වැනි පහර ගැසුවා. එනම් සලාකයට දුන් හාල් සේරු දෙකෙන් එකක් කැපුවා. ඒ නිසා මහජනයාගේ ප්‍රධාන ආහාරය වන හාල් පිළිබඳව මහජනතාවට යන වියදම එක වරටම දෙනුත් ගුණයකින් වැඩි කළා. එක හාල් සේරුවක් නම් නොමිලේ ලැබුණා. එහෙත් දෙවැනි හාල් සේරුව 1.25 ක් පමණ වුණා. ඒ නිසා මහජනතාවට තමන්ගේ මූලික ආහාරය පිණිස දරන්නට වූ වියදම දෙනුත් ගුණයකින් වැඩි වුණා. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව එකක් මතක් කරන්නට කැමතිදී. මේ කාරණය මේ ගරු සභාවේ අවධානයට යොමු කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ මහජනයාට එයින් පහරක් වැදුණු නිසා පමණක් නොවෙයි, එක්තරා හේතුවක් නිසයි. එදා කැපූ ඒ හාල් සේරුව නැවත දෙන්නය කියන විට අද ආණ්ඩුවේ නායකයින්ගෙන් අපට අහන්නට ලැබෙන්නේ කුමක්ද? අද අප ආණ්ඩුවේ එයින් වගා ව්‍යාපා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රයට බාධාවක් වේය කියන එකයි. වගා ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමට ගොවියාට බෙරිය දෙන්නට නම් හාල් කැපීම අවශ්‍යයි. ඒ නිසා ගොවියාට ඒ බෙරියය දෙන්නට මේ පියවර ගත යුතුව තිබුණා යයි කියනවා. තවමත් මේ රට ස්වයම්පෝෂිත නැති නිසා අපට වුමනා කරන වි සම්පූර්ණ ප්‍රමාණය අපට වගා කරන්නට බැරි නිසා දෙවැනි හාල් සේරුව දෙන්නට බැරිය කියනවා. එහෙත් හාල් සේරුව කපන අවස්ථාවේ අපට කීවේ හාල් සේරුව කපන්නේ ලෝකයේ හාල් හිඟයක් තිබෙන නිසා මිල දී ගන්නට නොහැකිකම නිසාය කියලයි. එදා ලෝකයෙන් හාල් ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා නම් ගන්නවා කියලයි කීවේ. වගා ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්න හාල් කපනවාය කියා එදා කීවේ නැහැ. එහෙත් දැන් වගාව දියුණු නිසා කැපූ හාල් සේරුව ආපසු දෙන්නය කියන විට දැනුයි කියන්නේ වගාව දියුණු කරන්නට ඕනෑ නිසා එය ආපසු දෙන්නට බැරිය කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හාල් කැපීම වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමට කළ එකක් නොවෙයි. එය ලෝක බැංකුවේ නියමය අනුව ඔවුන්ගේ ආධාර මුදල් ලබා ගැනීමට ඔවුන්ට කිකරු වී ගත් පියවරක් ය කියා මා මතක් කරන්න කමතියි. එහෙත් මේ රජය නියම ප්‍රශ්නයට නම් මුහුණ දී නැහැ. අද වන තුරුත් නියම ප්‍රශ්නයේ නියම ස්වභාවය තේරුම් ගෙන තිබෙනවාද කියාත් මට සැකයි. වෙළඳ ගිනුම අපේ අවාසියට හැරී තිබෙනවාය කියා අපි කියනවා. ලංකාවට පමණක් නොවෙයි නොදියුණු රටවල් සියල්ලටම ඒ පහර වැදී තිබෙනවා. නොදියුණු රටවල් නිෂ්පාදනය කරන අමු ද්‍රව්‍ය නැත්නම් මූලික භාණ්ඩවල මිල පසුගිය අවුරුදු දහයක පහළොහක කාලය තුළ අනුක්‍රමයෙන් පහළ බැස තිබෙනවා. අනික් අතින් දියුණු කාර්මික රටවල නිෂ්පාදනය කරනු ලබන කාර්මික භාණ්ඩවල මිල ඒ වගේම අනුක්‍රමයෙන් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙය ඇති වී තිබෙන්නේ කොහොමද කියා සොයා බලන්නට උත්සාහ කර නැහැ. මෑත කාලයේදී අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ගැන උනන්දුවක් දක්වා ජාත්‍යන්තර සම්මේලන කීපයකට අපේ නියෝජිතයින් යවා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ලෝකයේ ජන මතයක් ඇති කරන්නට උත්සාහ කර තිබෙනවා.

බව මා-දන්නවා. එහෙත් ඒ සම්මේලන වලදීත් සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? මූලික භාණ්ඩ නැත්නම් අමු ද්‍රව්‍යවල මිල ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළේ වැඩි කිරීමට උත්සාහ කර තිබෙනවා. මෙය වැරදි දෙය කැයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මෙය සාර්ථකව කරන්නට පුළුවන් දෙයකැයි යම් රජයක් විශ්වාස කරනවා නම් එය වැරදි මෝඩ අදහසක් බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට ඕනෑ. ඔක්තෝබර්දී අපට මෙය සිදු වී තිබෙන්නේ බොහොම පැහැදිලි හේතුවක් උඩයි.

ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළේ මේ අමු ද්‍රව්‍ය වල නැත්නම් මූලික ද්‍රව්‍යවල මිල නියම කරනු ලබන්නේ ධනපති රටවල් විසිනුයි. එසේ මිල නියම කිරීමේ ශක්තියක් ඒ රටවලට තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු දහය, පහළොව ඇතුළත ඒ රටවල් මේ කටයුත්ත කරන්නට පටන් ගත්තා. එහෙම නම් පසුගිය අවුරුදු දහය, පහළොව තුළ ලෝකයේ ඇති වූ වෙනස මොකක්ද? යටත් විජිත වශයෙන් තිබුණු රටවල් ගණනාවකට දේශපාලන නිදහස ලැබුණා. රටවල් ගණනාවකට දේශපාලන බලය පවරන්නට යෙදුණා. ලංකාවේ අපට 1948 දී ඒ බලය ලැබුණා. ඉන්දියාවට නම් 1947 දී ඒ බලය ලැබුණා. ඒ දේශපාලන බලය ලැබූ රටවල් ඉන් පසුව කුමන ආකාරයකට ඒ බලය පාවිච්චි කළාද? අපේම අත්දැකීම ගැන කල්පනා කර බලමු. 1948 දී ලංකාවට දේශපාලන බලය ලැබුණායින් පසුව එය පාවිච්චි කෙළේ කොයි ආකාරයකටද? අභ්‍යන්තර වශයෙන් කාරණා කීපයක් කළා පමණක් නොව ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ ගනුදෙනු සම්බන්ධ යෙත්ද යම් යම් කරුණු ක්‍රියාත්මක කළා. බ්‍රිතාන්‍ය කොමිෂනර් විසින් ටිශේෂයෙන්ම ලංකාවේ තේ වතු සඳහා යෙදවූ මුදල්වලින් උපයන ලද ලාභය නිදහසේ එංගලන්ත යට ගෙන යන්නට පුළුවන්කම තිබුණත් 1948ත් පසුව එය ක්‍රමයෙන් සීමා කරන්නට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. අපේ අපනයන බද්ද වැඩි කර තිබෙනවා. ආදායම් බදු වැඩි කර තිබෙනවා. අපට නිදහස ලැබෙන්නට මත්තෙන් ඒ බ්‍රිතාන්‍ය කොමිෂනර් කාරයන්ට ලාභ මුදල් ආදිය එංගලන්ත යට ගෙන යන්නට පුළුවන්කම තිබුණු නමුත් නිදහස ලැබුණාට පසුව ඔවුන්ට එසේ ගෙන යන්නට පුළුවන් වුණේ ඒ ලාභයන් කොටසක් පමණයි. අන්න ඒ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

කාලයේ සිට තමයි, අප අපනයන කරන මූලික ද්‍රව්‍යවල මිල අනුක්‍රමයෙන් පහළ බසින්නට පටන් ගත්තේ. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී කොමියුනිකාරයන් එදා ඒ යටත් විජිත වලින් ලබාගත් ලාභ මුදල් නිදහසේ තම රටවලට ගෙන ගියත්, පසුව එසේ ගෙන යන්නට නොහැකි වීම නිසා ඒ අලුත නිදහස ලැබූ රටවලට අවාසි වන අන්දමට වෙළඳ පොළ සකස් කිරීමට ඔවුන් ක්‍රියා කළා. ඔවුන් මුදල් බලය පාවිච්චි කර ඒ අලුත නිදහස ලැබූ රටවල අමුද්‍රව්‍යවල මිල පහළ දමන්නට ක්‍රියා කළා.

ඔවුන්ට සිදු වූ පාඩුව වෙනත් ක්‍රමයකින් ලබා ගන්නටයි, මේ කටයුත්ත කෙළේ. ඒ නිසා ප්‍රශ්නය ඇතිවීමේ මූලික හේතුව කුමක්දැයි සොයා නොබලා කවදාවත් එය විසඳන්නට පුළුවන් වෙනැයි සිතිය යුතු නැහැ. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳිය යුතු යයි අපේ අගමැතිතුමා කල්පනා කරනවා. දැන් එතුමා එතැනට තල්ලු වී සිටිනවා. ආහාර වගා ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමෙන් විදේශ ගනුදෙනුවල තත්ත්වය රැක ගන්නට එතුමා කල්පනා කරනවා. ආහාර වගාව දියුණු කිරීම නරක වැඩකැයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ ව්‍යාපාරයේ මාර්ගයෙන් කවදාවත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැහැ. මක්නිසාද? ආහාර අමු ද්‍රව්‍යයක්; මූලික ද්‍රව්‍යයක්. අපේ අපනයන අමු ද්‍රව්‍යවල මිල බස්සන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා වාගේම, අපේ ආහාර ද්‍රව්‍යවලත් මිල බස්සන්නට අප සමඟ ගනු දෙනු කරන දියුණු ධනපති රටවලට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මේ මූලික ප්‍රශ්නයට හරියාකාර මුහුණ නොදී මේ ප්‍රශ්නවලට නියම විසඳුමක් හොයා ගන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ මූලික ප්‍රශ්නයට නියම විධියට මුහුණ දෙන්නට නම් අපේ ආර්ථික ක්‍රමයෙහි ස්වරූපය වෙනස් කරන්නට ඔහු.

යුරෝපාදී රටවල ඇති කාර්මික දියුණුව හනික ලබා ගන්නට අපට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා යයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අපනයන අමු ද්‍රව්‍යවලට, එනම් කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනවලට පමණක් බර දෙමින් අපේ ආර්ථික ක්‍රමය හැඩ ගස්වන්නේ නැතිව අපේ කාර්මික ආයතන

යට මිට වඩා තැනක් දුන්නොත් පමණයි, මේ ප්‍රශ්නයට නියම විසඳුමක් හොයා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ.

ආහාර වගාවට මුල් තැන දෙන අතරම මින් පෙර කිසි කලක නොවූ විරූ අති විශාල නිෂ්පාදනයකුත් මේ රජය මගින් 1968 වර්ෂයේදී ඇති කර තිබෙනවායයි විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. 1968 වර්ෂයේදී අපේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනය සියයට 8 කින් වැඩි වී තිබෙනවායයි මහ බැංකු වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා.

ගරු වන් නිත්‍යායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

සියයට 8.3 කින්.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

එහෙම නම් සියයට 8 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා? වෙනත් කවුරු හෝ යමක් කීවා නම් ඒ කියන පුද්ගලයා කෙරෙහි අප තුළ ඇති විශ්වාසය අනුව ඒ කීම පිළිගන්නට අපට පුළුවනි. එහෙත් වර්තමාන රජය මෙවැන්නක් කියන විට අප තුළ විශාල සැකයක් ඇති වෙනවා, මෙය බොරුවක්දෝ කියා. ඒ අනෙකක් නිසා නොව, මේ රජය ඒ තරම් බොරු කියා තිබෙන නිසයි. ඇත්ත නොකිවත් බොරු නොකියා කට පියාගෙන ඉන්න කෙනෙක් කියනවා නම් අපට යම්කිසි විශ්වාසයක් තබන්න පුළුවනි. එහෙත් මේ රජය මහජනතාවට අසත්‍ය දේවල් බොහොමයක්ම කියා තිබෙන බව කියන්නට සිදු වීම ගැන නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මට සමාවන්න. නිකම් බොරු නොව අහු වන බොරු කියා තිබෙනවා. එම නිසා රජය අර විධියේ ප්‍රකාශයක් කරන විට අප තුළ සැකයක් ඇති වීම පුදුමයක් නොවෙයි.

තමුත්තාත්සේලා කල්පනා කරන්නට පුළුවනි, මේ රජය මහජනයාට කී බොරුව මොකක්ද කියා. එසේ බොරු කියා අහු වුණු තැනක් මම සඳහන් කරන්නම්. ටික කලකට ඉහත රජයේ සේවකයන්ගේ වැඩ වර්ජනයක් ඇති වුණු බව තමුත්තාත්සේලාට මතක ඇති. මුලින්ම මේ වැඩ වර්ජනයේ යෙදුණේ රජයේ ලිපිකරු මට්ටමේ උදවියයි. ඉන් පසු කම්කරුවනුත් උපවුල් වුණා. ඒ සටනට සහභාගි වූ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කම්කරුවන් අතුරින් එක කොටසක්, රජයේ මුද්‍රණාලයේ කම්කරුවන්. වැඩ වර්ජනයේ යෙදෙමින් ඔවුන් එළියට ආ හැටියේම ලංකා ගුවන් විදුලි සේවයෙන් ප්‍රචාරය කළා, මුද්‍රණාලයේ යන්ත්‍රෝපකරණවලට රුපියල් ලක්ෂ ගණනක හානි කරමින් ඔවුන් ඒවා කඩා බිඳ දමා එළියට ආවාය කියා. එසේ ප්‍රචාරය කළේ වරක් දෙවරක් නොවෙයි. රජයේ අනුමැතිය ඇතිව, රජයේම ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙන් කරනු ප්‍රචාරයක් නිසා මෙය වගකීමෙන් තොර ප්‍රකාශයක් නොව සත්‍ය ප්‍රකාශයක් යයි මහජනයා සිතන්න ඇති. නමුත් මේක බොරුවක් බව මට දැනගන්න ලැබුණා. මට පමණක් නොවෙයි, අපේ විරුද්ධ පක්ෂයේ තවත් මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුටම දැනගන්න ලැබුණා. එසේ දැනගත් නිසා අපි කිව්වා මේක බොරු වක්‍ය කියා. එහෙත් අපි එය බොරු යයි කිව්වම වැඩක් නැහැනෙ. ඒ මොකද? අපි විරුද්ධකමට කියන එකක් කියන්න පුළුන්. ඒ නිසා මේ ගරු සභාවෙදී අපට සිද්ධ වුණා රජයේ මුද්‍රණාලය භාරව සිටින රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් යම් කිසි ප්‍රශ්න මාලාවක් ඇසීමට. ගරු හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාත් (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) මාත් ප්‍රශ්න මාලා දෙකක් ඉදිරිපත් කළා, හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නවලට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිතුරු දුන්නා. නමුත් අදි මදි කිරීම් සහිතවයි පිළිතුරු දුන්නෙ. මේ සම්බන්ධයෙන් රජයෙන් බොරුවක් කියා තිබෙනවාද, එහෙම නැත් නම් ගුවන් විදුලියෙන් බොරු ප්‍රචාරයක් කර තිබෙනවාද කියා අහන කොට ඒකට උත්තරයක් දුන්නෙ නැහැ. මගේ ප්‍රශ්න මාලාව ඇසුණේ ඊට දින තුන හතරකට පසුවයි. නමුත් මම නම් ඉඩ දුන්නෙ නැහැ, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට එහෙම බේරී පිළිතුරක් දෙන්න. මම එදා අවසාන වශයෙන් ඇසූ අතුරු ප්‍රශ්නයත්, එතුමා ඊට දුන් පිළිතුරත් කෙරෙහි මා මේ අවස්ථාවේදී තමුන් නාන්සේගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. මේ 1969 මාර්තු මාසෙ 7 වෙනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවෙ 2872 වෙනි තීරුවයි :

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

එසේ නම් ඒ කම්කරුවන් රජයේ මුද්‍රණාලයේ දේපළවලට ලක්ෂ ගණනක් පාඩු කළාය කියා ඒ කාලයේදී ගුවන් විදුලියෙන් කළ ප්‍රචාරය අසත්‍ය යක් නොවේද?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

එහෙම ප්‍රචාරයක් කළා නම් එය අසත්‍යයක්."—
[නිල වාර්තාව, 1969 මාර්තු 7; 83 වන කාණ්ඩය, 2872 තීරුව]

ඒ වචනය ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ මුඛයෙන් පිට කරවන්නට හැකි වීම ගැන මම ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා. කවුරුත් දන්නවා එවැනි ප්‍රචාරයක් කළ බව. ඒ කම්කරුවන් පිටතට එන අවස්ථාවේදී රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් පාඩු කරගෙනය ආවෙ කියා කීප විටක්ම ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කළා. අපි ප්‍රශ්න මාලා දෙකක් ඇසීමෙන් පසුවයි මේ වචනය එළියට ගන්නට පුළුවන් වුණේ, ඒ කළ ප්‍රචාරය බොරුවක් ය කියා. ඒ එක නිදර්ශනයක්. ඒ නිසා තමයි අපට මේ ලේඛන තමුන් නාන්සේලා දෙන විට ඒවා ඇත්තය කියා භාරගන්නට අමාරු වී තිබෙන්නෙ. තමුන් නාන්සේලා බොරු කියා තිබෙන නිසයි. ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කරන නිලධාරීන්ට බොරු කියන්න පුළුවන් නම් ඇයි මහ බැංකුවේ නිලධාරීන්ට බොරු කියන්න බැරි? දෙගොල්ලන්ම රජයේ සේවකයෝ. දෙගොල්ලන්ම උසස්වීම් බලාපොරොත්තු ව සිටින සේවකයෝ.

ඔය වියධිට තව බොහෝම නිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි. මම තවත් එකක් කියන්නම්. කවුරුවත් නොවෙයි, අගමැතිතුමාම කී බොරුවක්. මේ ගරු සභාවෙදීම කී බොරුවක්. ඒ මොකක්ද? තමුන් නාන්සේට මතක ඇති, මේ වෂීයේ පෙබරවාරි මාසයේ ජාතික නිදහස් දිනය සිහි කිරීමට යෙදුණේ මහනුවර බව. ඒ සදහා ගිය හේවා හට කාණ්ඩායම් කීපයකට පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ නවාතැන් දීමට ගිය අවස්ථාවේදී එම හට යන් සහ ශිෂ්‍යයන් අතර යම් කිසි ඝට්ඨණයක් ඇති වුණා. ඒ සම්බන්ධ වාර්තාවක් යුද්ධ හමුදා නිලධාරීන්ගෙන් අපේ අග මැතිතුමාට ලැබුණා. එතුමා ඒ වාර්තාව මේ ගරු සභාවෙදී කිව්වා. ඒ වාර්තාවෙ හැටියට මුලින් පහර දුන් වැරදිකාරයන් වුයේ ශිෂ්‍යයන්ය. ඒකට මට කමක් නැහැ. මගේ ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. හේවායන් තුන් දෙනෙකුට ගැහැව්වලි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ගැහැව්වා පමණක් නොවෙයි, ඔවුන්ගේ වස්ත්‍ර ගලවා ඔවුන්ගේ ශරීරවලට මුත්‍රා කළාය කියන එකත් ඒ වාර්තාවෙන් එතුමා කියෙව්වා. මම එතුමාට වරදක් කියන්නේ නැහැ. ඒ මොකද? ඒ වාතීව නිලධාරීන් විසින් එතුමාට දුන් වාර්තාවක්. ඒ වාර්තාව නොකිව්වය කියා අපේ අග මැතිතුමා කියන්නේ නැහැ. ඒ කට යුත්ත කෙළේ, ඒ විධියට හැසුරුණේ එක්තරා පක්ෂයක්, ඒ කියන්නේ පුරුෂ පක්ෂය පමණක් නොවෙයි තමාට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවායයි ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ගරු අග මැතිතුමා එවැනි ප්‍රකාශයක් කරන විට වග කීමෙන් තොරව එය නොකරනු ඇතැයි සිතූ නිසා අප ඒ අවස්ථාවේ නිශ්ශබ්දව සිටියා. එහෙත් එතුමා එදා කිව්වේ අමුලික බොරුවකැයි අපට ඊට පසු අවස්ථාවක දැනගන්නට ලැබුණා. එවැන්නක් සිදු වී නැතැයි අපට දැනගන්නට ලැබුණා.

ඉන් පසු පක්ෂ තුනේ ලේකම්වරුන් තුන් දෙනා ගරු අගමැතිතුමාට ලියමනක් යැව්වා. එක්කෝ සමාව ඉල්ලා ඒ වචනය අස් කර ගන්න; එසේ නැත්නම් ඒ බොරුව කි තැනැත්තාගේ නම ඉදිරිපත් කරන්නැයි ඒ ලියුම්වලින් කියා සිටියා. එහෙත් අද වන තුරු ගරු අගමැතිතුමා ඒ විධියේ බොරු වාර්තාවක් දුන් තැනැත්තාගේ නම ඉදිරිපත් කර නැහැ. එපමණක් නොව, අපේ රටේ ස්ත්‍රී පක්ෂයට කරන ලද ඒ නින්දාසහගත වචනය තවම අස් කර ගෙනත් නැහැ. ඉතින්, අසත්‍ය දේවල් කියලා, කී දේ අසත්‍ය බව ඔප්පු වී තිබියදීත් ඒ වචනය අස් කර නොගෙන ඉන්නවා නම්, කරන්නට පුළුවන් දෙය කුමක්දැයි මා තමුන්නාන්සේ ගෙන් අහනවා.

ඒ විශ්ව විද්‍යාලයේ ප්‍රධානීන් කොමිටියක් පත් කර තිබෙනවා. කොමිටිය මගින් ඒ සිද්ධිය ගැන පරීක්ෂා කර, විභාග කර තිබෙනවා. ඉන් පසු වාර්තාවකුත් පිට කර තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ කියා තිබෙන්නේ මෙවැනි දෙයක් සිද්ධ වීමට කිසිම හේතුවක් නැති බවයි; එවැන්නක් සිදු වූ බවට කිසිම සාක්ෂියක් නැති බවයි. ඒ නිසා එවැනි සිද්ධියක් ඇති වුණායයි පිළිගන්නට බැහැ, යනුවෙන් කියා තිබෙනවා. ඉන් පසුවත් ගරු අගමැතිතුමා බලා ඉන්

නේ ඇයි? එදා එතුමා අතින් වැරද්දක් සිදු වුණාය, කියාපු දේ අසත්‍යයක් බව පසුව දැනගන්නට ලැබුණාය, කියන්නට බැරිද? එහෙම නම් ඒ වාර්තාව දුන් තැනැත්තාගේ නම පිට කරන්න. නම පිට කර ඒ බව කියන්නේ නැත්නම්, බහින්නට තිබෙන එකම තීරණය හෙවත් නිගමනය, ඒක ගරු අගමැතිතුමා මවා ගත් කථාවක්ය යන්නයි. එහෙම කියන්නට සාමාන්‍යයෙන් අපි කැමති නැහැ. කැමති වුවත්, බහින්නට තිබෙන නිගමනය කුමක්දැයි මා තමුන්නාන්සේගෙන් අහනවා. එතකොට, එහෙමත් දේවල් කියනවා නම්, සියේට 8.3 ක වර්ධනයක් වෙලා තිබෙනවාය යනුවෙන් මහ බැංකුවේ නිලධාරීන් කියන විට, ඒ කතාව ඒ තරමින්ම පිළිගන්නට අපට පුළුවන්දැයි තමුන්නාන්සේගෙන් අහනවා. තමන්ගේ දේශපාලන වාසියට අසත්‍ය දේවල් ප්‍රකාශ කිරීම සමහර විට දේශපාලනයේ නියුතු උදවියගේ සිරිතක් වෙන්නටත් පුළුවනි. වැරදි වුවත්, කෙරෙන දෙයක් වෙන්නටත් පුළුවනි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් එය සත්‍යයක් හැටියට අපට නම් පිළිගන්නට අමාරුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවත් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ, ජනවාරි 8 වැනිදා සිදු වූ වෙඩිතැබිල්ල ගැන. මා ඒ ප්‍රශ්නය ඉස්මතු කෙළේ සිද්ධිය වෙලා මාස තුන හතරක් ගත වුණාට පසුවයි. එදා වෙඩිතැබිල්ලට—තුවක්කු පාවිච්චි කිරීමට—අවශ්‍යතාවක් තිබුණාදැයි සොයා ගන්නට පවා පොඩි කොමිටියක් වත් පත් නොකෙළේ මන්දැයි ගරු අග මැතිතුමාගෙන් ඇහුවා. පත් නොකිරීමෙන් අපට බහින්නට තිබෙන එකම නිගමනය, ගරු අගමැතිතුමා ඒ වෙඩි තැබිල්ල අනුමත කරනවාය යන්නයි. මම සාමාන්‍යයෙන් කිසිම කෙනෙකුට විරුද්ධව, කල්පනා නොකර, කිසිම චෝදනාවක් එල්ල කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් නොවෙයි. එහෙත් එදා ගරු අගමැතිතුමා ඉදිරියේම, ඒ චෝදනාව ගරු අගමැතිතුමා වෙත එල්ල කළා. ඊට පසු ගරු අගමැතිතුමා අපට නොකියා තමුන් යම්කිසි නිලධාරියකු පත් කළ බව දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ ගැන අපි සත්තෝෂ වුණා. මක්නිසාද, ඒ දක්වා නම් එහෙම දෙයක් සොයන්නට කොමිෂන් සභාවක් තබා කොමිටියක් වත්, පුද්ගලයෙකුටත්, පත් කර තිබුණේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

නැහැ. අන්තිමේදී ජී. වි. පී. සමරසිංහ මහත්මයා පත් කළා. පොලීසිය සම්බන්ධ යෙන් සොයන්නට නොවෙයි පත් කෙළේ. සිද්ධිය ඇති වන්නට පෙර පොලීසියත් හමුදාවත් කළ යුතු දේවල් කර තිබුණදැයි සෙයා බලන්නට පත් කෙළේ. ඒ නිසා වෙඩිතැබීල්ල ගැනවත්, ස්වාමීන් වහන්සේලා ගැනවත්, කඳුළු ගැස් ප්‍රහාරය ගැනවත් සොයා බලන්නට ජී. වි. පී. සමරසිංහ මහත්මයාට භාර දී තිබුණේ නැහැ. ඒ මහතාගේ වාර්තාවෙහි කුමක්ද කියා තිබුණේ? යම්කිසි පිරිසකට විසිරී යන්නට නියම කරන්න මත්තෙන් සිටිත් පරිදි කරන වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. එනම් පොලීසියේ ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර මගින් “විසිරී යන්න; එසේ නැති නම් විසුරුවා හරින්න අපි ප්‍රහාරක බලය යොදනවා” යන දැනුම්දීම කිරීමයි. ඒ මහතාගේ වාර්තාවෙහි කියා තිබුණේ ශබ්දවාහිනී යන්ත්‍ර මාර්ගයෙන් එසේ නොකියා මෙම වැඩේ කර තිබෙනවාය යන්නයි. එය විතරයි එහි කියා තිබුණේ. මා එතුමාට කෘතඥ වෙනවා, ඒකවත් ප්‍රකාශ කිරීම ගැන.

මගේ කතාවෙන් පසුව තමයි, ඒ පිළිබඳව වාර්තාවක් දෙන්නැයි ගරු අගමැතිතුමා නිලධාරියකු පත් කළාය කියන්නේ. ඒකයි මට ලැබුණු ආරංචිය. මෙනවා ගැනද ඔහු වාර්තාවක් දිය යුත්තේ? පොලීසිය ක්‍රියා කළ ආකාරය ගැනයි. එනම්, කඳුළු ගැස් ප්‍රහාරයත් බැටත් පොළු ප්‍රහාරයත් වෙඩිතැබීල්ලත් යන කාරණා ගැනයි. මට ආරංචිය, එම නිලධාරී මහතා ඒ ගැන විභාග කොට වාර්තාවක් සකස් කර අගමැතිතුමාට භාර දී තිබෙනවාය කියා. තවම එම වාර්තාවේ තිබෙන්නේ මොනවාදැයි හෙළි කර නැහැ. එම නිසා මා දැනගන්නට කැමතියි එම වාර්තාව ගැන. ලැබී තිබෙන ආරංචි අනුව ඔය විධියට වෙඩි තබන්නට පොලීසියට කිසිම වුවමනාවක් තිබුණේ නැතැයි එම වාර්තාවෙහි සඳහන් වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒක එහෙම නම් මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් එකක් අහන්නට කැමතියි. මාක්ස්වාදීන්ගෙන් බුද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නාය කියා බලයට පත් වී සිටින තමුත්තාන්සේලා පොලීසිය මගින් බෞද්ධ භික්ෂු නමකට කරන ලද මෙම අපරාධය නිලධාරීන් පවා

—දෙවන වර කියවීම

පිළිගෙන තිබියදී වසංකරගෙන සිටින්නේ මන්ද? කරුණා කර මේ අවස්ථාවේදීම අපට මේ ගැන පිළිතුරක් ලබා දෙනවා නම් අපි සන්තෝෂ වෙනවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතිද්දී එක අතකින් දේශපාලන වාසිය උඩ බොරු කියන විට අනික් අතින් කරුණු වසංකරගෙන තිබෙනවායයි අපට කල්පනා කරන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1968දී සියයට 8.3 ක වර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවා යයි කිව්වා. ඔය නිලධාරීන් ටික එකතු වී කියන ඒවා අපි පිළිගන්නේ කොහොමද? ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ප්‍රශ්නය ගැන මට පෙර කතා කළ කාලයේදී ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) විසින් කියන්නා යෙදුණා. ජීවන අංකය වැඩි වී තිබෙන ආකාරය ගැන එතුමා පැහැදිලි කළා. ජීවන අංකය සකස් කර තිබෙන ආකාරය වැරදි බව එතුමා පෙන්වා දුන්නා. ඒ නිසා මා ඒ ගැන නැවත කියන්නේ නැහැ. නමුත් මා මෙපමණයි කියන්නේ. ජීවන අංකය වැඩි වීම පිළිබඳව මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක් කතා කරමින් දැන් කියන්නේ, සංවර්ධනයක් කරන විට බඩු මිල ඉහළ නගින බවයි. ඒ නිසා එය බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕනෑ දෙයක්ලු. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමහර විට එය වෙන්න පුළුවනි. මා හරියට දන්නේ නැහැ. එය වෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. නමුත් මා අසන්නේ මෙයයි. මහ මැතිවරණ කාලයේදී ඔය ටික මහජනයාට නොකිව්වෙ ඇයි? ඇයි බොරු කළේ? සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවට දෙස් කියන විට මැතිවරණ ව්‍යාපාරය කරගෙන යන විට, තමුත්තාන්සේලා මොනවාද කිව්වෙ? “බඩු මිල මෙසේ නැග තිබෙනවාය, දුප්පතාට ජීවත් වෙන්න අමාරුය, අපේ තිබෙන අනුකම්පාව නිසයි අපි මේවා කියන්නේ, දුප්පතාට බේරා ගන්න, බඩු මිල පහළ බස්සවන්න අපට බලය දෙන්න.” ඔන්න ඔය විධියටයි තමුත්තාන්සේලා කිව්වෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සංවර්ධනයක් ඇති කරන විට බඩු මිල ඉහළ යාම සිදු වෙනවාය කියා තමුත්තාන්සේලා කල්පනා කරනවා නම්, ඇයි ඒ කාලයේදී ඒ බව මහජනයාට නොකිව්වෙ? ඒ නිසා අපි කොහොමද තමුත්තාන්සේලාගේ අප්‍රිය පිළිගන්නේ? භයානක විධියට අහස

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

උසට නොවෙයි, හද දක්වා උසට බඩු මිල ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ඒ තරම් විශාල වශයෙන් ඒ තරම් ඉහළට බඩු මිල ඉහළ නැගීම අවශ්‍ය දෙයක් කියා තමුත්තාත් සේලා අද කිව්වත් අපි කොහොමද පිළි ගත්තේ? මැතිවරණ කාලයේදී තමුත්තාත් සේලා එවැනි දෙයක් කිව්වේ නැහැ. එදා වෙනත් දෙයක් කියා අද මෙහෙම කියනවා. ඒ නිසා තමුත්තාත් සේලාගේ ඔය තර්කයට අපට එකඟ වෙන්න බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය පිළිබඳව ගණන් එකතු කර තිබෙන ආකාරය ගැන මා හිතන විධියට අනිද්දාට කතා කරන ගරු යටියන් තොට මන්ත්‍රීතුමා [ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා] කරුණු විස්තර කරාවි. ජීවන වියදම සකස් කර තිබෙන ආකාරය ගැනත්, එහි තිබෙන වැරදි, ගණන් එකතු කිරීමේදී කර තිබෙන වැරදි, සම්බන්ධයෙනුත් එතුමා පෙන්නා දේවි. ගණන් එකතු කර තිබෙන ආකාරය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි බව එතුමා පැහැදිලි කර දේවි. සමහර විට ඒ මහ බැංකුවේ නිලධාරීන් උසස්වීම් බලා පොරොත්තුවෙන් බොරු ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු සහිතව තම කතාවේදී පෙන්නා දේවි. නමුත් මා මේ අවස්ථාවේ දී එක් දෙයක් කියන්න ඕනැ. වර්තමාන රජය දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි කිරීම ඇත්ත වශයෙන්ම විශාල අරමුණක් හැටියට ගෙන කොයි ආකාරයෙන් හෝ ඉටු කළ යුතු අරමුණක් හැටියට ගෙන කටයුතු කරනවා. නමුත් අපට ඒ කරුණ ඒ විධියට පිළිගන්න බැහැ. මන්ද? ඊට වඩා හුඟක් වැදගත් කරුණක් වන මේ රටේ තිබෙන ආර්ථික ක්‍රමය—යටත් විජිත ක්‍රමයකට හැඩ ගැසී තිබෙන ආර්ථික ක්‍රමය—සකස් කරන්න ඕනැ. අද තිබෙන ආර්ථික ක්‍රමය නම් තේ, රබර්, පොල් යන මූලික ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන ආර්ථික ක්‍රමයකුයි. ඒ නිසා තමයි ඒ අධිරාජ්‍යවාදී බලවත් ධනපති රටවල්වලට ඔවුන්ගේ මුදල් බලය පාවිච්චි කරමින් ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොලේ මේ ද්‍රව්‍යවල මිල බලහත්කාරයෙන් පහළ බැස්ස විමට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නේ. අපි මේ විධියට කෘෂිකර්ම ද්‍රව්‍යයන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබාගෙන මේ අන්දමේ ආර්ථික ක්‍රමයක් මේ රටේ ගෙන යන නොහැකි. අපේ

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය කොයි තරම් වැඩි කළත්, එයින් ප්‍රතිඵලයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඇයි? ඊට වඩා වැඩියෙන් අපේ නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍යවල මිල බහිත තත්ත්වයක් තිබෙන නිසයි. අද සිදු වී තිබෙන්නේ එය නොවේද?

1955 සිට 1965 දක්වා වර්ෂ 10 ඇතුළත අපේ තේවල නිෂ්පාදනය සියයට 26කින් වැඩි වී තිබෙනවා. නමුත් අපේ ඒ තේ පිටරට යවා විකිණීමෙන් ලැබෙන ආදාය මෙහි වෙනසක් ඇතිවී නැහැ. ඒ ප්‍රමාණය මයි අදත් ලැබෙන්නේ. මිල පහත බැස්සා. මිල බැස්ස නිසා නිෂ්පාදනය වැඩි කළාට අපට ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නැහැ. තේ පිළිබඳව 1955 තිබුණු තත්ත්වයමයි 1965ත් තිබෙන්නේ. 1968 දී දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය සියයට 8 කින් වැඩි වී තිබෙන වාය කියා ආණ්ඩුව අපට කියනවා. නමුත් අදත් ඒ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි වුණාට ප්‍රශ්නය විසඳුණාද? නැහැ. ප්‍රශ්නය විසඳනවා තබා ඒ කිට්ටු වෙන්වත් නොයන බව අපට පෙනෙනවා. මක්නිසාද? මේ නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙන්නේ මිල බැස යන ද්‍රව්‍යයන් පිළිබඳවයි. එමනිසා නොදියුණු කුඩා රටක් වන අපේ රටේ දියුණුව මේවායින් මනින්නට ගියොත් අප අමාරුවේ වැටෙනවා. එම නිසා දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි කිරීම ප්‍රධාන අරමුණ හැටියට තබා ගෙන වැඩ කරන්නට යෑම මෝඩකමක් බව මා කියන්නට සතුටුයි. නිෂ්පාදනය වැඩි කරනවාත් සමගම මූලික අරමුණ විය යුත්තේ අපේ ආර්ථික ක්‍රමය මිට වඩා සුදුසු ආකාරයට වෙනස් කිරීම හෝ හැඩගැස්වීමයි. ඒ කාරණය අප සිතේ තබාගන්නට ඕනැ. අවුරුදු පහකින් දහයකින් ඒ අරමුණ ඉෂ්ට කර ගන්නට වැඩ පිළිවෙළක් නැත්නම් දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි කිරීම පමණක් අපේ අරමුණ කරගෙන වැඩ කරගෙන යනවා නම් කවදාවත් අපට මේ මුදල් අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්නට හුදුසුවත් වන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසු ගිය අවුරුදු හතර හමාරක කාලය තුළ අය වැය ලේඛන හතරකට පහකට මුහුණදී මේ ආණ්ඩුව වැඩ කරගෙන යන ආකාරය දෙස බලන විට අපට එක් කාරණයක් පැහැදිලි වීම පෙනෙනවා. මේ ආණ්ඩුව කිසිම දෙයක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කර නැත කියා අප කියන්නේ නැහැ. සංවර්ධනයක් නැත්නම් දියුණුවක් ඇති කරන්නට එක්තරා කාලයකදී එක්සත්ව යම් උත්සාහයක යෙදී තිබෙනවා. නමුත් ඒ උත්සාහය කර තිබෙන්නේ කුමන මාවතක් ඔස්සේද යන ප්‍රශ්නය ගැන මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. ඒ ප්‍රශ්නය මගෙන් ඇසුවොත් ලාංකික ධනපතියන්ගේ මාර්ගයෙන් මේ ආණ්ඩුව සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට උත්සාහයක් ගෙන තිබෙනවාය කියා මා උත්තර දෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ඒ මාවතේ ගමන් කිරීමේ ප්‍රති ප්‍රයෝජනවත් වශයෙන් විශේෂයෙන්ම කරුණු තුනකට මුහුණදෙන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

ලාංකික ධනපතියන්ට ඔබ්බ මාවතේ යාමෙන් පළමුකොටම සිද්ධ වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ රටේ යම් මුදල් අර්බුදයක් තිබුණාද ඒ මුදල් අර්බුදයේ බර සම්පූර්ණයෙන්ම සාමාන්‍ය මහජනතාව ගේ කරපිට පැටවුණා. මා මුලින් කීවාක් මෙන් මේ ආණ්ඩුව ලෝක බැංකුවේ අවවාද උඩ හාල් සලාකයෙන් සේරුවක් කැපුවා. එපමණක් නොවෙයි. ලෝක බැංකුවේ අවවාද උඩ සාමාන්‍ය ජනතාවට තවත් පහරවල් කිහිපයක් ගසන්නට යෙදුණා. 1967 නොවැම්බර් මාසයේදී රුපියලේ අගය අඩු කළා. එමනිසා බඩු මිල ඉබේම විශාල ප්‍රමාණයකින් ඉහළ ගියා. ඊළඟට 1968 වර්ෂයේදී අර වි.වි.හි.ස. ක්‍රමය ඇති කළා. ඒ ක්‍රමය ආරම්භ කරනවාත් සමගම අපේ ආනයන භාණ්ඩ රාශියක මිල කෙලින්ම සියයට 44 කින් වැඩි වුණා. ඒ මදිවාට 1969 මැද හරියේදී ඒ ප්‍රමාණය සියයට 55 දක්වා වැඩි කරන්නට යෙදුණා. මේ සෑම පියවරකින්ම සාමාන්‍ය ජනතාවට ඉවසන්නට බැරි තරම් පහරක් වැදුණු බව මා මතක් කරනවා. ජනතාවගේ කර පිට බර පැටවීමත් සමගම, ලාංකික ධනපති මාවත ඔස්සේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා මේ රජය අනුගමනය කරන ක්‍රියා මාර්ගයේ දෙවන ලක්ෂණය වූයේ ධනපති කොටස් වලට විශාල වශයෙන් සහන සැලසීමයි. ඒ සහන සැලසීමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 5 වන අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන තුරු බලා සිටියේ නැහැ. පළමුවන අය වැය ලේඛනයෙන්ම ඒ සහන දීමට පටන් ගත්තා. 1965 අය වැය ලේඛනයෙන් බදු

ශීය ධනපතීන්ට ලබා දුන්නා. රුපියල් කෝටි 7 ක පමණ සහනයක් ඒ විධියට දුන් බව අප පළමුවන අය වැය විවාදයේ දීම පෙන්වා දුන්නා. මා ගණන්වලට වැඩි දක්ෂයෙක් නොවෙයි. එකී විධියට අවුරුදු 5ක් ඇතුළත මේ රජයෙන් දේශීය හා විදේශීය ධනපතීන්ට ලැබෙන සහනයන් කොපමණ විශාලදැයි තමුත්තාන්සේලාට ගණන් බලා ගන්නට පුළුවනි.

වගා ව්‍යාපාරය සඳහා තරමක් දුරට ගොවීන්ට ධෛර්ය දුන් බව පිළිගන්නට මා සූදානම්. වී බුසලක මිල රු.2 කින් වැඩි කිරීම වැනි මාර්ගවලින් ගොවීන්ට තරමක සහනයක් දී තිබෙනවා. එහෙත් ඒ අංශ යෙහුන් ලොකුම ධෛර්ය දී තිබෙන්නේ ලංකාවේ ධනපතියන්ටයි. වගා කිරීම සඳහා යයි ඉඩම් අක්කර සිය දහස් ගණනක් ඔවුන්ට වෙන් කර දුන්නා. ඒ විතරක් නොවෙයි. වෑක්ටර්, මිනීමෝක් කාර් හා ජීප් රථ ගෙන්වීමට විශාල වශයෙන් විදේශ විනිමය ලබා දුන්නා. ඒ සමගම ඔවුන්ට බදු සහනයන් දුන්නා. වගා කළ ඉඩම්වලින් පාඩු වුණු බව පෙන්වමින් තම වතුවලින් ලැබුණු ආදායමෙන් ගෙවූ ආදායම් බදු පවා අඩු කර ගන්නට සමහර ධනපති මහත් වරුන්ට මේ බදු සහන නිසා පුළුවන් වුණු බව මා දන්නවා. එපමණකුත් නොවෙයි, වගාව සඳහා ලැබුණු ඉඩම්වල ඇති වටිනා ගස් කපා විකුණා විශාල වශයෙන් ලාභ ලබන්නටත් ඔවුන්ට අවස්ථාව ලැබුණා. එය එසේ නොවේයයි කියන්න මුදල් ඇමතිතුමාට පුළුවන්කමක් නැහැ. කෘෂි කර්ම ඇමතිතුමාත් එය එසේ බව පිළි ගන්නවා. ඒ තත්ත්වය නිසා, වගා කිරීමට දෙන ලද සමහර ඉඩම් අවලංගු කර තිබෙනවා.

රට දියුණු කිරීම සඳහා රජය විසින් ධන පතියන්ට යම්කිසි රුකුලක් දෙන විට ඔවුන් එයින් අයුතු ප්‍රයෝජන ලබමින් රට ගැන නොහිතා කටයුතු කිරීම ඉතා කණගාටුදායක කරුණක්. දැන් බොහෝ භාණ්ඩ පිටරටවලින් ගෙන්වීම නතර කර තිබෙන නිසා කර්මාන්ත අතින් පවා මේ රටේ ධනපතියන්ට හොඳ අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. මෙරටට අවශ්‍ය භාණ්ඩ මේ රටේම නිෂ්පාදනය කොට ඕනෑම මිලකට විකුණා ගැනීමට ඔවුන්ට ඉඩකඩ තිබෙනවා. එහෙත් අපේ රටේ ධනපතීන් එයින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ප්‍රයෝජන ගෙන කර්මාන්ත දියුණු කිරීමෙන් නිෂ්පාදනවල මිල අඩු කිරීමේ උත්සාහයක් ගන්නේ නැහැ. ඒ වෙනුවට; භාණ්ඩ හිඟය ප්‍රයෝජනයට ගනිමින්, නිපද වන බඩු ඉතා අධික මිලට විකුණා විශාල ලාභ ලැබීමට ඔවුන් ඉදිරිපත් වෙනවා. මේ රජයත් ඒ භාණ්ඩවල මිල සීමා කිරීමට කිසිම උත්සාහයක් දරන්නේ නැහැ. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා “බ්‍රොරෝ ඔෆ් ස්ටැන්ඩඩ්ස්” ගැන කතා කළත් තවම ඒවා කෙටි නැහැ. ධනපතින් මාර්ගයෙන් රටක් දියුණු කරන්නට බැරියයි මා කියන්නේ නැහැ. සමහර රටවල් එසේ කර තිබෙනවා. එහෙත් අපේ රටේ නම් එය කෙරෙන්නේ නැහැ. ධනවාදීව හෝ වේවා, සමාජවාදීව හෝ වේවා රටක් දියුණු කරන්නට නම් ඒ සඳහා නිසි සැලැස්මක් ඇති කළ යුතුයි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව කිසිම සැලැස්මක් යොදා නැහැ. සැලසුම් තිබුණු ස්ථානවලත් ඒවා කඩාකප්පල් වන විධියට ක්‍රියා කර තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවෙදී එක කාරණයක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. සිරිමාවෝ බණ්ඩාර නායක මැතිනියගේ ආණ්ඩු කාලයේදී මම ඒ රජයේ හිටියෙ නැහැ. මා ඇමති ධුරයක් වැනි තනතුරක් දැරුවෙ නැහැ. එහෙත් ඒ රජයට මා සහාය දුන්නා. මා විශේෂ යෙන් කුකුළන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරය ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වල—කුකුළන් මරා කෑම සඳහා, නැතිනම් මසට ඇති කිරීම සඳහා නොවෙයි; බිත්තර ලබා ගැනීම සඳහා ඇති කිරීමට—සමුපකාර ක්‍රමයට අපේ ගම්වල ඒ ව්‍යාපාරය කර හැරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළා. ප්‍රථම යෙන්ම පානදුරයේ සමුපකාර තුන හතරක් ඒ විධියට හදාගෙන පසුව එය බණ්ඩාර ගම කොට්ඨාශයටත් දීර්ඝ කර ඒ ව්‍යාපාරයේ සාර්ථක භාවය කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ සැලසුම් සකස් කරන නිලධාරීන්ට ඔප්පු කිරීමෙන් පසු ඒ ව්‍යාපාරය පිළිගත්තා. පිළිගැනීමෙන් පසු සම්මේලනයක් පවත්වා සැලැස්මකුත් සකස් කළා. විශේෂයෙන් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් පිරිසක් මේ ව්‍යාපාරයට පුහුණු කර, ප්‍රථම පියවරක් හැරියට හඳුන්වා සිටි කළුතර දක්වා වර්ග කට මේ විධියේ සමිති සියයක් පමණ පිහිටුවීමේ අදහසින් කටයුතු කරගෙන ගියා. පළමු වර්ෂයේ නම් තරමක් දුරට ඒ

—දෙවන වර කියවීම

කටයුතු සිදු වුණා. සැලැස්මේ අඩුපාඩු තිබුණා. සමුපකාර ව්‍යවස්ථාවල අඩුපාඩු තිබුණු නමුත් ඒවා හරි ගස්සා ගන්නට ඉගෙන ගත්තා.

එහෙම කටයුතු කරගෙන යන අතර අළුත් රජය බලයට පත් වුණා. එවිට මේ රජය ඒ සැලැස්ම පැත්තකට දැමුණා. ඊට පසුව මේ ව්‍යාපාරය අපට දෙන්න කියා පුද්ගලයන් කිහිප දෙනෙකු කිසිම සැලැස්මක් නැතිව මේ ව්‍යාපාරයට බැස්සා. රජය ඔවුන්ට ඉඩ දුන්නා. ඔවුන්ට ඕනෑ තරම් “Parent stock” පැටව් බෝ කරන කිකිළියන් ගෙන්වා ගන්නට අවසර දුන්නා. එවිට ඒ වර්ගයේ කුකුළන් රටේ සුලභ වුණා වගේම බිත්තරත් සුලභ වුණා. ඒක කළාට වරදක් නැහැ. හැබැයි ඒ කුකුළන්ට ආහාරත් වුවමනා කරනවා.

එතරම් විශාල වශයෙන් උසස් වර්ගයේ කිකිළියන් මේ රටට ගෙනවිත් බෝ කරනවා නම් ඔවුන්ට නිකම්ම පොල්කූඩු දී බිත්තර දම්මවන්ට බැහැ; උසස් වර්ගයේ කෑම දෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නම් “මේස්” සහ “ෆිෂ් මිල්” යන කෑම වගී දෙක වුව මනා කරනවා. ඒ සත්ව ආහාර දෙවර්ගය අපි පිටරටින් ආනයනය කරන ආහාර වගී දෙකක්. එහෙත් විදේශ විනිමය නැත කියා ඒ ආහාර ගෙන්වීම වැඩි කළේ නැහැ; ගෙන්වුවේ පෙර ගෙනා ප්‍රමාණය මයි. සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? පෙරට වඩා දෙතුන් ගුණයකින් බිත්තර සඳහා ඇණ වුම් ලැබුණු නමුත් කුකුළන්ට අවශ්‍ය ආහාර වන මේස් හා ෆිෂ් මිල් නැති නිසා ඒවා සපයන්නට බැරි වුණා. පොල්කූඩු සහ පුත්තක්කු මිශ්‍ර ආහාර ඒ උසස් වර්ගයේ කුකුළන්ට දුන් නමුත් ඒ විධියේ කෑම දී ඔවුන්ගෙන් සැහෙන ප්‍රමාණයක් බිත්තර ලබා ගන්නට බැරි වුණා. මේ තත්වය නිසා තාවකාලික වශයෙන් පාඩු වුණා. සමුපකාර අංශයටත්, පෞද්ගලික අංශයටත් දෙකටම පාඩු වුණා. මම මේ කාරණය ඉදිරිපත් කළේ මේ රජය කිසිම සැලැස්මක් නැතුව ක්‍රියා කර තිබෙන බව පමණක් නොවෙයි, කලින් යම්කිසි ප්‍රමාණයක හෝ සැලැස්මක් තිබුණා නම් ඒවාත් කඩාකප්පල් වන ආකාරයට ක්‍රියා කර තිබෙන බවත් පෙන්වා දීමටයි. මේ විධියට සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට අමාරුයි කියන එක පුද්ගලයන් නොවෙයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

මේ රටේ යම් අංශයක සංවර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවා නම් එය ඇති වී තිබෙන්නේ මේ රජයේ ක්‍රියා නිසා නොව, මේ රජයේ ක්‍රියා නොතකා කටයුතු කිරීමෙන් යයි මට කියන්නට පුළුවන්. ඒකත් පුදුමයක් නොවෙයි. අපේ රට බනවාදි මාර්ගයකින් සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවන්ය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එයින් අදහස් කරන්නේ, සැහෙන කාලයක් යන තුරු අපේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා සේවයක් කරන්නා බනපති පංක්තියට නොහැකිය කියා නොවෙයි. හැම දෙයම සමාජවාදී විධියට එක වරටම කරන්න බැහැ. නමුත් සමාජවාදී සැලැස්මක් යටතේ, සමාජවාදී ව්‍යාපාරයට බර වී වැඩ කරගෙන යන්නේ නැති නම් සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න බැහැ. මන්ද? එය අපේ බනපති පංක්තියේ ස්වභාවක් නිසයි. සමා වන්න, මෙබඳු ප්‍රකාශයක් කරනවාට; නමුත් නොකියා බැහැ. අපේ රටේ මිනිසුන්ගේ ස්වභාව ගැන කියන්න බැහැ.

අපේ රටේ බනපතියන් රටේ සංවර්ධනයේ කොටස්කරුවන් හැටියට ක්‍රියා කරන පිරිසක් නොවෙයි. එය අද ර්‍යේ නොවෙයි, අපේ රටට නිදහස ලැබෙන්නටත් පෙර කාලවලදී සිට පෙනුණු දෙයක්. අප රටට නිදහස ලැබෙන්නට පෙර, නිදහස සඳහා සටන් කළා නොවෙයි, එම සටන සඳහා එක පියවරක්වත් අපේ බනපති පංක්තියේ එකම දේශපාලන සංවිධානයකින්වත් අරගෙන තිබෙනවාදැයි ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම කිසිම පියවරක් ගත්තේ නැහැ, පන්දම් ඇල්ලුවා විතරයි. දණ නමාගෙන, බඩගාගෙන වයිටි හෝල් මන්දිරයට ගිහින් අපට නිදහස දෙන්නටය කියා ඉල්ලුවා මිස ඒ සඳහා කිසිම අන්දමේ උත්සාහයක යෙදුණේ නැහැ. එයට හේතුවක් තිබෙනවා. අපේ රටේ සිටි බනපතියන් එක්කෝ වෙළෙන්දෝ නැති නම් බනපති වතුහිමියෝ. ඒ කොටස් දෙකම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යටත් වූ, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සුළු කොටස්කාරයන් වශයෙන් සල්ලි හම්බ කළ බනපති කොටස්.

ඉන්දියාවේ මෙන් කාර්මික බනපති පංක්තියක් අපේ රටේ තිබුණේ නැහැ. ඉන්දියාවේ ඉන්දියානු ජාතික සංගමය, අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව ජාතික නිදහස්

—දෙවන වර කියවීම

සටනක් ගෙන ගියා, බනපති පංක්තියේදී ආධාරය ඇතිව. එසේ ආධාර කළේ අධිරාජ්‍යවාදී බනපතියන් සමග හැප්පෙන්න පුළුවන් බනපති පංක්තියක් ඒ රටේ තිබුණු නිසයි, කාර්මික බනපති පංක්තියක් තිබුණු නිසයි. ලැන්කෂයර්හි මෝල් හිමියන් සමග තරග කරන්න පුළුවන් මෝල් හිමියන්, බොම්බේ, අහමඩාබාද්, යන නගරවල ඇති වුණු නිසයි, අධිරාජ්‍යවාදී බනපතියන් සහ ඉන්දියානු බනපතියන් අතර තරගයක් ඇති වුණේ. අපේ රටේ බනපතියන් හා අධිරාජ්‍යවාදී බනපතියන් අතර එබඳු තරගයක් ඇති වුණේ නැහැ. අපේ රටේ බනපතියන් හැදුනේත්, වැඩුනේත් අධිරාජ්‍යවාදී බනපතියන්ගේ ඒජන්තවරුන් හැටියටයි. එම නිසා තමයි, ජාතියේ නිදහස සඳහා අපේ බනපතියන් ටත් ඔවුන්ගේ සංවිධානවලටත් එකම පියවරක්වත් ගන්නට බැරි වුණේ.

අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී සුළු පියවරක්වත් ඒ සඳහා ගත්තා නම් ගත්තේ කම්කරු පන්තිය වෙනුවෙන් කම්කරු පංක්තියේ නාමයෙන් කපා කළ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය පමණක් බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. යුද්ද කාලයේදී තමුත්තාත් සේලා සිටියේ කොහේද, අප සිටියේ කොහේද, කියන කාරණා නැවත වරක් මතක් කර දීම අවශ්‍ය නැතැයි මා කල්පනා කරනවා. [බාබාකිරිමක්].

ඉන්දියානු බනපතීන් තුළ ඒ සම්බන්ධයෙන් සුළු වශයෙන් හැඟීමක් තිබුණත් එවකට ලංකාවේ සිටි බනපතීන් තුළ එබඳු හැඟීමක් තිබුණේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කපානායකතුමනි, අධිරාජ්‍ය යුගයේදී එකම ප්‍රගතිශීලී පියවරක්වත් ඒ අයට ගන්න බැරි වුණා පමණක් නොවෙයි, අද දේශපාලන බලය ලැබුණාමත්, රට දියුණු කිරීමට යම්කිසි හැකියාවක් තමන්ගේ ආණ්ඩුවට ලැබුණාමත්, රට දියුණු කරනවා වෙනුවට මුදල් හම්බ කර රට කාබා සිතියා කර දැමීමටයි කටයුතු කරන්නේ. ඉඩම් වගා කරන්න බනපතීන්ට දෙනවා. කරන්නෙ මොකක්ද? ලී දඩු කපාගෙන ගිහින් විකුණනවා, වගා කරන්නෙ නැහැ, පිටරිත් කාර්මික භාණ්ඩ ගෙන්වීම තහනම් කර ඒවා මෙහිම තනන්න අවසර දෙනවා. නමුත් උසස් තත්ත්වයේ භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරනවාද? නැහැ. ඉතාමත්ම බාල වර්ගයේ භාණ්ඩ නිෂ්පාද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

නය කර අවුරුද්දෙන් දෙකෙන් රුපියල් කෝටි ගණන් ලාභ ලබන්න උත්සාහ කරනවා මිස කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කිරීමට කිසිම උත්සාහයක් දරන්නේ නැහැ. එවැන්නක් කිරීමට උත්තරාදායක් නැහැ, ශක්තියක් නැහැ.

අන්න ඒ නිසා තමයි බනවාදී මාගියන් ගෙන් මේ රට සංවර්ධනය කරන්න බොහොම අමාරුයි අප කියන්නේ. ඒ කෙසේ වෙතත්, බනපතියන්ට අපේ රටේ සංවර්ධනය කිරීමේ කාර්යෙහිලා කිසිම තැනක් තැන කියා අප කියන්නේ නැහැ ; අපේ පක්ෂය කියන්නේ නැහැ ; අපේ පෙරමුණ කියන්නේ නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ගරු සභාවේ සිටින නිසා විශේෂ යෙන් ඒ කාරණය මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන් ඒ අයටත් අප රටේ තැනක් තිබෙනවා. තමුත් අඩු වෙනස යන තැනක් තිබෙන්නේ. සමාජ වාදී වැඩ පිළිවෙලටයි සැලකිය යුතු තැනක් දෙන්න ඕනෑ කරන්නේ. එය සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙලක් හෝ වේවා, ජන සතු වැඩ පිළිවෙලක් හෝ වේවා, එබඳු සාමූහික වැඩ පිළිවෙලකට තමයි අප වැඩි තැනක් දිය යුතුව තිබෙන්නේ. එසේ නැතිව නියම විධියේ සංවර්ධනයක් කටයු වත් ඇති කරන්න බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් මා මේ ආණ්ඩුවට හුඟක් දොස් කිව්වා. එක පොඩි හොඳක් පමණක් කියන්නට තියෙනවා. පොඩ්ඩක් හෝ හොඳ කියන වාට අපේ පැත්තේ අය විරුද්ධ වන්නට පුළුවන් වුනත් ඒකට කරන්නට දෙයක් නැහැ. හොඳක් තියෙනවා නම් ඒ හොඳ අප පිළිගන්නට ඕනෑ. මේ රජයේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව මට සුළු හොඳක් කියන්නට පුළුවන්. මේ රජයට බලාපොරොත්තු වුණු පිළිවෙලට මුදල් ආධාර ලැබුනේ නැහැ. එසේ ලැබුනා නම් මේ විධියට කරදර වන්නට වුවමනා නැහැ ; ආර්ථික ආර්වුදය ගැන කථා කරන්නට වුව මනා නැහැ ; ජනතාවගේ කර උඩ මේ විධියට බර පටවන්නට වුවමනා නැහැ. බලාපොරොත්තු වුණු ආධාර—සමහරවිට ලැබිය යුතුව තිබුණු ආධාර—ලැබුනේ නැහැ. මේ රටේ තැන්පත් කරාවිය කියා බලාපොරොත්තු වූ මුදල්—ප්‍රාග් ධනය— බලාපොරොත්තු වූ ආකාරයට ලැබුනේ නැහැ. ඒක සිදු වුණේ මේ ආණ්ඩුවට

දක් නිසා නොවෙයි. ඒක අප සියළු දෙනා ගේම වරදක්. මේ ලංකාවේ ලොකු අවාස නාවක් තියෙනවා. ඒ අවාසනාව නම් ලංකාව ඉන්දියන් සාගරයේ පිහිටා තිබීමයි. මේ ලංකාව ඉන්දියන් සාගරයේ පිහිටා තිබෙන්නේ නැතිව පැසිපික් සාග රයේ පිහිටා තිබුනා නම් මේ ආධාර ලැබෙන්නට තිබුනා. මේක භයානක ප්‍රදේශයක්. එක පැත්තකින් ඉන්දියාව තියෙනවා. අනිත් පැත්තෙන් බුරුමය තියෙනවා ; අග්නිදිග ආසියාවේ රටවල් තියෙනවා. අර පැත්තෙන් චීනය කඩාගෙන එන්නත් පුළුවන්. එසේ නම් මේ රටේ මුදල් තැන්පත් කරන මෝඩයන් කවද ? මේ යුගයේදී අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ මුදල් ලබා ගන්නට බැ, අපේ රට වැරදි ස්ථානයේ පිහිටා තිබෙන නිසා. ඒක මේ රජයේ වරදක් නොවෙයි. මේ භයානක ස්ථානයේ පිහිටි ලංකාවට වුනත් ආධාර ලබා ගන්නට තිබුණා, මේ රජය කෙළින්ම —පැකිළීමක් නැතිව—මේ රටත් ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ යුද කඳවුරට ඇතුළු කිරීමට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළා නම්. චීනයට විරුද්ධව හෝ වේවා, රුසියාවට විරුද්ධව හෝ වේවා ඇති වන්නට තිබෙන යුද්ධයක් සඳහා පරමාණු බෝම්බ තැන්පත් කරන ස්ථානයක් හැටියට ලංකාව පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ දීමට අපේ අගමැති තුමා සතුටු වුණා නම් ඒ ආධාර සියල්ලක්ම ලබා ගන්නට ඉඩ තිබුණා. හැබැයි එහෙම කළා නම් අපට එක භයක් තියෙනවා. කටයු හෝ පරමාණු යුද්ධයක් පටන් ගන්නවා නම්, රුසියානු කාරයන් අප සමග තිබෙන විශේෂ විරුද්ධකමක් නිසා නොව යුද්ධය දිනන්නට තිබෙන ආශාව නිසා යුද්ධය පටන් ගන්නවාත් සමගම ඔවුන්ගේ පරමාණු බෝම්බයක් ලංකාවට එව්වා නම්, ඒ බෝම්බය කොළඹට වැටුණා නම්, කොළඹ පමණක් නොව, මුළු බස්නාහිර ප්‍රදේශය පමණක් නොව, මුළු ලංකාවම, ඉන්දියානු සාගරයම මකබැවි යන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එවැනි දේකට ඉඩ නොතැබීම ගැන අද වුනත් මේ රජයට අපේ කෘතඥතාවය පුද කරනවා.

එහෙත් දේශපාලන වශයෙන් අප ඒ විධියට පාවා දී නැති වුනත් ආර්ථික වශයෙන් මේ රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඇමෙරිකානු අධිරාජ්‍ය ආණ්ඩුවෙන්, ලෝක බැංකුවෙන් සුවව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

මෙහෙකරුවන් බවට අපට පත් කර තිබෙන බව කණගාටුවෙන් වුනත් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ රජය මෙතෙක් ගෙන තිබෙන සෑම පියවරක්ම ගෙන තිබෙන්නේ ලෝක බැංකුව කියන විධියටයි. එය යහපත් එකක් වන්නට පුළුවන්; අයහපත් එකක් වන්නට පුළුවන්. ඒක නොවෙයි, ප්‍රශ්නය. අරගෙන තිබෙන සෑම පියවරක්ම අරගෙන තිබෙන්නේ ලෝක බැංකුව කියන විධියටයි. එය යහපත්ද, අයහපත්ද යන්න වෙනම තර්ක කරන්නට පුළුවන්. ඒ මිනිසුන් කියන දේ තමයි, මේ රජය කර තිබෙන්නේ. එපමණක් නොවෙයි. ඒ මිනිසුන් නොකියන දේවලුත් මේ රජය කර තිබෙනවා. එසේ කර තිබෙන්නේ දේශපාලන අතින් නොවෙයි, ආර්ථික අතින්.

තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ ආයතනය පිළිබඳව තමුන් තාන්සේලා ඇති කරගෙන තිබෙන කොන්ත්‍රාත්තුව පිළිබඳව අද උදේ මැද වව්වියේ ගැර මන්ත්‍රිතුමා (මෙත්‍රිපාල සේනානායක මයා.) සදහන් කළා. ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවෙන් අප ඡෙල් කොම් පැනියට බැඳ තිබෙනවා. එය එසේ නොවෙයි නම් මේ අය වැය විවාදය කෙළ වර වන්නට පුළුවන විශ්වාස කරන්නට පුළුවන් ආකාරයට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න. රුපියල් පනස් කෝටියක කොන්ත්‍රාත් එකක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ ඡෙල් කොම්පැනියේ ශාඛා තිබෙන අධිරාජ්‍යවාදී රටවලින් පමණක් අමු තෙල් ලබා ගත්ට අපට සිදු වී තිබෙනවා. ඒක එහෙම නොවෙයි නම් කරුණාකර අපට කියන්න. එහෙත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන කරුණු අනුව අපට බහින්නට තිබෙන එකම නිගමනය කුමක්ද? තමුන් තාන්සේලා දේශපාලන වශයෙන් ඊට පාවාදි නැති වුනත් ආර්ථික වශයෙන් අඩියක් අඩියක් පාසා අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ වහල් බැම්මට අප ඇතුළත් කර තිබෙනවාය කියලයි අපට හිතන්නට තිබෙන්නේ. ඒ අතින් කල්පනා කරන විට වැඩි කලක් යන්නට පෙර මහ මැති වරණයක් තබනවාය කියා අපේ අගමැති තුමා ප්‍රකාශ කර තිබීම ගැන අපි සන් තෝෂ වෙනවා. අපි එසේ සන් තෝෂ වෙන්නේ මේ රටේ මහජනතාවට තමන්ගේ ආර්ථික නිදහස ආරක්ෂා කර

ගනිමින් ජාතික නිදහසට ඇති විය හැකි අනතුරුවලින් මේ රට බේරා ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන නිසයි.

ගැර නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මීට පිටා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මිළඟට ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රිවරයෙක් කථා කර වේලාව 8 වන විට අපේ වැඩ කටයුතු අවසාන කරන්නට පුළුවන් වේය කියා මා කල්පනා කරනවා. එහෙත් තවත් එක කරුණක් ගැන පමණක් සදහන් කරන්නට අවස්ථාව ලබා දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. එය මේ අයවැය ලේඛනයට අයිති එකක් නොවෙයි. එහෙත් එයත් කිය යුතු කරුණක්. මට පෙනෙන හැටියට අද අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ අයුක්තියක් වෙගෙන යනවා. අපි හැමෝම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට බණිනවා. ඒ එතුමා කරන වැරදි නිසා වෙන්න ඇති. හැම අතින්ම එතුමා පහර කෑ තිබෙනවා. පහර කන කෙනෙකුට පහර ගහන්න මා කැමති නැහැ. මා කැමති සටනකට ගොස් පරදින පැත්තට වී පහර කන්නයි. වැටී සිටින කෙනෙකුට පහර ගහන්නට මා කැමති නැහැ. එහෙත් කරන්නට දෙයක් නැහැ; එක කරුණක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. එය මේ අයවැය ලේඛනයට සුදුනම් වීමක් වශයෙන් ඇසු ප්‍රශ්නයකට ලැබුණු පිළිතුරක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සදහන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන එකක්. මා මෙයට සුදුනම් වුනේ මාස 6 ක කාලයක සිටයි. ඒ ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් කරන ආකාරය ගැනයි.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තෝරා ගැනීම සදහා විභාගයක් තබා තිබෙනවා. විභාගයෙන් ඉහළ ලකුණු ලබන අයටයි තැන දෙන්නට ඔනෑ. එසේ නැතිව ඇමතිවරුන්ගෙන් ලියුම් අරගෙන ගියාට පත්වීම් දීම වැරදි බව අපි පිළිගන්නවා. මේ ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයේ ලිඛිත පරීක්ෂණය සදහා ලකුණු 200ක් දෙනවා. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු 400 ක් දෙනවා. එය ලොකු අයුක්තියක්. මට මතක හැටියට සිවිල් සර්විස් විභාගයේදීත් ලිඛිත පරීක්ෂණයට ලකුණු 900 ක් දෙනවා; සම්මුඛ පරීක්ෂණයට දෙන්නේ ලකුණු 100 යි. “සිවිල් සර්විස්” විභාගයේ ලකුණු බලන මහත්වරුන්ට ඉඩ කඩ තිබුණේ ලකුණු සියයක අයුක්තියක් කරන්නට පමණයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

“හිතවත් මන්ත්‍රීතුමනි,

69.4.28 වැනි දින නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී පිළිතුරු දෙන ලද අංක 20 දරන ප්‍රශ්නය

69.4.28 වැනි දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1231, 1232, සහ 1233 දරන තීරු කෙරෙහි ඔබගේ අවධානය යොමු කරවමි.

ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයේදී ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් ලබා ගත හැකි උපරිම ලකුණු ප්‍රමාණය 200 ක් වන අතර, සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නියම කර ඇති ලකුණු ප්‍රමාණය 100 කි. එවිට මුළු ලකුණු ප්‍රමාණය 300කි.”

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය කියන්නේ ඊට කලින් තිබුණු විභාගයක් ගැන. හැන්සාඩ් වාර්තාවේ මොනවා දෝ තීරු වශයෙන් දී තිබෙනවානේ. ඔය කියන්නේ කලින් අවුරුද්දක දේවල්. මා කියන්නේ ගිය අවුරුද්දේ තත්ත්වයයි.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මේ අවුරුද්දේ මා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පසු ගිය අවුරුද්දේ ඒවා කියන්නට ඕනෑද්?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

උත්තරය කලින් අවුරුද්දක් සම්බන්ධ වෙන්න පුළුවන්.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

වෙනත් බැහැනේ. 1969 එවා තිබෙන ලියමනක්. ඕනෑ නම් අසා තිබෙන ප්‍රශ්නය බලන්න පුළුවන්. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු කියක් දෙනවාද කියන එකයි මේ ලියමනෙන් කියන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

ප්‍රශ්නය කවදා ඇසුවාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

—දෙවන වර කියවීම

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඕකට අපි කෝලාහල කරන්න ඕනෑ නැහැ. මා ප්‍රශ්නය ඇසුවාට පසුව සම්මුඛ පරීක්ෂණයට දෙන ලකුණු ගණන 100 සිට 25 දක්වා අඩු කර තිබෙනවාය කියා ගරු ඇමතිතුමා කියනවා නම් එය පිළිගෙන වාච්චෙන් මම සූදානම්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

පසුගිය වර ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට දුන් වැඩිම ලකුණු ගණන 25 යි.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඒ වුණාට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා මේ අවුරුද්දේ මැයි මාසයේ මට එවූ ලියමන අනුව ලකුණු ගණන ඊට වෙනස්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

සමහර විට කොමියුනිස්ට් ලිපිකරුවකු ඕක සකස් කළාද කියන්න බැ.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

තමුත්තාත්තේගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කොමියුනිස්ට්කාරයකු බව මා දන්නේ අදයි. එතුමා තමයි, මේ ලියමනට අත්සන් කර තිබෙන්නේ. කියවන්නේ නැතිව ලියුම් අත්සන් කරන්නේ නැහැ නොවැ?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔක්කොම පයිල් බලන්නට එතුමාට වෙලාවක් තියෙනවා?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

• ලියමනක් අත්සන් කරන්නට මත්තෙන් එය කියවා බලන්නට ඕනෑ. එහෙම නැතුව අත්සන් කළොත් අමාරුවේ වැටෙන්නට පුළුවනි. කියවන්නේ නැතිව ලියුම් අත්සන් කරන ලෙස අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා ඇවියට තමුන්නාන්සේ පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට කියනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය ලියමනේ ඔය උත්තරය ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් කියන කාරණයට දුන් උත්තරයක් නොවන්නට පුළුවනි. ඔකේ කලින් හැන්සාඩ් වාර්තාවක තීරු අංක වගයක් ගැන සඳහන් වෙනවා. ඔය කියන්නේ කවදා හැන්සාඩ් වාර්තාවක් ගැනද?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මේ අවුරුද්දේ අප්‍රේල් මාසයේ 28 වැනිදා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

එදිනට පසුවයි, මේ වර පත්වීම් දී තිබෙන්නේ.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මා කලින් ප්‍රශ්නය ඇසූ නිසා මූලින් තිබුණු අසාධාරණකම් නැති කර සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ ලකුණු ගණන 25 දක්වා අඩු කර තිබෙනවා නම් සතුටුයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

දැනගත් වේලාවේදී ඒවා සකස් කරනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ පාලන කාලයේ තිබුණු අසාධාරණකම් දැන් තිබෙනවා.

—දෙවන වර කියවීම

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

හැම දෙනාම පහර ගසන අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාට පහර ගසන්නට කැමති නැති බව මා මූලින්ම කීවා. [බාධා කිරීමක්.]

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා මට ඉඩ දෙනවා නම් මම කියන්නම්. 1969 අප්‍රේල් මාසයේ 28 වැනිදා ගරු මන්ත්‍රීතුමා අසා ඇති ප්‍රශ්නය මේකයි; මම එදින හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් කියවන්නම්:

“අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කර ගැනීම පිණිස විභාගයක් ගැලු දිස්ත්‍රික්කයේ පවත්වා ඔවුන් සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් 1966 අප්‍රේල් මාසයේදී පවත්වන ලද්දේද? (ආ) මෙම විභාගයේදී (i) ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් (ii) සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන්, (iii) මුළු විභාගයෙන්, කේ. ඩී. නාලිනි විජේනායක මෙනෙවිය ලබා ගත් ලකුණු ගණන කීයද? (ඉ) ත්‍රිපාල තෙවරප්පෙරුම මෙනෙවිය (i) ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන්, (ii) සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන්, (iii) මුළු විභාගයෙන්, ලබා ගත් ලකුණු ගණන කීයද?”

ඒකට ජයසූරිය මහත්මයා මේ විධියට උත්තර දී තිබෙනවා:

“(අ) ඔව්; 1965 මාර්තු මාසයේදී ලිඛිත පරීක්ෂණය හා 1966 අප්‍රේල් මාසයේදී සම්මුඛ පරීක්ෂණය. (ආ) මෙවැනි තරග විභාගයක ලකුණු ඉදිරිපත් කිරීම විභාග නීති රීතිවලට අනුකූල නොවේ. එහෙත් විජේනායක මෙනෙවියට කිසිම අසාධාරණයක් සිදු වී නැත. (ඉ) ඉහත සඳහන් පරිදිය. තෙවරප්පෙරුම මෙනෙවිය “ඉංග්‍රීසි” ගණය යටතේ පත්වීමක් ලැබීමට සුදුසුකම් ලබා ඇත.”

ඉතින් මේ කියන්නේ 1965 දී පවත්වන ලද විභාගයක් ගැන නොවේ? ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඔය ලියමන ලියා තිබෙන්නේ අන්න ඒ විභාගය ගැනයි.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

කලින් තත්ත්වය එසේ වුණත් දැන් තත්ත්වය මෙසේ යයි කියන්නට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට පුළුවනිම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය ලියමන ලියා තිබෙන්නේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා විසින් අසන ලද මොකක් හෝ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් වශයෙන්.

•

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

කෙසේ වුණත් මා නොමග යවන්නට මේ පිළිතුර එවා තිබෙනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන් තොට)

(කලාත්‍රිති ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා—යටියන් තොට)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

වැරදි අදහසක් ඇති කර තිබෙන්නේ ඇයි? නියම තත්ත්වය කියන්නට තිබුණා නේද?

ගරු ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

අසන ලද කිසියම් ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් වශයෙනුයි, ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඔය පිළිතුර ලියා තිබෙන්නේ. ප්‍රශ්නයට උත්තරයයි, ඔය ලියමනේ සඳහන් වන්නේ. ප්‍රශ්නය අසා තිබෙන්නේ 1965 විභාගයක් ගැන නම් පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා දී තිබෙන පිළිතුර හරි නොවේද?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

කොහොම වුණත් ජයසූරිය මහත්මයා තව ටිකක් කල්පනා කර මා මුළාවේ නො වැටෙන ආකාරයට පිළිතුරු දුන්නා නම් හොඳයි. ලකුණු දෙන ක්‍රමය දැන් වෙනස් කර තිබෙනවා නම් මේ ප්‍රශ්නය මතු වන්නේ නැහැ. ලකුණු දෙන ක්‍රමය වෙනස් කර තිබෙනවා නම් ඒ ගැන සතුවයි.

ගරු ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔව්, දැන් ඒ ක්‍රමය වෙනස් කරලා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

එහෙම නම් මේ ගැන තව දුර යන්නට වුවමනා නැහැ. මට වුවමනා කරන්නේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට දෙන ලකුණු ප්‍රමාණය අඩු කරන්නටයි.

අ. හා. 7.38

පී. ජී. මුතුබණ්ඩා මයා. (ලග්ගල)

(ති.ල. පී. ජී. මුතුබණ්ඩා—ලග්ගල)

(Mr. P. G. Muthubanda—Laggala)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බලාපොරොත්තු රහිත අවස්ථාවක කථා කරන්නට මට අවස්ථාව ලබා දුන් ඔබතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා. 1948 නිදහස ලැබුණාට පසුව ඇති වුණු සෑම රජයකටම වඩා එඩිතර අත්දේමින්, වන්නියෙන් පැමිණි වන්නිනායක මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛන 5 ක්ම ඉදිරිපත් කිරීම ගැන වන්නිය හා සමාන ගමකින් පැමිණි මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මා එතුමාට අවංක වම මගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා.

පසුගිය අවුරුදු 4½ තුළ මේ රජයෙන් කිසිම වැඩක් කෙරුණේ නැතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතරම චෝදනා කරනවා. කොළඹ, මහනුවර, ගාල්ල වැනි දියුණු නගරවලට සමහර විට වැඩක් නොකෙරුණා වන්නට ඇති. එහෙත් ලග්ගල, දඹුල්ල, මිනිපේ, මහියංගනය, පොළොන්නරුව වැනි නොදියුණු කැලැබිද ප්‍රදේශවල නම් මේ රජය යටතේ විශාල විපර්යාසයක් සිදු වී ඇති බව කිසිම සැකයක් නැතිව කියන්නට පුළුවනි. පසුගිය අවුරුදු 4 1/2 තුළ ලග්ගල ඡන්ද දයක කොට්ඨාශයට පමණක් මේ රජයෙන් කෙරුණු වැඩවලින් ස්වල්පයක් කියන්නම්. මිනිපේ යෝජනා ක්‍රමය ඇරඹි සැහෙන කලක් ගත වී තිබුණත් මිනිපෙට කිවිටු පල්ලේවත්තටවත් වතුර ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් 1965 දී තිබුණේ නැහැ. එහෙත් 1965 න් පසු මේ රජය ගෙන ගිය සිල වැඩ පිළිවෙළ නිසා මිනිපේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ සැතපුම් 12 කට පමණ වතුර දී, ලග්ගල ඡන්ද දයක කොට්ඨාශයේත් සැතපුම් 6 කට පමණ වතුර දෙන්නට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. තව හැතැප්ම 8ක් ඇල කපා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[මුතුබණ්ඩා මයා.]

සම්පූර්ණයි. ලබන අප්‍රේල් මාසය වන විට ඒ හැතැප්ම 8 ඇතුළතත් ගොවීන්ට වතුර දීමට හැකිවන බව මට ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන්ගෙන් දැනගන්න ලැබුණා. මා එය ඉතාමත් අගේ කොට සලකනවා. මා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ටත් ඒ ඇමතිතුමාටත් ස්තූති කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම 1965 අවුරුද්දේ මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ විල්ගොමුව ව්‍යාපාරයේ සිටි ගොවීන් දෙදහසකගෙන් රජයට විකුණන්නට ලැබුණේ වි බ්‍රසල් දහදහස් පමණයි. එහෙත් මේ අවුරුද්දේ වි බ්‍රසල් 1,50,000 ක් රජයේ වි ගබඩාවලට විකුණන්නට ඉඩ ලැබුණ බව ආඩම්බරයෙන් මතක් කරනවා.

ඒවාගේම ඒ කොට්ඨාශයේ අධ්‍යාපනය ගැන සොයා බැලුවොත් වර්ෂ 10, 11, 12 සහ 13 යන හතරේ පදිංචි අයගේ අධ්‍යාපනය සඳහා අංග සම්පූර්ණ පාසල් ගුරු නිවාස ආදිය සාදා තිබෙනවා. ඒ හැරුණු විට සෞඛ්‍ය අතින් බලන විට, ඉස්සර ලෙඩුන් ගෝනිවල දමාගෙන ඉතාමත් දුෂ්කර මාගී ඔස්සේ හැතැප්ම 15-20 උස්සාගෙන එන්න සිදු වී තිබුණ නමුත් අද තත්ත්වය එසේ නොවෙයි. ඉතාමත් අමාරුවෙනුයි ඒ මාර්ගවල ගමන් කිරීමට සිදු වී තිබෙන්නේ. තැන් තැන් වල ලිස්සන මඩ ගොහොරුවලින් යුක්ත වූ නිසා කොටින් කිව්වොත් හැරමිටියක් නැතුව ගමන් කරන්නවත් පුළුවන්කමක් නැහැ. එහෙත් දැන් එසේ ලෙඩුන් උස්සාගෙන නාවාට මහියංගනය ආරෝග්‍යශාලාව වාගේ විශාල ආරෝග්‍ය ශාලාවක් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සාදාගෙන යනවා. 11 සහ 13 යන වර්ෂ දෙකේ රජයේ දිස්පැන්සරි දෙකක් තනා ඊට අවශ්‍ය නිලධාරීන්ද පත් කර දැන් ඒ ගොවීන්ට බෙහෙත් හේන්

—දෙවන වර කියවීම

ගැනීමට පහසුකම් සලස්වා තිබෙනවා. ඒ වාගේම තැපැල් කාර්යාල ඇති කර තැපැල් පහසුකම්ද සලස්වා තිබෙනවා.

ගමනාගමන පහසුකම් ගැන බලන විට කවදාවත් බස් එකක් නොදුටු ප්‍රදේශවල ජීවත් වූ පිරිස් සිටියා. එහෙත් අද සොයා බැලුවොත් බස් එකක් නොදුටු කෙනෙක් ලග්ගල ආසනයේ සොයාගන්න බැහැ. ඊට හේතුව මාර්ග පහසුකම් සැලසීම නිසා රජයේ වැඩ ඇමතිතුමාට මා අවංකව මගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා.

ලග්ගල වැනි නොදියුණු කොට්ඨාශයක් ගැන බලන විට පසු ගිය අවුරුදු හතරමාර ඇතුළත කෙරී ඇති වැඩ ප්‍රමාණය ඉන් ඉහත අවුරුදු 9 තුළම කෙරී ඇති වැඩ ප්‍රමාණයට සමාන කරන්න පුළුවන්. මේ කාල සීමාව ඇතුළත 20,000 ක් පමණ පදිංචි කර වන්නට පුළුවන් වැව් අමුණු පහසුකම් සැලසී තිබෙනවා. ඒ වාගේම දැන් මේ රජයෙන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඉතාමත් උනන් දුවෙන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. එහෙත් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා අසන්නේ කුමක්ද? මට මතකයි මැදවඩි විශේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙත්‍රිපාල සේනානායක මයා.) දිග කථාවක් කරමින් මේ තරම් වැඩ සහ අමුණු තිබියදී ඒවා අලුත්වැඩියා නොකරන්නේ මන්දැයි ඇසූ බව. මුදල් ලැබෙන ලැබෙන හැටියට අපේ ආණ්ඩුව ඒවා හදවනවා ඇති. එතුමන්ලා බලයේ සිටි කාලයේ ඒවා නොකර අපෙන් අහන්නට බලා සිටියේ ඇයි? මට මේ වෙලාවේ තල් ගහෙයි ලබු වැලෙයි කථාව මතක් වෙනවා. තල් ගහ උඩට නැගපු ලබු වැල තල් ගහෙන් අහපු කථාව වැනි කථාවක් තමයි විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා අහන්නේ.

තල්ගහ වැඩෙන්නේ බොහොම කෙමින්. එහෙත් තල්ගහට හුඟක් ආයුෂ තිබෙනවා. සම්පූර්ණයෙන් වැඩෙන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තල්ගහට අවුරුදු ගණනාවක් ගත වෙනවා. තද සුළඟක් හැමුවත්, තද නියඟයක් ආවත් තල් ගහට අනතුරක් වන්නේ නැහැ. බාල නොවී එය වැඩෙනවා. තද සුළඟකට තල්ගහ නැමෙන්නෙන් නැහැ; කැඩෙන්නෙන් නැහැ. වර්ෂා සමයක ලබු ඇටයෙන් පැළයක් මතු වෙනවා. සුළු කාලයක් තුළ ඒ පැළය මතු වී, වැඩී, දිග වැලක් බවට පත් වෙනවා. තල්ගහ ළඟ ඇති වූ ලබුවැල ඉක්මනින් වැඩී තල්ගහ මුදුනටම නඟිනවා. ගසේ මුදුනත් වසා ගෙන වැඩෙන ලබුවැල මල් හැදී පල දරනවා. වේගයෙන් වැඩීමෙන් උඩතු බවට පත් වන ලබුවැල, තල්ගහ අමතා “මොකද යාළුවේ උඩටත් මට වාගේ ඉක්මනින් වැඩෙන්නට බැරිදා?” යි අහනවා. එහෙත් සැහෙන සුළඟක් හැමුවාම, නැත්නම් සැහෙන නියඟයක් ඇති වුණාම ලබුවැල, ගෙඩින් සමඟ කඩාගෙන බිමට ඇද වැටෙනවා. තල් ගහ එහෙම නොවෙයි; ක්‍රමයෙන් වැඩී, කාලයක් තිස්සේ නොකඩවාම මිනිසාට ප්‍රයෝජන ලබා දෙමින් පවතිනවා. අන්න ඒකයි තල්ගසෙයි ලබුවැලෙයි කථාව. ලබුවැල තල්ගහට ආඩම්බරයෙන් කථා කරන්නා වාගේ තමයි විරුද්ධ පාර්ශ්වය ආණ්ඩුවට කථා කරන්නේත්.

ගොවිතැන දියුණු කිරීමට ගොවියාට ඉඩම් දී නැතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කියනවා අපට ඇහෙනවා. මිණිපේ ව්‍යාපාරය යටතේ පමණක් ලග්ගල ආසනයෙන් අවුරුදු පතා පවුල් 800 ක් බැගින් පසුගිය තුන් අවුරුද්ද තුළ පවුල් 2,400 ක් පදිංචි කර තිබෙනවා. දෙන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය දෙස බැලුවත්, ගොවියාට කර තිබෙන සැලකිල්ල ගැන කෙනකුට අවබෝධයක් ඇති කර ගන්නට පුළුවනි. එක් පවුලකට මඩින් අක්කර දෙක බැගින් දී තිබෙනවා. මෙසේ කර තිබියදීත් සමහර ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා මේ ආණ්ඩුවෙන්

කොහෙද ඉඩම් දිලා තිබෙන්නේ? යනුවෙන්. මගේ ආසනයේ පමණක් නොව දඹුල්ල, මින්නේරිය, පොළොන්නරුව, මහියංගනය, මොනරාගල ආදී හැම ආසනයකම පාහේ ගොවීන්ට රජයෙන් ඉඩම් බෙදා දී තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. යන්ට එන්ට මගක් නැතිව, ඉන්ට හිටින්ට ගෙයක් දොරක් නැතිව, දුකසේ සිටි ගොවි පවුල් දහස් ගණනකට මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉඩම් දී තිබෙනවා; වෙනත් අවශ්‍ය ආධාරත් දී තිබෙනවා. පවුල් දහස් ගණනකට සෙන සලසා තිබෙන බව ඒ ප්‍රදේශයට ගිහිල්ලා බැලුවොත් පෙනේවි. බලයේ සිටි කාලයේ තමන්ට කරන්නට බැරි වූ දේවල් මේ ආණ්ඩුවෙන් කරනවා දකින විට ඇස් පිදෙන නිසා වෙන්තට ඇති විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා මේ ආකාරයට ආණ්ඩුව විවේචනය කරන්නේ.

මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව විවේචන එල්ල කරන ඇතැම් මන්ත්‍රීන් දකින විට මට ගොළුවා බේත් බිපු කථාව මතක් වෙනවා. ගොළුවා බෙහෙත් බිලා නිකම් ඉන්නේ නැහැ; මොනවා හරි කියනවා. ගොළුවා මොනවා හරි කියන්නට උත්සාහ කළත් එය කාටද තේරෙන්නේ? ගොළුවාට බෙහෙත්වල රසය කියන්නට බැහැ. උඩ බලාගෙන ඔළුව එහාට මෙහාට හරව හරවා, කට හරව හරවා, ගොළුවා බේත බොනවා. බේතේ රස කියන්නට උත්සාහ කළත් ළඟ ඉන්න අයට ඇහෙන්නේ හෝ හෝ ගාන හඬ පමණයි. කෙරෙන දේවල් ගැන සොයා බලා තේරුමක් ඇතිව කථා කරනවා නම් කමක් නැහැ. බොහොම ලොකු බඩු හිඟයක් තිබුණායයි කියනවා. මා එය පිළිගන්නවා. ලග්ගල පමණක් නොවෙයි, මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ සැම කෙනෙක්ම වාගේ—දඹුල්ල වැනි ප්‍රදේශවල උදවිය පවා—යම් යම් බඩු මිට අවුරුදු පහකට පෙර ලබා ගන්නා ලද අන්දම ගැන මතක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුතුබණ්ඩා මයා.]

වන විට මට ලජ්ජා හිතෙනවා. කර්මල විකක් ගන්න වුණාම සැතැපීම 50 ක් 60ක් මග ගෙවාගෙන සි.ඩබ්ලිව්.ඊ. එකට එන්නට වෙනවා. සමහර විට පාන්දර 5 පටන් හැන්දෑ වන තුරු එතන පෝලිමේ ඉන්නට සිදු වෙනවා. සමහර උදවියට හැන්දෑ වන තුරු සිටියත් කරවල කැල් ලක් ලබා ගන්නට බැරි වෙන අවස්ථා තිබෙනවා. ඒ පළාත්වල උදවිය කරවල ගත්තේ එහෙමයි. ඒ උදවිය රෙදිපිළි මිල දී ගත්තේත් ඔය ආකාරයෙන්මයි.

ඒ උදවියට එදා උදළු තලයක් ලබා ගැනීමේදී බොහොම කරදර විදින්නට සිදු වුණා. පළමුව ග්‍රාම සේවකයාගෙන් ලිපියක් ලබා ගන්නට සිදු වෙනවා. ඒ සඳහා ග්‍රාම සේවකයා හමු වන්නට එක වතාවක් ගිහින් හරි යන්නේ නැහැ. පළමුවන වතාවේ සමහරවිට ඔහු කොහේ හරි ගිහින් සිටින්නට පුළුවනි. ඉතින් දෙවන වතාවේත් යනවා. එතකොටත් කියනවා ඔහු අසුවල් තැනට ගියාය කියා. ඉතින් ඔහු පසුපස යන්නට සිදු වෙනවා. එසේ ගොස් ඔහුගෙන් ලිපියක් ලබාගෙන සි. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට යන්නට සිදු වෙනවා. එතකොට කියනවා, “අද උදළු තල නැහැ; අසුවල් සුමානෙ අසුවල් දවසෙ වරෙන්” කියා. මෙසේ යන විට එම ගොවියාගේ කාලයෙන් දින හතරක් පහක්ම ඒ සඳහා වැය කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒත් උදළු තලයක් නොලැබෙන අවස්ථා තිබෙනවා.

එදා ගම්බද ජනතාව සිමෙන්ති ලබා ගත්තේ කෙසේද? එදා සමිතිවලට වැඩ භාරදීමේ ක්‍රමයක් තිබුණා. එසේ යම් වැඩක් භාර දුන්නායින් පසු ඒ සඳහා අවශ්‍ය සිමෙන්ති ලබා ගැනීම පිණිස සමිති වල ත්‍රියෝජ්‍යයන් ප්‍රථමයෙන්ම කළ යුත්තේ, මෙතන මේ තරම් කොන්ක්‍රීට් වැඩ තිබෙනවාය; මේ තරම් බැම් බදින්නට තිබෙනවාය; ඒ සඳහා මේ තරම්

සිමෙන්ති අවශ්‍ය කරනවායයි ඉංජිනේරුවා ගෙන් සහතිකයක් ලබා ගැනීමයි. එම සහතිකය ලබාගෙන ග්‍රාම සේවකයා ළඟට යන්නට සිදු වෙනවා. මෙම වැඩය මේ උදවිය කරනවායයි ග්‍රාම සේවකයා ලවා අනුමත කරවා ගත යුතුයි. ඊළඟට කොටසා ශායේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරියා ළඟට යාමට සිදුවෙනවා. ඔහුත් එය අනුමත කළ යුතුව තිබෙනවා. ඊළඟට එම ලිපියත් රැගෙන සි. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට ඇවිත් බඩු ලබා ගන්නට සිදු වෙනවා. සුළුපටු දුරක් නොවෙයි සි. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට එන්නට වුවත් සැතපුම් 30, 40, 50, 60, 70 පමණ දුර ගෙවාගෙන එන්නට සිදු වෙනවා. එසේ පැමිණ සි. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ මැනෝජර් ඔහතාට එම ලිපිය භාර දුන් පසු මොකද වන්නේ? එම ඔබරයේ සිමෙන්ති කොට්ට 100 ක් අවශ්‍ය බව සඳහන් විය හැකියි. සමහරවිට මුල් වරට ලැබෙන්නේ ඒවායින් සිමෙන්ති කොට්ට 5 ක් පමණ විය හැකියි. තවත් කොටසක් දෙන්නට ඊළඟ සතියේ නැති නම් අනික් සතියේ එන්නට කියනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම සිමෙන්ති ප්‍රමාණය ලබා ගන්නට සමහර විට විසි වතාවක් පමණ එම ස්ථානය කරා යාමට සිදු විය හැකියි. ඔය ආකාරයටයි එදා සිමෙන්ති ලබා ගත හැකි වූයේ.

ඒ කාලයේ බැටරි හිඟයක් පැවතුණු බව මතක ඇති. එවකට බැටරි පිළිබඳව දඹුල්ලේ එක්තරා ස්ථානයක් ලොකු ප්‍රසිද්ධියක් ලබා තිබුණා. මුළු මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයටම දඹුල්ලේ පිහිටි එක්තරා මුස්ලිම් කඩයක විතරයි බැටරි තිබුණේ. හැබැයි, අළුත් බැටරි කැල්ලක් ලබා ගන්නට වුවමනා නම් පරණ බැටරි කැල්ලක් ගෙන යන්නට ඕනෑ. යම් කෙනෙක් පරණ බැටරි කැල්ලක් ගෙන නොගියහොත් ඊට එහා පැත්තේ තිබෙන අල්ලස් කඩෙන් ගත 10ක් ගෙවා පරණ

බැටරි කැල්ලක් ලබා ගත යුතුයි. එම පරණ බැටරි කැල්ල ගෙන ආ විට අර මුදලාලිගෙන් අළුත් බැටරි කැල්ලක් ලබා ගන්නට පුළුවනි. ඕකයි එදා පැවති තත්ත්වය. බයිසිකල් වයර් පිළිබඳ තත්ත්වයත් ඒකයි. අළුත් වයරයක් ලබා ගන්නට වුවමනා නම් පරණ වයරයක් ගෙනවිත් ඉදිරිපත් කළ යුතුයි. එසේ කළ විට අළුත් වයරයක් ලැබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දවසේ තත්ත්වය දෙස බලන විට ඔවුනි ප්‍රශ්න කිසිවක් නොමැති බව පෙනෙනවා. එහෙත් දැන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය කියන්නේ හාල් සේරුව කැපීම වැරදි බවයි. හොඳයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය බලයට ආවොත් ඔය හාල් සේරු දෙකම නොමිලයේ දෙනවාදැයි මා අහනවා. එසේ කරනවායයි තමුත්තාත්සේලා පොරොන්දු වෙනවාද? [බාධාකිරීමක්] එම නිසයි මා මුළුත්ම කීවේ, නිකම් අර ගොළුවා බේත් බිවා වාගේ වුවමනා නැති වචන කීමෙන් වැළකී සිටින ලෙස.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ වතාවේ පමණක් නොවෙයි, මීට පෙර හතර වතාවක්ම අයවැය වාර්තා ඉදිරිපත් කළා. එම අයවැය වාර්තා ක්‍රියාවේ යෙදීම නිසා රටට යහපතක් සිදු වී තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. පිටිසර පළාත්වලින් පැමිණ සිටින අප වැනි මන්ත්‍රීවරුන්ට ශක්තිය තිබෙනවා, නිර්භීතවම එම ප්‍රකාශය කරන්නට.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විනාඩි 15 ක්වත් කතා කරන්න බලා පොරොන්දු වන්නෙ නැහැ. හැම කෙනෙ කුගේම අඩු පාඩුකම් තිබෙන බව ඇත්ත. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාටත් විකක් අමතක වී තිබෙන කරුණක් සම්බන්ධයෙන් මා මතක් කරන්න කැමතියි. දැන් ලන්ගල කොට්ඨාශයේ තිබෙන ඇලහැර ප්‍රදේශයේ විශාල වශයෙන් මැණික් ගරන බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා ඇති. විශාල වශයෙන් මැණික් හම්බ වෙනවා. නමුත් මැණික්වලින් රජයට යම්කිසි ආදායමක් ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් මෙතෙක් ඇරඹී නැති බව කණගාටුවෙන් කිව යුතු තිබෙනවා. ඒ වගේම තවත් වරදක් කෙරී

තිබෙන බවක් පෙනෙනවා. මැණික් ගැරීමේ ඉඩම් රජය විසින් වෙන්දේසියේ විකිණීමේ සිරිතක් මේ මැතක් වන තෙක් පැවතුනා. නමුත් දැන් මාස ගණනක සිට මේ වෙන්දේසි ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම නැවතී තිබෙනවා. ඒ වෙන්දේසි ක්‍රමය නැවැත්වීමෙන් රජයට ලැබුණ ආදායමක් නැවතුණා. නමුත් මැණික් ගැරීම නම් හැම දාමත් කෙරෙනවා. ඒ නිසා මා මතක් කරන්න කැමතියි, මේ මැණික් ගැරීමේ ඉඩම් වෙන්දේසි කිරීමේ ක්‍රමය නැවත ඇති කරන්න ය කියා.

මේ මැණික් ගැරීම නිසා දැනට ලොකු වාසියක් ලබන්නේ පොලිස් නිලධාරීන්. සමහර පොලිස් නිලධාරීන් මැණික් ගරන ස්ථානවලට ගොස් අමානුෂික අත්දමට ඒ මැණික් ගරන මිනිසුන්ට හිරිහැර කරනවා. මට දැන ගන්න ලැබුණා, දැන් දවස් දෙකකට පමණ උඩදිත් එක්තරා පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් පතල් කපන ස්ථානයකට ගොස් මැණික් දෙකක් අල්ලා ගෙන ඇවිත් තිබෙන බව. ඒ මැණික් එකකට රුපියල් 1,000 බැගින්, පතල් කැපීමට රුපියල් 200 කුත් දඩ ගසා තිබෙනවා. ඔන්න ඔය විධියට සම්පූර්ණ වාසිය ලබන්නේ පොලිසියයි. නඩුවක් ඇත්තෙන් නැහැ; උසාවියට නඩුවක් ඉදිරිපත්කළේ නැහැ. අන්න ඒ විධියේ වැඩ මතුවට සිදු නොවෙන්න කටයුතු කරන්න ය කියා මා මේ ජාතික රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙතෙක් කතා කිරීමට අවකාශ ලබා දුන් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාට මගේ අවංක ස්තූතිය පිරිනමමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

එකල්හි වේලාව අ. හ. 8 වූයෙන් කටයුතු අත් සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1969 අගෝස්තු 22 වන සිකුරාදා පවත්වනු ලැබේ.

අප්පොතු ඩී. පී. 8 මණ්ඩලාසිඬ්ලේ සභාපතින්
 நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்தி
 வைக்கப்பெற்றது.

1969 ඉක්සු 22, வெள்ளிக்கிழமை விவாதம் மீள்
 ஆரம்பமாகும்.

It being 8 P.M., Business was inter-
 rupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Friday, 22nd
 August 1969.

கல் நூலிடு
கல் நூலிடு
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ஸர் வன்னினாயக்க
 (கௌரவ வன்னினாயக்க)
 (The Hon. Wanninayake)
 I move,

"That the House do now adjourn."

புன்தகை விவகார லுதின், கனக சமீபமாக விச.
வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

කල් තැබීම.

තෝත්‍රි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.3 ට, 1969 අගෝස්තු 17 වන දින සහා සම්මතය අනුව, 1969 අගෝස්තු 22 වන සිකුරාදා දූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அதன்படி பி. ப. 8.3 மணிக்கு, சபை
அதனது 1969 ஒகஸ்ட் 17 ஆம் தேதிய
தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1969 ஒகஸ்ட் 22,
வெள்ளிக்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை
ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.3 P.M., until 10 A.M. on Friday, 22nd August 1969, pursuant to the Resolution of the House of 17th August 1969.

புத்தகங்கள் தேவ திவ்யம்

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

இந்தியா உள்நீர்

கடல் எஞ்சின்கள்

MARINE ENGINES

81/69

கே. துரைநாதன் உள். (பேரூர்
நாடு)

(திரு. கே. துரைநாதன்—புத்தகங்கள்)
(Mr. K. Thurairatnam—Point Pedro)

கடல்நீர் உள்நீர் கப்பல்கள் அமைதி
கொள் அமைதி: (அ) இந்தியா
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்

கே. துரைநாதன் (கடல்நீர் உள்நீர் கப்பல்கள்)

(கே. துரைநாதன்—கடல்நீர் கப்பல்கள், கடல்நீர் கப்பல்கள்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries)

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்
கடல்நீர் கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்

(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	30	ரூ. 7,133.27
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	29.5	ரூ. 6,596.75
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	36	ரூ. 8,964.00
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	30	ரூ. 9,321.00
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	22	ரூ. 7,760.00
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	18	ரூ. 6,817.50
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	9	ரூ. 4,969.50
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	6	ரூ. 1,436.87
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	9.5	ரூ. 1,955.53
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	6	ரூ. 1,398.11
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	7.5	ரூ. 1,725.75
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	9.8	ரூ. 2,276.78
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	12	ரூ. 1,882.35
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	17½	ரூ. 2,076.00
(அ) கடல்நீர் கப்பல்கள்	8½	ரூ. 1,419.28

வெள்ளை கப்பல்கள் உள்நீர் கப்பல்கள்

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

(ඉ) ඇන්ජිනි සැපයීම හා ආනයනය කිරීම සඳහා විනිමය වෙන් කර දීමට පෙර තරඟකාරී මිල ගණන් ලබා ගැනීමෙන් මේවායෙහි මිල ගණන් සාධාරණ මට්ටමකට පැවැත්වීම සඳහා ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව දැනටමත් කටයුතු කර ගෙන යයි. විවිධ සඳහා යන වියදම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දරනු ලැබේ.

(அ) தற்பொழுது இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் உப்புற, வெளிப்புற கடல் என் லின்களாவன :—

- (1) " பேர்க்கின்ஸ் "
- (2) " புக் "
- (3) " விஸ்ரர் "
- (4) " பெற்றற் "
- (5) " டியுந்ஸ் "
- (6) " ஜோன்சன் "
- (7) " எவின்றூட் "
- (8) " மேர்க்குறி "
- (9) " "பென்றா "
- (10) " யாமகா "

(1) இருந்து (5) வரையுள்ளது உட்புற என்னின்கள். (6) இருந்து (10) வரையுள்ளது வெளிப்புற மோட்டார்கள்.

(a) The inboard and outboard engines imported into Ceylon at the present are :

- (a) Perkins
(d) Petter
(g) Evinrude

- (b) Bukh
- (e) Deutz
- (h) Mercury
- (j) Yamaha

- (c) Lister
(f) Johnson
(i) Penta

(a) to (c) are inboard engines and (f) to (j) are outboard motors.

(b) The C. I. F. prices for the makes and horse-power are as follows:

				<i>Rs.</i>
(a) Perkins	30	h.p.	..	7,133 27
(b) Bukh	29.5	"	..	6,596 75
(c) Lister	36	"	..	8,964 0
(d) Petter	30	"	..	9,321 0
(e) Petter	22	"	..	7,760 0
(f) Deutz	18	"	..	6,817 50
(g) Deutz	9	"	..	4,969 50
(h) Johnson	6	"	..	1,436 87
(i) Johnson	9.5	"	..	1,955 53
(j) Evinrude	6	"	..	1,398 1
(k) Mercury	7.5	"	..	1,725 75
(l) Mercury	9.8	"	..	2,276 78
(m) Penta	12	"	..	1,882 35
(n) Penta	17½	"	..	2,076 0
(o) Yamaha	8	"	..	849 28

Trade Quota Imports

(c) The Department of Fisheries is already taking action to keep the prices at a reasonable level by obtaining competitive quotations for

supply and import of the engines prior to allocation of exchange. The cost of the FEEC, will be met by the department.

(ஆ) இவ்வினத்தின் வி. ஈ. கே. விலையும்
அதன் பிரிவுகளும் பின்வருமாறு :—

೧೮. ೫.

(1)	30	பரிவனுகொண்ட	“கேர்கின்ஸ்”	..	7,133	27
(2)	29.5	பரிவனுகொண்ட	“புக்”		6,596	75
(3)	36	பரிவனுகொண்ட	“லிஸ்டர்”		8,964	00
(4)	30	பரிவனுகொண்ட	“பெற்றர்”	..	9,321	00
(5)	22	பரிவனுகொண்ட	“பெற்றர்”	..	7,760	00
(6)	18	பரிவனுகொண்ட	“டியுந்ஸ்”	..	6,817	50
(7)	9	பரிவனுகொண்ட	“டியுந்ஸ்”	..	4,969	50
(8)	6	பரிவனுகொண்ட	“ஜோன்சன்”	..	1,436	87
(9)	9.5	பரிவனுகொண்ட	“ஜோன்சன்”		1,955	53
(10)	6	பருவனுகொண்ட	“எவின்றூட்”	..	1,398	11
(11)	7.5	பரிவனுகொண்ட	“மேர்குறி”	..	1,725	75
(12)	9.8	பரிவனுகொண்ட	“மேர்குறி”	..	2,276	78
(13)	12	பரிவனுகொண்ட	“பென்ரா”	..	1,882	35
(14)	17½	பரிவனுகொண்ட	“பென்ரா”	..	2,076	00
(15)	8	பரிவனுகொண்ட	“யாமகா”	..	849	28

(இ) நானாயமாற்று ஒதுக்கீட்டிற்கு முன்னர், என்ஜின்களை வழங்குதலுக்கும் இறக்குமதிக்குமான இனமான கூறுவிலை பெற்று, விலைவாசியை நியாயமான நிலையில் வைப்பதற்கு கடற்றொழில் திணைக்களம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றது. வெ. செ. ச. சா. விலை திணைக்களத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

ඒ. ඩී. එල්. සාන්තිදේවි මහත්මිය, අළුත්
වල මහා විද්‍යාලය

திருமதி. ஏ. பீ. எஸ். சாந்திதேவி, அலுவல, மகா
வித்தியாலயம்

MRS. A. P. L. SHANTHI DEVI, ALUTHWELA
MAHA VIDYALAYA

83/69

එච්. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-
භූලිප්තිය)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவசம்—பெந்தர-
எல்பிற்றிய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-Elpitiya)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) පසුගිය වර ශිෂ්‍යගුරු පත්වීම් දීමේ දී ඒ. පී. ඇල් සාන්තිදේවි නමැති මහත්මියට ගා/අළුත් වල මහා විද්‍යාලයට ශිෂ්‍යගුරු පත්වීමක් දෙන ලද්දේ ? (ආ) එම මහත්මිය ශිෂ්‍යගුරු විභාගයට වාඩිවූ තැනැත්තියක්ද ? එසේ ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයට වාඩි වූයේ නම් කුමන මධ්‍යස්ථානයක කුමන අංකය කීන්ද ? (ඊ) ශිෂ්‍යගුරු විභාගයට වාඩිවී නැත්නම් ඇයට පත්වීමක් දුන්නේ කෙසේද ? (උ) එසේ අතියම් පත්වීමක් දී ඇත්නම් එබඳු පත්වීම් තවත් කීයක් දී ඇත්දැයි එතුමා සඳහන් කරන වාද ? (ඌ) ඇයට දී ඇත්තේ විද්‍යා ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමක්ද නැතහොත් කලා ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමක්ද ?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) மாணவ ஆசிரியர் பதவிகள் கடந்த முறை அளிக்கப்பட்டபொழுது ஏ. பி. எல். சாந்திதேவி என்னும் பெண்மணிக்கு கா/அலுவல் மகா வித்தியாலயத்தில் மாணவ ஆசிரியர் நியமனம் அளிக்கப்பட்டதா? (ஆ) அப் பெண்மணி மாணவ ஆசிரியர் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவரா? (இ) அவ்விதம் இவர் தோற்றியிருந்தால் பரீட்சை எடுத்த இடமும், சுட்டிலக்கமும் யாவை? (ஈ) மாணவ ஆசிரியர் பரீட்சை எழுதவில்லையெனில், இவருக்கு நியமனம் அளிக்கப்பட்டதெப்படி? (உ) இவ்விதம் முறையற்ற நியமனம் அளிக்கப்பட்டிருந்தால், இத்தகைய நியமனங்கள் எத்தனை அளிக்கப்பட்டுள்ளன வென்பதை அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஊ) இப் பெண்மணிக்கு விஞ்ஞான மாணவர் ஆசிரியர் நியமனமா அல்லது கலை மாணவ ஆசிரியர் நியமனமா அளிக்கப்பட்டுள்ளது?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Was Mrs. A. P. L. Shanthi Devi appointed a pupil teacher to G/Aluthwela Maha Vidyalaya when appointments of pupil teachers were last made? (b) Did she sit the Pupil Teachers' Examination? (c) If so, at what centre and under what index number? (d) If she has not sat the Pupil Teachers' Examination, how was she given an appointment? (e) If this is an irregular appointment, will he state the number of other similar appointments? (f) Has she been appointed as a Science pupil teacher or an Arts pupil teacher?

ගරු අයි. එම්. ආර්. එච්. ඊරියසෝල්ල
(අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—
கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

(අ) ඒ. පී. එල්. ශාන්තිදේවි මහත්මිය
නොව ඒ. ජී. එල්. ශාන්තිදේවි මහත්මිය
යට ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමක් දී ඇත. (ආ)
ඔව්. එහෙත් ඇ ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයේ
“විද්‍යා” ප්‍රශ්න පත්‍රයට පෙනී සිටියේ
නැත. (ඉ) අම්බලන්ගොඩ—ඩී. 801. (ඊ)
ඇට විද්‍යා ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමක් 67.5.2
වැනි දින දෙන ලදී. මෑ “විද්‍යා” විෂය
ප්‍රශ්න පත්‍රයට පෙනී නොසිට “විද්‍යා”
ශිෂ්‍යගුරු පත්වීමක් ලැබී ඇති බවට කරන
ලද පැමිණිල්ලක් නිසා ඇගේ සේවය
නාවකාලිකව වහාම නතර කර, පැමිණිල්ල
ගැන වැඩිදුරටත් අමාත්‍යාංශය විසින්
පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලදී. මේ
පරීක්ෂණයෙන් හෙළි වූයේ මෑ මේ පත්වීම
ලැබීමට වංචනික අයුරින් කටයුතු කර
නැති බවය. තවද, ඇ අවුරුද්දකට වඩා
ශිෂ්‍ය ගුරුවරියක වශයෙන් සේවය කළ
හෙයින්ද, ඒ පත්වීම ඇට ලැබීමේ හේතු
වෙන් අනිකුත් විභාගවලට පෙනී සිටීමට
අවශ්‍යතාවක් නැතැයි සාධාරණ බලා
පොරොත්තුවක් ඇට ඇතිවූ හෙයින්ද, ඇ
නැවත වරක් සේවයට බඳවා ගන්නා ලදී.
(උ) මෙය අනියම් පත්වීමක් නොව සාධා
රණව කරුණු සලකා බලා දී ඇති පත්
වීමකි. අනියම් පත්වීම් කිසිවක් දී නැත.
“විද්‍යා” ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමකි.

ලිඛිත පිළිතුරු

செல்வி எம். கே. மதுராவதி, நாகம அரகினர் முஸ்
லிம் பாடசாலை

MISS. M. K. MADURAWATHIE, RUGAMA
GOVERNMENT MUSLIM SCHOOL

சூன் ஸ் குணசேகர மடா. (ஹரரூபு)
 (திரு. பிறிஸ்ஸ் குணசேக்கர—ஹபரூதுவ)
 (Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු
ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) වහරක
මාගල් කන්දේ පදිංචි ඇම්. කේ. මදුරුවතී
නමැත්තියට මඩකලපුවේ රුගම/ආ. මු. මි.
පාසැලට 1969 ජනවාරි මාසයේ සිට ගුරු
පත්විමක් දී තිබේද? (ආ) ඇ ශිෂ්‍යගුරු
විභාගයට පෙනී සිටියාද? සම්මුඛ පරීක්ෂණ
යට කැඳවනු ලැබුවාද? (ඉ) නො එසේ
නම්, පත්විම දෙනු ලැබුවේ කෙසේද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) வகரக்கை மாகல்கந்தை என்னுமிடத்தில் வசிக்கும் எம். கே. மதுரா வதி என்னும் பெண்மணிக்கு, 1969 ஜனவரி மாத முதல் மட்டக்களப்பு ருகமை/அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையில் ஆசிரியர் பதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளதா? (ஆ) அவர் மாணவ ஆசிரியர் பரீட்சைக்குத் தோன்றி னாரா? நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப் பட்டாரா? (இ) இல்லையெனில், நியமனம் அளிக்கப்பட்டதெவ்விதம்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Has M. K. Madurawathie of Magalkande in Waharaka been appointed to the Rugama Government Muslim Mixed School in Batticaloa with effect from January 1969? (b) Did she sit the Pupil Teachers' Examination? Was she called for the interview? (c) If not, how is it that she was given an appointment?

ଗରୁ ଶିଖିଯିବେନାହିଁ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

(අ) වහරක මාගල්කන්දේ පදිංචි ඇම්. කේ. මදුරුවනි නැමති අයට නොව උතුරා පොල, හුණුපොල, අත්තනල්ලේ යන ලිපිනය ඇති ඇම්. කේ. මදුරුවනි මෙතෙ

විශ්ව සිංහල උපගුරු පත්වීමක් 1969.1.15 වැනි දින සිට මඩ/රුගම ආ. මු. මි. විද්‍යාල යට දී ඇත. (ආ) මෙය ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීමක් නොවේ. (ඉ) 1964 වර්ෂයේ දී පවත්වන ලද උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල පිහිටි දෙමළ මාධ්‍ය පාසැල්වලට සිංහල උපගුරුවරුන් තෝරා ගැනීමේ විභාගයේ ප්‍රතිඵල අනුව මෙම පත්වීම දී තිබේ.

බණිජ තෙල් පෙරීමේ යන්ත්‍රාගාරයට දළ
තෙල් භාජයිම

எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு நிலையத்திற்கு சுத்திகரிக்கப்
படாத எண்ணெய் வழங்கல்

SUPPLY OF CRUDE OIL TO OIL REFINERY

87/69

පී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොළොන්නාව)

(திரு. ரீ. பீ. இலங்கரத்ன—கொலொன்னாவ)
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) හපුගස්කන්දේ බණිජ තෙල් පෙරීමේ යන්ත්‍රාගාරයට දළ තෙල් සැපයීම සම්බන්ධව පහත සඳහන් විස්තර එතුමා ඉදිරිපත් කරන්නේද? (i) දළ තෙල් සපයන්නේ කුමන රටකින්ද? (ii) කුමන ආයතන මගින්ද? (iii) එම ආයතන තෝරා ගන්නා ලද්දේ ටෙන්ඩර් මාර්ගයෙන්ද? (iv) ටෙන්ඩර් මාර්ගයෙන් නම් ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වූ සියලුම ටෙන්ඩර්කරුවන්ගේ නම්, ලිපින හා ඉදිරිපත් කරන ලද කොන්දේසි මොනවාද? (ආ) හපුගස්කන්දේ බණිජ තෙල් පෙරීමේ යන්ත්‍රාගාරය සම්බන්ධයෙන් හවුල් වී ක්‍රියාකරන විදේශීය ආයතනවල නම්, ලිපින හා ඒ ඒ ආයතන භාර රාජකාරි කුමක්දැයි සඳහන් කරන්නේද?

தேசியமயச் சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஹப்புக் கந்தையிலுள்ள எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு நிலையத்திற்கு, சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய் வழங்குதல் சம்பந்தமான பின்வரும் விபரங்களை அவர் கொடுப்பாரா : (i) சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய் எந்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது? (ii) எந்நிறுவனங்கள் மூலம் இது இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது? (iii) இந்நிறுவனங்கள் கேள்விப்பத்திர அடிப்படையில் தேரிவு செய்யப்பட்டனவா? (iv) ஆமெனில் பல்வேறு கேள்வுப்பத்திரக்காரரினதும் பெயர்

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

கன் விலாசங்கள் ஆகியன யாவை, அவர்கள்
ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகள்
யாவை? (ஆ) இந்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு
நிலையத்துடன் தொடர்புள்ள வெளிநாட்டு
நிறுவனங்களின் பெயர்கள், விலாசங்கள்
ஆகியவற்றையும் அவை ஒவ்வொன்றினதும்
கடமைகள் என்னென்ன என்பதையும் அவர்
கூறுவாரா?

foreign institutions associated with the oil refinery and also the precise function of each such institution?

ගරු වී. ඩී. සුගතදාස (ජනසතු සේවා
ඇමති)

(கௌரவ வி. ஏ. சுகததாச—தேசியமய
சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. V. A. Sugathadasa—Minister
of Nationalized Services)

(අ) (i) ඉරානය, (ii) (ඒ) අවශ්‍යතා වන්නේ වැඩි ප්‍රමාණයක් මිලියට ගනු ලැබුවේ ලංඩන් එස්. ඊ. 1 හි “සීමාසහිත කොන්සෙලිඩේටඩ් පෙට්‍රෝලියම් සප්ලයි” සමාගමෙනි. (බී) 1970 දී සැපයීම පිණිස සුළු ප්‍රමාණයක් නිව්යෝර්ක් නගරයෙහි කොන්ටිනෙන්ටල් තෙල් සමාගමෙන් ද මිලියට ගෙන ඇත. (iii) පහත සඳහන් දැරිදෙසා ටෙන්ඩර් පත්‍ර කැඳවීමෙන් පසු ඒ සඳහා සමාගම් කිහිපයකින් මිල ගණන් ලැබුණු අතර, “කොන්සෙලිඩේටඩ් පෙට්‍රෝලියම්” සමාගම තෝරා ගන්නා ලදී.

(ඒ) අමුතෙල් (සුද්ධ තොකළ) සැපයීම

(බී) මෙම තෙල් ගෙන ඒම සඳහා නැව් සැපයීම

(සී) ලාංකිකයන් පුහුණු කිරීමට ඇතැම් කාර්මික සහයෝගතා දක්වීම සහ

(ඩී) වැඩිපුර ඇති නිෂ්පාදන ආපසු ගැනීම.

(iv) වෙන්ඬර් පත්‍ර ඉදිරිපත් කරන ලද අයගේ නම් සහ ලිපිනයන් පහත පළවේ:

1. එසෝ ඉන්ටනැෂනල්,
නිව්යෝක් නගරය.
 2. කැලිපෝනියා ටෙක්සාස් තෙල් සංස්ථාව,
380, මැඩිසන් ඇවනියු,
නිව්යෝක්.
 3. “ සීමාසහිත කොන්සොලිඩේටඩ් පෙට්රෝලියම් ” සමාගම,
ෂෙල් මධ්‍යස්ථානය,
ලන්ඩන්, එස්. ඊ. 1.
 4. සීමාසහිත ඩන්කන් සහෝදර සමාගම,
ඩන්කන් ගොඩනැගිල්ල,
31, නේතාපරි ප්‍රබාස් පාර,
තැ. පෙ. 189,
කල්කටා 1.
සහ
පිලිප්ස් ජාත්‍යන්තර සංස්ථාව,
ඔක්ලොහෝමා,
ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය.
 5. ගල්ප්-තෙල් සංස්ථාව,
අමුතෙල් දෙපාර්තමේන්තුව,
පිට්ස්බර්ග්,
පෙන්සිල්වේනියා 15230,
ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය.
 6. ඩී/ඔ “ සුප්‍රේනැප්එක්ස්පෝට් ”,
ස්මොලන්ස්කාජා,
සෙනාලා පිඑල්. 32/34,
මොස්කව්,
සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩුව.
- Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු සුගතදාස]

(ආ) සැපයීම් සහ සේවා අවශ්‍යතාවන් වෙනුවෙන් ටෙන්ඩර් පත්‍ර ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ එසේම ඉන්ටර්නැෂනල් සහ කොන්සොලිඩේටඩ් පෙට්රෝලියම් සමාගම් දෙක

පමණි. සැපයීම්, නැව් ගාස්තු සහ ණය පහසුකම්වලට අදාළ කොන්දේසි ඉතාමත් වැදගති. අදාළ ටෙන්ඩර් මිල ගණන් පහත පලවේ :

අමුතෙල් වර්ගය		මිල (සි. ඇන්ඩ් එස්.)		ණය ක්‍රමය	
1.	කොන්සොලිඩේටඩ් ... අගාජාරි	...	ඩොලර් 12.15 මැට්‍රක් ටොන් 1	මාස 6 සි	
2.	එසෝ ඉන්ටර්නැෂනල් ... අගාජාරි	...	ඩො. 12.32 මැට්‍රක් ටොන් 1	අමුතෙල් සඳහා මාස 3 නැව්ගාස්තු සඳහා පහසුකම් නැත.	
3.	ඩන්කන් සහෝදරයෝ ... අගාජාරි	...	ඩො. 12.50 මැට්‍රක් ටොන් 1	නැත	
4.	වි/ඔ සුප්‍රෙතෙච්චක්ස්පෝට් රුසියන් අමුතෙල්	ඩො. 14.52 මැට්‍රක් ටොන් 1 (සුවස් ඇළ ඔස්සේ) ඩො. 18.64 මැට්‍රක් ටොන් 1 (කේප් තුඩුව ඔස්සේ)	මාස 3-4 දක්වා	මාස 3-4 දක්වා
5.	කැල්ටෙක්ස් ... කලවම් අමුතෙල්	...	ඩොලර් 13.29 මැ. ටො. 1	මාස 4 සි.	
6.	ගල්ප් සංස්ථාව ... අගාජාරි	...	දන්වා නොමැත	... මාස 3 සි	

මේ හැර “කොන්සොලිඩේටඩ්” සහ එසෝ ඉන්ටර්නැෂනල් සමාගම් සාධාරණ කොන්දේසි මත කාර්මික සහයෝගතා දැක්වීමට එකඟත්වය පළකොට ඇත. “ගල්ප් සමාගම” කිසි අය කිරීමක් නොමැතිව කාර්මික සහයෝගතා දැක්වීමට එකඟත්වය පළ කොට ඇත. අනෙක් සමාගම් කාර්මික සහයෝගතා උදෙසා පිළිගතහැකි ක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කොට නැත. ඉහත 4 හි සඳහන් සමාගම විසින් සැපයීමට බලාපොරොත්තු වන අමුතෙල් වර්ගය අගා ජාරි වර්ගය තරම් හොඳ වර්ගයක් නොවේ. තවද සෝවියට් දේශයේ මෙම අමුතෙල් ලබාගන්නේ නම් කේප් තුඩුව වටා එම ද්‍රව්‍ය ගෙන ඒම සඳහා නැව් ගාස්තු වශයෙන් සෑම ටොන් එකක් වෙනුවෙන් ඩොලර් 4.12 ක අමතර වියදමක් දැරීමට සිදුවේ. කොන්සොලිඩේටඩ් සමාගම විසින් අමුතෙල් සැපයීමට පොරොන්දු වී ඇති මිල 1971 දී නැවත වෙනස් කිරීමට කොන්ත්‍රාත්තුවෙන් බලය තිබේ. එසෝ සමාගම විසින් සැපයීමට පොරොන්දු වූ මිල අවුරුදු 5 ක් යනතෙක් එසේම තිබිය යුතු යයි ඔවුන් පවසන ලදී. (ආ) තෙල් පිරිපහදුවේ කොන්ත්‍රාත්තුව ඉතාලියේ රජයට අනුබද්ධ ආයතනයක් වන ඊ. එන්. අයි. සමාගමේ ශාඛාවක් වන “ස්නාම් ප්‍රොජෙට්” සමාගම වෙත හැර

දෙන ලදී. එම කොන්ත්‍රාත්තුව අනුව ලාංකික සිවිල් ඉංජිනේරු සමාගම්වල සේවය ලබා ගැනීමට ඔවුන්ට අවකාශ ලැබුණ නමුත් එම සේවාවන් ඔවුන් විසින් ලබා නොගන්නා ලදී. “යුනිවර්සල් ඔයිල් ප්‍රොඩක්ට්ස්” සමාගම අමුතෙල් වගීය තීරණය කිරීමේදී සංස්ථාවට උපදෙස් දෙන ලද අතර, පිරිපහදුවේ ඇතැම් අංශ ඔවුන්ගෙන් බලපත්‍ර මත ලබාගන්නා ලද අවසර අනුව ක්‍රියා කිරීමට සිදුවේ. “ස්නාම් ප්‍රොජෙට් සමාගම” විසින් පිරිපහදුව ගොඩ නැගීමේ කටයුතු මොවුන් විසින් පරීක්ෂා කරන ලදී.

(a) (i) Iran. (ii) (a) Purchase of the bulk of the requirements was made from the Consolidated Petroleum Supply Co. Ltd. of Shell Centre, London S. E. 1. (b) A small quantity was purchased for delivery in 1970 from the Continental Oil Co. of New York ; (iii) The Consolidated Petroleum Co. was selected after tenders were invited for—

- (a) Supply of Crude,
- (b) Supply of freight,
- (c) Rendering of technical assistance, including training of Ceylonese, and
- (d) Buy-back of surplus products.

Continental Oil Co. was selected after quotations from a number of interested independent suppliers were obtained; (iv) The names and addresses of the various tenders are—

- (1) Esso International Inc., 15 West 51st Street, New York.
- (2) Consolidated Petroleum Supply Co., Ltd. Shell Centre, Lon. S. E. 1.
- (3) California Texas Oil Corporation, 380 Madison Avenue, New York (Caltex).
- (4) Duncan Brothers & Co. Ltd. Duncan House, 31 Netaji Subhas Road, Post Box 189, Calcutta-1 and Phillips Petroleum International Corporation, Oklahoma, U. S. A.

- (5) Gulf Oil Corporation, Crude Oil Dept., Pittsburgh Pa. 15230, U. S. A.
- (6) V/O "SOJUZNEFTEEXPORT", Somlenskaja, Sennala Pl. 32/34, Moscow, U. S. S. R.

Only two parties, Esso International and Consolidated quoted terms in respect of all supply and service requirements in their tenders. The more important terms concern the price on cost and freight basis and credit in respect of payment of cost and freight. The relevant offers were :

	Crude Type	C. & F. Price	Credit Terms
1. Consolidated ..	Agha Jari ..	£ 12.15 per metton..	6 months
2. Esso International ..	Agha Jari ..	£ 12.32 per metton..	3 months for crude & no credit for freight
3. Duncan Brothers ..	Agha Jari ..	£ 12.50 ..	No credit terms
4. V/O "SOJUZNEFTEEXPORT"	Romashkinskaya	(a) via Suez £ 14.52 per metton (b) via Cape £ 18.64 per metton	3-4 months 3-4 months
5. Caltex ..	Spiked Crude	£ 13.29 ..	4 months
6. Gulf Corporation ..	Agha Jari ..	No price offered but prepared to negotiate	3 months

Besides, Consolidated and Esso International also offered technical assistance on reasonable terms. Gulf offered free technical assistance. The others did not offer any reasonable terms for technical assistance. The crude offered by No. 4 is inferior to Agha Jari. Also, Soviet crude would cost £ 4.12 per ton more if it is transported round the Cape. The price offered by Consolidated is subject to revision after two years, i.e. in 1971, whereas Esso International wanted their price to hold good for five years. (b) The Refinery contract was awarded to SNAM PROGETTI of Milan a subsidiary of the Italian State-owned Ente Nazionale Idrocarburi (ENI) Organization. In terms of the contract, they were permitted to sub-contract to local contractors civil engineering works but they did not do so. The Universal Oil Products Company acted as the consultants of the corporation for selection of the crude oil and for supervision of the construction of the refinery. The contractors were also required to use

process designs developed by the Universal Oil Products Company for most of the production units under licence from them.

කිතුල්වෙල මිනින්දෝරු ජලන

සිත්තුල්වෙල තිල අඟ්බවට්ටම

SURVEY MAP OF KITULWELA

93/69

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(කි.ල. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි—තිවුලපිටිය)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ඉබ්බම්, වාරිමාගී හා විදුලිබල ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කිතුල්වෙල ග්‍රාමයෙහි මායිම් යනාදිය දැක්වෙන නිවැරදි මිනුම් දෝරු ජලනක් කොළඹ කවිවේරිය වෙත නිකුත් කරන ලෙසට මිනුම්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුවට එතුමා නියෝග කරන වාද? (ආ) නො එසේනම් ඒ මන්ද?

தேவன் பித்திரன்

தேவன் பித்திரன்

[கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்.]

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கித்தூல்வல என்ற கிராமத்தின் எல்லைகள் முதலிய விபரங்களைக் காட்டுஞ் சரியான நில அளவைப்பட மொன்றை வெளியிடும்படி நில அளவைத் திணைக்களத் தைப் பணிப்பாரா? (ஆ) இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Will he direct the Survey Department to issue to the Colombo Kachcheri the correct survey map of the village of Kitulwela stating the village boundaries, etc.? (b) If not, why?

சுரு. கி. பி. டி. பி. டி. (தேவன், பித்திரன்) கி. பி. டி. பி. டி. (தேவன், பித்திரன்)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

(அ) நான். (ஆ) கித்தூல்வல கிராமத்தின் எல்லைகள் கித்தூல்வல கிராமத்தின் எல்லைகளையும், மற்றும் நுணுக்க விபரங்களையும் காட்டும் படமொன்று இராது.

கித்தூல்வல கிராமத்தின் எல்லைகள் கித்தூல்வல கிராமத்தின் எல்லைகளையும், மற்றும் நுணுக்க விபரங்களையும் காட்டும் படமொன்று இராது.

(அ) இல்லை. (ஆ) கொழும்பு மாவட்டத்தில் ஹாபிடிசு கிராமத்தை வருவாய்த்துறை அலுவலரின் பகுதியில், யடிகுறு பத்துவில் சூழ்மைவுற்ற கித்தூல்வல என்ற கிராமம் இலங்கை நில அளவை கீழ் அளவாய்வு செய்யாதபடியால் இந்தக் கிராமத்தின் எல்லைகளையும், மற்றும் நுணுக்க விபரங்களையும் காட்டும் படமொன்று இராது.

(a) No. (b) Kitulwela Village in Yatigaha Pattuwa of Hapitigam D. R. O's Division in Colombo District has not been block surveyed. As such a plan of this village showing its boundaries together with other details does not exist.